This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

GRAD
888
Q
T22
1829
BUHR

A 470131 DUPL

FROM THE LIBRARY OF

Professor Karl Heinrich Rau

OF THE UNIVERSITY OF HEIDELBERG

PRESENTED TO THE

UNIVERSITY OF MICHIGAN

BY

Mr. Philo Parsons

OF DETROIT

1871

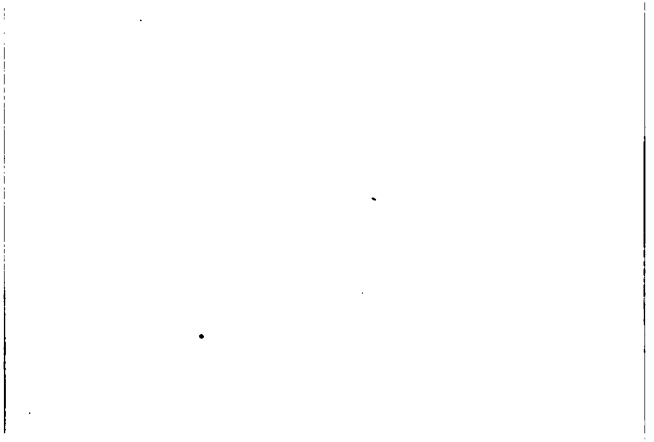

17772

QUINTI SMYRNAEI
TRYPHIODORI
IOANNIS TZETZAE
ET
COLUTHI
CARMINA
DE
REBUS TROIANIS
AD
OPTIMORUM LIBRORUM
FIDEM EXHIBITA.

PARSONS LIBRARY
University
MICHIGAN

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE
SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.
1829.

888
Q
T22
1829
Cuhr

QVINTI SMYRNAEI

POSTHOMERICORVM

LIBRI XIV.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Εὖθ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ,
καί ῥ πυρὴ κατέδαψε καὶ ὀστέα γαῖα κέκευθε·
δὴ τότε Τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμου πτολίεθρον,
δειδιότες μένος ἠῢ θρασύφρονος Αἰακίδαο.
Ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυρῶπα λέοντος
ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
ἰληδὸν, πτώσσουσαι ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά·
ὣς οἳ ἀνὰ πτολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα,
μνησάμενοι προτέρων, ὅπόσων ἀπέταμνε κάρηνα,
θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου,
ἦδ' ὅσσους φεύγοντας ὑπαὶ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ἄμφ' ἔχυσσε πόληϊ,
ἄλλους θ' ὡς ἐδάϊξε δὶ ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
ὁππότε δὴ ταπρῶτα φέρε Τρώεσσιν ὄλεθρον·
τῶν οἵγε μνησθέντες, ἀνὰ πτολίεθρον ἔμιμνον·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνιηρὸν πεπότητο,
ὡς ἤδη στονόεντι καταθρομένης πυρὶ Τροίης.

Καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ' εὐρυπόροιο ῥοάων
ἦλυθε Πενθεσίλεια, θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,

ἢ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος, ἦε θεοῖο
ὄμμασι ἀπαχλύσαντος, ἴδῃ φάος ἠγερεθείης;
οὐ μὲν ἔσαν τοπάροιθεν, ὅπως δ' ἄρα βαῖον ἰάνθη
πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος
αἰνὸν ὑπὸ γλεφάροισι λελειμμένον· ὣς ἄρα δεινὴν
υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν.
παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παλδὸν
ἄχνυτ' ἀπορταμένων, ἅτε δ' εἰς δώματ' ἴασσεν·
καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον, ὥστε θύγατρα,
τηλόθεν νοστήσασαν ἑωυτῷ λυκάβαντι·
καί οἱ δόρπον ἔευδε παναίδιον, οἷον ἔδουσι
κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ', ἔθνεα δηώσαντες,
δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν, ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης.
δῶρα δέ οἱ πόρε πολλά, καὶ ὄλβια, πολλὰ δ' ὑπέστη
δωσέμεν, ἢν Τρῶεσσι δαΐζομένοις ἐπαρήξῃ
ἢ δ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὃ οὔποτε θυγατὸς ἀάπτει,
δηώσειν Ἀχιλῆα, καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Ἀργείων, νῆας δὲ πυρὸς καπύσσειν βαλέσθαι.
νηπίη, οὐδέ τι ἤδη ἐΰμμελίην Ἀχιλῆα,
ὅσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
Τῇσδ' ὡς οὖν ἐσάκουσεν ἐΰς πάϊς Ἑτείωνος,
Ἀνδρομάχῃ μέλλα τοῖσι δὲ προσιλέξατο θυμῷ·
Ἆ δειλή, τέ νυ τόσσα μέγ' ἐφρονέουσ' ἀγορεύεις;
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέϊ Πηλείωνι
μάρνασθ', ἀλλά σοι ὦκα φρένων, καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
λευγαλέη, τέ μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι ἄλγε
ἔστηκεν θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἶσα.
Ἕκτωρ γὰρ τόν πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρὶ
ἀλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐών, μέγα δ' ἤμαχε Τρῶας.

οἵ ἑ θεὸν ὣς πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόαντο·
καί μοι ἔην μέγα κῦδος, ἰδ᾽ ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
ζωὸς ἐών· ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρίν σφε δι᾽ ἀνθερεῶνος ὑπ᾽ ἴγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι.
νῦν δ᾽ ἄρ᾽ ἀάσπετον ἄλγος ὀϊζυρῶς ἐσάθρησα,
κεῖνον ὅτ᾽ ἀμφὶ πόλημα ποδώκεες εἴρυον ἵπποι
ἀργαλέως Ἀχιλῆος, ὅ μ᾽ ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε
κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα.
Ὣς φάθ᾽ ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη,
μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
Ἠέλιος δὲ θοῇσιν ἐλισσόμενος περὶ δίνῃς,
δύσατ᾽ ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἤνυτο δ᾽ ἠώς.
οἱ δ᾽ ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτός τ᾽ ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που δμωαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα,
ἐν Πριάμοιο δόμοισι, θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ·
ἡ δὲ κιοῦσ᾽ εὕδεσκεν, ὕπνος δέ οἱ ὄσσ᾽ ἐκάλυψεν
νήδυμος ἀμφιπεσών. μόλε δ᾽ αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο,
Παλλάδος ἐννεσίῃσι, μένος δολόεντος Ὀνείρου,
ὅππως μὶν λεύσσουσα, κακὸν Τρώεσσι γένηται,
οἵ τ᾽ αὐτῇ, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε δαΐφρων Τριτογένεια.
τῇ δ᾽ ἄρα λυγρὸς Ὄνειρος ἐφίστατο, πατρὶ ἐοικὼς,
καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ᾽ Ἀχιλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐαντίον· ἡ δ᾽ ἀΐουσα,
γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσσατο γὰρ μέγα ἔργον
ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα·
νηπίη, ἥ ῥ᾽ ἐπίθησεν ὀϊζυρῷ περ Ὀνείρῳ
ἑσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων

θέλγει ἐν λεχέεσσιν ἄδην ἐπικέρτομα βάζων·
ὅς μιν ἄρ' ἐξαπάφησεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,
ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης.
πρῶτα μὲν ἂρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέῃσιν ἔθηκε
κνημῖδας χρυσέας, αἵ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
ἔσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοις
θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ᾧ πέρι πάντη
κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι' ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος·
ἂν δ' ἔθετ' ἀσπίδα δῖαν, ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
ἥ θ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου ἀντέλλῃσιν,
ἥμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτῇσι κεραίῃς,
τοίη μαρμαίρεσκεν ἀάσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσέῃσιν.
ὣς ἡ μὲν μορόεντα περὶ χροῒ θήκατο τεύχη·
ἀστεροπῇ δ' ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐῃσι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου,
ἠὲ πολυῤῥοίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν.
αὐτίκα δ', ἐγκονέουσα δι' ἐκ μεγάροιο νέεσθαι,
δοιοὺς εἵλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ,
ἀμφίτυπον βουπλῆγα, τόν οἱ Ἔρις ὤπασε δεινὴ,
θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ·
τῷ ἐπικαγχαλόωσα, τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
ἐλθέμεναι· οἱ δ' ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο,
ἄνδρες ἀριστῆες, καίπερ πάρος οὐκ ἐθέλοντες

στήμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· ὁ γὰρ περὶ δάμνατο πάντας.
ἡ δ' ἄρα κυδιάασκεν ἀάπτοτα, ἕζετο δ' ἵππῳ
καλῷ τ', ὠκυτάτῳ τε, τόν οἱ ἄλοχος Βορέαο
ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος, Θρῄκηνδε κιοῦσα,
ξείνιον, ὅς τε θοῇσι μετέπρεπεν Ἅρπυιῃσι·
τῷ ῥα τόθ' ἑζομένη, λίπεν ἵππειος αἰπὰ μέλαθρα
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὤτρυνασκον
Κῆρες, ὅμως πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
πολλοὶ ἕποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
ἴλαδόν, ἠΰτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὅς θ' ἅμα πάντων
νισσομένων προθέῃσι, δαημοσύνῃσι νομῆος·
ὣς ἄρα τῇ γ' ἐφέποντο βίῃ μέγα μαιμώοντες
Τρῶες ἐϋσθενέες, καὶ Ἀμαζόνες ἀβριμόθυμοι.
ἡ δ' οἵῃ Τριτωνὶς, ἅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
ἢ Ἔρις ἐγρεκύδοιμος, ἀνὰ στρατὸν ἅσσουσα·
τοίη ἐνὶ Τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια.

Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
χεῖρας Ἀπομέδοντος ἐΰς γόνος ἀφνειοῖο,
εὔχετ' ἐς ἱερὸν ἠΰ τετραμμένος Ἰδαίοιο
Ζηνὸς, ὃς Ἴλιον αἰὲν ἐοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
Κλῦθι, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἤματι τῷδε
δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Ἀρηϊάδος βασιλείης,
καὶ δή μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον,
ἄζόμενος τεὸν υἱὸν, πελώριον, ὄβριμον Ἄρην,
αὐτήν θ', οὕνεκ' ἔοικεν ἐπουρανίῃσι θεῇσιν·
ἐκπάγλως δ' ἡ σεῖο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·
αἴδεσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα,
παίδων ὀλλυμένων, οὓς μοι περὶ κῆρες ἄμαρψαν,

Ἀργείων παλάμῃσι, κατὰ στόμα θηλυτῆτος·
αὖθι δ', ὡς ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματος ἐσμὲν ἀγαυοῦ
Δαρδάνου, ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο καὶ Ἄρεος ἀμπνεύσωμεν.
Ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος· τῷ δ' αἰετὸς, ὀξὺ κεκληγὼς,
ἤδη ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν,
ἐσσυμένως οἴμησεν ἀριστερός· ἀμφὶ δὲ θυμῷ
τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκ ἔτ' ἀθρήσειν
ζωὴν Πενθεσίλειαν, ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσαν·
καὶ τὸ μὲν ὣς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
Κῆρες ὑπεκτελέειν. ὁ δ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἑαγώς.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσιδόντο
Τρῶας ἐπεσσυμένους, καὶ Ἀρῄδα Πενθεσίλειαν,
τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
πολμηγῆς ἐροπόκοισι φόνον στονόεντα φέρουσι,
τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοις
μαίνηται ἀζαλέοισιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
καί τις ἅμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Τίς δὴ Τρῶας ἄγειρε μετ' Ἕκτορα δηωθέντα,
οὓς φαμὲν οὐκ ἔτι νῶϊν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
νῦν δ' ἄφαρ ἀΐσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
καί νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
φαίης κεν θεὸν ἔμμεν', ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.
ἀλλ' ἄγε θάρσος ἄητον ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες,
ἀλκῆς μνησόμεσθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῷδε.
Ὣς φάτο. τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ σφίσι τεύχεα θέντες,
νηῶν ἐξεχέοντο, μένος καταειμένοι ὤμοις·
σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι,

δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ' ἔχρν ἔντεα καλά,
ἔγχεα, καὶ Θώρηκας, ἐϋσθενέας τε βοείας,
καὶ κόρυθας βριαράς, ἕτερος δ' ἑτέρου χρόα καλὸν
τύπτον ἀπηλεγέως· τὸ δ' ἐρεύθετο Τρώϊον οὖδας.
ἔνθ' ἔλε Πενθεσίλεια Μόλωνά τε, Περσίνοόν τε,
Εἰλισσόν τε, καὶ Ἀντίθεον, καὶ ἀγήνορα Λέρνον,
Ἱππαλμόν τε, καὶ Αἱμονίδην, κρατερόν τ' Ἐλάσιππον.
Δηριόνη δ' ἕλε Λαογόνον· Κλονίη δὲ Μένιππον,
ὃς ῥα πάρος Φυλακῆθεν ἐπίσπετο Πρωτεσιλάῳ,
ὄππως κεν Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληϊάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ' ἑταίρων·
αἶψα δ' ὄγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διὰ πρὸ
ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος· ἐκ δέ οἱ ὦκα
δουρὶ χύθη μέλαν αἷμα· συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα.
τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καί ῥα Ποδάρκεα
οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν, περιμήκεϊ δουρὶ,
χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἱματοέσσας
κέρσε· μέλαν δέ οἱ αἷμα δι' ἕλκεος οὐταμένοιο
ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὁ δ' ἄρα, στενάχων, ἀπόρουσεν
εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη.
τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο, ποθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη.
ἄσπετος· ὃς δ' ἄρα, βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθείς,
κὰτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δουρὶ μακρῷ,
δεξιτερὸν παρὰ μαζὸν· ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν.
ἡ δ' ἔπεσεν, μελίῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
δρυοτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον· ἣ δ' ἀλεγεινὸν
ῥοῖζον δμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·

ὣς ἡ ἀνσιμώξασα πέσεν, τῆς δ' ἄψεα πάντα
λῦσε μόρος, ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυαέσιν αὔραις.
Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης, ἰδὲ Θερμώδουσαν
εἷλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα·
τῇ μὲν ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν
φάσγανον ἐγχρίμψας· τὰς δ' ἐσσυμένως λίπεν ἦτορ.
Δηριόνην δ' ἐδάμασσεν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱὸς,
ἔγχεϊ ὀκρυόεντι διὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀλκιβίης δ' ἄρα Τυδείδης, καὶ Δηριμαχείης,
ἄμφω κρᾶτ' ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν, ἄχρις ἐπ' ὤμους,
ἄορι λευγαλέῳ· ταὶ δ', ἠΰτε πόρτιες, ἄμφω
κάππεσον, ἅς τ' αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσῃ,
κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
ὣς αἱ Τυδείδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι,
Τρώων ἀμπεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.
τῇσι δ' ἐπὶ Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
ὃς κίεν ἐκ Σηστοῖο, λιλαιόμενος πολεμίζειν
Ἀργείοις, οὐδ' αὖθις ἐὴν νοστήσατο πάτρην
τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δῃωθέντος,
καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλοιο καταντίον· οὐδ' ἄρα τόν γε
οὔτασεν, ἐσσύμενός περ, ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀϊστὸς
ἄλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἐθύνεσκον·
κτεῖνε γὰρ ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, πάϊς Φυλῆος ἄγαυὸς
ὠρίνθη· μάλα δ' ὦκα, λέων ὡς πώεσι μήλων,
ἔνθορε· τοὶ δ' ἄρα πάντες ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
Κτεῖνε γὰρ Ἰτυμονῆα, καὶ Ἱππασίδην Ἀγέλαον,
οἵ ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλὴν,

Νάστῃ ἅμ' ἀντιθέῳ, καὶ ὑπ' Ἀμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Βράγχου τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ἠϊόεντα Πάνορμον,
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυῤῥόου, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
εἶσι, πολυγνάμπτῃσιν ἑλισσόμενος προχοῇσιν.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐν δηϊοτῆτι·
ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
ὄφρα γε δυσμενέεσσιν ἀλέθριον ἦμαρ ἐφείῃ.
Δρησαῖον δ' ἐδάμασσεν ἀρηΐφιλος Πολυποίτης,
τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφροτι Θειοδάμαντι
μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν, ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
ᾗχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
καί οἱ συστοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἕρμου,
καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, ὧν καθύπερθεν
ἐχθρὴ μηλονόμοισιν ἀεὶ περιΐπτατ' ὀμίχλη·
ἡ δὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν,
οὕνεκ' ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥτ', ἐπὶ λυγρῷ
πένθεϊ μυρομένη, μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῆς ἔμμεναι, ὁππότ' ἄρ' αὐτὴν
τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,
φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη, Σιπύλοιο τ' ἀποῤῥώξ.
ἀλλ' ἡ μὲν, μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα,
μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἔτ' ἀχνυμένη εἰκυῖα.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρ' ἐτίθεντο
ἀργαλέον. δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο κυδοιμὸς
λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι

εἰστήκει θανάτοιο τέλος· περὶ δὲ σφισι Κῆρες
λευγαλέαι στρωφῶντο, φόνου στονόεντα φέρουσαι.
πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κάρ ἥματι κείνῳ
Τρώων, Ἀργείων τε· πολὺς δ' ἁλαλητὸς ὀρώρει·
οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης,
ἀλλ' ὥς τίς τε βόεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα
ἐνθόρῃ, ἅζεσα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης,
αἵματος ἱμείρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει·
ὣς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρηΐδας ἔνθορε κούρη.
οἱ δ' ὀπίσω χάζοντο, τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
ἢ δ' ἔπετ', ἠΰτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης
νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
οὖρος ἐπειγόμενος· βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἦόκα μακρήν.
ὣς ἣ γ' ἐσπομένη Δαναῶν ἐδιΐζε φάλαγγας,
καί σφιν ἐπηπείλησε, μέγα φρεσὶ κυδιόωσα·
Ὦ κύνες, οἳ Πριάμοιο κακὴν ἀπεστίσετε λώβην
σήμερον· οὐ γάρ πώ τις, ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας,
χάρμα φίλοις τοκέεσσι, καὶ υἱάσιν, ἠδ' ἀλόχοισιν
οἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηρσὶ θακόντες
κείσεσθ'· οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἕξεται αἴης.
πῇ νῦν Τυδείδαο βίη, πῇ δ' Αἰακίδαο,
ποῦ δ' Αἴαντος ἔβη; τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν' ἀρίστους·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηριάασθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι κιδάσσω.
Ἦ ῥα· καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε,
Κηρὶ βίην εἰκυῖα· πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαόν,
ἄλλοτε μὲν βουπλῆγι βαθυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
πάλλουσ' ἀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος

ἰοδόκον, καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ' αὐτῇ
χρειὼ ἀν' αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν
καὶ τόξοιο πέλοιτο· θεοὶ δέ μιν ἄνδρες ἔποντο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο κασίγνητοί τε, φίλοι τε,
ὄβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Ἄρηα,
οἳ Δαναοὺς ἐδάϊζον ἐϋξέστῃς μελίῃσιν·
τοὶ δὲ, θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθεσσιν,
πίπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα,
αἵματι δευομένη νεκύεσσί τε πεπληθυῖα.
ἵπποι δ', ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσιν,
ὑστάτιον χρεμέτιζον, ἑὸν μένος ἐκπνείοντες.
οἱ δὲ, κόνιν ὀραγμοῖσι θεῦραγμένοι, ἀσπαίρεσκον·
τοὺς δ' ἄρα Τρῶῐοι ἵπποι, ἐπεσσύμενοι μετάτισθεν,
ἄντλον ὅπως, στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντας.

Καί τις ἐνὶ Τρώεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθώς,
ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσαν,
λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἢτ' ἐνὶ πόντῳ
μαίνεθ', ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἠελίου ἴζῳ·
καί ῥ' ὄγε μαψιδίῃσιν ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
σήμερον ἀθανάτων τις, ἵν' Ἀργείοισι μάχηται,
ἡμῖν ἦρα φέρουσα, Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ,
ὅς τάχα που μέμνηται ἐϋσθενέος Πριάμοιο,
ὅς φά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
οὐ γὰρ τήνδε γυναῖκά γ' ὀΐομαι εἰσοράασθαι
αὖτως θαρσαλέην τε καὶ ἀγλαὸ πεύκε ἔχουσαν,
ἀλλ' ἄρ' Ἀθηναίην, ἢ καρτερόθυμον Ἐνυώ,
ἢ Ἔριδ', ἢ κλειτὴν Λητῳάδα· καί μιν ὄΐω
σήμερον Ἀργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι,

νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὁλοῷ πυρὶ, τῆσι πάροιθεν
ἦλυθον ἐς Τροίην, νῶϊν κακὰ πολλὰ φέροντες.
ἦλυθον ἄσχετον ἄμμιν ἐπ' Ἄρεϊ πῆμα φέροντες·
ἀλλ' οὐ μὰν παλίνορσοί ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει.
Ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθὼς·
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
οἷ αὐτῷ, καὶ Τρωσὶ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
οὐ γάρ πώ τε μόθοιο δυσηχέος ἀμφὶ πέπυστο
Αἴας ὀβριμόθυμος, ἰδὲ πτολίπορθος Ἀχιλλεὺς,
ἀλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
μνησάμενοι ἑτάροιο· χόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον.
τοὺς γάρ δὴ μακάρων τις ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
ὄφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι, καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ·
ἦ σφιν ἐπεσσυμένη κακὰ μήδετο· καί οἱ ἔπειτα
ἀλκὴ δμῶς καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰχμὴ
μαψιδίη ποτὲ θῦνεν, ἀεὶ δ' ἢ νῶτα δάϊξε
φευγόντων, ἢ στέρνα κατατίον ἀϊσσόντων·
θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο, γυῖα δ' ἑλαφρὰ
ἔπλετ' ἐπεσσυμένης· κάματος δ' οὐ δάμνατο θυμὸν
ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γάρ μιν
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν, ἀπόπροθι δ' ἑστήκει
χάρμης, κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὔνεκ' ἔμελλε
κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
δάμνασθ'. ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἤγεν ὄλεθρον
ὕστατα κυδαίνουσ'· ἡ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.
ὡς δ' ὁπότ' ἐρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα,

ποίης ἑλδομένη θυμηδέος εἴαρι, πόρτις,
ἀνέρος οὐ παρέοντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλη,
σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθόωντα,
καὶ τὲ μὲν ἄρ κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷας ἐπεσσυμένη κατ' ὄμιλον
κούρη Ἐνυαλίη, τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε.

Τρωϊάδες δ' ἀπάνευθεν Ἀρήϊα ἔργα γυναικὸς
θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν Ἱπποθάμειαν,
Ἀντιμάχοιο θύγατρα, μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
Τισιφόνου· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμαυῖα,
θαρσαλέον φάτο μῦθον, ὀμήλικας ὀρύνουσα
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θράσος ἀλκήν·
Ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
ἀνδράσιν ἡμετέροισιν δμοῖον, οἳ περὶ πάτρης
δυσμενέσιν μάρνανται, ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ ἡμῶν,
οὔποτ' ἀναπνείοντες ἀΐζυος — ἀλλὰ καὶ αὐτὼ
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν, ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
οὐ γὰρ ἀπόπροθεν εἰμὲν ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἐστὶ καὶ ἡμῖν·
ἴσοι δ' ὀφθαλμοὶ, καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα·
ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος, καὶ νήχυτος ἀὴρ·
φορβὴ δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώϊον ἄλλο
θῆκε θεός; τῷ μή τι φεβώμεθα δηϊοτῆτος.
ἦ οὐχ ὁραᾶτε γυναῖκα, μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὔ τι πέλει ἀχεδὸν, οὔτε γενέθλῃ,
οὔτ' ἄρ' ἐὸν πτολίεθρον· ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν,
ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος, ἀταρτηρόν τε κάημα·
ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·

τῇ μὲν γὰρ φίλα τέκνα, καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ
ὄλλυνθ', αἱ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκ ἔτ' ἐόντας·
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρῳ
καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὄϊζυρῆς κακότητος
ἄμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει, καὶ δούλιον ἦμαρ
εἰσιδέειν. τῷ μή τις ἔτ' ἀμβολίῃ πολέμοιο
εἴκῃ τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαΐ μᾶλλον
τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι,
νηπιάχοις ἅμα παισὶν, ἀνιηρῇ ἐπ' ἀνάγκῃ,
ἄστεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
ἔμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὡρμαίνεσκον
βήμεναι ἐν τεύχεσσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἄστεϊ, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δὲ σφισι θυμός.
ὡς δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰΰζωσι μέλισσαι,
χείματος οὐκ ἔτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
ἄλλη δ' αὖ ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
ὣς ἄρα Τρῳάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι,
ἀλλήλας ὄτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴρια θέντο,
καὶ ταλάρους· ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἔταλλον.
Καί νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
ἀνδράσι, καὶ σθεναρῇσιν Ἀμαζόσιν, ἐν δαΐ, κεῖναι,
εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανὼ
ἐσσυμένας, πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσιν·
Πῆπτε ποτὲ κλόνον αἰνὸν, ἐελδόμεναι πονέεσθαι,
σχέτλιαι, οὔτι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
ἀλλ' ἄρα νηΐδες, ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι,
ὄρνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον

ὑμῖν, καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι.
αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος ἱππιάσι τε
εὔαδον ἐξαρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς Ἀρήϊος ἀλὲν ὄρωρεν,
οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος εἰς μέγα κάρτος
θυμὸν ἀνηέξησε, καὶ ἅτρομα γούνατ' ἔθηκε.
τὴν δὲ φάτις καὶ, Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
τῷ οἱ Θηλυτέρην τιν' ἐριζάμεν οὔτι ἔοικεν·
ἠὲ τάχ' ἀθανάτων τις ἐπήλυθεν εὐχομένοισιν.
πᾶσι δ' ἴρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
στρωφῶντ', ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέριστον
ἔργον, ὅ, τι φρεσὶν ἧσιν ἐπιστάμενος πονέηται·
τοὔνεκα θηϊοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς,
ἵστὸν ἐπεντύνεσθε ἑῶν ἔντοσθι μελάθρων·
ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πτολέμοιο μελήσει.
ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
δερκόμεθ' ὀλλυμένους· μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
ἡμετέρων. οὐδ' ἔστι κακῶν δέος· οὔτι γὰρ ἄστυ
δήϊοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ' ἀλεγεινὴ
γίγνετ' ἀναγκαίη καὶ Θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιοτέρῃ περ ἐοῦσῃ·
ὑσμίνῃν δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον. ἡ δ' ἔτι λαοὺς
δάμνατο Πενθεσίλεια, περιτρομέοντο δ' Ἀχαιοὶ,
οὐδέ σφιν θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις·
ἀλλ' ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυψιν
παρδάλιος κτείνοντο, πεφυὴ δ' ἔχεν οὐκ ἔτι χάρμης
ἀνέρας, ἀλλὰ φάβοιο, καὶ ἄλλυδις ἄλλος ἴαλλε,
οἱ μὲν ἀποῤῥίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι· καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν

ἵπποι ἔσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
ἔπλετ', ἀπολλυμένων δὲ πολὺς στόνος· οὐδέ τις ἄλκὴ
γίγνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
πάντες, ὅσους ἐκίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης.
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα,
ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
ἄνθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέδασσεν
ὑψόθεν· ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα κίχυνται·
ὣς Δαναῶν κέκλιτο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
Μοιράων ἰότητι, καὶ ἔγχεϊ Πανθεσιλείης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
οἰμωγῆς ἐσάκουσε, καὶ Αἰακίδην προσέειπεν·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπειρίτους ἤλυθεν αὐδὴ
οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες, ὑποφθάμενοι παρὰ νήυσὶν,
Ἀργείους ὀλέσσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας.
νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
ἔσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλου γεγαῶτας,
αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον, ἄφραδίῃσι
τὸ πρὶν, ἅμ' Ἡρακλῆϊ δαΐφρονι, Λαομέδοντος·
ὥσπερ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρῃσιν ὀΐω
χερσὶν, ἐπὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ὑπέκλυεν οὔασιν οἷσιν.
ἄμφω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα·
καὶ τὰ μὲν ἐσσάμενοι, κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου·
τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δὲ σφι

ἶσον θυμὸς Ἄρηϊ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ἀτρυτώνη.
Ἀργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιὼ,
εἰδομένω παίδεσσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο,
οἵ ποτ' ἐπ' εὐρὺν Ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρὰ,
Ὄσσαν τ' αἰπεινὴν καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
ὅππως δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
ἄμφω ἐπειγόμενοι δηΐων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι.
πολλοὺς δ' ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·
ὡς δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
εὑρόντ' ἐν ξυλόχοισι, φίλων ἀπάνευθε νομήων,
πανσυδίῃ κτείνωσιν, ἄχρις, μέλαν αἷμα πιόντες,
σπλάγχνων ἐμπλήσονται ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
ὣς οἵγ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.
Ἔνθ' Αἴας ἕλε Δήϊχον, ἠδὲ Ἀρήϊον Ὕλλον,
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον, καὶ Ἐνυέα δῖον.
Ἀντάνδρην δ' ἄρα Πηλείδης ἕλε, καὶ Πολέμουσαν,
ἠδὲ καὶ Ἀντιβρότην, μετὰ δ' Ἱπποθόην ἐρίθυμον,
τῇσι δ' ἐφ' Ἁρμοθόην· ἐπὶ δ' ᾤχετο λαὸν ἅπαντα
σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
πυκναί τε σθεναραί τε κατηρείποντο φάλαγγες
ῥεῖα καὶ ὀτραλέως, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη
οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
Τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
ἀμφοτέρων ὥρμησε κατακτίον, ἠΰτε λυγρὴ
πάρδαλις ἐν ξυλόχοισιν, ὀλέθριον ἦτορ ἔχουσα

αἰνὰ περισσαίνουσα, θορεῖ κατέναντ' ἐπιόντων
ἀγρευτῶν, οἵπερ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες,
ἐσσυμένην μίμνουσι, πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν Ἀρήϊον ἄνδρες ἔμιμνον,
δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἀΰτει
κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δ' ἐς σάκος Αἰακίδαο
ἷξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ' ἀπὸ πέτρης·
τοῖ' ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
ἡ δ' ἕτερον μετὰ χερσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέροισιν ἀπείλει·
Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος·
ἀλλ' ὀΐω, τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
ὑμέων ἀμφοτέρων, οἵ τ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε
ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
ἔσσεται ἱπποδάμοισι μετὰ Τρώεσσιν ὀϊζύς.
ἀλλά μοι ὦσσον ἵκεσθε ἀνὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδεσθε,
ὅσσον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν·
καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν Ἀρήϊον· οὐδέ με θνητὸς
γείνατ' ἀνήρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης, ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.
Ἦ μέγα τοί δ' ἐγέλασσαν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλασεν αἰχμὴ
Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
ἤλυθεν ἐς χρόα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δ' ἄρα Πηλείωνι
οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεί ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς

ᾔδεεν, ὡς Ἀχιλῆϊ, καὶ ἰφθίμη περ ἐοῦσα,
ῥηΐδιος πόνος ἔσσεθ', ὅπως ἵρηκι πέλεια.
Ἡ δὲ μέγα στονάχησεν, ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱός·
Ὦ γύναι, ὡς ἁλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
ἡμέων ἤλυθες ἄντα, λιλαιομένη πολεμίζειν,
οἳ μέγα φέρτατοι εἰμὲν ἐπιχθονίων ἡρώων·
ἐκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς Ἕκτωρ
ἡμέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν αἰσσόντας
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ,
καὶ κρατερόν περ ἐόντα. οὐδ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας,
ἣ μέγ' ἔτλης, καὶ νῶϊν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Ἄρης
ἐξ ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
κεμμὰς ἀπαντήσασα βοοδμητῆρι λέοντι.
ἢ οὔπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου γὰρ προχοῇσιν ὑφ' ἡμετέρῃς παλάμῃσιν;
ἢ σεῦ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο,
καὶ νόον, ὄφρα σε Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχέωνται;
Ὣς εἰπὼν, οἴμησε, κραταιῇ χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν
αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔῤῥεεν αἷμα
ἐσσυμένως· ἡ δ' εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
ἐκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δύσαν ἀνίαι.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἄμπνυε, καὶ εἴσιδε δήϊον ἄνδρα,

ἤδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
ὦρμηνεν δ' ἢ, χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσσασα,
μείνας ἐπεσσυμένοιο θεοῦ Ἀχιλῆος ἐρωὴν,
ἦ, κραιπνῶς ἵππουα κατ' ὠκυπέτοιο θοροῦσα,
λίσσεσθ' ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
χαλκὸν ἅλις, καὶ χρυσὸν, ἃ τε φρένας ἔνδον ἰαίνει
θνητῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰ μάλα τίς γε θρασυὺς εἴη·
τοῖς ἦν πως πεπίθοιτ' ὀλοὸν σθένος Αἰακίδαο·
ἦ καὶ ὁμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
δῴη νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι.
Καὶ τὸ μὲν ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ' ἐτίναξαν βέλεμνα.
τῇ γὰρ ἐπεσσυμένῃ μέγ' ἐχώσατο Πηλέος υἱὸς,
καί οἱ ἄφαρ σὺν ἔπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου·
εὖτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὑπαὶ πυρὸς αἰθαλόεντος
σπλάγχνα διαμπείρῃσιν, ἐπειγόμενος, ποτὶ δόρπον,
ἦ δ' ὣς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα
θηρητὴρ, ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα πάρῃ
ἐσσυμένως, πταμένη δὲ διαμπερὲς ὄβριμος αἰχμὴ
πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγη δρυός, ἢ ἐνὶ πεύκῃ·
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέα ἵππῳ
ἀντικρὺ διάμησεν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι
Πηλείδης. ἡ δ' ὦκα μίγη κονίῃ καὶ ὀλέθρῳ,
εὐσταλέως ἑρπουσα κατ' οὖδεος· οὐ δέ οἱ αἰδὼς
ᾔσχυνεν δέμας ἠΰ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν,
δουρὶ περισπαίρουσα, θοῷ δ' ἐπικέκλιτο ἵππῳ·
εὖτ' ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ Βορέαο,
ἦε τέ που αἰπυτάτην ἀνὰ τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
οἷ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα, τρέφει περὶ πίδακι γαῖα·

τοίη Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἤρσεν ἵππου
θηητή περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή.
Τρῶες δ' ὡς ἐσίδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
πανσυδίῃ, τρομέοντες, ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο,
ἅσπετ' ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν' εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
ναῦται, νῆ' ὀλέσαντες, ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
παῦροι, πολλὰ καμόντες ἀϊζυρῆς ἁλὸς ἔσω,
ὀψὲ δ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν, ἠδὲ καὶ ἄστυ,
τοὶ δὲ μόγῳ στονόεντι τετρυγμένοι, αἶψά γε πάντες
ἐξ ἁλὸς ᾗσσουσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς,
ἠδ' ἑτάρων, οὓς αἰνὰν ὑπὸ ζόφον ἦλασε κῦμα·
ὣς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο,
κλαῖον πάντες Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο φύγατρα,
καὶ λαοὺς, οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλεσσε.
Τῇ δ' ἐπικαγχαλόων, μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱός·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις, ἠδ' οἰωνῶν,
δειλαίη· τίς χώρ σε παρήπαφεν ἀντί' ἐμεῖο
ἐλθέμεν; ἦπου ἔφησθα, μάχης ἀπονοστήσασα,
οἴσειν ἅσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος,
κτείνασ' Ἀργείους· ἀλλ' οὔ τόδε σοί γε νόημα
ἀθάνατοι ἐτέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰμὲν
ἡρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα
ἠδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπειή νύ σε Κῆρες ἐρεμναὶ,
καὶ νόος ἐξορόθυνε, γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν,
βήμεναι ἐς πόλεμον, τὸν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.
Ὣς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
ὠκέος ἐξ ἵππροιο, καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
ὦμφω δ' ἀσπαίρεσκον, ὑφ' ἓν δορὶ δηωθέντε·

ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν,
ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον, ἢ Διὸς αἴγλῃ.
τῆς δὲ, καὶ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηυίης,
ἔξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα,
καί περ ἀποκταμένης· οἱ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
Ἀργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐώικει.
κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠΰτ' ἀτειρὴς
Ἄρτεμις ὑπνώουσα, Διὸς τέκος, εὖτε κάμῃσι
γυῖα, κατ' οὔρεα μακρὰ θοὰς βάλλουσα λέοντας·
αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐϋστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος,
ὄφρα τι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος υἷ' ἀκαχήσῃ.
πολλοὶ δ' εὐχετόωντο, κατ' οἰκία νυστήσαντες
τοίης καὶ ἀλόχοιο παραὶ λεχέεσσιν ἑαῦσαι·
καὶ δ' Ἀχιλεὺς ἀλίαστον ἐῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
οὕνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος
ἔπλετ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη.
Ἄρεϊ δ' ἔμπεσε πένθος ἄδηλετον, ἀμφὶ θυγατρὸς
θυμὸν ἀκηχεμένῳ· τάχα δ' ἔκθορεν Οὐλύμποιο,
σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἀειπετέοντι κεραυνῷ,
ὅν τε Ζεὺς προΐῃσιν, ὅ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον, ἢ ἐπὶ γαῖαν,
μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος·
τοῖος Ἄρης τανάοῖο δι' ἠέρος, ὠσχαλόων κῆρ,
ἔσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
παιδὸς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα, κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐόντι,
Αὖραι μυθήσαντο, θοαὶ Βορέαο θύγατρες,
κούρης αἰνὸν ὄλεθρον. ὁ δ', ὡς κίεν, ἶσος ἀέλλῃ,

Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
ἄγκεα κίνυτο μακρὰ, βαθὺ ῥῴωχμοί τε χαράδραι,
καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἴδης.
καί νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησεν
σμερδαλέῃς στεροπῇσι, καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης,
δεινὸν ἀπαιθόμενοι· ὁ δ' ἄρ' εἰσορόων, ἐνόησε
πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν·
ἔστη δ', ἐσσύμενός περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμηκέα λᾶαν
λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀποῤῥήξῃ Διὸς ὄμβρος,
ὄμβρος ἄρ', ἠὲ κεραυνὸς, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
λάβρα κυλινδομένοιο, ὁ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίβδῳ
ἔσσυτ' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ·
ὣς Διὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
ἔστη, ἐπειγόμενός περ· ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πολλὸν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή.
πολλὰ δὲ πορφύροντα, θοὸς νόος ὠτρύνεσκεν,
ἄλλοτε μὲν, Κρονίδαο μέγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
σμερδαλέην τρομέοντα, πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
ἄλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
μνήσαθ', ὅσοι καὶ Ζηνὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
υἵεες, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισιν.
τοὔνεκ' ἄπ' Ἀργείων ἑκὰς ἤϊεν· ἦ γὰρ ἔμελλεν
κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι, δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ·

εἰδὼς δ' ἀθανάτοιο πατρὸς νόον ἄλλα μενοίνα.
Καὶ τότ' Ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
σύλεον ἐσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν,
πάντῃ ἐπεσσύμενοι· μέγα δ' ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
κούρης εἰσορόων ἁρατὸν σθένος ἐν κονίῃσιν·
τοὔνεκά οἱ κραδίην ὅλοαὶ κατέδαπτον ἀνίαι,
ὄππόυον ἀμφ' ἑταίροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ μέγα νείκεσε μύθῳ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, φρένας αἰνέ, τίη νύ σευ ἤκαχε δαίμων
θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος οὕνεκα λυγρῆς,
ἣ νῶϊν πάρὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
καί τοι, ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι,
μέμβλετο ὥς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἣν τ' ἐπὶ ἔδνοις
κουριδίην μνήστευσας, ἑλδόμενος γαμέεσθαι.
ὡς σ' ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρὶ,
οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἦτορ·
οὐδέ νυ τοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν σὺλομένῃσιν
ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδῃσθα γυναῖκα.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶ πέρι σθένος, ἠὲ νόημα;
πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,
ὅσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέσῃσι τέτυκται.
οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
ἐς λέχος ἱεμένης, ἥτ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ.
ἀνδρὶ γὰρ αἰχμητῇ νίκη κλέος, ἔργα τ' Ἄρηος
τερπνά· φυγοπτολέμῳ δὲ γυναικῶν εὔαδεν εὐνή.
Ἦ, μέγα νεικείων· ὁ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δέ ἑ χειρὶ κραταιῇ
τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὐατος· οἱ δ' ἅμα πάντες

ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσε δ' αὐτὸς
πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
ἀθρόον· αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο. χάρη δ' ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·
τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν,
αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὁ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
καί ῥά τις ὧδ' εἴπεσκεν ἀρηϊθόων Ἀργείων·
Οὐκ ἀγαθὸν βασιλῆας ὑβριζέμεν ἀνδρὶ χέρηϊ
ἀμφαδόν, οὔτε κρυφηδόν, ὅπη χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ.
ἔστι θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται ἄτη,
ἥτ' αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.
Ὣς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος, ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, λελασμένος ἀφροσυνάων.
οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼν κακὸν ἀντιφερίζειν·
ὃς καί που προπάροιθεν Ὀδυσσῆος τάλαον κῆρ
ἀργαλέως ὤρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων.
ἀλλ' οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίϊος ἐξεφαάνθη,
ὃς σεῦ θυμὸν ἔλυσα, καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψεν·
σῇ δ' ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες· ἀλλ' ἀπ' Ἀχαιῶν
ἔῤῥε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.
Ὣς ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄλκιμος υἱός·
Τυδείδης δ' ἄρα μοῦνος ἐν Ἀργείοις Ἀχιλῆϊ
χώετο, Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εὔχετ' ἀφ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄβριμος υἱός, ὃ δ' Ἀγρίου ἰσοθέοιο,
Ἀγρίου, ὅς τ' Οἰνῆος ἀδελφεὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ' υἷεα γείνατ', ἀρήϊον ἐν Δαναοῖσι,

Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέτυκτο πάϊς σθεναρὸς Διομήδης.
τοὔνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
καί νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μή μιν κατέρυξαν Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλείδην ἑτέρωθεν ἐρήτυον· ἦ γὰρ ἔμελλον
ἤδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδμαίνειν οἱ ἄριστοι
Ἀργείων· τοὺς γάρ ῥα κακὸς χόλος ὠτρύνεσκεν.
ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων.
Οἱ δὲ μέγ' οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ατρεῖδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος Ἴλου
σὺν σφοῖσιν τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προϊέντος· ὁ γὰρ φρεσὶν ᾗσι μενοίνα
κούρην ὀβριμόθυμον, ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ,
ἐς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·
καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
ὑψηλὴν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένῃ ἐπεῴκει·
ἐν πυρὶ συγχεύασθαι ἐϋκτεάνῳ βασιλείῃ.
καὶ τὴν μὲν κατέδαψε μένος μέγα Ἡφαίστοιο,
φλὸξ ὀλοή· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ·
ὀστέα δ' ἀλλέξαντες, ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφαρ
ἡδὺ, καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς,
πίονα δημὸν ὕπερθ' ἔβαλον βοὸς, ἥ τ' ἀγέλῃσιν
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένῃσι.
Τρῶες δ', ὥστε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες,
ἀχνύμενοι τάρχυσαν ἐΰδμητον περὶ τεῖχος,

πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι, παρ' ὄστεα Ἀσωμέδοντος,
ἦρα φέροντες Ἄρηϊ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ.
καί οἱ πὰρ κατέθαψαν Ἀμαζόνας, ὅσσαι ἄμ' αὐτῇ
ἑσπόμεναι, περὶ δῆριν ὑπ' Ἀργείοισι δάμησαν·
οὐ γὰρ σφὶν τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ἀτρεΐδαι, Τρώεσσι δ' ἐϋπτολέμοισιν ὄπασσαν
ἐκ βελέων ἐρύσασθαι, ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις.
οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ
δηΐοι οὐκ ἔτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
ἡρώων, οἳ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν, ἠδ' ἐδάμησαν,
Τρώων ἐν παλάμῃσιν, ἀνὰ στόμα δηϊοτῆτος,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀμφ' ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάρκεος· οὐγὰρ ἔτ' ἐσθλοῦ
δεύετ' ἀδελφειοῖο μάχῃ ἐνὶ Πρωτεσιλάου·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη πρόσθεν ὑφ' Ἕκτορι κεῖτο δαῒχθεὶς
ἠΰς Πρωτεσίλαος· ὁ δ' ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
βλήμενος, Ἀργείοισι λυγρὸν περικάββαλε πένθος.
τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
τεθνειότων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
οἷῳ σῆμ' ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ.
νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
θάψαντες, ποτὶ νῆας ἐϋπρώρους ἀφίκοντο,
Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
ἦμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
ἠὼς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐκίδνατο θεσπεσίη νύξ,
δὴ τότ' ἔπ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
δαίνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
τέρπονθ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠὼ δῖαν ἱκέσθαι.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπερηνέντων
λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
γήθεον, ἀκαμάτῳ μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆϊ·
Τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
δζόμενοι, σκοπίασκον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄβριμος ἀνὴρ,
αὐτούς τε κτείνῃ, κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι, γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
ὅππως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὅς μέγα Τρώων
κάρτος ἔην τοπάροιθε· καὶ οὐδ' ὅ γε κῆρας ἄλυξεν,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ᾧ περ ὅΐω
καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχῃ ἔνι δηωθῆναι.
οἷην τήνδ' ἐδάμασσεν ἀνὰ κλόνον, ἣν περ οἱ ἄλλοι
Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος. ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
ὤϊσάμην μακάρων τιν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι,

ἡμῖν χάρμα φέρουσαν. ὃ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα, τί λώϊον ἄμμι γένηται,
ἢ ἔτι που στυγερῶσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο.
οὐ γὰρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν,
μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
Ὦ φίλος, ἦδ' ἄλλοι Τρῶες, σθεναροί τ' ἐπίκουροι,
μή νύ τι δειμαίνοντες, ἐῆς χαζώμεθα πάτρης,
μήδ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
ἀλλά πω ἐκ πύργων, καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
Μέμνων ὀβριμόθυμος, ἄγων ἀπερείσια φῦλα
λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιόπειαν.
ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν οἴομαι ἀγχόθι γαίης
ἔμμεναι ἡμετέρης. ἐπεὶ νύ οἱ οὔτι νέον γε
ἀγγελίην προέηκα, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι,
ἐλθὼν ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
ἀλλ' ἄγε τλῆτ' ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἢὲ φυγόντας
ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν, αἴσχε' ἔχοντας.
Ἦ ῥ' ὅ γέρων· ἀλλ' οὔτι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
ἤνδανεν εἰσέτι δῆρις· ἐΰφρονα δ' ἔκφατο μῦθον·
Εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατέτευσεν
ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔτι μεγαίρω
μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
δείδω, μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
κεῖνος ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
ἡμετέροις. δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Ἀχαιῶν.

ἀλλ᾽ ἄγε, μήτε πόληος ἐῆς ἐπὶ τῆλε φυγόντες
αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ,
ἀλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μήδ᾽ ἐνὶ πάτρῃ
μίμνοντες, κτεινώμεθ᾽ ὑπ᾽ Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ,
ἀλλ᾽ ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδὺ, λώϊον εἴη
εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην, καὶ κτήματ᾽ ἐκείνης,
ἢ μὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν, ἠδὲ καὶ ἄλλα,
διττάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιός τε καὶ αὐτῶν,
ἐκδόμεν, ἕως οὐ πῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασται
ἡμετέρην, οὐδ᾽ ἄστυ κατήνυσε πῦρ αἰθηλον.
νῦν δ᾽ ἄγ᾽ ἐμοὶ πείθεσθε ἐνὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὄΐω
ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι·
αἶψ᾽ ὄφελεν, καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Ἕκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης.
Ὣς φάτο Πουλυδάμαντος ἐὺ σθένος. ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ἧνεον εἰσαΐοντες ἐνὶ φρεσίν. οὐδ᾽ ἀναφανδὸν
μῦθον ἔφαν. πάντες γὰρ ἐὸν τρομέοντες ἄνακτα
ἄζοντ᾽, ἠδ᾽ Ἑλένην, κείνης ἕνεκ᾽ ὀλλύμενοί περ.
τὸν δὲ, καὶ ἐσθλὸν ἐόντα, Πάρις μέγα νείκεσεν ἔπτην·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἐσσὶ φυγοπτόλεμος, καὶ ἀναλκις·
οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πάλει μενεδήϊον ἦτορ,
ἀλλὰ δέος, καὶ φύζα. σὺ δ᾽ εὔχεαι εἶναι ἄριστος
ἐν βουλῇ· πάντων δὲ χερείονα μήδεα οἶδας.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτῆτος·
μίμνε δ᾽ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος. αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
ἀμφ᾽ ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἴσοκε μῆχος
εὕρωμεν Θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο.
οὐ γὰρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμοιο
ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον.

φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὖαδεν, ἠδὲ γυναιξί.
κείνης θυμὸν ἔοικας. ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος.
Ἦ μέγα νεικείων. ὁ δὲ χωόμενος, φάτο μῦθον
Πουλυδάμας. οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἄζετ' ἀῦσαι.
κεῖνος ἐπεὶ στυγερός, καὶ ἀτάσθαλος, ἠδ' ἀεσίφρων,
ὃς φίλα μὲν σαίνῃσιν ἐναπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
πορφύρει, καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρέοντα χαλέπτει,
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον Ἄνακτα·
Ὦ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν ὀϊζύα. σὸς νόος ἔτλη
δῆριν ἀπειρεσίην, καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
σὺν λαοῖς σφετέροισι δαΐζομένην ἐσίδηαι.
ἀλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλοι.
Ὣς ὃ γ' ἔφη. ὁ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυ-
δάμαντα,
μνήσατο γὰρ, Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας,
ἠδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν· ἐπεὶ φά οἱ αἰθόμενον κῆρ
μᾶλλον ἐφώρμαινεν Φαέθειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρῶϊοι υἷες
ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
δέγμενοι Ἀργείους, ἠδ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
Τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήϊος ἦλυθε Μέμνων,
Μέμνων, κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,
ὃς πίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον. ἀμφὶ δὲ Τρῶες
γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἧΰτε ναῦται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο, δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν
ἤδη τειρόμενοι, Ἑλίκης περιηγέος αἴγλην.

ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν· ἔξοχα δ' ἄλλων,
Λαομεδοντιάδης. μάλα γάρ νύ οἱ ἦτορ ἐώλπει,
δηώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν·
οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαιμώωντες.
τῷ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἑὸν γόνον Ἠριγενείης
δωτίνῃς ἀγαθῇσι, καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ·
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ καὶ ἐδωδῇ,
ὅς μὲν, ἀριστῆας Δαναῶν, καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη,
ἐξενέπων· ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητέρος Ἠοῦς
ἀθάνατον βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυῤῥόου ἱερὸν οἶδμα,
ἠδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς, ἀντολίας τε
ἠελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον,
μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν, καὶ πρώονας Ἴδης.
ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάῃσεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἀργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν, οἵ μιν ἰόντα
εἶργον· ὃ καὶ σφίσι πῆμα, καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον
καί τὰ μὲν, ὡς ἀγόρευε, καὶ, ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
μυρία. τοῦ δ' αἴοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμὸς,
καί ἑ καθαπτόμενος, γεραρῷ προσεφώνεε μύθῳ·
Ὦ Μέμνων, τὸ μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
σὸν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις
ὥς μοι ἔτι πρήνειαν, ἵν' Ἀργείους ἐαλδωμαι
ὀλλυμένους ἅμα πάντας ὑπ' ἐγχείῃσι τεῆσιν·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀτειρέσι πάντα ἔοικας
ἐκπάγλοις, ὥς οὔτις ἐπιχθονίων ἡρώων.
τῷ σ' ὄΐω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐν εἰλαπίνῃσιν ἐμῇσιν

σήμερον. αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι, ὃς ἐπίοιεν.
Ὣς εἰπὼν, παλέμηφι δέπας πολυχανδὲς ἄειρας,
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
χρυσείῳ, τό ῥα δῶκε περιφρων ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος, κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο Κυπρογένειαν,
Ζηνὶ μεγασθενεῖ. ὁ δ' ἄρ' ὤπασεν υἷϊ δῶρον
Λαρδάνῳ ἀντιθέῳ. ὁ δ' Ἐριχθονίῳ πόρε παιδί·
Τρωὶ δ' Ἐριχθόνιος μεγαλήτορι. αὐτὰρ ὁ Ἴλῳ
κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν. ὁ δ' ὤπασε Δαομέδοντι·
αὐτὰρ ὁ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, ὃς μιν ἔμελλεν
υἷεῖ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσεν,
κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων,
ἀμφαφόων, καὶ τοῖον ὑπεβλήδην φάτο μῦθον·
Οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον αὐχετάασθαι,
οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην κατανευσάμεν, ἀλλὰ ἕκηλον
δαίνυσθ' ἐν μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάασθαι.
εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' ἐμὲ, καὶ ἄλκιμος, εἴτε καὶ οὐκί,
γνώσῃ ἐνὶ πτολέμῳ, ὅπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκή·
νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα· μήδ' ἀνὰ νύκτα
πίνωμεν. χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μαχέεσθαι
οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ ἀΰπνοσύνη ἀλεγεινή.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
Αὐτὸς ὅπως ἐθέλεις μεταδαίνυσο· πείθεο δ' αὐτῷ.
οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἀέκοντα βιήσομαι· οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔτ' ἀπίονθ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
σεύειν ἐκ μεγάροιο. θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὕτως.
Ὣς φάθ'. ὁ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
ὑστατίην. ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
δαιτυμόνες· τάχα δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο
ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων,
εὖ εἰδὼς, ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·
Ἴστε θεοὶ πέρι πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολίων μένος ἵππων
ὄψεσθ' ἀμφ' ὀχέεσφι δαϊζομένων ἑκάτερθεν,
ἄνδρας τ' ὀλλυμένους. τῶν καὶ περὶ πηδόμενός τις
μιμνέτω ὑμείων, μήδ', ἀμφ' ἐμὰ γούναθ' ἑκάστου,
λισσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ὣς ἔφατ' ἐν μέσσοισιν, ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
ὄφρα κεν ἀσχαλόων τις ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται,
μηδέ ἑ λισσάμενος περὶ υἷος ἠὲ φίλοιο,
μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου.
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐσάκουσαν ἀριγδούπου Κρονίδαο,
τλῆσαν ἐνὶ στέρνοισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσπον·
ἀχνύμενοι δ' ἵκανον ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου,
ἐς λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν,
ὕπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.
Ἧμος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερίσχεται ἄκρης
λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἐισσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔργον,
ἠδὺ μάλα κνώσσοντες, ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει·
τῆμος ἀρήϊον υἷα φασεφόρου Ἠριγενείης·
ὕστερος ὕπνος ἀνῆκεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι.
Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν οὔπω ἐθέλουσα.
καὶ τότε Τρῶες ἔσαντο περὶ χροῒ δῆϊα τεύχη,
τοῖσι δ' ἅμ' Αἰθίοπές τε, καὶ ὁπποσα φῦλα πέλοντο
ἀμφὶ βίην Πριάμοιο συναγρομένων ἐπικούρων·

παυσυδίῃ· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο,
κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων,
χείματος ὀρνυμένοιο, κατ' ἤερα πουλὺν ἀγαίρει.
αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον ἅπαν· οἳ δ' ἐκίχυντο
ἀκρίαι πυροβόροις ἐναλίγκιοι, αἵ τε φέρονται
ὡς νέφος, ἠὼ πολὺς ὄμβρος, ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
ἄπλητοι, μεμάπεσσιν ἀεικέα λιμὸν ἄγουσαι·
ὣς οἵ ἔσαν πυλλοί τε, καὶ ὄβριμοι, ἀμφὶ δ' ἐγυιὰ
στείνεϑ' ἑπεσσυμένων, ὑπὸ δ' ἴχνεσι πυσσὶ κονίη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐϑάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ἐσσυμένους. εἶϑαρ δὲ περὶ χροῒ χαλκὸν ἔσαντο,
κάρτεϊ Πηλείδαο πεποιϑότες. ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἦϊε, Τιτήνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
κυδιόων ἵπποις καὶ ὄχεσφιν· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
πάντη μαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν.
οἷος δ' ἐκ περάτων γαιήοχος ὤκεανοῖο
ἔρχεται ἠέλιος φαεσίμβροτος οὐρανὸν εἴσω,
παμφαίνων, τραφερὴ δὲ γελᾷ πέρι γαῖα, καὶ αἰϑὴρ·
τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἴσσυτο Πηλέος υἱός.
ὣς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήϊος ἦϊε Μέμνων,
Ἄρεϊ μαιμώωντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
προφρονέως ἐφέποντο, παρεσσύμενοι βασιλῆϊ.
Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων, καὶ Δαναῶν· μετὰ δ' ἔπρεπον Αἰϑιοπῆες·
σὺν δ' ἔπεσον παναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου,
πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ χείματος ὦρῃ·
ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον, ἐϋξέστῃς μελίῃσιν
βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος παναχή τε δεδήει.

ὡς δ' ὅτ' ἀριγνώτας ποταμοὶ μεγάλα στενάχουσιν,
εἰς ἅλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πάλει ὄμβρος
ἐκ Διός, εἶτ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα κυπτώσαι
θηγόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' αὐτμή·
ὣς τῶν μαρναμένων, μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἤερος ἔσσυτ' ἀϋτὴ
σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθ' ἔλε Πηλείδης Θάλιον, καὶ ἀμύμονα Μέντην,
ἄμφω ἀριγνώτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα.
εὖτ' ἄνεμος μελάθροισιν ὑποχθόνιος ἐπορούσῃ
λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθυνὸς ἀμφιχέηται
ἐκ θεμέθλων· μάλα γάρ φα περιτρομέει βαρὺ γαῖα·
ὣς οἵ γ' ἐν κονίῃσι κατήριπον ὠκέϊ πότμῳ,
αἰχμῇ Πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
Ὣς δ' αὖτως ἑτέρωθεν ἐΰς παῖς Ἠριγενείης
Ἀργείους ἐδάϊζε, κακῇ ἐναλίγκιος αἴσῃ,
ἥ τε φέρει λαοῖσι κακὰν, καὶ ἄεικέα λοιγόν.
πρῶτον δ' εἶλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
δούρατι λευχαλέῳ, ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἔρευθον,
ἄμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
οἵ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖο ῥεέθροις,
καί ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἴλιον ἱερὸν ἄστυ.
τοὺσδ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἱὸν,
κτεῖναί μιν μεμαώς. τοῦ δ' Ἀντίλοχος θοοειδὴς
πρόσθ' ἐλθὼν, ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καί οἱ ἅμαρτε,
τυτθὸν ἀλευαμένοιο. φίλον δέ οἱ εἶλεν ἑταῖρον,
Αἴθοπα Πυῤῥασίδην. ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο,
Ἀντιλόχῳ ἐπιΐλτο, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
καπρίῳ, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι

ἀνδράσι, καὶ θήρεσσι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ὁρμή·
ὣς ὁ θοῶς ἐπόρουσεν. ὁ δ' εὐρεῖ μιν βάλε πέτρῳ
Ἀντίλοχος· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
ἀλγινόεντ' ἀπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνθη,
βλημένου. ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μᾶλλον
μαίνετ' ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·
τοὔνεκα Νέστορος υἷα, καὶ αἰχμητήν περ ἐόντα,
τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· διήλασε δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
Τοῦ δ' ὑποδῃωθέντος, ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος.
οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος.
τοὔνεκα, καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
ἄχνυτο, παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντος.
κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα, νόσφιν ἐόντα·
Ὄρσο μοι, ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεὲς, ὄφρα φονῆα
σεῖο κασιγνήτοιο, καὶ υἷεος ἡμετέροιο,
νεκροῦ ἑκὰς σεύωμεν ἀεικέος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφ' αὐτῷ στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀϊζύν.
εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύ γ' ἐμεῖο
υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
ὅς τε καὶ Ἡρακλῆϊ καταντίον ἐλθέμεν ἔτλη.
ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.
Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο

θυμὸς

πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἦλυθεν ἄγχι
Φηρεὺς, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν, ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
εἶλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐνιπτία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν.
ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχας ὑληέσσας
οὔρεος εὐρυβίοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης,
ἢ συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατακτείνειν ἀΐσσουσι,
κτεινέμεναι μεμαῶτες· ὁ δ' ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας
θυμῷ μαιμώωντι, βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν·
ὣς τότε καὶ Μέμνων φρόνεεν μέγα. τοὶ δέ οἱ ἄγχι
ἦλυθον. ἀλλά μιν οὔτι κατακτανέειν ἐδύναντο
μακρῇσι μελίῃσιν. ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμαὶ
τῆλε χρόος· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἠριγένεια.
δούρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν· ἀλλ' ὁ μὲν ὦκα
ἐμμεμαὼς, κατέπεφνε Πολύμνιον, υἷα Μέγητος,
Φηρεὺς ὀβριμόθυμος· ὁ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς, ἀδελφειοῦ χολωθείς,
ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παγχάλκεα τεύχη,
οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὔνεκα πολλὸν ὑπείροχος. οἱ δ' ἅτε θῶες,
ἀμφ' ἔλαφον βεβαῶτε, μέγαν φοβέοντο λέοντα,
οὔτι πρόσω μεμαῶτ' ἔτι ἐλθέμεν. αἶνα δὲ Νέστωρ,
ἐγγύθεν εἰσορόων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ' ἄλλους
σφοὺς ἑτάρους δηΐοισιν ἐπελθέμεν· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς
ὥρμαινεν πονέεσθαι ἀφ' ἅρματος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μᾶλλον ἄγεσκε,
παρ' δύναμιν. μέλλεν δὲ φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὸς
κεῖσθαι δμῶς κταμένος, ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν

Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
Ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε καταντία σεῖο μάχεσθαι,
πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεί γε μὲν οἶδα νοῆσαι.
ἦ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήϊον ἄνδρα
ἀντιάαν δηΐοισι· θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς,
χειρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόγου, στυγεροῦ τε φόνοιο·
χάζεο, μή σε βάλοιμι, καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς, μεγ' ἀμείνονι φωτὶ
μαρνάμενος, μὴ δή σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται
ἀνέρες. οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάασθαι.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθῳ
Ὦ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις.
οὐ μὲν γὰρ δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
ἀφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
νεκροῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον. ὡς ὄφελόν μοι
ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώης ἐμὸν ἔγχος.
νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόημα.
τῷ ῥα καὶ, ὑψηλὰ φρονέων, ἀποφώλια βάζεις.
εἰ δέ μοι ἡβώωντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
οὐκ ἄν τοι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
νῦν δ' ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήραος ἄχθομαι αἰνοῦ,
ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυῤῥήνοιο δίηται
θαρσαλέως· ὁ δ' ἄρ' οὔτι, λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
οἷ αὐτῷ· οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες,
οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ.
ὣς ἐμοὶ οὐκ ἔτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,

οἷόν περ τοπάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.
Ὣς εἰπὼν, ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο. λεῖπε δ' ἄρ' υἷα
κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν
γναμπτοῖς ἐν μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τοπάροιθεν·
γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.
ὡς δ' αὔτως ἀπόρουσεν ἐϋμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀβριμόθυμος, ἰδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
δειδιότες. μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνήρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης
καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυμαγδῷ,
ὁππότε συννεφὲς ἦμαρ ἔπ' ἀνθρώποισι τανύσσῃ
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι τε πάντῃ
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν, ἄδην νεφέων συνιόντων
θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι,
ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
σμερδαλέον βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι·
ὣς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ᾐόνας Ἑλλησπόντου
Ἀργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος, κεράϊζε.
πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον,
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσί· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
ὀλλυμένων Δαναῶν. μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
αἰὲν ἐπεσσύμενος δηΐων στίχας. ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
στείνετο Τρώϊον οὖδας· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
ἔλπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἔσσεσθ'. ἀλλά ἑ μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
ἐγγύθεν ἱσταμένη, καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο,
Ἀλκυονεὺς, Νύχιός τε, καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος,

αἰχμητής τε Μένεκλος, Ἀλέξιππός τε, Κλάδων τε,
ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες, οἳ ῥα καὶ αὐτοὶ
καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν, ὑφ' πίσυνοι βασιλῆι.
καὶ τότε δή ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Λαναοῖσι
Νηλείδης κατέπεφνεν. ὁ δ', ἀσχαλόων ἑτάροιο,
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐνήρατο παυλὺν ὅμιλον.
ὡς δ' ὅτε τις πραιπνῇσιν ἐπιβρίσῃ ἐλάφοισι
θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
ἰλαδὸν ἀγρομένῃσιν· ἐς ὑστάτιον δόλον ἄγρης
αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγχαλόωσιν,
πυκνὰν ὑλακτιόωντες· ὁ δ' ἐμμεμαὼς ὑπ' ἄκοντι
κεμμάσιν ὠκυπάτῃσι φάνον στονόεντα τίθησιν·
ὣς Μέμνων ἐδάϊζε πολὺν στρατόν. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
γήθεον· Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἄνδρ' ἐφέβοντο.
ὡς δ' ὁπότ' ἐξερχθέντος ἀπ' οὔρεος ἠλιβάτοιο
πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
ὦσῃ ἀπὸ κρημνοῖο, βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα μακρὰ, ῥαγέντος
βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτροπέουσι δ' ἀν' ὕλην,
εἴ που μὴ ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
ἢ βόες, ἦε τι ἄλλο, καὶ ἐξαλέονται ἰόντος
ῥιπὴν ἀργαλέην καὶ ἀμείλιχον· ὣς ὄρ' Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.

Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ, μέγ' ἀχνύμενος, φέτο μῦθον·
Ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρκος ἐϋσθενέων Ἀργείων,
ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
τειθνεότος· δείδω δὲ κυνῶν μὴ κῦρμα γένηται.
ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἑταίρου

μέμνηται καμένοιο, καὶ ἄχνυται οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄϊοντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος.
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν
Ἀργείους ἰλιηδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηϊόωντα,
αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δαΐξεν,
ἅμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι, καὶ, ἰσχανόων πολέμοιο,
ἦλυθέν οἱ κατέναντι, χολούμενος Ἀντιλόχοιο
ἠδ' ἄλλων καμόντων. ὁ δ' ἄρ' εἵλετο χείρεσι πέτρην,
τήν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐϋστοίχυος πεδίοιο,
καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀστίδα Πηλείωνος
δῖος ἀνήρ· ὁ δ' ἄρ', οὔτι τρίσας περιώπεα πέτρην,
αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων,
πεζός, ἐπεί ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκος ἐστυφέλιξεν·
ὃς δὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβεῖ μαίνετο θυμῷ,
τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα, χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἦρως,
καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσιν·
Νῦν σ' ὧδε μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ,
χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μᾶλον ἀλύξαι.
σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέσκες,
πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος; ἀλλά σοι ἤδη
ἦλυθεν αἶσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμί,
Ἠοῦς ὄβριμος υἱός, ὃν ἔκποθι λειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
τυύνεκα σεῦ κατὰ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγίζω,
εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον προφερεστέρα ἐστὶν
Νηρεΐδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι

ἦ μὲν γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνει·
τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται, ἀτειρὲς ἔγδον Ὀλύμπου,
ἐσθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα, τέ τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ 425
ἣ δ' ἐν ἁλὸς νευθμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισιν,
ναίει δμῶας κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
ἄπρηκτος καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ μιν οὔπι ἀλεγίζω,
οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν εἴσω.

Ὣς φάτο. τὸν δ' ἐνίσπε θρασὺς πάϊς Διαπίδαο· 430
Ὦ Μέμνον, πῇ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξοφόωσιν
ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
ὅς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ, γενεῇ τε, φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα,
καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας 435
Νηρεΐδας, τὰς δή ῥα θεοὶ τίσουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
σῦνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
ὁππότε δειμαίνεσκε βίην ὀλοΐου Λυκούργου·
ἠδὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον, ἔϋφρονα χαλκοτέχνην, 440
δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμποιο πεσόντα·
αὐτόν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπελύσακο δεσμῶν·
τῶν μιμνῃσκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες,
μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῃ ἐν Ὀλύμπῳ.
γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω 445
ἐς τεὸν ἦπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένος ἀλκῇ.
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθείς,
τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον.
ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν,
ἕσταμεν, ἠμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων, 450
ἠδ' αὐτῶν; ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή.

Ὡς εἰπὼν, παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἄορ,
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθε, καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·
τύπτον δ' ἀλλήλων, ἄμοτον, φρεσὶ κυδιόωντες,
ἀσπίδας, ἃς Ἥφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
ἀλλήλαις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι, φίλα φρονέων, βάλε κάρτος,
τεῦξε δ' ἄρ' ἀκαμάτους, καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἀμφοῖν,
οἳ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης,
πολλάκις ἰθύνεσκον ἐὸν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δὲ δαίδαλέοιο
θώρηκος, βριαρῇσιν ἀρηρότος ἀμφὶ μελέεσσιν,
ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δὲ σφίσιν ἄμβροτα τεύχη
ἀμφ' ὤμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἵκετ' αἰθέρα δῖον
Τρώων, Αἰθιόπων τε, καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
Εὖτ' ὀμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὑρινομένου ὑετοῖο,
ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήσονται ἔναυλοι
ὕδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
ἄσπετον, οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
χειμάῤῥους, ὀμίχλην τε, φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν
ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
ὣς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινὴ,
ἣ ῥά τε καὶ φάος ἠῦ κατέκρυφεν ἠελίοιο,
αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀΐζὺς
λαοὺς, ἐν κονίῃ τε, καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ.

καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
ἐσσυμένως· ὁλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον, ἀπειρέσιον πονέεσθαι
δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
λευγαλέου, πάντῃ δὲ περιξ ἐφορύνετο γαῖα 485
αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπετέρπετ' Ὄλεθρος·
στείνετο δὲ κταμένων πεδίον μέγα, ἱππιόβοτόν τε,
ὅππόσον ἀμφὶ ῥυαῖς Σιμόεις καὶ Ξάνθος ἐέργει,
Ἴδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις 490
μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
δὴ τότε τοὺς γ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες,
οἱ μὲν Θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλείωνι,
οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἷϊ δίῳ·
ὑψόθι δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος 495
ἴαχε· κυανέη δὲ περιξ ἐλελίζετο γαῖα
ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
ἄμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ὀβριμου ἀμφ' Ἀχιλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο.
δείδιε δ' Ἠριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ, 500
ἵππους ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἱ δὲ οἱ ἄγχι
Ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
Θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἑνιαυτὸν ἐὺν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
ζώει τε, φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ 505
νωλεμέως αἰῶνος, ἐλισσομένων ἐνιαυτῶν.
καί νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο
δοιαὶ ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέστην

Κῆρες· ἐρεμναίη μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ,
φαιδρὴ δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοὶ δ' ἐσιδόντες
ἀθάνατοι μέγ' ἄϋσαν· ἄφαρ δ' ἔλε τοὺς μὲν ἀνίη
λευγαλέη, τοὺς δ' ἠΰ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα.
ἥρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμόν,
ἔμπεδον, οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν,
θυμὸν καὶ μίγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες.
φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
μάρναθ', ἠὲ Γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κρατεμοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ δ' ἄρ' ἐπὶ σφισι δῆρις ὀρώρει,
ἣ μὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἣ δ' ὅτε λάας
βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσεν, ἀλλ' ἅτε πρῶνες
ἕστασαν ἀδμῆτες, καταείμενοι ἄσπετον ἀλκήν·
ἄμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ,
πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον, ἐν δαὶ κείνῃ,
αὐτοῖς, ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἳ μετ' ἀνάκτων
νωλεμέως πυνέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
αἰχμαὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἅρα πάντων
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέῤῥεεν αἷμα καὶ ἱδρὼς,
αἰὲν ἐρειδομένων· κεκάληπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
οὐρανὸς ὡς νεφέεσσιν, ἐς αἰγοπερῆα μιόντος
ἠελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
τοὺς δ' ἵπποι χρεμέθοντες, ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς,
τεθνεότας στείβεσκον, ἅτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλση
χείματος ἀρχομένου, μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
Οἱ δέ που ἐν νεκύεσσι καὶ αἵματι θηριόωντο

υἷῆες μακάρων ἐριτυδέες, οὐδ' ἀπίλησον
ἀλλήλοις κοτέοντες. Ἔρις δ' ἴθυνε τάλαντα
ὑσμίνης ἀλεγεινά. τὰ δ' οὐκ ἔτι ἶσα πίλοντο·
ἀλλ' ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλείδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μίλαν ἆορ
ἐξέθορε· τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
κάππεσε δ' εἰς μίλαν αἷμα· βράχε δέ οἱ ἄσπετα τεύχη,
γαῖα δ' ἐπεσμαράγησε, καὶ ἀμφιφόβηθεν ἑταῖροι.
τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
φεῦγον· ὁ δ' αἶψα δίακε, μένος μέγα λαίλαπι ἶσος.
Ἠὼς δ' ἐστονάχησε, καλυψαμένη νεφέεσσιν,
ἠχλύνθη δ' ἄρα γαῖα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄηται,
μητρὸς ἐφημοσύνῃσι, μὴ φορέοντο καλεύθῳ
ἐς πεδίον Πριάμοιο, καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι,
οἳ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠῶόν υἷα,
καί ἑ φέρον πολιοῖο δι' ἤερος· ἄχνυτο δὲ σφι
θυμός, ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
ἔστενε. τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πίσαν αἱματέσσαι
ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς γὰρ θεοὶ, ἄλλοθεν ἄλλην,
εἰς ἓν ἀγειράμενοι, ποταμὸν θέσαν ἰχήεντα,
τόν ῥά τε Παφλαγόνειον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
πάντες, ὅσοι ναίουσι μακρῆς ὑπὸ δειράσιν Ἴδης·
ὅς τε καὶ αἱματόεις τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρόν, ᾧ ἐνὶ κεῖνος
κάτθανε· λευγαλέη δὲ, καὶ ἄσχετος ἔσσυται ὀδμὴ
ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
πυθομένους ἰχῶρας ἀπαπνείειν ἀλεγεινόν.
ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι θεῶν γένεθ'· οἱ δ' ἐπέκοντο

Ἠοῦς ὄβριμον υἷα θοοὶ φορέοντες ἀῆται
τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες, ἀποκταμένοιο ἄνακτος
νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
ἦγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχυς, οἷον ἔμελλον
οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ὑπηέριοι φορέεσθαι.
τοὔνεχ' ἕποντ' ἀνέμοισιν, ὀδυρόμενοι βασιλῆα·
ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρος, ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος,
ἢ συὸς ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι,
σῶμ' ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες, ποθέοντες ἄνακτα,
κνυζηθμῷ ἐφέπονται, ἀνιηρῇς ἕνεκ' ἄγρης·
ὣς οἵ γε προλιπόντες ἀηλέα δῃοτῆτα,
λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις,
ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι. ἀμφὶ δὲ Τρῶες
καὶ Δαναοὶ θάμβησαν, ὅμα σφετέρῳ βασιλῆϊ
πάντας ἀϊστωθέντας· ἀπειρεσίῃ δ' ἀνὰ θυμὸν
ἀμφασίῃ βεβόληντο. νέκυν δ' ἀκάματοι ἀῆται
Μέμνονος ἀγχεμάχοιο θέσαν, βαφέα στενάχοντες,
παὰρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυῤῥόου Αἰσήποιο,
ᾗχι τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
καλὸν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο
Αἰσηποῖο θύγατρες, ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ
παντοίῃ. καὶ πολλὰ θεαὶ περικωκύσαντο,
νύεα κυδαίνουσαι ἐϋθρόνου Ἠριγενείης.
Δύσετο δ' ἠελίοιο φάος, κατὰ δ' ἤλυθεν Ἠὼς
οὐρανόθεν, κλαίουσα φίλον τέκος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
κοῦραι ἐϋπλόκαμοι δυοκαίδεκα, τῇσι μέμηλεν
αἰὲν ἐλισσομένου Ὑπερίονος αἰπὺ κέλευθα,

νύξ τε, καὶ ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὁππόσα βουλῆς
γίγνεται, οὗ περὶ δῶμα καὶ ἀῤῥήκτους πυλεῶνας
στρωφῶντ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα, πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλου
χειμῶνος κρυεροῖο, καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος,
ἠδὲ θέρους ἐρατοῖο, πολυσταφύλοιό τ᾽ ὀπώρης.
αἱ τότε δὴ κατέβησαν ἀπ᾽ αἰθέρος ἠλιβάτοιο,
ἄσπετ᾽ ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ᾽ ἄρα τῇσι
Πληϊάδες μύροντο, περίαχε δ᾽ οὔρεα μακρά,
καὶ ῥόος Αἰσήποιο, γόος δ᾽ ἄλληκτος ὀρώρει.
ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ μέσσῃσιν, ἑῷ περὶ παιδὶ χυθεῖσα,
μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
Ὤλεό μοι, φίλε τέκνον· ἑῇ δ᾽ ἄρα μητέρι πένθος
ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ᾽ οὐ, σεῖο δαμέντος,
τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένου πεπότηται,
πάντ᾽ ἐπικιδναμένου χάεος, καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
ὄφρα τι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται.
οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηΐδος, ἢ Διὸς αὐτοῦ,
πάντ᾽ ἐπιδερκομένη, πάντ᾽ ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα·
μαψιδίως· οὔτ᾽ ἄρ᾽ κεν ἐμὸν φάος ὠπίσατο Ζεύς.
τοὔνεχ᾽ ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ᾽ ἐπ᾽ Ὄλυμπον ἀγέσθω
ἐξ ἁλὸς, ὄφρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ᾽ οὐρανὸν εὔαδεν ὄρφνη,
μὴ ἵνα σεῖο φονῆϊ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.
Ὣς φαμένης ῥέε δάκρυ κατ᾽ ἀμβροσίοιο προσώπου
ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ᾽ ἀμβροσίη Νὺξ

παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυφεν οὐρανὸς ἄστρα
ἀχλύϊ καὶ νεφέεσσι, φέρειν χάριν Ἠριγενείῃ.
Τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ
ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα.
ὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ,
ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες,
ἄμφω, ἐϋμμελίην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον,
Ἀντίλοχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος.
Πανυχίη δ' ἄλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
Ἠὼς· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδ' ἔτι θυμῷ
ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχθηρεν Ὄλυμπον·
ἴγχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι,
γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀνανθέα, καὶ βασίλειαν
ἀχνυμένην ὁρόωντες, ἐλιδόμενοι μέγα νόστου.
Ζεὺς δ' ἄμοτον βρόντησε χολούμενος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
κινήθη πέρι πᾶσα· τρόμος δ' ἕλεν ἄμβροτον Ἠῶ.
τὸν δ' ἄρα καρπαλίμως μελανόχρως Αἰθιοπῆες
θάψαν ὀδυρόμενοι. τοὺς δ' Ἠριγένεια βοῶπις,
πολλ' ὀλοφυρομένους, πρατερῷ περὶ σήματι παιδὸς
οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἦρι δῶκε φέρεσθαι·
τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
Μέμνονας· οἳ ῥ' ἔτι τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος
ἐσσύμενοι γοάωσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
σήματος· ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν,
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὅ δ' εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
ἠέ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ἠλύσιον πέδον αἴης,
καγχαλάᾳ· καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς
δερκομένη· τοῖσιν δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες
εἰς ἕνα δηώσωνται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω

πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἄμφὶς Ἄνακτι. 655
Καὶ τὰ μὲν, ἐννεαίῃσι φαεσφόρου Ἠριγενείης,
οἱωνοὶ τελέουσι θεοί. τότε δ' ἄμβροτος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσεν· ὁμῶς πολυαλδέσιν Ὥραις,
αἳ ῥά μιν οὔκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὖδας,
παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει, 660
καί περ ἔτ' ἀχνυμένην· ἣ δ' οὐ λάθετ' οἷο θρόμοιο·
δείδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς ἄδην ἄλληκτον ἐνιπὴν,
ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
ἐντὸς ἔχει, καὶ γαῖα, καὶ αἰθομένων ἔδος ἄστρων.
τῆς ῥα Πληϊάδες πρότεραι ἴσαν· ἣ δὲ καὶ αὐτὴ, 665
αἰθερίους ὤϊξε πύλας· ἐκέδασσε δ' ἄρ' αὔγην.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Αὐτὰρ, ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐϋθρόνου Ἠριγενείης,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
αἰχμηταὶ Πύλιοι, μεγάλα στενάχοντες ἄνακτα·
καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄβριμοι υἷες
Ἀργείων. πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὁ δ' οὐ μέγα δύμνατο θυμῷ.
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκαχῆσθαι.
Πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο,
σμερδνὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ,
καί περ ὑποτρομέοντες ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα,
τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὔνεκ' ἄρα σφι
Κῆρες ἐπὶ στέρνοισι θράσος βάλον. ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Αἰδωνῆος,
χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὅς φα καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληϊ.
αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον

Τρώων ἔθνεα πολλὰ, μενεπτολέμων τ' Ἀργείων,
μαιμώοντ' ἐς Ἄρηα διεγρομένου πολίμοιο.
Πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων· πάντῃ δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ Σιμόεντος· ὁ δ' ἐσπόμενος κεράϊζε,
μέχρις ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' εἰς οὐδὰς ἔρυσε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ σύνέαξεν ὀχῆας,
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δ' ἔθηκε κέλευθον
ἐς Πριάμοιο πόλῃα, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλεὶ χώσατο θυμῷ,
ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων.
αἶψα δ' ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικῶς,
ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰοὺς·
ἔστη δ' Αἰακίδαο κατακτίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῦ
γωρυτὸς καὶ τόξα μεγ' ἴαχεν· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε· ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα·
σμερδαλέον δ' ἤϋσε μέγας θεός, ὄφρ' Ἀχιλῆα
τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο, θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα
θεσπεσίην, καὶ Τρῶας ὑπ' ἐκ θανάτοιο σαώσῃ·
Χάζεο Πηλείδη Τρώων ἑκάς, οὐ γὰρ ἔοικεν
ὥς σ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἰάλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο χαλέψῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔτι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον
αὐδήν·
ἤδη γάρ οἱ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ· μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
Φοῖβε, τίη μὲ θεοῖσι, καὶ οὐ μεμαῶτα, μάχεσθαι

ὀτρύνεις, Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ', ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ,
ἤκαχες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Ἕκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε, καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
ἔρχεο, μή σε βάλοιμι, καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῶας,
οἵ ῥ' ἔτι που φεύγεσκον ἅμα προπάροιθε πόληος,
καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Ὦ πόποι, ὡς ὅγε μαίνετ' ἀεὶ φρένας· ἀλλά ἑ οὔτι
οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτε τις ἄλλος,
οὕτω μαργαίνοντα, καὶ ἀντιόωντα θεοῖσι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἄϊστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἠέρα δ' ἑσσάμενος, στυγερὸν προέηκε βέλεμνον·
καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνίαι
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠΰτε πύργος,
ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίῃ στροφάλιγγι
ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο, κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
ὣς ἐκλίθη δέμας ἠΰ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο·
ἀμφὶ δὲ παπτῄνας, ὀλοὸν καὶ ἄκρατον ὁμόκλα·
Τίς νύ μοι αἰνὸν ὀϊστὸν ἐπιπροέηκε κρυφηδόν;
τλήτω μευ κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἱκέσθω,
ὄφρα κέ τοι μέλαν αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ, καὶ ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται·
οἶδα γὰρ ὡς οὔτις με δυνήσεται, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
οὐδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσιν,
ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσι λίην, καὶ χάλκεος εἴη.

κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
τῷ μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπειή νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
ὣς γάρ μοι τοπάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ,
κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυροῖς ἀπολέσθαι
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.
Ἦ, καὶ λυγρὸν ὀϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
ἕλκεος ἐξείρυσσεν ἀναλθέος, ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἔσσυτο τειρομένου· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
ἀσχαλόων δ' ἔῤῥιψε βέλος. τὸ δ' ἄρ' αἶψα κιοῦσαι
πνοιαὶ ἀνηρείψαντο, δόσαν δέ μιν Ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἄμβροτον ἰὸν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα.
δεξάμενος δ' ὅγε, κραιπνὸς ἀφίκετο μακρὸν Ὄλυμπον,
ἄλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ᾗχι μάλιστα
πανσυδίῃ ἀγέροντο, μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἱ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
οἱ δ' ἄρ' Ἀχαιοῖς, οἱ δὲ διάνδιχα μητιόωντες,
δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον, ὀλλυμένους τε.
Τὸν δ' ὁπότ' εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν·
Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε;
λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
ἀντιθέῳ Πηλῆϊ συνάρσαμεν, ἐν δὲ σὺ μέσσοις
δαινυμένοις ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἄκοιτιν, ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσαν,
καί σευ φορμίζοντος ἐπήϊεν ἀθρόα φῦλα,
θῆρές τ', οἰωνοί τε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι,

καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ἤιεν ὕλη·
ἀλλὰ τί γ' ἐξελάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
κτείνας ὠκέα θῖον, ὃν, ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων, ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
ἐκ Θέτιδος Πηλῆϊ· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς,
ἦρα φέρων λαοῖσι κραταιοῦ Λαομέδοντος,
ᾧ πάρα βουπολέεσκε· ὁ δ' ἀθάνατόν περ ἐόντα,
θνητὸς ἐών, ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
ἦρα φέρεις Τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας.
σχέτλιε, οὐ νύ τοι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν,
οὔθ' ὅτις ἀργαλέος, καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
οὔθ' ὅτις ἀθανάτοισι τετιμένος· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἤπιος ἄμμι τέτυκτο, καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἵω
ἔσσεσθ' Αἰακίδαο δεδουπότος· οὕνεκ' ἄρ' αὖτοῦ
υἱὸς ἀπὸ Σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Ἀργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, εἴκελος ἀλκὴν
πατρί ἑῷ· πολέσιν δὲ κακὸν δηΐοισι πελάσσει.
ἦ νύ σοι οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
ἀμφ' ἀρετῇς ἐμέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν.
νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσιν ἐν ὄμμασι Νηρηΐνην
ὄψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
ἢ σε πάρος κύδαινε, καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἷα;
Ἦ, μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἷα,
Ἥρη ἀκηχεμένη· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπαμείβετο μύθῳ·
ἆζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράασθαι
ἔσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄλληκτον ἐόντων,
ἧστο κατωπιόων· ἄμυστον δέ οἱ ἐσκύζοντο

ἀθάνατοι κατ᾽ Ὄλυμπον, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
ὅσσοι δ᾽ αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
κεῖνοί μιν κύδαινον, ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες,
κρύβδ᾽ Ἥρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
ἅζοντ᾽ ἀσχαλόωσαν. ὁ δ᾽ οὔπω λήθετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτι γὰρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις
ἔζεεν αἷμα κελαινὸν, ἐελδομένοιο μάχεσθαι·
οὐδ᾽ ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι,
βλημένου, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
ἀγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅν τε βάλῃσι
θηρητήρ· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ οὔτι, πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφετ᾽ ἄγριον ὄμμα,
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα Πηλείδαο, χόλος καὶ λοίγιον ἔγχος,
θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι,
πάλλων ὄβριμον ἔγχος· ἕλεν δ᾽ Ὄρυθάονα δῖον
Ἕκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον, ἐπὶ κροτάφοιο τυχήσας·
οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ, καὶ μεμαῶτος,
ἀλλὰ δι᾽ αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέου ἔνδον ἵκανεν
ἶνας ἐς ἐγκεφάλοιο· κέασσε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ.
Ἱππόνοον δ᾽ ἐδάμασσε, κατ᾽ ὀφρύος ἔνδον ἐρείσας
ἐς θέμεθλ᾽ ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ᾽ ἄϊδος ἐξεποτήθη.
Ἀλκιθόου δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα, διὰ γναθμοῖο περήσας,
γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὁ δ᾽ ἐς πέδον ἤριπε γαίης
ἀμπνείων· αἰχμὴ δὲ δι᾽ οὔατος ἐξεφαάνθη.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε, καταντίον ἀΐσσοντας,
δῖος ἀνήρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε

φευγόντων· ἔτι γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἦεν αἶμα.
Ἀλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη, καὶ ἀπῆλε θυμὸς,
ἔστη, ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι. τοὶ δ' ἐφέβοντο,
πανσυδίῃ τρομέοντες, ὁ δὲ σφισι τοῖον ὀμόκλα·
Ἄ δειλοὶ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ Θανόντος
ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες
τίσεσθ' αἰνὸν ὄλεθρον Ἐριννύσιν ἡμετέρῃσιν.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἄϊοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐνὶ δρεσσι
φθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροὶ τρομέουσι λέοντος,
δείλαιοι, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὣς ἄρα λαοὶ
Τρώων ἱπποπόλων, ἠὲ ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων,
ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν,
εἰλόμενοί μιν ἔτ' ἄμμιν ἀνούτατον· ὃς δ', ὑπὸ πότμῳ
θυμὸν τολμήεντα καὶ ὄβριμα γυῖα βαρυνθείς,
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ·
γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε πυχή,
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος. οἱ δ' ἔτι θυμῷ,
δήϊον εἰσορόωντες, ἀπειρέσιον τρομέεσκον.
ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν, ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα,
μῆλα περιτρομέουσι, περὶ σταθμὸν ἀθρήσαντα
βλημένον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
ἀλλά ἑ, ὡς ζώοντα, νέκυν περιπεφρίκασιν·
ὣς Τρῶες φοβέοντο, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντ' Ἀχιλῆα.
Ἀλλὰ καὶ ὣς, ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
λαὸν, ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐγήθεεν· ἦ γὰρ ὤλπτει
Ἀργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο μυθοιμοῦ,
Πηλείδαο πεσόντος· ὁ γὰρ Δαναοῖς πόλεν ἀλκή·
Ὦ φίλοι, εἰ ἐτεὸν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,
σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες,

ἠὲ σαωθέντες, ποτὶ Ἴλιον εὐρύσωμεν
ἵπποις Ἑκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα,
οἵ μ' ἐς δηϊοτῆτα, κασιγνήτοιο θανόντος,
ἀχνύμενοι φορέουσιν, ἑὸν ποθέοντες ἄνακτα.
τοῖς εἴ πως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δῃωθέντα,
ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
Ἕκτορι, εἴ γε τὶς ἐστὶ κατ' ἄϊδος ἀνθρώποισιν
ἢ νόος, ἠὲ θέμιστες· ὁ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας·
καί μιν Τρωϊάδες, μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι,
ἀμφιπεριστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠΰτε λυγραὶ
παρδάλιες τεκέων κεχολωμέναι, ἠὲ λέαιναι,
ἀνδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιΐστορι θήρης·
ὣς Τρωαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
ἀθρόαι ἀΐξουσιν, ἀπειρέσιον κοτέουσαι·
αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμεναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν·
αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμός, ἠδὲ γέροντες,
ὅσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει·
τόνδ' ἡμεῖς εἴπερ τε, ποτὶ πόλιν εἰρύσαντες,
θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν.
Ὣς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἄμφεβαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθεν,
Γλαῦκός τ', Αἰνείας τε, καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
ἄλλοι τ' οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
εἰρῦσαι μεμαῶτες ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
ἀλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ
ὤθει ἀπὸ νέκυος· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά οἱ ἀμφεμάχοντο περισταδόν, ἀΐσσοντες

αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὖτε μέλισσαι,
αἵ τε ἐὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέονται,
ἄνδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας,
κηρούς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἱ δ' ἀκίχονται
καπνοῦ ὑπαὶ ῥιπῆς ἠδ' ἀνέρος, ἄλλ' ἄρα καὶ ὣς
ἀντίαι ἄϊσσουσιν, ὁ δ' οὐκ ὄθετ', οὐδ' ἄρα βαιόν·
ὣς Αἴας τῶν οὔτι μάλ' ἐσυμένων ἀλέγιζεν,
ἀλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήρατ', ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας,
Μαιονίδην Ἀγέλαον· ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
ἷλε δ' ἄρ' Ἀρκύθοον, καὶ Ἀγέστρατον, ἠδ' Ἀγάνεππον,
Ζωρόν τε, Νίσσον τε, περικλειτόν τ' Ἐρύμαντα,
ὃς Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαύκῳ·
ναῖε δ' ὅγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱρὸν Ἀθήνης,
ἀντία Μασσικύτοιο, Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης,
τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται,
εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, κλυτὸς παῖς Ἱπολόχοιο
παχνώθη κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος·
καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πουλυβόειαν
οὔτασεν· ἀλλά οἱ οὔτι διήλασεν ἐς χρόα καλόν·
ῥινοὶ γάρ μιν ἔρυντο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἄρήρει·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων,
καί οἱ ἐπευχόμενος μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ·
Αἶαν, ἐπεί νύ σε φασι μέγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἔπι φρονέουσι μάλιστα
ἄσπετον, ὡς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, τῷ σε θανόντι

ποιῶ συνθανέεσθαι ἐπ᾽ ἦματι τῷδε καὶ αὐτόν.
Ὣς ἔφατ᾽ ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδη,
ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
Τὸν δ᾽ ὑποδερκόμενος, προσέφη μενεδήϊος Αἴας·
Ἄ δειλ᾽, οὔτοι οἶδας, ὅσον σέο φέρτερος Ἕκτωρ
ἔπλετ᾽ ἐνὶ πτολέμοισι; μένος δ᾽ ἀλέεινε καὶ ἔγχος
ἡμέτερον· πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτεϊ θυμόν·
σοὶ δ᾽ ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὅς φά μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι, μεῖ᾽ ἀμείνονί περ γεγαῶτι.
οὐ γάρ μευ ξεῖνος πατρώϊος εὔχεαι εἶναι,
οὐδέ με, δωτίνῃσι παραιφάμενος, πολέμοιο
νόσφιν ἀποστρέψεις, ὡς Τυδέος ὄβριμον υἱα.
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὐ σέ τ᾽ ἔγω γε
ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἷ μετὰ σεῖο,
μυίεσις οὐτιδανῇσιν ἐοικότες, αἵσσουσιν
ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τοῖς
δώσω ἐπεσσυμένοις θάνατον, καὶ κῆρας ἐρεμνάς.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπεστρωφᾶτο, λέων ὡς
ἐν κυσὶν ἀγρευτῇσι, κατ᾽ ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
πολλοὺς δ᾽ αἶψ᾽ ἐδάμασσε, μεμαότας εὔχος ἀρέσθαι,
Τρῶας δμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοὶ,
ἰχθύες ὡς ἄνὰ πόντον, ἐπὴρχομένου ἀλεγεινοῦ
κήτεος, ἢ δελφῖνος ἀλιτρεφέος μεγάλοιο·
ὣς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο,
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ᾽ ὅρα καὶ ὧς
μάρναντ᾽, ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλλέος ἄλλοθεν ἄλλοι
μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,
κτείνοντ᾽· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.

ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀβριμόθυμος· ὁ δ' ὕπτιος ἀμφ' Ἀχιλῆϊ
κάππεσεν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρῦα θάμνος·
ὣς ὅγε δουρὶ δαμεὶς, περικάππεσε Πηλείωνι
βλήμενος· ἀμφὶ δέ οἱ κρατερὸς πάϊς Ἀγχίσαο
πολλὰ πονησάμενος, σὺν ἀρηϊφίλοις ἑτάροισιν,
εἴρυσεν εἰς Τρῶας, καὶ ἐς Ἴλιον ἱερὸν ἄστυ
δῶκε φέρειν ἑτάροισι, μέγ' ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ·
αὐτὸς δ' ἀμφ' Ἀχιλῆϊ μαχέσκετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
μυῶνος καθύπερθεν ἀρήϊος οὔτασεν Αἴας
χειρὸς δεξιτερῆς· ὁ δ' ἄρ' ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
ἐξ ὁλοοῦ πολέμοιο· κίεν δ' ἄφαρ ἄστεος εἴσω·
ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ' ἕλκεος, ἄλλα τε πάντα
τεῦχον, ὅσ' οὐταμένων ὁλοὰς ἀκέονται ἀνίας.
Αἴας δ' αἰὲν ἐμάρνατ', ἀλίγκιος ἀστεροπῇσι,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ,
ἀχνύμενος δὴ αἰὲν ἀνειψιοῦ δαμέντος.
ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
μάρνατο δυσμενέεσσι· φοβοῦντο δέ μιν μέγα λαοί·
κτεῖνε δὲ Πείσανδρόν τε Θόαν, καὶ Ἀρήϊον υἷα
Μαινάλου, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας Ἀβύδου·
τῷ δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὃν ποτε Νύμφη
Πηγασὶς ἠΰκομος σθεναρῷ τέκεν Ἡμαλίωνι,
Γρηνίκου ποταμοῖο πυρὰ ῥόον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δάϊξεν Ὀρέσβιον, ὅς τε μακεδνῆς
Ἴδης ναιετάεσκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μήτηρ
δέξατο ποστήσαντα περικλειτὴ Πανάκεια,
ἀλλ' ἐδύμῃ παλάμῃσιν Ὀδυσσέος, ὅς τε καὶ ἄλλων

πολλῶν Θυμὸν ἔλυσεν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι,
κτείνων ὄν κε κίχησι περὶ νέκυν· ἀλλά μιν Ἄλκων,
υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλέος, ἔγχεϊ τύψε
πὰρ γόνυ δεξιτερὸν, περὶ δὲ κνημῖδα φαεινὴν
ἔβλυσεν αἷμα κελαινόν· ὁ δ' Ἕλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', υἷνεκ' ἄρ' αὐτόν,
ἷέμενον πολέμοιο, δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρί·
ὣσε δέ μιν μεγάλη τε βίῃ, καὶ κάρτεϊ χειρὸς
ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ περὶ τεύχη,
βλημένου ἐν κονίῃσι· περὶ μελέεσσι δὲ Θώρηξ
δεύετο φοινήεντι λύθρῳ· ὁ δὲ λοίγιον ἔγχος
ἐκ χροὸς ἐξείρυσσε, καὶ ἀσπίδος· ἔσπετο δ' αἰχμῇ
Θυμὸς ἅπαὶ μελέων, ἔλιπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
τοῦ δ' ἑτάροις ἐπόρουσε, καὶ οὐτάμενός περ, Ὀδυσσεὺς,
οὐδ' ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
πάντες ὁμῶς ἐπιμὶξ Δαναοὶ μέγαν ἀμφ' Ἀχιλῆα
προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χείρεσι λαὸν
ἐσσυμένως ἐδάϊζον ἐϋξέστῃς μελίῃσιν.
εὖτ' ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται,
λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ' ἄλσεα ὑλήεντα,
ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
ὣς τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
ἐκπάγλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι· τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε, κακῇ ἐκαλίγκιος αἴσῃ.
τῷ δ' ἐπὶ τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἶψα νοήσας
κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κράατος· ἐν δ' ἄρα θλάσσεν
ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν, οὐδέ οἱ ἰοὶ

ἤρκεσαν ἰεμένῳ· ἐκέχυντο γὰρ ἄλλυδις ἄλλοι
ἐν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρας· φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες,
ἵπποις Ἕκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρῳϊον ἄστυ
βαιὸν ἔτ' ἐμπνείοντα, καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντεϊ ἄνακτος ἐκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἑῷ βασιλῆϊ φέροντες.
τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀΰτεεν ἀσχαλόωντι·
Ὦ κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ,
ἤ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν, ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσὶν, ὡς Ἀχιλῆος
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.
Ὣς εἰπὼν, ὀῒοισι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλεν,
οἵ τ' ἔτι δηριόωντο νέκυν πέρι Πηλείωνος.
Οἱ δὲ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν, οὐδ' ἔτι μίμνον,
οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕς τε φοβήσῃ
αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
πώεα δαρδάπτωσι λύκοις ὑποδῃωθέντα·
ὣς τοὺς, ἄλλυδις ἄλλυν, ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
χερμαδίοισι θοοῖσι, καὶ ἄορι, καὶ μένεϊ ᾧ·
οἱ δὲ μέγα τρομέοντες, ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
πανσυδίῃ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς τε δαΐζων
κίρκος ἐπισσεύει· τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ταρφέες ἴσσουσιν, ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·
ὣς οἵγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πύλησι
φεῦγον ὄϊζυρῶς ἐπιειμένοι ἀκλέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,

ὃς ῥ' ἔπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας.
καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
εἰ μὴ πεπταμένησι πύλῃς ἐπέχυντο πόληος,
βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ φόβος ἦτορ ἵκανεν.
τοὺς δ' ἔλσας ἀνὰ ἄστυ, νομεὺς ὣς αἶολα μῆλα,
ἦῖεν ἐς πεδίον, χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν,
ἐμβαίνων τεύχεσσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισι·
κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
ἄχρις ἐφ' Ἑλλήσποντον ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος
αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος αἶσα.
ὡς δ' ὅτε λῇϊον αὖον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσῃσι,
πυκνὸν ἐὸν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κεῖται
βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
ἀνέρος εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχῃσιν·
ὣς οἷ ἀμφοτέρωθε κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ
κεῖντο, πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο,
πρηνέες· οὐδέ τι Τρῶας Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
σύλεον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας,
πρὶν Πηλῆϊον υἷα πυρῇ δόμεν, ὃς σφιν ὄνειαρ
ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισιν, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων.
τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
ἀμφὶ νέκυν ποιέοντο ἀπείριτον, εὖτε φέροντες
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι, νεῶν προπάροιθε θοάων·
ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι στενάχοντο,
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν·
δὴ τότ' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων,
κεῖτο βαρυγδούποιο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου·
οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς,

ἀκήματόν περ ἐόντα, θοῶς ὑπεδάμνατ' Ἀπόλλων
λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὁ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' υἷα περιστονάχησε πεσόντα,
ἐχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ,
χάρμα φέρων Τρώεσσι, γόον δ' ἄλλαυτον Ἀχαιοῖς,
λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
ἑλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι.
μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
αἵ που ὀδυρόμεναι μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσιν,
νηπιάχοις σὺν παισί, φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,
μᾶλλον ἀνεστενάχοντο· γόου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
κλαῖόν τ' αὖ ἄλλαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
πρηνίες ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηϊόωντες·
χευάμενοι δ' ἤσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα.
οἵη δ', ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων,
οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δηΐοι ἐμμεμαῶτες
καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
πανσυδίῃ, πάντῃ δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
τοίη τοι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀϋτή,
οὕνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν, πάϊς Αἰακίδαο,
κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοκμήτοισι βελέμνοις,
οἷος Ἄρης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀβριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχθέϊ κάββαλε πέτρῃ.
Μυρμιδόνες δ' ἄλληκτον ἀνιστενάχοντ' Ἀχιλῆα,

εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷο ἄνακτος,
ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃ καὶ κάρτεϊ πάντ' ἐκέκαστο.

Αἴας δ' ἐν πρώτοισι, μέγα στεναχὼν, ἐγεγώνει,
πατροκασιγνήτοιο φίλον ποθέων ἅμα παῖδα,
βλήμενον ἐκ θεόφιν· θνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς
ἦεν, ὅσοι νωίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·
τὸν τότε κῆρ ἀχέων ὀλοφύρετο φυλόπιμος Αἴας,
ἄλλοτε μὲν κλισίας Πηληϊάδαο δαμέντος
ἑσπομένων, ὅτε δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
ἐκχύμενος μήλα πουλὺς, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
Ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρκος ἐϋσθενέων Ἀργείων,
κάτθανες ἐν Τροίῃ Φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο,
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ὠῷ,
τόν ῥα ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀκάλκιδες ἰθύνουσιν.
οὐ γάρ τις πισυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
ἠδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπιστάμενος ἐς Ἄρηα
εὖ θέσθαι πήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
καὶ χαλκὸν δηΐοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι,
ἰοῖσίν γ' ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζει.
εἰ γάρ σευ κατένανται τόϑ' ἥλυθεν, ὃς σ' ἔβαλέν περ,
οὐκ ἂν ἀνουτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που νῦν μήδετο πάντ' ἀπολέσσαι,
ἡμέων δ' ἐν πυμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
ἤδη γὰρ Τρώεσσι καὶ Ἀργείων τάχα νίκην
νεύσει, ἐπεὶ τόσσον περ Ἀχαιῶν ἔρκος ἀπηύρα.
ὤ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
ὀχθήσει μέγα πένθος, ἀτερπέϊ γήραϊ κύρσας·

αὐτῇ σὺν φήμῃ μεν ἀποφθαίσει μεγάθυμον·
ὥδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον ὀϊζύος αἶψα λαθέσθαι·
εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἑ κακὴ περὶ υἷος αἶσα,
ἃ δειλὸς, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει,
αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι,
Πηλεὺς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιος ἦεν·
ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.
Ὣς ὁ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα·
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γεραιὸς ἀάσπετα κωκύεσκεν,
ἀμφιχυθεὶς δέμας ἠΰ Φρασύφρονος Δικλίδαο·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτόν κῆρ
Ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
κάλλιπες· ὡς ὄφελέν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοι γε
ἄλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην, ἀγανούς τε τοκῆας,
φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δ' ἔθηκεν ἀνάσσειν·
καί σέ γ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον,
κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλεν
νηπίαχον κομέειν, ὥσεὶ φίλον υἷα γεγῶτα.
τῷ πιθόμην· σὺ δ' ἐμοῖσι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς,
πολλάκι παππάζεσκες, ἔτ' ἄκριτα χείλεσι βάζων·
καί μευ νηπιέῃσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δίηνας
στήθεά τ' ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
πολλὸν καγχαλόων, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
θρέψειν κηδεμονῆα βίου, καὶ γήραος ἄλκαρ.
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
νῦν δ' οἶχῃ μὲν ἄϊστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμὸν κῆρ

ἄχνυτ᾽ ὀϊζυρῶς, ἐπειή νύ με πένθος ἰάπτει
λευγαλέον· τό μ᾽ εἶθε καταφθίσειε γοῶντα,
πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀΐω
κωκύσειν ἀλίαστον, ὅτ᾽ ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται·
οἴκτιστον γὰρ νῶϊν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
πατρί τε σῷ καὶ ἐμοί, τοί περ, μέγα σεῖο θανόντος
ἀχνύμενοι, τάχα γαῖαν ὑπὲρ Διὸς ἄσπετον αἶσαν
δυσόμεθ᾽ ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώϊον εἴη,
ἢ ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.
Ἦ ῥ᾽ ὅ γέρων, ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
πὰρ δέ οἱ Ἀτρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
ᾤμωξεν δ᾽, ὀδύνῃσι μέγ᾽ αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
Ὤλεο, Πηλείδη, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὤλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερπέα θῆκας Ἀχαιῶν·
ῥηΐτεροι δ᾽ ἄρα σεῖο καταφθιμένου πελόμεσθα
δυσμενέσιν· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν Τρώεσσιν ἔθηκας,
οἵ σε πάρος φοβέοντο, λέοντ᾽ ὣς αἴολα μῆλα·
νῦν δ᾽ ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι
θέλγεις, ὅς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος
ἄστυ διαπραθέειν· νῦν δ᾽ οὐ τελέεις ὅ᾽ ὑπέστης,
ἀλλὰ λίην ἀκάχησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ ὄΐω
εὑρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλῆος.
Ὣς ἔφατ᾽, ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
τοῖς δ᾽ ἄρ᾽ ἐπερρόμεον νῆες παρὰ μυρομένοισιν·
ἠχὴ δ᾽ ἄσπετος ὦρτο δι᾽ αἰθέρος ἀπαμάτοιο.
ὡς δ᾽ ὅτε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
ὀρνύμεν᾽ ἐκ πόντοιο, πρὸς ἠϊόνας φορέονται

σμερδαλέον, πάντη δὲ, προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεὶ,
ἀκταὶ δμῶες ἐηχμῆσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι·
τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει,
μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
Καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ' ἤλυθε κυανέη νὺξ,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρεΐδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὃς φά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος,
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐΰφρονος Ἀντιλόχοιο·
Ἀργείων σκηπτοῦχε μέγα κρατέων, Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἆδην κορέσασθαι, ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας·
ἀλλ' ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
λούσαντες, λεχέεσσ' ἐνὶ θείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
αὐτὰρ ὅ, οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων, ἐκέλευεν,
ὕδατος ἐν πυρὶ θέντας ἄφαρ κρυερυῖο λίβητας
θερμῆναι, λοῦσαί τε νέκυν, περί θ' εἵματα ἕσσαι
καλά, τά οἱ πάρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μήτηρ
ἐς Τροίην ἀνιόντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἄνακτι·
ἐνδυκέως δ' ἄρα πάντα πονησάμενοι, κατὰ κόσμον,
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα.
τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
στεῖξε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ πράατος, ἣν ἄρα φασὶ
δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ' ἄρ' ἐρσήεντα, καὶ εἴκελον ἀμπνείοντι·
σμερδαλέον δ' ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῷ,

οἷον, ὅτ' ἀμφ' ἑτάροιο δαϊκταμένοιο, Πατρόκλοιο,
χωομένου ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
βριθύτερον δ' ἄρα θῆκε δέμας, καὶ ἄριον ἰδέσθαι· 540
Ἀργείους δ' ἔλε θάμβος, ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην, ζώοντι πανείκελον· ὃς ῥ' ἐπὶ λαιτρους
ἐκχύμενος, μάλα πουλὺς, ἄδην εὔδοντι ἐῴκει.
Ἀμφὶ δὲ μιν μογεραὶ ληΐτιδες, ἃς ῥά ποτ' αὐτὸς,
Λῆμνόν τε ζαθέην Κιλίκων τ' αἰπὺ πτολίεθρον 545
Θήβην Ἠετίωνος ἑλὼν, λήΐσσατο κούρας,
ἱστάμεναι γοάασκον, ἀμύσσουσαι χρόα καλόν·
στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν,
ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον ἔϋφρονα Πηλείωνα·
τὰς γὰρ δὴ τίεσκε, καὶ ἐκ δήϊον περ ἐούσας. 550
πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηΐς, παρέκοιτις ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
δρυπτομένη χρόα καλὸν, ἀΰτεεν· ἐκ δ' ἄπαλοῖο
στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ ἁμώδιγγες ἄρθεν 555
θεινομένης· φαίης κεν ἐπὶ γλάγος αἷμα χέεσθαι
φοίνιον· ἀγλαΐῃ δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῶς
ἱμερόεν μάρμαιρε· χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
τοῖον δ' ἔπφατο μῦθον ὀϊζυρὸν γοάουσα·
Ὤ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα· 560
οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλοτε πῆμα,
οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἴρὸν ἦμαρ,
καὶ φάος ἠελίοιο πέλες, καὶ μείλιχος αἰών,
ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο, καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἁνίης· 565
πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος, ἠδὲ τοκῆων

ἔπλεο· πάντα γὰρ οἷος ἔῃς δμωῇ περ ἐούσῃ·
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν, ἑλὼν ἀπὸ δούλια ἔργα·
νῦν δέ τις ἐν γήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον, ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος·
καί νύ κεν ἀμφιπολεῦσα, κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας
σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα, δυσάμμορος· ὡς ὄφελόν με
γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ὣς ἡ μὲν δμηθεῖσ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
δμωῇς σὺν μογερῇσι, καὶ ἀχνυμένῃσιν Ἀχαιοῖς,
μυρομένη καὶ ἄνακτα, καὶ ἀνέρα τῆς δ' ἀλεγεινὸν
οὔ ποτ' ἐτέρσετο δάκρυ, κατείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὖδας
ἐκ βλεφάρων, ὥστέ τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
πετραίης, ἥς πουλὺς ὕπερ παγετός τε, χίων τε,
ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔθεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
τήκεθ' ὁμῶς Εὔρῳ τε, καὶ ἠελίοιο βολῇσι.
Καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο γύοιο
θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος·
ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις,
ἐσσυμένως οἴμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ' Ἀχαιῶν,
πανσυδίῃ πόλιοῖο δι' οὔδματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
νισσομένῃσι θάλασσα διΐστατο· ταὶ δ' ἐφέροντο
κλαγγηδὸν, κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν,
ὁσσομένῃς μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
κήτεα μυρομένῃσιν· ἔβαν δ' ἄφαρ ἧχι νέοντο,
παῖδα κασιγνήτης κρατερόφρονα κωκύουσαι
ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι,
ἦλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,

ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ.
Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι καὶ ἄτρομον ἴμβαλε θάρσος,
ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσασι θεάων,
ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἰὲ δ' Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι, 600
πᾶσαι δμῶες· ἄκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου·
δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
δάκρυσι, καὶ μέγα βένθος ἀνέστενεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
μυρομένων, δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει. 605
μήτηρ δ' ἀμφιχυθεῖσα, κύσε στόμα Πηλείωνος,
παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·

Γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἠριγένεια,
γηθείτω φρεσὶν ἧσι, μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου,
Ἄξιος εὐρυρέεθρος, ἰδὲ Πριάμοια γενέθλη· 610
αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὄλυμπον ἀφίξομαι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
οὕνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
ἀνέρι, ὃν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρφε,
Κῆρές τ' ἐγγὺς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι. 615
ἀλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς Ἀχιλῆος,
ὃν μοι Ζεὺς κατένευσεν, ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
ἴφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἤνδανεν εὐνή·
ἄλλοτε μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
ἄλλοτε δ' οἰωνῷ ἐναλίγκιος, ἠ πυρὸς ὁρμῇ· 620
οὔ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
γιγνομένῃ, ὅσα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος, υἷεα δῖον
ἔκπαγλον θήσειν, καὶ ἀρηΐον· ἀλλὰ τὰ μέν που

ἀτρεκέως ἐτέλεσσεν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
ἀλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καί μ' ἀκάχησεν.
τοὔνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δώματ' ἰοῦσα,
κωκύσω φίλον υἱόν, καὶ, ὁππόσα πρόσθ' ἐμόγησα
ἀμφ' αὐτῷ, καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισιν,
μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω.
Ὣς ἔφατ', αἰνὰ γοῶσ' ἀλίη Θέτις· ἡ δέ οἱ αὐτη
Καλλιόπη φάτο μῦθον ἀρηραμένη φρεσὶ θυμόν·
Ἴσχεο κωκυτοῖο, θεὰ Θέτι, μήδ' ἀλύουσα,
εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο, θεῶν μηδέοντι καὶ ἀνδρῶν
σκύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο, κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντες.
κάτθανε δ' υἱὸς ἐμεῖο, καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο,
Ὀρφεύς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρυόεσσα πέτρη, ποταμῶν τε ῥέεθρα
πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν.
ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτι' ἔοικεν
πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἄχεύειν.
τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω γόος υἷεος ἰοθλοῦ·
καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
καὶ μένος ἀείσουσιν, ἐμῇ ἰοτῆτι καὶ ἄλλων
Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεῖ θυμὸν
δύμνασο, θηλυτέρῃσιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν·
ἦ, οὐκ αἴεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
ἀνθρώπους, ὁλοὴ περιπέπταται ἄσχετος Αἶσα,
οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλλαχε μοῦνη·
ἦ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
ἐκπέρσει, Τρῴων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσασα

ἀνέρας, ὅττι θέλῃσι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύξει.
Ὣς φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα· 655
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
ὦρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἤέρος ὀρφνήεσσα,
ἥ τε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἔδραθον υἷες
ἴλαδόν, ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ· 660
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὴν Θέτιν. ἄγχι δὲ παιδὸς
ἧστο σὺν ἀθανάτῃς Νηρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
ἀχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη,
πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
Ἀλλ' ὅτε παγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν ἠὼς, 665
λαμπρότατόν τε φάος πᾶσι Τρώεσσι φέρουσα,
καὶ Πριάμῳ, Δαναοὶ δὲ, μέγ' ἀχνύμενοι, Ἀχιλῆα
κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλὰ, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
ἠϊόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεύς,
ἦρα φέρων κούρῃ Νηρηΐδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι 670
εἰνάλιοι μύροντο θεοὶ, φθιμένου Ἀχιλῆος,
καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληϊάδαο
Ἀργεῖοι πυρὸ δῶκαν, ἀάσπετα νηήσαντες
δοῦρα, τά οἱ φορέοντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο
πάντες δμῶες ἐμόγησαν, ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες 675
Ἀτρεΐδαι προέηκαν ἀπειρίτον οἰσέμεν ὕλην,
ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος.
ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρῇ περινηήσαντο
αἰζηῶν κταμένων· πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Τρώων δηώσαντες δμῶες περικαλλέας υἷας, 680
ἵππους τε χρεμέθοντας ἐϋσθενέας θ' ἅμα ταύρους,
σὺν δ' ὄϊάς τε σύας τ' ἔβαλον βριθοντας ἀλοιφῇ·

φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
δμωϊάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο·
χρυσόν τ' ἤλεκτρόν τ' ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμιδόνες κείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος·
καὶ δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ,
κειραμένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι.
πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέυντο·
ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ καὶ οἴνου
ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδει νέκταρι ἶσον·
ἄλλα δὲ πολλὰ βάλον τ' εὐώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλά, καὶ ὑππόσα δῖα θάλασσα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
πεζοὶ ἅμ' ἱππήεσσι, σὺν ἔντεσιν, ἐρράσαντο
ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυν· ὁ δ' ἔκτοθεν Οὐλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
ἀμβροσίας, δίῃ τε φέρων Νηρηΐδι τιμὴν
Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ
λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἶψα μολόντος,
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
καρπαλίμως Βορέην, Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην,
ἐς Τροίην προέηκε, θοῇ θύοντας ἀέλλῃ·
οἳ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
ῥιπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοισι
πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὕπερθε
πάντα νέφη, μεγάλοιο δι' αἰθέρος ἴσσοντα.
οἳ δὲ, Διὸς βουλῇσι, δαϊκταμένου Ἀχιλῆος
αἶψα πυρῇ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἄϋτμὴ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· γόος δ' ἁλίαστος ὄρωρει

Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ, καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
πανῆμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες,
καῖον ἐϋ πνείοντες ὁμῶς· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς
καπνὸς ἐς ἠέρα δῖον, ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη 715
δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δ' ἐγίγνετο τέφρη.
οἱ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται,
εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο.
Μυρμιδόνες δ', ὅτ' ἄνακτα πελώριον, ὕστατον ἄλλων,
ἤνυσε πῦρ ἀΐδηλον, ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ, 720
ἵππων τ', αἰζηῶν τε, καὶ, ἀλλ' ὅσα δακρυχέοντες
ὄβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Ἀχαιοὶ,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
ἦν, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα 725
σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπεὶ βόες, ἠδὲ καὶ ἵπποι,
καὶ παῖδες Τρώων, μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις,
βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ῥιπῇ ὑφ' Ἡφαίστοιο δεδμημένος, οἷος ἔκειτο.
τοῦ δὲ καὶ ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι 730
ἄλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε βριαρήν τε,
ἀργυρέην· χρυσῷ δὲ διαυγέϊ πᾶν' ἐκέκαστο·
καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ, καὶ ἀλείφατι πάγχυ δίηναν
κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Ἀχιλλέα κυδαίνουσαι·
ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν, ἀθρόα ταρχύσασαι 735
σὺν μείλιτι λιαρῷ· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
ὤπασε, τόν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε δῶρον,
Ἡφαίστου κλυτὸν ἔργον ἐΰφρονος· ᾧ ἔνι θῆκαν
ὀστέ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον

Ἀργεῖοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
ἀκτῇ ἐπ' ἠκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου,
Μυρμιδόνων βασιλῆα Θρασὺν περικαπύοντες.
Οὐδὲ μὲν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος·
οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
μίσγεσθ' Ἀργείων, ὅλοὸν πέρι πένθος ἔχοντες,
ἀλλ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο φοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα,
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ὀΐζυρῶν, φορέεσθαι,
ἧχι σφέας τοπάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη,
ἄμφω ἀελλόποδας, Ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα.
καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν ὅσα σφίσι μήδετο θυμὸς,
εἰ μὴ σφέας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ' Ἀχιλῆος
ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο θοὸς παῖς, ὃν φα καὶ αὐτοὶ
δέχνυθ', ὁππόθ' ἵκοιτο ποτὶ στρατὸν· οὔνεκ' ἄρα σφιν
θέσφατα γιγνομένοισι Χάους ἱερῆος Θύγατρες
Μοῖραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι
πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα
θαρσαλέῳ Πηλῆϊ, καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆϊ·
τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι, Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
τὸν καὶ ἐς Ἠλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃσι φέρειν, μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
τοὔνεκα, καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
μίμνον παὰ νήεσσιν, ἐὺν κατὰ θυμὸν ἄνακτα
τὸν μὲν ἀκηχέμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
Καὶ τότ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἅλὸς ὄβριμον οἶδμα,
ἦλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐπ' ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
ἔδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίσατο Νηρηΐνῃς·

καὶ ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνυμένην Ἀχιλῆος·
Ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα·
οὐ γάρ ὄγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
ὡς ἠῢς Διόνυσος, ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος.
οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
οὐδ' Ἀΐδης, ἀλλ' αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
καί οἱ δῶρον ἔγω γε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν
σὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν
κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολίῃς ἐρατεινῇς,
ἶσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
ἐσσυμένως, καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ πόντον ἀπήϊεν εἰκέλος αὔρῃ,
ταρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
βαιὸν ἀνέπνευσεν. τὰ μὲν οἳ θεὸς ἐξετέλεσσεν·
Ἀργεῖοι δὲ νεῶντες ἀπ' ἤϊον, ἦχι ἑκάστῳ
νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ' Ἑλλάδος· αἱ δ' Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσσοντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρῄναι
δῦσαν, ἐὸν στενάχουσαι ἐΰφρονα Πηλεωνα.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Οὐδὲ μὲν Ἱππολύκοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἱὸν
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὖτὸς Ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας,
δῶκε θοοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα Τηλένδροιο
χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
ἄῤῥηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
ἀενάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐΰῤῥοον· ἀλλὰ τὰ μέν πυν
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆϊ·
Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλέη, καὶ πένθος, ἐπεὶ ῥά μιν ὣς ἐὸν υἷα
δίζονθ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὑρὺν ἄδακρυς·
Τρῶες δ' αὖ ἄλλαστον ἐγήθεον, εἰσορόωντες
τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δηωθέντα·
καί τις ἐπευχόμενος, μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπεν·

Νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἡμῖν ὤπασε χάρμα, λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· ἦ γὰρ ὀΐω
βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φῦλα,
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο, καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
αἰεὶ γάρ οἱ χερσὶν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος,
λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
κείνῳ ἔναντ' ἐλθὼν, ἔτ' ἐπέδρακεν Ἠριγένειαν·
νῦν δ' ὀΐω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
νηυσὶν ἐϋπρώροισι, δαϊκταμένου Ἀχιλῆος·
ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Ἀργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀλέσσῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
ἄλλος δ' αὖ ἑτέρωθε, πύκα φρονέων, φάτο μῦθον·
Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν
πόντον ἐπ' ἠερόεντα, πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι, λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
εἰσὶν γὰρ κρατεροί τε καὶ ὄβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης, Αἴας τε, καὶ Ἀτρέος ὄβριμοι υἷες·
τοὺς ἔτ' ἐγὼ δείδοικα, κατακταμένου Ἀχιλῆος.
τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου, καὶ ἀεικέος οἴτου,
ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ.
Ὣς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
ὅσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐϋσθενέεσσιν ἀρωγοί·
ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι,
θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτέρωθε δ' ἐγήθεον ἄλλοι,
εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·

Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη Τρώεσσιν ἀρήγεις,
κούρης ἠϋκόμοιο λελασμένος, ἣν ῥα πάροιθεν
ἀντιθέῳ Πηλῆϊ πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν,
Πηλίου ἐν βήσσῃσι; γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
ἄμβροτον· οἱ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνῳ
ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
ἀλλὰ τά γ' ἐξελάθου· μέγα δ' Ἑλλάδι μήσαο πένθος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' οὔτι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·
ἧστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην, καὶ πολλὰ μενοινῶν,
οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
ἐν πολέμῳ στονόεντι, καὶ ἐν βαρυηχεῖ πόντῳ·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν.
Ἠὼς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανεν·
κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήϊεν ἄσπετος ὄρφνη,
ἦμος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον, ἀχνύμενοί περ.
οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαυίης
λιμὸν ἀταρτηρὸν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται,
ἀλλ' εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
γίγνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
τοὔνεκα δῆτ' ἐπάσαντο, καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη.
τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' Ἠὼς,
δὴ τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων Ἀργείων,
τορφύρων Τρώεσσι φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον·

κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο,
ἠδὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήϊον, ὁππόθ' ἵκηται
ῥιπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο.
ὣς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ᾐόσιν Ἑλλησπόντου.
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
μή πως θαρσήσωσιν, Ἀχιλλέος οὐκ ἔτ' ἐόντος·
ἀλλ' ἄγε σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
ἴομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει.
Ὣς ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν. ἀμείβετο δ' ὄβριμος Αἴας·
Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
ὀτρύνων Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους Δαναούς, οἵπερ μεμάασι καὶ αὐτοί·
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
δῖα Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
ὣς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἤϊε βένθος,
νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καί ὁ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
ἐσσυμένην. Τρῶες δὲ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱὸς,
οὐ μάλα θαρσήσουσιν, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
καί σευ, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρείδαο.
Ὣς ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐΰς πάϊς, οὐδέ τι ᾔδη
ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸς μόρον ἔντυε δαίμων
ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱός·
Ὦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
πάρ νήεσσι μένωμεν, ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
καὶ γάρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε·

καὶ δ' ἄλλος Ἀχιλῆϊ, καὶ ἀθανάτων ἀέκητι,
αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμήν.
Ὣς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄβριμον ἦτορ·
καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο νίεν Πηλῆος ἀκοιτις,
αὖρῃ ὑπηώρῃ ἐναλίγκιος· αἶψα δ' ἵκανεν
Ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμνον,
οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι·
τοῖσι δ' ἅμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θῆκεν ἄεθλα φέρουσα, καὶ ὑτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.
Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
οὗ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ· τοῦ γὰρ ὕπερθε
γυῖα καὶ ἄψεα πάντα λυγρὸν κατεδύμενοτο γῆρας·
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς
καὶ νόος· οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς παῖς εἴνεκα μύθων
εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε, καὶ, ὃς βασιλεύτατος ἦεν
πάντων Ἀργείων, μέγ' ἐΰμμελίης Ἀγαμέμνων·
τοὔνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν ἐΰφρονα Νηρηΐνην
ὕμνεεν, ὡς πᾶσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν,
εἵνεκ' ἐϋφροσύνης, καὶ εἴδεος· ἡ δ' ἀΐουσα
τέρπεθ'· ὁ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
τόν ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα· καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
δαῖτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θεαὶ παρενήνεον Ὧραι

χρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα παγχαλόωσα,
ἀργυρέης ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
πῦρ δ' Ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
ἀμβροσίην ἐκέραιρον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις,
αἳ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπεν ἱμερόεντα, 140
Μοῦσαι δ' ἐς μολπὴν, ἐπετέρπιτο δ' οὔρεα πάντα,
καὶ ποταμοὶ, καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ,
ἄντρα τε Χείρωνος περικαλλέα, καὶ θεοὶ αὐτοί.

Καὶ τὰ μὲν ἂρ Νηλῆος ἐὺς παῖς Ἀργείοισι
πάντα μάλ' ἰεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀΐοντες 145
τέρπονθ', ὅσσ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
ἀσπασίως· ὁ δ' ἄρ' ἔνθεν ἑλὼν ἐρυσήνορα φῶτα
ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσιν·
δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν, 150
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὡς ἐδάῃξεν
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐρικυδέος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρὶ
υἷα Ποσειδάωνος, ἰδ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
καὶ Τρῶΐλον θητῆν, ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον· 155
αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψεν
πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὀππότε θυμὸν
νοσφίσατ' ἐκ μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἡχήεντος·
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν, 160
ἠδὲ καὶ νέαν δῖον εὐθρόνου Ἠριγενείης.
καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ οὔτις
ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοις

αἰζηῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
οὐδὲ μὲν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ·
κάλλεϊ θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπείρεχεν, ὥς τέ οἱ ἀλκὴ
ἔπλετ' ἀπειρεσίη, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις·
εὔχετο δ' ἀθανάτοισι, καὶ υἷεα τοῖον ἰδέσθαι
κείνου, ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα.
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἔπεσσιν,
αὐτή τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καί οἱ πόρεν ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐϋμμελίῃ Ἀχιλῆϊ
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
ἠκέσατ' ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηριόωντα
αὐτὸς ἔσω μηροῖο· διήλασε δ' ὄβριμον αἰχμήν.
καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλήϊος οἷς ἑτάροισιν
ὤπασεν· οἱ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσσον ἀγῶνα
θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσῃς
καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
τάς ποτε Πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
ἤλασεν ἐξ Ἴδης, μεγάλῳ περὶ δουρὶ πεποιθώς.
Τῶν πέρι οἵδε ἀνέσταν, ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος, ἠδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὅς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
ἀμφὶ δ' ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσὶν
φάρεα· πάντα δ' ἔνερθεν, ἅπερ θέμις, ἐκρύψαντο,
αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν,
ἄλλας τ' εἰναλίας Νηρηΐδας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
ἤλυθον, Ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους.
τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτοιο

Ἀτρείδης, ὃς πᾶσι μετ' Ἀργείοισιν ἄνασσε
τοὺς δ' Ἔρις ὠρύνεσκεν ἀκήρατος. οἱ δ' ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν, ἐοικότες ἰρήξεσσιν·
τῶν δὲ καὶ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· οἱ δ' ἐκάτερθεν
Ἀργεῖοι λεύσσοντες ἐπίαχον, ἄλλυδις ἄλλος.
ἀλλ' ὅτε τέρματ' ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
δὴ τότε που Τεύκροιο μένος καὶ γυῖα πέδησαν
ἀθάνατοι· τὸν γάρ ῥα θεὸς βάλεν, ἠέ τις ἄτη.
ὄζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυῤῥίζοιο μυρίκης·
τῷ δ' ἄρ' ἐνιχριμφθεὶς, χαμάδις πέσε· τοῦ δ' ἀλεγεινῶς
ἄκρον ἀνηγνάμφθη λαιοῦ ποδός, αἱ δ' ὑπανέστην
οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δ' ἰάχησαν
Ἀργεῖοι κατ' ἀγῶνα· παρήϊξεν δέ μιν Αἴας
γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἳ οἱ ἕποντο,
Λοκροί· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρένας ἦλυθε πάντων·
ἐκ δ' ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὄφρα νέμωνται.
Τεῦκρον δ' εὐσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες,
ἦγον ἐπισκάζοντα· θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
ἐκ ποδὸς αἷμ' ἀφέλοντο, θέσαν δ' ἐφύπερθε μετώπων
ἔρια, συνδεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
δήσαντ' ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ' ἐπέδησαν ἀνίας.

Ἄλλῳ δ' αὖθ' ἑτέρωθε παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
καρπαλίμως μνώοντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος ἱπποδάμοιο πάϊς, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἳ ῥ' ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἀργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μακάρεσσιν ὁμοῖοι·
σὺν δ' ἔβαλαν θήρεσσιν ἐυκότες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφ' ἐλάφοιο μάχονται, ἑδητύος ἰαχανόωντες·
ἶσον δ' ἀμφοτέροισι πέλει σθένος· οὐδέ τις αὐτῶν

λείπεται οὐδ' ἠβαιὸν, ἀταρτηρῶν μᾶλ' ἐόντων·
ὣς οἵ γ' ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὀψὲ δ' ἄρ' Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν, ἐνὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
ἄγξαι ἐπειγόμενος· ὁ δ' ἄρ' ὀδρείῃ τε καὶ ἕλκῃ,
πλευρὸν ὑποκλίνας, Τελαμώνιον ὄβριμον υἷα
ἐσσυμένως ἀνάειρεν, ὑπὲρ μυῶνος ἐρείσας
ὦμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλήξας ἐτέρωσε,
κάββαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕζετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὀβριμόθυμος ἀνίστατο, δεύτερον αὖτις
ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο· καὶ μέγα θύων,
Τυδείδην ἐς μέσσον ἀϋτεεν· ὃς δέ μιν οὔτι
ταρβήσας, σῆμησε κατάντιον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
ποσσὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοὶ δ' ἑκάτερθεν
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσι
θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι, εἰς ἓν ἵκωνται,
πυσσὶ κονιόμενοι· περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι
βρυχμῇ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοὶ δ' ἄσχετα μαιμώωντες,
κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα, καὶ μέγα κάρτος,
θυμῷ ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθμαίνοντες, ἀμείλιχα δηϊόωνται·
πουλὺς δ' ἐκ στομάτων χαμάδις κατεχεύατο ἀφρός·
ὣς οἵγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσιν·
ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα, καὶ αὐχένες ἄλκιμοι ἦσαν
χερσὶ περικτυπέοντο τετριγότες, ἐν τ' ὄρεσσι
δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλων' ἐριθηλέας ὄζους.
πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς

κάββαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλά μιν οὔτι
ἂψ ὧσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
τὸν δ' Αἴας, καθύπερθεν ἐπεσσύμενος, ποτὶ γαῖαν
ἐξ ὤμων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὐδας ἐρείδων·
ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρασι δηριόωντο.
λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες,
οἱ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
οἱ δὲ βίην Αἴαντος· ὁ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
ἐσσυμένως ἐφέπεπε κατὰ χθονός, ἠΰτε πέτρην,
ἀλκῇ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ' ἴαχε Τρώϊον οὖδας
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπηΰτησε δὲ λαός·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσεν, ἐελδόμενος πονέεσθαι
τὸ τρίτον ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
ἔστη ἐν μέσσοισι, καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
Ἴσχεσθ', ἀγλαὰ τέκνα, παλαισιμοσύνης ὑπερόπλου·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες, ὅσον προφερέστεροι ἐστὲ
Ἀργείων, μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἰδρῶτα·
κύσσαν δ' ἀλλήλους· φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο.
τοῖς δ' ὄρα ληϊάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων
δῖα Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
ἥρωες κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασέων
ληϊάδων προφέρεσκον ἐϋφροσύνῃ τε, καὶ ἔργοις,
νόσφιν ἐϋπλοκάμου Βρισηΐδος, ἃς ποτ' Ἀχιλλεὺς
λῆσατ' ἐκ Λέσβοιο· νόον δέ γ' ἐτέρπετο τῇσι·
καί ῥ' ἡ μὲν δόρποιο πάλιν ταμίη καὶ ἐδωδῆς·
δ' ἄρα δκινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν·

ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσι·
ἡ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τράπεζαν·
τὰς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
δασσάμενοι, προέηκαν ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας.
Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ἰδομενῆος
ὤρνυτ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν·
τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα, καὶ ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
ἤλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ' Ἀργείοισιν ἐϋσθενέεσσι μετηύδα·
Νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆϊ θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
αὔτως, οὐ κάμνοντι βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ὤμοις,
ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ, προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
ἀλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπεντύνεσθε ἄεθλον,
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀΐοντες, ἐπέδρακον ἀλλήλοισιν·
ἦκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
εἰ μὴ σφέας ἐνένισπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός·
Ὦ φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀϋτῆς,
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥ τε νέοισι
τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ.
ὣς εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ, καὶ Ἄκαστος, ἀνεψιοὶ, εἰς ἓν ἰόντες,

ὁππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίῳ
πυγμαχίῃ γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
ἐν δὲ παλαισμοσύνῃ με, καὶ ὁ κρατερώτερος ἄλλων
Ἀγκαῖος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
ἀντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἤδη που τοπάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Ἐπειοῖς
νίκησ' ἠΰν ἐόντα· πεσὼν δ' ἐκονίσσατο νῶτα,
σῆμα παρὰ φθιμένου Ἀμαρυγκέος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλοὶ θηήσαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμεῖο·
τῷ νύ μοι οὐκ ἔτι κεῖνος ἐναντίον ᾔρατο χεῖρας,
καὶ κρατερός περ ἐών· ἔλαβον δ' ἀκόντιτος ἄεθλον.
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι, καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ' ἄνωγα
ὑμέας, οἷσιν ἔοικεν, ἀέθλια χερσὶ φέρεσθαι·
κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον.

Ὣς φαμένοιο γέροντος ἀνίστατο θαρσαλέος φως,
υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
ὅς τε καὶ ἵππον ἔτευξε, κακὸν Πριάμοιο πόληϊ,
ὕστερον· ἀλλ' οὔθ' οἵ τις ἐτόλμα ἔνεγγυς ἱκέσθαι
εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.
καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Ἐπειὸς
ἤμελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς,
αἰχμητὴς Ἀκάμας· μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων
ἀζαλέους ἱμάντας ἔχεν περὶ χερσὶ θοῇσι,
τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Ἀγέλαος
ἀμφέβαλεν παλάμῃσιν, ἐποτρύνων βασιλῆα·
ὡς δ' αὔτως ἕταροι Πανοπηϊάδαο ἄνακτος
θαρσύνεσκον Ἐπειόν· ὁ δ' ἐν μέσσοισι, λέων ὥς,

εἰστήκει, περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
ῥινοὺς ἀζαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα καὶ ἔνθα
λοιοὶ, ἐπιστρύνοντες ἐϋσθενέων μένος ἀνδρῶν
μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἔσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
ἄμφω χεῖρας ἑὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
ὥς ποτ' ἐϋτρόχαλοι, μήδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
αἶψα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι κατάντία χεῖρας ἄειραν
τυρφάα παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
βαίνοντες, κατὰ βαιὸν ἐὸν γόνυ γουνὸς ἄμειβον,
ἀλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος·
σὺν δ' ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
αἵτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι θοροῦσαι,
ἀστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀρυθύνεται αἰθὴρ
θεινομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
ὣς τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο γένεια
ῥινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέῤῥεεν· ἐκ δὲ μετώπων,
ἱδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς·
οἱ δ' ὄμοτον πονέοντο μεμαότες· οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς
λῆγεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἐῷ περὶ κάρτεϊ θύων·
τὸν δ' ἄρα Θησέος υἱὸς, ἐϋφρονέων ἐν ἀέθλῳ,
πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
θῆκε· καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
χεῖρας, ἐς ὀφρῦα τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
ὀστέον. ἐκ δὲ οἱ αἷμα κατέῤῥεεν ὀφθαλμοῖο·
ἀλλὰ καὶ ὣς Ἀπάμαντα, βαρείῃ χειρὶ τυχήσας,
τύψε κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δὲ υἷ ἤλασε γυῖα·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε φατὶ κραταιῷ
πλῆξε δὲ οἱ κεφαλήν· ὁ δ' ἄρ' ἔμπαλιν ἆϊσσοντος,

PARSONS LIBRA... Libere

Βαιὸν ὑποκλίνας, σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον·
ἄλλῃ δ' ἤλασε βῖνας ἐπάλμενος· ὣς δὲ καὶ αὐτὸς
ιητεῖ παντοίῃ χέρας ὧρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλλήλων ἀπέρυξαν, ἐελδομένους πονέεσθαι
νίκης ἀμφ' ἐρατῆς· τῶν δ' ἐσσυμένων Θεράποντες
ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
λῦσαν· τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο,
μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
τοὺς δ' ἕτεροί τε φίλοι τε, παρηγορέοντες, ἄγεσκον
ἄντικρυς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλου ἀλγινόεντος
ἐσσυμένως λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότητι·
ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
κύσσαν δ' ἀλλήλους· ἔριδος δ' ἐπελήθετο Θυμὸς
λευγαλέης. τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
ἀργυρέους κρητῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσεν,
δοιὼ, τοὺς Ἑῦνης Ἰάσονος ὄβριμος υἱὸς
ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
ἀντιθέῳ Ἀχιλῆι περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·
τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπὲῖ Διονύσῳ
δῶρον, ὅτ' εἰς Οὔλυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν,
Μίνωος κούρην ἐρικυδέα, τήν ποτε Θησεὺς
κάλλιστεν οὐκ ἐθέλων γε περικλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
τοὺς δ' ἠῢς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἷεῖ δῶρον
νέκταρος ἐμπλήσας· ὁ δ' ἄρ' ὤπασεν Ψιπυλείῃ
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας· ἡ δ' υἷεῖ δίῳ
κάλλιπεν· ὃς δ' Ἀχιλῆι Λυκάονος εἵνεκα δῶκε.
τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔχεσκεν ἀγαυοῦ Θησεὺς υἱὸς,
ἄλλον δ' ἠῢς Ἐπειὸς δὰς ἐπὶ νῆας ἔκαλλεν

γηθόσυνος· τῶν δ' ἀμφιτετρυμμένα τύμματα πάντα
ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἔῃσιν
φάψιν ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακα θῆκε
κεῖνα, τά οἱ προπάροιθε πατὴρ ἑὸς ἐγγυάλιξε·
τοῖσι δ' ἄρ ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν
αὐτῆμαρ μορόεντος ὑπὲκ κακοῦ ἰαίνονται·
τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὐκομόωντα κάρηνα,
τύμματ' ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόωντο δ' ἀνίαι.
Ἀμφὶ δὲ τοξοσύνῃς, Τεῦκρος καὶ Οἰλέος υἱὸς
ἔστασαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου πέρι πειρήσαντο·
τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων
ἱππόκομον τρυφάλειαν· ἔφη δὲ ἑ πολλὸν ἀμείνω
ἔσσεσθ', ὅς κέρσειεν ἀπὸ τρίχας ὀξέϊ χαλκῷ.
Αἴας δ' αὐτίκα πρῶτος ἰὸν προέηκε βέλεμνον·
πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν· ἐπηΰτησε δὲ χαλκὸς
ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ,
δεύτερος ἧκεν ὀϊστόν· ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας
ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες·
καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πληγὴ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδός· ἀλλά μιν οὔτι
βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν Πηλῆος ἄκοιτις
ἀντιθέου Τρωΐλοιο, τὸν ἠϊθέων μέγ' ἄριστον
Τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ Ἑκάβη τέκεν', οὐδ' ἀπόνητο,
ὠγλαόν· ἤδη γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος
ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
ὡς δ' ὁπόθ', ἑρσήεντα καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον,
ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα

ἢ στάχυν, ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι, 425
κέρση τις δρεπάνῃ νεοθηγέϊ, μηδ' ἄρ' ἐάσῃ
ἐς τέλος ἡδὺ μολεῖν, μηδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
ἀμήσας κενεόν τε καὶ ἄσπορον αἰθοπι χαλκῷ,
μέλλον θ' ἱρσήεντος ὑπ' ἔαρος ἀλδαίνεσθαι·
ὣς υἱὸν Πριάμοιο, θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος, 430
Πηλείδης κατέπεφνεν ἔτ' ἄχνυον, εἰσέτι νύμφης
νηΐδας, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
ἀλλά μιν εἰς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε μοῖρα
ἦβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δείδιται ἦτορ. 435

Αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε βριαρόν τε
πολλοὶ περιῴσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἑῆλαι·
τὸν δ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
Ἀργείων· οἷος δ' ἔβαλεν μεγεθήϊος Αἴας
χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὅσσοι δρυὸς ἀγρονόμοιο 440
ὄζον ἄπαυανθέντα, θέρους ἐϋθαλέος ὄρῃ,
ὁππότε λήϊα πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται·
θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσσον χερὸς ἐξεποτήθη
χαλκὸς, ὃν ἀνέρι χερσὶ δύω μογέοντες ἄειραν·
τόν ῥα μὲν Ἀνταίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθεν 445
ῥηϊδίως ἀπὸ χειρὸς, ἐῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
πρὶν κρατερῆσι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
Ἡρακλέης δέ μιν ἦϋς ἑλὼν, σὺν ληΐδι πολλῇ,
ἀκαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον· ἀλλά μιν εὐθὺ
ὕστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῷ 450
Ἰλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ·
πεῖνος δ' υἷεϊ δῶκεν· ὁ δ' ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
ἐς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος

μνωόμενος, Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο
προφρονέως, εἴη δὲ πάνυ πειρωμένῳ ἀλκῆς·
τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
καὶ τότε οἱ Νηρηΐς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκεν
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
Ἀργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
καὶ τάγε παγχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
οἴῳ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
ἤρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρα οἱ εἴη
τερπωλὴ, μίνος ἠὺ λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
Οἱ δ' ἄρα δηριόωντες ἐφ' ἅλματι πολλοὶ ἀνέσταν·
τῶν ἄρ' ὑπέρθορε πολλὸν ἐϋμμελίης Ἀγαπήνωρ
σήματα· τοὶ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θοροῦντι·
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε μεγάλοιο Κύκνοιο
δῖα Θέτις· τὸν γάρ φα, φόνῳ ἐπὶ Πρωτεσιλάου
πολλῶν θυμὸν ἐλόντα, κατέκτανε Πηλέος υἱὸς
πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ' ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
Αἰγανέη δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
κεῖνον ὑπερβαλέειν, οὐδὲ πτερόεντι βελέμνῳ·
τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἣν ποτ' Ἀχιλλεὺς
ἄργυρέην κτεάτισσε, βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
ὁππότε Λυρνησσοῖο διέπραθε Τρῴου ἄστυ.
Αἴας δ' ὀβριμόθυμος, ἐελδόμενος πονέεσθαι
χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσὶν, ἀνιστάμενος, καλέεσκεν
ἐς μέσον ἡρώων τὸν ὑπάρτακον· οἱ δ' ὁρόωντες,
θάμβεον ὄβριμον ἄνδρα καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη

ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ' ἀλεγεινὸν
ἠνορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
τύψας ἀκαμάτῃσιν, ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
συγχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ' ἀνέρι πῆμα γένηται·
ὀψὲ δὲ πάντες ἔλευσσον ἐπ' Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ,
ἴδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
τοῖον ἔπος προέηκεν, ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα·
Ὦ φίλοι, ἄλλον μέν τιν' Ἀχαιῶν, ὅν κε θέλητε,
τλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ' Αἴαντα τέθηπα·
πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαῤῥαίσει δέ μοι ἦτορ,
ἤν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐ γὰρ ὀΐω
ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόος ποτὶ νῆας ἱκέσθαι.
Ὣς φαμένοιο, γέλασσαν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἴας ὀβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
ἀργύρου αἰγλήεντος, ἃ οἱ Θέτις εἵνεκ' ἀέθλου
δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.

Οἱ δ' αὖθ' ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες,
ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
πρῶτος μὲν Μενέλαος, ἰδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης,
Εὔμηλός τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης.
ἵπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλον, καὶ ὑφ' ἅρματ' ἔρυσσαν
πάντες ἐπειγόμενοι, πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
αἶψα δ' ἄρ' εἰς δῆριν ξύνισαν βεβαῶτ' ἐνὶ δίφροις,
χῶρον ἀν' ἠμαθόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
καρπαλίμως δ' εὔληρα λάβον κρατερῇς παλάμῃσιν·
ἵπποι δ' ἐγχριμφθέντες ἐν ἅρμασι ποιπνύεσκον,
ὅππως τις προάλοιτο· πόδας δ' ὑπεκίνυον αὔτως·
οὔατα δ' ὀρθώσαντο, καὶ ἄμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ·

οἱ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
μάστιον· οἱ δὲ, θοῇσιν ἐοικότες Ἁρπυίῃσιν,
καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἔκθορον ἀσχαλόωντες·
ἅρματα δ' ὦκα φέρεσκον, ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα·
οὐ δ' ἁρματροφίας ἰδέειν ἦν, οὐδὲ ποδοῖιν
ἐν χθονὶ σήματα· τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
πουλὺς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίσσαλος ἐκ πεδίοιο,
καπνῷ ἢ ὁμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφιχέῃ πρώνεσσι Νότου μένος, ἢ Ζεφύροιο,
χείματος ἐγρομένου, ὁπότ' οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ.
ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἱ δ' ἐφέποντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἀΰτει
ἅρματι· τοὶ δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο

— — — — — — —

— — — — — — —

ὅντινα δήϊοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα

— — — — — — —

Ἤλιδος ἐκ δίης, ἐπειὴ μέγα ἔργον ἔρεξεν
παρφθάμενος θοὸν ἅρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
ὅς ῥα τότ' ἠϊθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον,
κούρης ἀμφὶ γάμοιο, περίφρονος Ἱπποδαμείης·
ἀλλ' οὐ μὲν κεῖνός γε καὶ ἱππασίῃσι μεμηλὼς,
ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἱ γάρ τ' εἴδοντ' ἀνέμοισιν.
Ἦ, μέγα κυδαίνων ἵππων μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἀτρείδην· ὁ γὰρ ᾗσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·
τοὺς δὲ, μέγ' ἀσθμαίνοντας, ἄφαρ θεράποντες ἔλυσαν
ζεύγλης· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι δρόμου πέρι δῆρις ἐτύχθη.

ἀντίθεον δὲ Θόαντα, καὶ Εὐρύπυλον μενεχάρμην
ἠκέσατ' ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα,
ὅσσα περιδρύφθησαν, ἀπ' ἐκ δίφροιο πεσόντες.
Ἀτρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
καί οἱ ἐϋπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ἠετίωνος,
πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Ἀχιλῆα.
Ἄλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθε μονάμπυκας ἔντυον ἵππους
ἐς δρόμον ἰθύνοντες· ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
μάστιγας· καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ' ἵππων,
ἕζοντ'· οἱ δὲ χαλινὰ γενειάσιν ἀφρίζοντες
δάπτον, καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπεκτυπον, ἐγκονέοντες
ἐκθορέειν· τοῖς δ' αἶψα δρόμος τέταθ'. οἱ δ' ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν, ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
εἴκελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλῃς,
ἠὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὄρινεν
λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, θυτήριον εὖτ' ἀλεγεινὸν
ἀντέλλῃ, ναύτῃσι φέρον πολύδακρυν ὀϊζύν·
ὣς οἵ γ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν
ἐν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ' ἐλατῆρες
ἵπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ
ταρφέα πεπληγώς, ἑτέρῃ δ' ἐν χειρὶ τινάσσων
νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
ἵπποι δ' ἐῤῥώοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
ἄσπετος· οἱ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο.
καί νύ κεν ἐσσυμένως ἐξ Ἄργεος αἴολος ἵππος
νίκησεν μάλα πολλὸν, ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμον, πεδίον δ' ἀφίκανε
πολλάκις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήϊος υἱὸς
κάμψαι ἐπέσθενε χερσὶν, ἐπεί ῥ' ἔτι νῆϊς ἀέθλων

ἵππος ἔην· γενεῇ δὲ μάλ' οὔ κακός, ἀλλὰ θοοῖο
θεσπέσιον γένος ἔσκεν Ἀρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
Ἅρπυια Ζεφύρῳ πωλεηχέϊ, φέρτατον ἄλλων
πολλὸν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδμαίνεσκε πόδεσσι
πατρὸς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι· καὶ μιν Ἄδρηστος
ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·

— — — — — — —

καὶ μιν Τυδέος υἱὸς ἑῷ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
Τροίῃ ἐνὶ ζαθέῃ· ὁ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς,
ὠκὺν ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀϊόμενος μέγα κῦδος
ἱππασίης ἀνελέσθαι· ὁ δ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν
ἀμφ' Ἀχιλῆος ἀεθλα πονεύμενος· ἦ γὰρ ἵκανεν
δεύτερος· Ἀτρεΐδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
ἰδρείῃ· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
ἵππον τε Σθενελοῖο θρασύφρονος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν,
οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
ἐξέθορεν, μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων.
Καὶ τόν' ἄρ' Ἀτρεΐδῃ Θέτις ὤπασε καγχαλόωντι
ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου
χαλκείην, καὶ δοῦρε δύω, καὶ ἀτειρέα μίτρην·
ἄλλοις δ' ἱππήεσσι, καὶ ὁπποῖοι ἥματι κείνῳ
ἦλθον ἀεθλήσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ,
δῶρα πόρεν πάντεσσιν. ἐπὶ σφίσι δ' ἀχνύτο θυμὸν
υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν,
ἀλκῆς ἱέμενον, κρατερῶν ἀπέρυκεν ἀέθλων
ἕλκος ἀνιηρὸν, τό μιν οὔτασεν ὄβριμος Ἄλκων,
ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
δὴ τότ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντη
δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ἡφαίστοιο
ἀμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος Αἰακίδαο.
καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
Οὐρανὸς, ἠδ' αἰθὴρ, γαίῃ δ' ἅμα κεῖτο θάλασσα·
ἐν δ' ἄνεμοι, νεφέλαι τε, σελήνη τ', ἠέλιός τε,
κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
ὁππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται.
τῶν δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀήρ·
ἐν τῷ δ' ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
φαίης κεν ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι.
Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
τῷ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν κελαδεινῶν,
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη, ἑλισσομένων διὰ γαίης.
ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
σμερδαλέοι, καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ
ἄρκτοι, παρδάλιές τε. σύες δ' ἅμα τῇσι πέλοντο

ὄβριμοι, ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
θήγοντες παναχηδὸν ἐϋκτυπέοντας ὀδόντας·
ἐν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
ἄλλοι δ' αὖ, λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
βάλλοντες, πονέοντο κατακτέον, ὡς ἔτεόν περ.
ἐν δ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες· ἐν δὲ κυδοιμῷ
ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
μίγδα ἑοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
δυομένῳ ἤϊκτο, κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
ἐν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος ἔσαν, στυγόεσσά τ' Ἐνυώ,
αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψεα πάντα·
ἐν δ' Ἔρις οὐλομένη, καὶ Ἐριννύες ὠβριμόθυμοι,
ἣ μὲν ἐποιρύνουσα πατὶ κλόνον ἄσχετον ἀνδρῶν
ἐλθέμεν, αἱ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμήν·
ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι
φοίτα λευγαλέου θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηχέες· ὧν πέρι πάντη
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέῤῥεεν αἷμα καὶ ἱδρώς·
ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
σμερδαλέοι πεπόνητο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες,
αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
δαίδαλα κῦνα πέλοντο, μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
οὔνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
καὶ τὰ μὲν ἄρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο·
εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
ἄστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπέπαστο πάντα·
ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χάρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
καρποῖσι βριθοντο· μέδιμνα δὲ γαῖα τεθήλει·

αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεοδμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ
εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
ὑψηλὴ, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμενοι σκοπέλοισι,
ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον· οὕνεκα πολλοὶ
εἰσοπίσω χάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήϊον ἱδρώοντες.
ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεηκέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ,
πολλοὶ ἀμαλλυδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον·
ἐν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὕπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες·
οἱ μὲν ἀπήνας εἷλκον ἐϋστεχύεσσιν ἀμάλλαις
βριθομένας· οἱ δ' αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας·
τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ' ἐφέποντο
αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
χερσὶν ἀμοιβαδίῃς· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον.
ἐν δ' αὐλοὶ, κιθάραι τε, παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
αἱ δ' ἄρ' ἔσαν ζωῇσιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι·
ἄγχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
ἀφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ', ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐϋστέφανος, τὴν δ' Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο,
μειδιόωσ' ἐρατεινὰ σὺν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσιν.
ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὕδρηλοί τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες

ἔσκον, ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης·
ἄλσεά τε, πρῆναί τε, διειδέες ὕδατι πιλῷ.
νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
αἳ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἳ δὲ κατ' ἰθὺ
νισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν,
ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
ἐσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ,
λαίφεα λευκὰ ἐρύοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
οἱ δ' ἔζοντ' ἐπ' ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ,
πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι, μέλας λευκαίνετο πόντος·
τοῖς δ' ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
ἦσκητ' Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι,
ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον,
χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στόρνυτ' ἐπεσσυμένων· ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
ἔπλετο· τοὶ δ' ἐκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα
νηχομένοις εἴδοντο, καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες·
ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα τεχνηέντως,
χερσὶν ὑπ' ἀθανάτης πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο.
πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς φόος ὠκεανοῖο·
οὔνεκ' ἔην ἔκτοσθε κατ' ἄντυγος· ἦ ἔνι πᾶσα
ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδητο δὲ δαίδαλα πάντα.
τῇ δ' ἄρα πὰρ κατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·
Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο, μιῇ' ἀσχαλόωντι ἐοικώς,
οὐρανῷ ἐμβεβαώς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο,
Τιτῆνων ἐριδαινομένων, Διῒ συμμεμαῶτες·
τοὺς δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ

ἄλληκτοι, νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἐξεχέοντο
οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον ὄρνυτο κάρτος·
οἱ δ' ἄρ' ἔτ', αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείεσκον.
ἀμφὶ δὲ Θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο παλὸν,
ἄῤῥηκτον βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἑλαφραὶ
μοῦνῳ ἔσαν Ἀχιλῆϊ, μάλα στιβαραὶ περ ἐοῦσαι.
ἀγχόθι δ' ἄσχετον ὦμον ἄθην περιμαρμαίρεσκε,
χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον, ἀργυρίῳ τε
κουλεῷ· ᾧ ἔπι κώπη ἀρηρεμένη ἐλίφαντος,
θεσπεσίοις τεύχεσσι μετέπρεπε, παμφανόωσα.
τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος.
Πηλιὰς, ὑψικόμῃσιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
λύθρου ἔτι πκείουσα, καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο.
καὶ τότ' ἐν Ἀργείοισι θέτις κυανοκρήδεμνος
θεσπέσιον φάτο μῦθον, ἀκηχεμένη Ἀχιλῆος·

Νῦν μὲν δὴ κατ' ἀχῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
ὅσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
ἀλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
καί νύ κέν οἱ θῆητὰ, καὶ ἄμβροτα, τεύχη ἔσασθαι
δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μετεύαδεν ἀθανάτοισι.

Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπίεσσιν,
υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπέρεχεν ἐν Δαναοῖσιν·
ἀστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
Ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαάωσκει·
τῷ εἰκὼς, τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·
ἦτορ δ' Ἰδομενῆ αὐτὸν, καὶ Νηλέος υἷα,
ἠδ' ἄρα μητιόεντ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐόλπει

ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο.
ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κείνοις ἔπι πάγχυ πεποίθει·
οἱ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ, καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
Νέστωρ δ' Ἰδομενῆϊ καὶ Ἀτρέος υἱεῖ δίῳ,
ἄμφω ἐελδομένοισιν, ἔπος φάτο, νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα, καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε
ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο περιφραδέος τ' Ὀδυσῆος
ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον ἀργαλέην τε·
τῶν γάρ θ' ὁπποτέρῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
γηθήσει κατὰ θυμόν· ὁ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει,
πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς· περὶ δ' ἔξοχα πάντων
ἡμέας· οὐδ' ἔτι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
κείνων ὅντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος· οὕνεκα πάντων
ἡρώων προφέρουσιν, ὁ μὲν πολέμῳ, ὁ δὲ βουλῇ.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθον, ἐπεί ῥα γεραίτερος εἰμὶ
λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πολλῷ
καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα
αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολύϊδρις ἀμείνων
ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν ἐΰφροσι τήνδε δικάσσαι
ἀντιθέῳ τ' Αἴαντι, φιλοπτολέμῳ τ' Ὀδυσῆϊ,
ἠδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληϊάδαο
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
πολλοὶ Τρῶες ἔασι, νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται,
οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
ἶσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.

Ὣς φάμενον προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων·
Ὦ γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ὄρ νέος, οὔτε παλαιὸς,
ὅς φῄς Ἀργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
ἀνέρα, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφισι δηριόωνται·
καί μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,
ὄφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσεται ἔργα
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμμιν ὀπάσσει.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες,
ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν·
τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων, Τρώων ἐρικυδέες υἷες
ἔζοντ' ἐν μέσσοισι, δορύκτητοί περ ἐόντες,
ὄφρα θέμιν, καὶ νεῖκος ἀρῄῖον, ἰθύνωσιν·
Αἴας δ' ἐν μέσσοισι, μέγ' ἀσχαλάων, φάτο μῦθον·
Ὦ Ὀδυσεῦ φρένας αἰνὲ, τί τοι νόον ἦπαφε δαίμων
ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἠμὲ τοκῆος;
ἦ φῄς αἰνὸν ὅμιλον ἐρυκακέειν Ἀχιλῆος
βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ' ἀμφὶ ἓ Τρῶες ἔβησαν,
ὁππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σεῖο καταπτώσσοντος; ἐπεί νύ σε γείνατο μήτηρ
δείλαιον, καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος·
οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μενεδήϊον ἦτορ,
ἀλλά σοι ἀμφιμέμηλε θράσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
ἦε τόδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ἴλιον ἱερὸν ἄστυ
ἤλθομεν ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
καί σε καταπτώσσοντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι,

ἤγαγον Ἀτρεΐδαι; ὡς μὴ ὤφειλες ἱκέσθαι·
σῆς γὰρ ὑπ' ἐννεσίῃσι κλυτὸν Ποιάντιον υἷα
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα.
οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τῷγε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
ἀλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδεϊ θῆκας ὄλεθρον,
ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ, καὶ ἐΰφρονι βουλῇ·
νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο καταντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτε τι θυμῷ
ἀζομένος σέο πολλὸν ὑπέρτερον· ὃς σ' ἐνὶ χάρμῃ
ἐξεσάωσα πάροιθεν, ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
κάλλιπον ἐν δηΐων ὁμάδῳ, φεύγοντα καὶ αὐτόν.
ὡς ὄφελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαΐ κείνῃ
αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμελεΐσεσι κέδασσαν
δαῖτα κυσὶ σφετέροισι· καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας
ἐλθέμεναι κατέναντα, δολοφροσύνῃσι πεποιθώς.
σχέτλιε, τίπτε βίῃ πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
εὐχόμενος, μέσσοισιν ἔχες νέας, οὐδέ τι θυμῷ
ἔτλης, ὥσπερ ἔγωγε, θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσσαι
νῆας; ἐπεί νύ σε τάρβος ἐπήϊεν· οὐδὲ μὲν αἰνὸν
πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέϊ θυμῷ
ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα, καὶ Ἕκτορος, ὅς μ' ὑπόεικε
πάντη ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν περιδείδιες αἰεί·
ὡς ὄφελον τόδε νῶϊν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' Ἀχιλῆϊ δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
ὄφρ' ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
ἔδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
αὐτῷ ὁμῶς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων

ἐδρείῃ πίσυνος, μεγάλων ἐπιμαίεται ἔργων·
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισιν
δύμεναι Αἰακίδαο δαΐφρονος, οὐδὲ μὲν ἔγχος
νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
ἄρτια, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη,
οὔτι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.
ἀλλὰ τίη, μύθοισιν ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν,
ἕσταμεν ἀμφ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη;

— — — — — — —

ὅς τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ·
ἀλκῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήϊον, οὐκ ἀλεγεινῶν
θῆκεν ἐνὶ μέσσοις ἐπέων θέτις ἀργυρόπεζα·
μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν·
οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος, καὶ ἀρείων,
εἰμί· γένος δέ μοι ἐστὶν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆϊ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνέπεσπεν
υἱὸς Λαέρταο, πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
Αἶαν ἀμείροπε, τί νύ μοι τόσα μαψ ἀγορεύεις;
οὐτιδανόν τε μὲ ἔφησθα, καὶ ἀργαλέον καὶ ἄναλκιν
ἔμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπείρτερος εὔχομαι εἶναι
μήδεσι, καὶ μύθοισι, τά τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·
καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην, ἄῤῥηκτον ἐοῦσαν,
μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
τέχνῃσι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας,
παρδάλιάς τε, σύας τε, καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
ταῦροι δ' ὀβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλης δαμόωνται
ἀνθρώπων ἰότητι· νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται·

αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος, ἀμφὶ πόνοισι
πᾶσι, καὶ ἐν βουλῇσιν, ἀνὴρ πολύϊδρις ἀμείνων.
τοὔνεκ' ἐϋφρονέοντα Θρασὺς παῖς Οἰνείδαο
λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάρροθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω.
καὶ δ' αὐτὸν Πηλῆος ἐϋσθενέα κλυτὸν υἱὸν
ἤγαγον Ἀτρείδῃσιν ἐπίρροθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλου
ἥρωος χρειώ τις ἐν Ἀργείοισι πέλεται,
οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἑλεύσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων
Ἀργείων βουλῇσιν· ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν
ἄξω, μειλιχίοισι παραυδήσας ἐπέεσσι,
δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος
γίγνεται, εὐφροσύνῃσι μεμιγμένος· ἠνορέη δὲ
ἄπρηκτος τελέθει, μέγεθος τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς, καὶ μῆτιν, ὄπασσαν
ἀθάνατοι· τεῦξαν δὲ μέγ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ.
οὐδὲ μέν, ὡς σὺ μ' ἔφησθα, πέρος φεύγοντα σίωσας
δῆϊον ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἱ δ' ἐπέχυντο
ἀλκῇ μαιμώωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἄρ ἐτήτυμα βάζεις·
οὐ γάρ μοί γ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἔστης ἦρα φέρων, μή τίς νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα,
οὔτι περιτρομέων δηΐων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
αἰὲν ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήσας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε,
αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῇς ὑπὸ λευγαλέῃσιν,

ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι
ὁππόσα μητιόωντο ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ·
οὐδὲ μὲν Ἕκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἐν πρώτοις ἀνόρουσα, μαχέσσασθαι μενεαίνων
κείνῳ, ὅτ' ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
νῦν δέ σευ ἀμφ' Ἀχιλῆϊ πολὺ πλέονας κτάνον ἄνδρας
δυσμενέων· ἐσίωσα δ' ὅμως τεύχεσσι θανόντα.
οὐδὲ μὲν ἐγχείην τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
ἕλκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃς περινίσσεται, εἵνεκα τευχέων
τῶνδέ περ οὐτηθέντα, δαϊκταμένου Ἀχιλῆος,
καὶ δέ μοι, ὡς Ἀχιλῆϊ πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας
Ὦ Ὀδυσεῦ δολομῆτα, καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
οὐ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, αὐδὲ τις ἄλλος
Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλέα δηωθέντα
ἑλκέμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ', ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῇ,
τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ' ἐφόβησα,
αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἀργαλέως φοβέοντο,
χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἵς ἐπορούσῃ
αἰετὸς ἠϊόθεν πεδίον καταβοσκομένοισιν·
ὣς Τρῶες, πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ καὶ θοὸν ἄορ,
Ἴλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μιν ἄγχι
μάρναο δυσμενέεσσιν· ἐκὰς δέ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει.
Ὣς φάτο. τὸν δ' Ὀδυσῆος ἀμείβετο περδαλέον κῆρ·
Αἶαν, ἐγὼν αὖ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
οὐ νόον, οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμος ἐσσί·

ἀλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
σεῖο μετ' Ἀργείοισι, βίῃ δέ κεν ἀμφήριστος,
ἢ καὶ ἀγαυότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἢν ἀπάτερθεν ἴδωνται.
καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ πολλὰ μογήσας,
ὁππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλείδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὸν θῆκεν ἄεθλα.
Ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
καὶ τότε Τρῶϊοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
αἰζηῶν· νίκην δὲ καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν,
πάντες ὁμοφρονέοντες, ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ·
τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαός·
παχνώθη δ' Αἴαντος ἐὺ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ
ἄτη ἀνιηρὴ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ ἔσσω
ἔζεσε φοίνιον αἷμα· χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνή·
ἤπατι δ' ἔγκατ' ἔμπτο· περὶ κραδίῃ δ' ἀλεγεινὸν
ἶξεν ἄχος, καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θαμίθλων
ἐσσύμενον, μήνιγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος·
σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρός· ἐπὶ χθονὶ δ' ὄμματα πήξας,
ἔστη ἀκινήτῳ ἐνιλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας,
πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
ἤϊεν, οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἕσπετο Μοῖρα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβαν καὶ ἀτειρέα πόντον
Ἀργεῖοι, δόρποιο μεμαότες ἠδὲ καὶ ὕπνου,
δὴ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσετο πόντου·
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἔσαν Νηρῇδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
νήχυτο κήτεα πολλά, τά τε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα.

αἱ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέϊ μητιόεντι,
μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι Κρονίων
δῶκε Θέτιν Πηλῆϊ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν, ἄγεσθαι.
Κυμοθόη δ' ἐνὶ τῇσι, μέγ' ἀσχαλόωσ', ἀγόρευεν·
Ὦ πόποι, ὡς ὅγε λυγρὸς ἐπάξια πήμαθ' ὑπέτλη
δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ
κεῖρεν ἀεξόμενον, κατὰ νηδύος ἔνδοθι βαίνων.
Ὣς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίῃσιν·
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἀλωαὶ,
νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρώροισιν ἴαυον,
ὕπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῳ δεδμημένοι, ἠδὲ καὶ οἴνῳ
ἥδεϊ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος, οὔτ' ἄρα δόρπου
μνήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιηδέος, οὔτε μιν ὕπνος
ἄμφεχεν, ἀλλά γ' ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
εἵλετο δὲ ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄσπετα πορφύρεσκεν,
ἢ ὅγ' ἐνιπρήσῃ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
δῃώσῃ μελεϊστὶ θοῶς δολόεντ' Οδυσῆα.
καὶ τὰ μὲν ὡς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν,
εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν·
κήδετο γὰρ φρεσὶν ᾗσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος,
ἱρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ὄρεξεν·
τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὁ δ' ἄρ' ἤϊε λαίλαπι ἶσος
σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυίῃ,
ἥτε φέρει ναύτῃσι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,

Πληΐδες εὖτ' ἀκάμαντος ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα
δύεθ', ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα,
ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·
τῇ εἰκὼς οἴμησεν, ὅπη μιν γυῖα φέρεσκον·
πάντη δ' ἀμφιθέεσκεν, ἀναιδὲϊ θηρὶ ἐοικώς,
ὅς τε βαθυκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης,
ἀφρειόων γενύεσσι, καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
ἢ κυσὶν, ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δηώσωνται,
ἄντρων ἐξερύσαντες· ὁ δ' ἀμφιθέησι βεβρυχὼς,
εἶπου ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
τῷ δ' εἴ τις κίρσειε, μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
ὣς ὅγ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο
ῥοιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο,
γάστρην ἀμφί γε πᾶσαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
ἐννεσίῃς δρηστῆρος, ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
εὐτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὣς κεν ἀμέρσῃ·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμός·
μαίνετο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος, ἠδὲ θύελλα,
ἣ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μίνος, εὖτ' ἀλίαστον
μαίνηται κατ' ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο,
πίπτῃ δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
ὣς Αἴας ὀδύνῃσι πεπαρμένος ὄβριμον ἦτορ,
μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔῤῥεεν ἀφρὸς
ἐκ στόματος· βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
τεύχεα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ὑπέβραχε· τοὶ δ' ὁρόωντες
πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑπετρομέεσκον ὁμοκλήν.
Καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο κίεν χρυσήνιος Ἠώς·

Ὕπνος δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν, εἶκελος αὖρῃ·
Ἥρῃ δὲ ξυμβλητο νέον πρὸς Ὄλυμπον ἰοῦσῃ
Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὄθι που πρωτέρῃ μόλεν ἠοῖ·
ἡ δέ ἑ κύσσεν ἑλοῦσ', ἐπεί οἱ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων
ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
Ἴδης ἀμφὶ κάρηνα, χολούμενον Ἀργείοισιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἡ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ' ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος Ἠρίωνι,
φοίτα, ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
ἐν δ' ἔθορε μήλοισι, λέων ὣς ὄβριμόθυμος,
λιμῷ ὑπ' ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
κάββαλεν, ἠΰτε φύλλα μένος κρατεροῦ Βορέαο
χεύῃ, ὅτ' ἀνομένου θέρεος μετὰ χεῖμα τράπηται.
ὣς Αἴας μήλοισι, μέγ' ἀσχαλόων, ἐνόρουσεν,
ἐλπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν·
καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς,
κρύβδ' ἄλλων Δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Σήμερον ἢ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ,
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ἡμᾶς
πάντας ἐνὶ κλισίῃσι, ποτεσσάμενος περὶ τευχέων.
ὡς ὄφελον μὴ τῶνδε θέτις πέρι δῆριν ἔθηκε,
μήδ' ἄρα Λαέρταο παῖς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἔτλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
νῦν δὲ μέγ' ἀσάμεσθα, κακὸς δέ τις ἤπαχε δαίμων·
ἔρκος γὰρ πολέμοιο, διδουπότος Αἰακίδαο,
μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐΰ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

ἡμῖν ἐξολέσουσι θεοὶ, κακὰ νῆϊν ἄγοντες,
ὡς κεν πάντες ἄϋστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.
Ὣς φάμενον προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων·
Μὴ νῦν, ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ,
σκύζεο μητιόεντι Κεφαλλήνων βασιλῆϊ·
οὐ γὰρ ὅ γ' αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
γίγνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Δαναῶν, ἀκαχήμενοι, ἡγορόωντο·
μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Σύνθοιο ῥεέθροις
πτῶσσον ὑπαὶ μυρίκῃσιν, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα.
ὡς δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσουσι λαγωοὶ,
θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὅτ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσιν
ὣς οἵ γ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
ὀψὲ δ' ὅ γ' ἀργειοῦο κατακτα μένου σχεδὸν ἔστη,
καί ῥ' ὅλον γελάσας, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Κεῖσό νυν ἐν μονίῃσι, κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν·
οὐ γάρ σ' οὔτ' Ἀχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
ὧν ἕνεκ' ἀφραδίων μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες·
κεῖσο, κύων· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσπετον ἀσχαλόωσα,
οὐ τοκέες· τοῖς οὔνεμετάσσεαι ἐλπομένοισι
γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεὶ νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
οἰωνοί τε, κύνες τε, δεδουπότα δαρδάψουσιν.
Ὣς ἄρ ἔφη, δολόεντα μετὰ κταμένοις Ὀδυσῆα
κεῖσθαι ὀϊόμενος, μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ.
καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων
ἐσκίδασεν Μανίην, βλοσυρὸν πνείουσαν ὄλεθρον·
ἡ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα,

ἦχι θοαὶ ναίουσιν Ἐριννύες, αἵ τε βροτοῖσιν
αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.
Αἴας δ', ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὄῖσσατο γὰρ χόλον εἶναι
ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελίεσσι,
βλήμενος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήϊον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
ἔσθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
ἀλλ' ἔστη, σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι
πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτέρη ἐφέζεται.
ἀλλ' ὅτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
λυγρὸν ἀνεστονάχησεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Ὤ μοι ἐγών, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν,
οἵ μ' ἐφρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
μῆλα κατακτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια, θυμῷ;
ὡς ὄφελον τίσασθαι Ὀδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
χείρεσσ' ἐμαῖς, ἐπεὶ μὲ κακῇ περικίβδαλεν ἄτῃ,
λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι δέ κεν ἄλγεα θυμῷ,
ὁππόσα μητιόωνται Ἐριννύες ἀνθρώποισιν
ἀργαλέους· δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν
ὑσμίνας ὀλοὰς καὶ πένθεα δακρυόεντα,
αὐτῷ τ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι· μήδ' ὃς ἀπήμων
ἔλθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα, λελαιόμενός περ ἑκέσθαι.
ἀλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετέμμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα;
ἐφέπεσθω Ἀργείων ὁλοὸς στρατός· ἐφέπεσθω αἰὼν
ἄσχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸς ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
τιμήεις τε πέλει, καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
κέκτηθ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἐπὶ πάγχυ λάθοντο
ἔργων, ὁππόσ' ἔρεξα καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.
Ὣς εἰπὼν παῖς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος

Ἕκτόρεον ξίφος ὦσε δι' αὐχένος· ἐκ δὲ οἱ αἷμα
ἐσσύμενον κελάρυζεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Τυφὼν ὥς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος.
Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο
κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔτις ἔκανεν
ἐγγὺς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας·
αἶψα δ' ἄρα κταμένου περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρῖτα
πρηνέες ἐκχύμενοι κόνιν ἄσπετον ἀμφεχέοντο,
καί σφιν ὀδυρομένοις γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν.
ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων ὄϊων ἀπὸ νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
αἱ δὲ μέγ' ἀσκαίρουσι διηνεκέως μεμακυῖαι
μητέρες ἐκ τεκέων σηκοὺς πέρι χρηωθέντας·
ὣς οἵ γ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
πανσυδίῃ· μέγα δὲ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη,
καὶ πεδίον, καὶ νῆες, ἀπειρεσίη τε θάλασσα.
Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα μήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο
εἶργον· ὁ δ' ἀσχαλόων περικάππεσε τεθνειῶτι
δάκρυα πολλὰ χέων, ἀδινώτερα νηπιάχοιο,
ὅς τε παρ' ἐσχαρεῶνι, τέφρην περιειμένος ὤμοις
κακκεφαλῆς, μάλα πάμπαν ὀδύρεται ὀρφανὸν ἦμαρ,
μητρὸς ἀποφθιμένης, ἣ μιν τρέφε νηΐδα πατρός·
ὣς ὄγε κωκύεσκε, κασιγνήτοιο δαμέντος,
ἑρπύζων περὶ νεκρὸν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Αἶαν καρτερόθυμε, τίη νύ σοι ἔβλαβεν ἦτορ,
οἷ αὐτῷ στονόεντα φόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
ἢ ἵνα Τρῶϊοι υἷες ὀϊζύος ἀμπνεύσωσιν,

Ἀργείους δ' ὀλέσωσι, σέθεν κταμένοιο μιόντες;
οὐ γὰρ τοῖς δ' ἔτι θάρσος, ὅσον πέρος, ὀλλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμῳ· σὺ γὰρ ἔπλεο πήματος ἅλκαρ·
οὐδέ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος 515
ἀνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὀΐομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
ὄφρα με σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, εἴ πεῳ ἔτ' εἰσὶν,
εἶπου ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλεο κῦδος. 520
Ἦ ῥα μέγα στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησσα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἣν περ ἐοῦσαν
ληϊδίην, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἁπάντων
τεῦξεν ἄνασσαν ἔμεν, ὅσσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
ἔδνωταὶ μεδέουσι, παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν· 525
ἣ δέ οἱ ἀκαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα,
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱὸν, ἐοικότα πάντα τοκῆϊ·
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐὼν λελέιπτο.
ἣ δὲ μέγα στενάχουσα, φίλῳ περικάππεσε νεκρῷ
ἐντυπὰς ἐν κονίῃσι, καλὸν δέμας αἰσχύνουσα· 530
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Ὤ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔτι δαΐφθεὶς
δυσμενέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλά οἱ αὐτῷ·
τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι 535
ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ Κῆρες ἔχευαν.
ὡς ὄφελον τοπάροιθεν ἐμοὶ τραφερὴ χάνε γαῖα,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χρειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν εἰς φρένα πῆμα,
οὐδ' ὅτε μ' πρώτιστον ἐμῆς ἀπὸ τηλόθι πάτρης, 540

καὶ τοκέων ἔρυσσας, ἅμ' ἄλλῃς ληϊάδεσσι,
πολλ' ὀλοφυρομένην, ἐπειή νύ μι, τοπρὶν ἄνασσαν
αἰδοίην περ ἐοῦσαν, ἐπήϊε δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά μοι οὔτε πάτρης θυμηδέος, οὔτε τοκήων
μέμβλεται οἰχομένων, ὅπόσον σέο δῃωθέντος,
οὔνεκά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
καί φά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα· καὶ γὰρ ἔφησθα
τεύξειν αὐτίκ' ἄνασσαν ἐϋκτιμένης Σαλαμῖνος,
νοστήσας Τροίηθε· τὰ δ' οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
ἀλλὰ σὺ νῦν μὲν ἄϊστος ἀπολείψεαι, οὐδέ νύ σοί περ
μέμβλετ' ἐμεῦ, καὶ παιδὸς, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκ ἔτ' ἐόντος
νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἀνδρόσσιν μάλα πολλὸν
χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
πᾶσι πέλει, καὶ πήμασ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται.
καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἵξεται ἦμαρ,
οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι, θεὸς ὥς, ἐτέτυξο.
Ὡς φαμένην προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
Ὦ γύναι, οὐ νύ σέ τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος,
Τεύκρου ἔτι ζώοντος ἀμύμονος, ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ,
ἀλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράτεσσι,
τίσομεν ὥς τε θεὴν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν.
αἶψ' ὄφελον μήδ' ἄλγος Ἀχαϊδι θήματο πάσῃ
αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Ἄρεϊ δηώσασθαι.
Ὣς ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνιστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἐλλήσποντος

μυρομένων, ὅλοὴ δὲ περὶ σφισι πάσασι᾽ ἀνὴρ·
καὶ δ᾽ αὐτὸν λάβε πένθος Ὀδυσσέα μητιόεντα
κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ὀχνέμενος κατὰ θυμὸν,
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·
Ὦ φίλοι, ὡς οὔ πώ τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο
γίγνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἄέξει·
ὃς καὶ νῦν Αἴαντα παλώριον ἐξορόθυνεν,
ἀμφ᾽ ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ἧσι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
μή ποτε Τρῳῇσι υἷες Ἀχιλλέος εἵνεκα τευχέων
νίκην ἀμφεβάλοντ᾽ ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
ἀχνύμενος παῖς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
ὤλετο χερσὶν ἧῃσι· χόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
αἴτιος, ἀλλά τις αἶσα πολύστονος, ἣ μιν ἐδάμνα·
εἰ γάρ ποι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
κεῖνον ἀλαστήσειν καθ᾽ ὃν νόον, οὔτ᾽ ἂν ἔγωγε
ἦλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτε τιν᾽ ἄλλων
ἐν Δαναοῖσιν ἔασα, μεμαότα θηριάασθαι·
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε᾽ ἀείρας,
προφρονέως ἂν ὕπασσα, καὶ εἴ τί περ ἄλλο μενοίνα.
νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ᾽ ἀχνύμενον χαλεπῆναι
ὤϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεί φά οἱ οὔτε γυναικὸς,
οὔτε περὶ πτύλιος μαχόμην, οὔτ᾽ εὐρέος ὄλβου,
ἀλλά μοι ἀμφ᾽ ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
τερπνὴ χίγνεται αἰὲν ἐϋφροσιν ἀνθρώποισι·
κεῖνος δ᾽ ἐσθλὸς ἐών, στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ᾽ ἀχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ ἄλγεα πόλλ᾽ ἐπιόντα
τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ, μήδ᾽ ἀκαχησθαι.
Ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς παῖς ἀντιθέοιο·

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κορέσαντο γόου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ᾽ ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, ὡς ἄρα Κῆρες, ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι,
ἡμῖν αἶψα βάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεῖ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ᾽ Ἀχιλῆος,
ἄλλων τ᾽ Ἀργείων, ἠδ᾽ υἱεος ἡμετέροιο,
Ἀντιλόχου· ἀλλ᾽ οὔτι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
κλαίειν ἤματα πάντα, καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλὰ γόου λήσασθαι ἀεικέος· οὕνεκ᾽ ἄμεινον
ἔρδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔοικεν,
πυρκαϊὴν καὶ σῆμα, καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι·
νεκρὸς δ᾽ οὔτι γόοισιν ἀνίγρεται, οὐδέ τι οἵδε
φράσσασθ᾽, εὖτέ ἑ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν.
Ἦ ῥα, παρηγορέων· περὶ δ᾽ ἀντίθεοι βασιλῆες
ἀθρόοι αἶψ᾽ ἀγέροντο, μέγ᾽ ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον,
καί ἑ, μέγαν περ ἐόντα, θοὰς ποτὶ νῆας ἔνεικαν,
πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ δὲ σπείροισι κάλυψαν,
αἱμὶ ἀποφαιδρύναντες, ὃ υἱ βριαροῖς μελέεσσι
τερσόμενον περίκειτο, σὺν ἔντεσι, καὶ κονίῃσι·
καὶ τότ᾽ ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
αἰζηοί· πάντη δὲ νέκυν πέρι δινήσαντο·
πολλὰ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα,
φάρεά τ᾽ εὐποίητα, βοῶν τ᾽ ἐρικυδέα φῦλα,
ἠδὲ καὶ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵπτους,
χρυσόν τ᾽ αἰγλήεντα, καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνήρ·
ἤλεκτρόν τ᾽ ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τόν ῥά τέ φασιν
ἔμμεναι Ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
δάκρυ· τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χέαντο,

μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδάνοιο·
καὶ τὸ μὲν Ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἷεϊ τεύχων,
ἤλεκτρον ποίησε, μέγα κτέαρ ἀνθρώποισιν·
τόν ῥα τότ' εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργεῖοι, κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντ'· ἀμφὶ δέ οἱ, μέγαλα στενάχοντες, ἔθεντο
τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἱμερόεντα,
ἠδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος, ἄλλα τε πάντα,
ὅππόσα κυδήεντα καὶ ἀγλαὸν ὄλβιον ὀφέλλει.
ἐν δ' ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
ἐξ ἁλός, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέροιτο
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
καίετο πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
οἷός που τοπάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
Θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ' ὑπετύφετο νῆσος·
ἠδ' οἷον ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι
Ἡρακλέης, Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθείς,
ὅππότ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἀμφέστενεν Οἴτη
ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμός,
ἄνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ σῶμα πολύκμητος χάδε γαῖα·
τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κεῖτο, λελασμένος ἰωχμοῖο,
Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ' ἐστείνετο λαὸς
αἰγιαλοῖς· Τρῶες δὲ γάνυντ', ἀκάχοντο δ' Ἀχαιοί.
ἀλλ' ὅτε δὴ δέμας ἠΰ κατήνυσε πῦρ ἀΐδηλον,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
χηλῷ ἐνὶ χρυσείῃ θῆκαν· περὶ δὲ σφισι γαῖαν
χεῦαν ἀπειρεσίην, Ῥοιτηΐδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς·

αὐτίκα δ' ἐσπέδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας,
θυμὸν ἀκηχεμένοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον Ἀχιλλεῖ.
νὺξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα, μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
οἱ δ' ἄρα δαῖτα πάσαντο, καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
βαιὸν ἀποβρίξαντες ἀραιοῖσιν βλεφάροισιν·
αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφισι Τρῶες
νυκτὸς ἐπέλθωσιν, Τελαμωνιάδαο θανόντος.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΣΤ.

Ἠὼς δ' ὠκεανοῖο ῥόον, καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ, προσέβη μεγάν οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη
κίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα, καὶ αἰθήρ.
τοὶ δ' εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες·
ἄλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐπῴχοντ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο, καλεσσαμένου Μενελάου.
καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·

Κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεηγενέες βασιλῆες,
ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ,
λαῶν ὀλλυμένων· οἳ δ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμεῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην· τοὺς οὐχ ὑπεδέξεται οἶκος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἶσα
ὡς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῷ μοι ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
νῦν δέ μοι ἀλλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
ὄφρ' ὁράω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν,
εἰσορόων ἐπὶ θηρὸν ἀμήχανα ἔργα μύθοιο;
ἀλλ' ἄγεθ' ὅσσοι ἔτ' εἰμὲν, ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι,

καρπαλίμως φεύγωμεν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος,
τῶν ἐγὼ οὐκ ὄΐω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν,
εἵνεκ' ἐμεῦ, Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
μέμβλεται, ὥς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαθνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ πικυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον, ἠδὲ καὶ εὐνήν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι.
Ὣς ἔφατ', Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥήξῃ ἐκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἄσῃ Ἄρηα,
δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
οὐ γάρ τοι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν· ἐῇ δ' ἐπίζανεν ἔδρῃ.
καὶ τύτε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσσεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἄ δειλ' Ἀτρέος υἱέ, τίη νύ σε δείμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς παΐς, ἠὲ γυνή, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
ἀλλά σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,

φίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτηεσιν ἐδωδήν.
ἀλλ' ἄγεθ' οἵσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας
δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα
εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσσασθαι ἅπαντας
ἀνέρας, ἠδ' ἵππους, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης.

Ὣς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἕζετο, ἦχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτε μεῦ φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
ἴστε γάρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τὸ δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγε Τυδέος υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
πέμψωμεν Σκύρονδε θοῶς ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ,
οἵ φα παραιπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα
ἄξουσιν, μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.

Ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐϋφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε.
καὶ τότε Λαερτιάδης πάϊς μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
Ὦ φίλοι, οὔκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἀχνυμένοισιν·
οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὐδ' ἀγορητὴς
ἀνδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδός, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι·
νῦν δ', ὅπερ εὖαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,

Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·
ἄμφω γάρ κεν ἰόντε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄξομεν ὄβριμον υἷα, παραπλίνανθ' ἑπέεσσιν,
εἴ κέν μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν· ἐπεὶ κρατερῷο τοκῆος
ἔλπομ' ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀρῆϊον ἔμμεναι υἷα.
Ὣς φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
Ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐϋσθενέων Ἀργείων,
ἦνπερ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόρωι δέ τις οὐρανιώνων
νίκην εὐχομένοισι, καὶ Ἑλλάδα καῖαν ἐπίσθαι·
δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ καὶ ἤλιβα δῶρα σὺν αὐτῇ
προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὀΐομαι οὔτε γυναῖκα,
οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἕπεσσι·
καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας,
ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή.
καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο, κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδέος υἱὰς
νῆα θοὴν εἴρυσσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
καρπαλίμως δ' ἥϊα, καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες,
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν· μετὰ δὲ σφισιν εἴκοσι φῶτες
ἴδμονες εἰρεσίης, ὀπάτ' ἀντίαι εἰσὶν ἄελλαι,
ἠδ' ὁπάτ' εὐρέα πόντον ὑποστορέσῃσι γαλήνη.
καί ῥ' ὅτε δὴ κλῃῖσιν ἐπὶ εὐτύκτοισι κάθισσαν,
τύπτον ἅλὸς μίγα κῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεν ἀφρός·
ὑγραὶ δ' ἄμφ' ἐλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευθοι,
νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ' ἰδρώοντες ἔρυσσαν.

ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγληισι βόες μέγα νειμηῶτες
δυυρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην,
ἄχθεϊ τετριγυῖαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι,
τειρόμενοι, πονλὺς δὲ κατ' αὐχένας, ἀδὲ καὶ ἄμους
ἱδρὼς ἀμφοτέρουσι κατέσσυται ὤχρις ὑπ' οὐδας·
ὡς τῆμος μογέσσην ὑπὸ στιβαρῆς ἐλάτῃσιν
αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα δώηνων εὐρέα πόντον·
τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοντο.

Τρῶες δ' ἄσσον ἐόντες ἀταρβέες ἀντύοντο
ἐς πόλεμον μεμαῶτες, ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
λωφῆσαί τε φόνοιο, καὶ ἀμπνεῦσαι πανάτοιο.
τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἆλκαρ
ἤγαγον, Εὐρύπυλον, κρατερφῦ γένος Ἡρακλῆος·
καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαίμονες ἰωχμοῖο
πολλοὶ, ὅσοι δολιχοῖο παρὲκ προχοῇσι Κάϊκου
ναίεσκον, κρατερῇσι πεπυθόσες ἐγχείῃσιν.
ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρῳοὶ υἷες.
ὡς δ' ὁπόθ', ἕρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
ἥμενοι ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσιν εἶδατα βάλλοι,
σαίνουσιν, τοῦ δ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·
ὡς ἄρα Τρῳῶν υἷες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ὄβριμον Εὐρύπυλον· τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὁ δ' ἔξοχος ἕσπετο λαῶν,
ἠΰτε τις θώωσα λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών.
τὸν δὲ Πύρις δείδεκτο, τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον·
τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἰῇς δ' ἐπέπυκτο γενέθλης·
τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο

Ἀστυόχη, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβεῖ Ἡρακλῆϊ
λάθρῃ ἐοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
καί μιν τυτθὸν ἐόντα, καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος,
Θρέψε θοή ποτε κεμμάς, ἑῷ δ' ὅσα φίλατο νεβρῷ,
μαζὸν ὑποσχομένη, βουλῇ Διός· οὐ γὰρ ἐᾴκει
ἔκγονον Ἡρακλῆος ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
τοῦ δ' ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
ἦγεν ἰὸν ποτὶ δῶμα δἰ εὐρυχόροιο πόληος,
σῆμα παρ' Ἀσσαράκοιο, καθ' Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα,
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
δώματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἐρκείοιο·
καί μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ' ὕπερ, ἠδὲ τοκῆων,
ἤρετο προφρονέως· ὁ δέ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
ἅμφω δ' ὡς ὁάριζον, ἅμ' ἀλλήλοισι κίοντες,
ἦλυθον ἐς μέγα δῶμα καὶ ὄλβιον, ἔνθ' ἄρα ἧστο
ἀντιθέη Ἑλένη, Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο,
ἔργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν.
Εὐρύπυλον δ' Ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα·
κεῖνος δ' αὖθ' Ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
ἄμφω δεικανόωντο, δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
δμῶες δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
αἶψα δ' Ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἕζετο· παὶρ δ' ἄρα τῷγε
Εὐρύπυλος. Δαναοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
ᾖχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, παὶρ δὲ καὶ ἵππους
στῆσαν, ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο·

ἐν δὲ φάτνῃσι βάλοντο, τά τ᾽ ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετό τ᾽ αἶα καὶ αἰθήρ·
οἱ δ᾽ ἄρα δαῖτ᾽ ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Κήτειοι Τρῶές τε· πολὺς δ᾽ ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
δαινυμένων· πάντῃ δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
δαίετο πὰρ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ᾽ ἠπύτα σύριγξ,
αὐλοί τε, λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν,
ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὐσαΐοντες
αὐλῶν φορμίγγων τ᾽ ἰαχὴν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων,
σύριγγός θ᾽, ἣ δαιτὶ μεταπρέπει, ἠδὲ νομεῦσι·
τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ᾗσιν ἕκαστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε
νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν, ἄχρις ἐς ἠῶ,
μὴ σφέας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
οἵ ῥα τότ᾽ αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον.
Ὣς δ᾽ αὔτως κατὰ δώματ᾽ Ἀλεξάνδροιο δαΐφρων
δαίνυτο Τηλεφίδης μετ᾽ ἀγακλειτῶν βασιλήων·
πολλὰ δ᾽ ἄρα Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
ἑξείης ηὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ· ὁ δ᾽ ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ᾽ ἕκαστος·
Εὐρύπυλος δ᾽ αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,
ἐς τέγος εὐποίητον, ὅπη πάρος αὐτὸς ἴαυεν
ἠῦς Ἀλέξανδρος μετ᾽ ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε, καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
ἔνθ᾽ ὅγε λέξατ᾽ ἰών· τοὶ δ᾽ ἄλλοσε κοῖτον ἕλοντο,
μέχρις ἐπ᾽ Ἠριγένειαν ἐΰθρονον· αὐτὰρ ἅμ᾽ ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε, καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανεν
σὺν τ᾽ ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν·

λαοὶ δ' αὐτίκα ἔσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι·
ὡς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάτθετο γυίοις
τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·
καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
ὅππόσα πρόσθεν ἔρεξε Θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος·
ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
δοιὼ, κινυμένοισιν ἐοικότες αἶμα, δράκοντες,
σμερδαλέον μεμαῶτες· ὁ δὲ σφεας, ἄλλοθεν ἄλλον,
νηπιαχὸς περ ἐών, ὑπεδέμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
ἔσκε νόος καὶ θυμὸς, ἐπεὶ Διὶ πάντες ἐώκει
ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν γένος οὐρανιώνων
ἄπρηκτον τελέθει, καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἄλκὶ
ἔσπετ' ἀπειρεσίη, καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι.
ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίῃ ἐτέτυκτο λέοντος,
ὀβριμοῦ Ἡρακλῆος ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
τειρομένου κρατερῶς· βλοσυρῇς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
αἵματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνείοντι δ' ἐῴκει.
ἄγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Ὕδρης,
αἰνὸν λιχμάωσα· καρήατα δ' ἀλγινόεντα,
ἄλλα μὲν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δ' ἄεξεν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ἡρακλῆα,
θαρσαλέον τ' Ἰόλαον· ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
ἄμφω, ὁ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα
ἅρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς· ὁ δὲ καῖε σιδήρῳ
αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς δμοκλή.
ἐξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,
ἀφριόων γενύεσσι· φέρεν δέ μιν, ὡς ἐτεόν περ,
ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Ἀλκείδαο·

κεμμὰς δ' εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥτ' ἀλεγεινὸν
ἀμφὶ περικτιόνων μέγ' ἐτίνυτο πᾶσαν ἀλωήν·
καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο κεράατος ὄβριμος ἥρως
ἀμφέχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμήν.
ἀμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυμφαλίδες· αἱ μὲν ὀϊστοῖς
βλήμεναι, ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἱ δ' ἔτι φύζης
μνωόμεναι, πολιοῖο δι' ἠέρος ἐσσεύοντο·
τῇσι δ' ἐφ' Ἡρακλέης, κεχολωμένος, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
ἰὸν ἐπιπροΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἐοικώς.
ἐν δὲ καὶ Αὐγείαο μέγας σταθμὸς ἀντιθέοιο
τεχνήεις ἤσκητο κατ' ἀκαμάτοιο βοείης·
τῷ δ' ἄρα θεσπεσίοιο βαθὺν ῥόον Ἀλφειοῖο
ὄβριμος Ἡρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
θάμβεον ἄσπετον ἔργον, ἀπόπροθι δ' ἔπλετο ταῦρος
πυρπνόος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν, ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα,
γνάμπτε βίῃ, κρατεροῖο κεράατος· οἱ δέ οἱ ἄμφω
ἀκάματοι μυῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο·
καί ῥ' ὁ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἱεὶς πέλεν· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἀμφὶ σάκος πεπόνητο, θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
Ἱππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῇσι χέρεσσι,
δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων,
εἷλκε κόμης ἵπποιο κατ' ὠκέος· αἱ δ' ἀπάτερθεν
ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Θρηϊκίην ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ στυγερῇσι φάτνῃσι
αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δαΐξεν.
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
τεθνεῶτος παρὰ βουσί· καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν
αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·

πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,
Ὄρθρος, ἀνηρῷ ἐναλίγκιος, ὄβριμος ἀλκήν,
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ.
ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχατο, μαρμαίροντα
Ἑσπερίδων, ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
πτώσσουσαι, θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο.
ἐν δ' ἄρ' ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάμαντι Τυφωεῖ γείνατ' Ἔχιδνα
ἄντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι, μελαίνης ἀγχόθι Νυκτός,
ἀμφ' ὁλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Ἄϊδαο,
εἴργων νεκρὸν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
φεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πλεγῇσι δαμάσσας,
ἦγε παρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς ἠῆθεα χῶρον,
θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Κευκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα,
αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναῤῥήξας ἅμα γυίοις,
λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
αἰετὸς ἀλιγκόεντι δάμας βεβλημένος ἰῷ.
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος
ἀντίον Ἡρακλῆϊ τεράπεα κῆνα μάχεσθαι·
καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι περιδμηθέντες ἔκειντο,
τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄπος· οἱ δ' ἔτι μακρῇς
δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαῶτες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· πάντων δὲ παρήατα δεύετο λύθρῳ,
θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμειλίχον, ὡς ἐτεόν περ·

σὺνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλλοίωτο δὲ πάντα
εἴδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι·
Νέσσον δ' αὖ ἑτέρωθε παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο,
κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμνατ' ὀϊστῷ,
ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος. ἐν δ' ἑτέτυκτο
ὀβρίμου Ἀνταίοιο μέγα σφένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν,
ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα,
ὑψοῦ ἀειράμενος, κρατερῇς συνέαξε χέρεσσι.
κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋῤῥόου Ἑλλησπόντου
ἀργαλέον μέγα κῆτος, ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δισμούς.
Ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διστρεφέος σάκος εὐρὺ.
φαίνετο δ' ἶσος Ἄρηϊ, μετὰ στίχας ἆσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδυντο
τεύχεα, ἠδὲ καὶ ἄνδρα, θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων, προσέειπε·
Χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἔωλπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
αὐτῇς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔποτα τοῖον
ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν, ἐϋπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
ἀλλὰ σὺ, πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀβρίμου Ἡρακλῆος,
τῷ μεγεθός τε, βίην τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
κείνου μνωόμενος, φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα,
θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
ἤν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεί σέ γε μοῦνον ὀΐω
ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλέξαι.
Ἦ, μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικὼς,

καρπαλίμως φεύγωμεν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος,
τῶν ἐγὼ οὐκ ὄΐω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν,
εἵνεκ' ἐμεῦ, Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
μέμβλεται, ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτῳ σύν ἀκοίτῃ
ἐφράετω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον, ἠδὲ καὶ εὐνήν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι.
Ὣς ἔφατ', Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥῆξε δὲ ἐκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἄσῃ Ἄρηα,
δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
οὐ γάρ τοι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν· ἐὴ δ' ἐπίζανεν ἔθρῃ.
καὶ τότε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσσεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἄ δειλ' Ἀτρέος υἱὲ, τίη νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς παΐς, ἠὲ γυνὴ, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
ἀλλά σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,

ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτηεσιν ἑδωδήν.
ἀλλ' ἄγεθ' οἷσι μέμηλεν ὀρινόμενοι μένε ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνόντων κατὰ νῆας
δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα
εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσσασθαι ἅπαντας
ἀνέρας, ἠδ' ἵππους, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρηος.

Ὣς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἕζετο, ἦχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτε μεῦ φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
ἴστε γὰρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπὺ· τὸ δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγε Τυδέος υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
πέμψωμεν Σκύρονδε θοῶς ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ,
οἵ φα παραιπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα
ἄξουσιν, μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.

Ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐΰφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ὠγόρευε.
καὶ τότε Λαερτιάδῃ μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἀχνυμένοισιν·
οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὐδ' ἀγορητὴς
ἀνδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδὸς, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι·
νῦν δ', ὅπερ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,

Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·
ἄμφω γάρ κεν ἰόντε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄξομεν ὄβριμον υἷα, παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἴ κέν μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν· ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἔλπομ' ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἱόν.
Ὣς φάμενον προσέειπε πίκα φρονέων Μενέλαος·
Ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐϋσθενέων Ἀργείων,
ἦπερ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόρυι δέ τις οὐρανιώνων
νίκην εὐχομένοισι, καὶ Ἑλλάδα χαῖαν ἱκέσθαι·
δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὄΐομαι οὔτε γυναῖκα,
οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἔπεσσι·
καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας,
ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή.
καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο, κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδέος υἱὸς
νῆα θοὴν εἴρυσσιν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
καρπαλίμως δ' ἥϊα, καὶ ἅρμενα πάντα βαλόντες,
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν· μετὰ δὲ σφισιν εἴκοσι φῶτες,
ἴδμονες εἰρεσίης, ὀπόσ' ἄντλιαι εἰσὶν ἄελλαι,
ἡδ' ὁπόσ' εὐρέα πόντον ὑποστορέσῃσι γαλήνη.
καί ῥ' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐτύκτοισι κάθισσαν,
τύπτον ἁλὸς μέγα κῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεεν ἀφρός·
ὑγραὶ δ' ἄμφ' ἐλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευθοι,
νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ' ἰδρώοντες ἔρισσον.

ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
δουρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην,
ἄχθεϊ τετριγυῖαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι,
τειρόμενοι, πουλὺς δὲ κατ' αὐχένας, ἠδὲ καὶ ὤμους
ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται ἄχρις ἐπ' οὖδας·
ὣς τῆμος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον·
τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοντο.

Τρῶες δ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύοντο
ἐς πόλεμον μεμαῶτες, ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
λωφῆσαί τε φόνοιο, καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
ἤγαγον, Εὐρύπυλον, κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
πολλοὶ, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν.
ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρώϊοι υἷες.
ὡς δ' ὁπόθ', ἕρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
ἥμενοι ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσιν εἴδατα βάλλοι,
σαίνουσιν, τοῦ δ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·
ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ὄβριμον Εὐρύπυλον· τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύραν δὲ γυναῖκες
θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὁ δ' ἔξοχος ἕσπετο λαῶν,
ἠΰτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών.
τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο, τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον·
τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἰῆς δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο

Ἀστυόχη, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβεῖ Ἡρακλῆϊ
λάθρῃ ἐοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
καί μιν τυτθὸν ἐόντα, καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος,
Θρέψε Θοή ποτε κεμμὰς, ἑῷ δ' ἔσα φίλατο νεβρῷ,
μαζὸν ὑποσχομένη, βουλῇ Διός· οὐ γὰρ ἐᾴκει
ἔκγονον Ἡρακλῆος ὄϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
τοῦ δ' ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
ἦγεν ἐὸν ποτὶ δῶμα δἰ εὐρυχόροιο πόληος,
σῆμα παρ' Ἀσσαράκοιο, καθ' Ἕκτορος αἰπὺ μέλαθρα,
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
δώματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἐρκείοιο·
καί μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ' ὕπερ, ἠδὲ τοκήων,
ἤρετο προφρονέως· ὁ δὲ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
ἅμφω δ' ὡς ὁάριζον, ἅμ' ἀλλήλοισι κίοντες,
ἦλυθον ἐς μέγα δῶμα καὶ ὄλβιον, ἔνθ' ἄρα ἧστο
ἀντιθέη Ἑλένη, Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο,
ἔργα τετυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν.
Εὐρύπυλον δ' Ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα·
κεῖνος δ' αὖθ' Ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
ἅμφω δεικανόωντο, δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
δμῶες δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
αἶψα δ' Ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἕζετο· παὶρ δ' ἄρα τῷγε
Εὐρύπυλος. Δαναοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
ᾗχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, παὶρ δὲ καὶ ἵππους
στῆσαν, ἔτι πνείοντας ὄϊζυροῖο μόγοιο·

ἐν δὲ φάτνῃσι βάλοντο, τά τ᾽ ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετό τ᾽ αἶα καὶ αἰθήρ·
οἱ δ᾽ ἄρα δαῖτ᾽ ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Κήτειοι Τρῶές τε· πολὺς δ᾽ ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
δαινυμένων· πάντη δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
δαίετο πὰρ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ᾽ ἠπύτα σύριγξ,
αὐλοί τε, λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν,
ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὐσαΐοντες
αὐλῶν φορμίγγων τ᾽ ἰαχὴν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων,
σύριγγός θ᾽, ἣ δαιτὶ μεταπρέπει, ἠδὲ νομεῦσι·
τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ᾗσιν ἕκαστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε
νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν, ἄχρις ἐς ἠῶ,
μὴ σφέας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
οἵ ῥα τότ᾽ αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον.
Ὣς δ᾽ αὔτως κατὰ δώματ᾽ Ἀλεξάνδροιο δαΐφρων
δαίνυτο Τηλεφίδης μετ᾽ ἀγακλειτῶν βασιλήων·
πολλὰ δ᾽ ἄρα Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
ἑξείης ηὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ· ὁ δ᾽ ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ᾽ ἕκαστος·
Εὐρύπυλος δ᾽ αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,
ἐς τέγος εὐποίητον, ὅπη πάρος αὐτὸς ἴαυεν
ἠΰς Ἀλέξανδρος μετ᾽ ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε, καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
ἔνθ᾽ ὅγε λέξατ᾽ ἰών· τοὶ δ᾽ ἄλλοσε κοῖτον ἕλοντο,
μέχρις ἐπ᾽ Ἠριγένειαν ἐΰθρονον· αὐτὰρ ἅμ᾽ ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε, καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανεν
σύν τ᾽ ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν·

λαοὶ δ' αὐτίκα ἶσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
πάντες ἐπὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι·
ὡς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάτθετο γυίοις
τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·
καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
ὁππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος·
ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
δοιὼ, κινυμένοισιν ἐοικότες αἵματι, δράκοντες,
σμερδαλέον μεμαῶτες· ὁ δὲ σφεας, ἄλλοθεν ἄλλον,
νηπιαχὸς περ ἐών, ὑπεδέμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
ἔσκε νόος καὶ θυμὸς, ἐπεὶ Διὶ πάτρος ἐώκει
ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν γένος οὐρανιώνων
ἄπρηκτον τελέεσθαι, καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἄλκὴ
ἔσπετ' ἀπειρεσίη, καὶ νηδύος ἔνδαν ἐόντι.
ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη ἐτέτυκτο λέοντος,
ὀβριμοῦ Ἡρακλῆος ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
τειρομένου κρατερῶς· βλοσυρῇς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνείοντι δ' ἐῴκει.
ὄγχνι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Τύρης,
αἰνὸν λιχμώωσα· καφήατα δ' ἀλγινόεντα,
ἄλλα μὲν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δ' ἄεξεν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ἡρακλῆα,
θαρσαλέον τ' Ἰόλαον· ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
ἄμφω, ὁ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώοντα
ἅρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς· ὁ δὲ παῖε σιδήρῳ
αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή.
ἑξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,
ἀφριόων γενύεσσι· φέρεν δέ μιν, ὡς ἐτεόν περ,
ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Ἀλκείδαο·

κεμμὰς δ᾽ εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥτ᾽ ἀλεγεινὸν
ἀμφὶ περικτιόνων μέγ᾽ ἐτίνυτο πᾶσαν ἀλωήν·
καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο κεράατος ὄβριμος ἥρως
ἀμφέχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμήν.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα στυγεραὶ Στυμφαλίδες· αἱ μὲν ὀϊστοῖς
βλήμεναι, ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἱ δ᾽ ἔτι φύζης
μνωόμεναι, πολιοῖο δι᾽ ἠέρος ἐσσεύοντο·
τῇσι δ᾽ ἐφ᾽ Ἡρακλέης, κεχολωμένος, ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ
ἰὸν ἐπιπροΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἐοικώς.
ἐν δὲ καὶ Αὐγείαο μέγας σταθμὸς ἀντιθέοιο
τεχνήεις ἤσκητο κατ᾽ ἀκαμάτοιο βοείης·
τῷ δ᾽ ἄρα θεσπεσίοιο βαθὺν ῥόον Ἀλφειοῖο
ὄβριμος Ἡρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
θάμβεον ἄσπετον ἔργον, ἀπόπροθι δ᾽ ἔπλετο ταῦρος
πυρπνόος, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν, ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα,
γνάμπτε βίῃ, κρατεροῖο κεράατος· οἱ δέ οἱ ἄμφω
ἀκάματοι μυῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο·
καί ῥ᾽ ὁ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἱεὶς πέλεν· ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
ἀμφὶ σάκος πεπόνητο, θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
Ἱππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῇσι χέρεσσι,
δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων,
εἷλκε κόμης ἵπποιο κατ᾽ ὠκέος· αἱ δ᾽ ἀπάτερθεν
ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Θρηϊκίην ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ στυγερῇσι φάτνῃσι
αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δαΐξεν.
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
τεθνεῶτος παρὰ βουσί· καρήατα δ᾽ ἐν κονίῃσιν
αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·

πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,
Ὄρθρος, ἀνηρῷ ἐναλίγκιος, ὄβριμος ἀλκήν,
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφειός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ.
ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχατο, μαρμαίροντα
Ἑσπερίδων, ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
πώσσουσαι, θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο.
ἐν δ' ἄρ' ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὃν ῥ' ἀπάμαντι Τυφωέϊ γείνατ' Ἔχιδνα
ἄντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι, μελαίνης ἀγχόθι Νυκτός,
ἀμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Ἄϊδαο,
εἴργων νεκρὸν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
ᾗεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας,
ἦγε παρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς ἠθεα χῶρον,
θαρσαλέος. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα,
αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναῤῥήξας ἅμα γυίοις,
λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
αἰετὸς ἀλιγκόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ.
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος
ἀντίον Ἡρακλῆϊ τεμάσσαι κῦνα μάχεσθαι·
καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι περιδμηθέντες ἔκειντο,
τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄπος· οἱ δ' ἔτι μακρῇς
δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέλῃγον
ὑσμίνης· πάντων δὲ παρήϊατα δεύετο λύθρῳ,
θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμειλίχον, ὡς ἐτεόν περ·

οἶνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλλοίωτο δὲ πάντα
εἴδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι·
Νέσσον δ' αὖ ἑτέρωθι παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο,
κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμνατ' ὀϊστῷ,
ἀμφ' ἐρατῇ ἀλόχοιο χολούμενος. ἐν δ' ἑτέτυκτο
ὀβρίμου Ἀνταίοιο μέγα σφένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν,
ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα,
ὑψοῦ ἀειράμενος, κρατερῇς συνέαξε χέρεσσι.
κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋῤῥόου Ἑλληςπόντου
ἀργαλέον μέγα κῆτος, ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς.
Ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διστρεφέος σάκος εὐρύ.
φαίνετο δ' ἶσος Ἄρηϊ, μετὰ στίχας ἆσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εἶτ' ἐσίδυντο
τεύχεα, ἠδὲ καὶ ἄνδρα, θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων, προσέειπε·
Χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἔωλπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
αὐτῇς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔποτε τοῖον
ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν, ἐϋπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
ἀλλὰ σὺ, πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀβρίμου Ἡρακλῆος,
τῷ μέγεθός τε, βίην τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
κείνου μνωόμενος, φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα,
θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
ἤν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεί σε γε μοῦνον ὀΐω
ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλέξαι.
Ἦ, μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικὼς,

ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἑστήρικται,
ὅς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῇ·
ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἁπολέσθαι.
Ὣς φάτο Θαρσαλίδης· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
καὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε, καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον,
Πουλυδάμαντά τ' ἐὔμμελίην, καὶ Πάμμονα δῖον,
Δηΐφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἴσυπον, ὅς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐπέκαστο μάχῃ ἐνὶ πλῆναί ὅμιλον,
τοὺς ἅμα λέξατο πάντας, ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται·
ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα κλονεῖ προπάροιθεν ὁμίλου·
προφρονέως δ' εἵμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
πολλοὶ ἕποντ', ὠσεί τε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηνεκέος σίμβλοιο
ἐσσύμενοι καναχῇδόν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται·
ὣς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ, ποτὶ δῆριν ἰοῦσι·
τῶν δ' ἄρα νισομένων πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη.
Ὧρ δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήσῃ πρυμάλυμνον ἅλὸς βυθὸν ἀέρυγέτοιο,
κύματα δ' ὦκα κελαινὰ, πρὸς ἠϊόνας βούοντα,
φῦκος ἀποπεύσασιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοιο παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μὰψ ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἕζοντο
ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· αὐτὴ δ' ἔπλετο λαῶν,
ἀλλήλοις ἐπικελομένων, ὅλοοῦ πολέμοιο

ἀντιάαν, καὶ μή τι, ταταπτώσσοντες, ἐνιπὴν
μίμνειν, πὰρ νήεσσιν, ἐπιγομένων μαχέεσθαι.
Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, οὗτε βόεσσι
πόρτιες, ἐκ ξυλόχοιο ποτὲ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὄππότ' ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἄλις ἄνθεσι γαῖα,
πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάφος, ἠδὲ καὶ οἰῶν,
μυκηθμός τε πολὺς μάλ' ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
μισγομένων, γάνυνται δὲ μετὰ σφισι βουκόλοι ἀνήρ·
ὣς, τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων, ὀρυμαγδὸς
ὠρώρει. δεινὸν γὰρ ἄϋτειον ἀμφοτέρωθεν·
σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον. ἐν δὲ κυδοιμὸς
στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
συν δ' ἔπεσον φῶτές τε, καὶ ἔσχεα, καὶ τρυφάλειαι
πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν·
φρίξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντη
δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων,
ἵππων τ' ὠκυπόδων, οἳ θ' ἅρμασιν ἀμφεπάλυντο,
οἳ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἳ δ' ἀφύπερθεν
πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δὶ ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτή·
ἐν γὰρ δὴ χάλκεσσα ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι.
καί ῥ' οἱ μὲν λέεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
οἱ δ' αὖτ' αἰγανέῃσι νεηκέσσιν, ἠδὲ βέλεσσιν·
ἄλλοι δ' ἀξίνῃσι, καὶ ἀμφιστόμοις πελέκεσσι,
καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις θοάτεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε.
Πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαιὸν ἀπὸ σφείων· τοὶ δ', ἔμπαλιν ὁρμήσαντες,
αἵματι δεῦον Ἄρηα, μετ' Ἀργείοισι θοροῦντες·

Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι, μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος,
λαὸν ἐποίχετο πάντα, καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ἀάσχετον ὦπασε κάρτος
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆϊ.
ἐνθ' ὅγε καὶ Νιρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,
μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ,
βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
δεύστο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἄμ' εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
κεῖτο γὰρ ἐν κονίῃσι παὶ αἵματι, σὺν κταμένοισιν,
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκεάτοιο,
ἣν τε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἰχήεντα
σύν τ' ὄχθης ἐλάσῃσι, βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
ῥιζόθεν· ἡ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα·
ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
ἐξεχύθη δέμας ἠὺ παὶ ἀγλαΐῃ ἐρατεινή·
τῷ δ' ἔπι Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δηωθέντι·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
νυσφισάμην βιότοιο, λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
σχέτλιε, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.
Ὣς εἰπὼν, κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἐλέσθαι
μήδετ' ἐπεσσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων,
χωόμενος Νιρῆος, ὅς οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμου
δεξιτεροῦ, σύτο δ' αἷμα, πολυσθενέος περ ἐόντος·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ὥς τίς τε λέων, ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος,

μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν ἴσως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ,
ὅς φά μιν οὔτασε πρῶτος, ὑποφθάμενος δὶ ὀμίλου·
τὰ φρονέων, ἐπόρουσε Μαχάονι· καί φά μιν ὦκα
οὔτασεν ἐγχείῃ περιμήκεϊ τε στιβαρῇ τε,
δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν· ὁ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο·
ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
πάββαλε κακκεφαλὴν μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
τοῦ δὲ κύρυς στονόεντα φόνον καὶ κῆρ' ἀπάλαλνεν
ἐσσυμένως. ὁ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
Εὐρύπυλος μεγάθυμος, ἰδ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
ἐκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
ἤριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖο λέοντος·
ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἴολα τεύχη.
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν
ἐκ χροὸς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος, μέγ' ἄϋτει·
"Ἀ δεῖλ', οὐ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
ἔπλετ', ὅς οὐτιδανός περ ἐὼν, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἄντα κίες· τῷ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος αἶσα·
ἀλλά σοι ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον. ἦ ἔτι ἔλπῃ
νοστήσειν, καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
ἐσσὶ μὲν ἰητήρ, μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας·
τοῖς πίσυνος, τάχ' ἔωλπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος Ὀλύμπου
σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ' εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ.
"Ὣς φάτο· τὸν δ' ὄγε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·

Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοί γε πολὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
ζώειν, ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένη Κὴρ
Τρῴῐον ἀμπεδίον, τῷ περ νῦν αἴσυλα ῥέζεις.
Ὣς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄφαρ ἄϊδος εἴσω.
τὸν δὲ, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντα, προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
Νῦν μὲν δὴ σύ γε κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὕστερον οὔκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔτι γὰρ ἄνδρες
ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
Ὣς εἰπὼν, οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
ὡς ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἰστήκει, μάλα πάγχυ πονεύμενος. ἐν γὰρ ἔκειτο
δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ
Νιρῆός τ', ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν.
αἶψα δ' ὄγ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὰ βοήσας·
Ἔσσυσθ' Ἀργεῖοι, μήδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν
ἐσσυμένοις· νῶϊν γὰρ ἀάσπετον ἔσσετ' ὄνειδος,
αἴκε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέῳ Νιρῆϊ
Τρῶες ἐρυσσάμενοι, ποτὶ Ἴλιον ἀπονέωνται.
ἀλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
ὄφρα δαϊκταμένους εἰρύσσομεν, ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
κείνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὔτη,
οἷσιν ἀμυνέμεναι, μήδ' ἄλλοις κῦρμα γενέσθαι·
οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετ'· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ' Ἀρεῖ δηωθέντες,

μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει.
ὠψὲ δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησεν
βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὔνεκα νηυσὶν
ἦστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυγμένα δούρατι φωτῶν
ἕλκη ἀκειόμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα,
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
υμερδαλέον στέρνοισιν ἀέξετο, μαιμώωντι
ἐς πόλεμον στυνόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἔνθορε δυσμενέεσσι,
χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων.
εἶλε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Ἀγαμήστορος υἱέα δῖον
Κλεῖτον, ὃν ἠΰκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλαιον,
πόντον ἐπ' Εὔξεινον προχέων καλλίῤῥοον ὕδωρ·
ἄλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δῆϊον ἄνδρα
Λάασσον, ὃν ἀντίθεον Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφάων, ἀπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
οὔρεα Παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
ναίουσ' Ἡράκλειαν· ἔοικε δ' ἐκεῖνο θεοῖσιν
ἄντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται, ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι,
λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ,
κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντη
λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·
ἀμφὶ αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ,
ἵστοί τ', ἠλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ πέρι θαῦμα βροτοῖσιν

εἶδεται, ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
τῷ ἕνι δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι τ', ἄνοδοί τε,
ἡ μὲν πρὸς βορέαο τεταγμένη ἠχήεντος
πνοιὰς, ἡ δὲ νότοιο κατάντιον ὑγρὸν ἀέντος·
τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεᾶων,
ἡ δ' ἑτέρη μακάρων πέλεται ὁδὸς, οὐδέ μιν ἄνδρες
ῥηϊδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
μέχρις ἐπ' Ἀϊδωνῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι.
ἀμφὶ Μαχάονα δ' ἐσθλὸν ἰὸν Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα
μαρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
ὀψὲ δὲ δὴ Δαναοὶ σφεας εἴρυσαν, ἀθλήσαντες
πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἑκόμισσαν
παῦροι· ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' ὀϊζὺς
ἀργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκη.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
κῆρας, ἀν' αἱματόεντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμὸν,
δὴ τότε γ' Ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
ὅσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπῴχετο πῆμα κυλίνδων·
παῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
μίμνον ἐν ὑσμίνῃ. καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὁμίλῳ,
εἰ μὴ Ὀϊλέος υἱὸς ἐΰφρονα Πουλυδάμαντα
ἔγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν, ἀγχόθι μαζοῦ·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὁ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Δηΐφοβον δ' οὔτασε περικλειτὸς Μενέλαος
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοῇσιν.
ἔνθ' Ἀγαμέμνονα δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ὤχετο δῖον

Θύων ἐγχείησιν· ὁ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε.
τοὺς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
αὐτίκα πάλλιπε λαὸν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσεν·
καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἷε κραταιὼ,
παῖδά τε καρτερόθυμον Ὀϊλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
ἔσκε θοὸς, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἐνὶ φέρτατος ἦεν.
τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν, ἔχων περιμήκετον ἔγχος·
σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,
ὃς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
κακκύρυθα κρατερήν· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανυσθείς,
ψυχὴν οὔτι κάπυσσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
καί ῥά μιν ἀρτάξαντες ἀρηΐφιλοι θεράποντες,
βαιὸν ἔτ' ἐμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
Ἀτρεΐδαι· πὰρ δὲ σφιν ὀλίθριος ἵστατ' ὅμιλος
βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὃ τ' ἔσθενε χερσὶν ἑλέσθαι·
οἳ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον, οἳ δὲ νυ λᾶας,
ἄλλοι δ' αἰγανέας· τυὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες,
στερῳῶντ', εὖτε σύες μέσῳ ἔρκεϊ, ἠδὲ λέοντες,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἄνακτες ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους,
ἀργαλέως τ' εἰλῶσι, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ', ἔρκεος ἐντὸς ἐόντες,
δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅ τις σφίσιν ἔγγυς ἵκηται·
ὣς οἵγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάϊζον.
ἀλλ' οὐδ' ὣς μένος εἶχον, ἐελδόμενοί περ, ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε, καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος,
Μηριόνης τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·

ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
ὅς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῇ·
ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἀπολέσθαι.
Ὣς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
καὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε, καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον,
Πουλυδάμαντά τ' ἐϋμμελίην, καὶ Πάμμονα δῖον,
Δηΐφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἐνὶ τλῆναι ὅμιλον,
τοὺς ἅμα λέξατο πάντας, ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου·
προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
πολλοὶ ἕπονθ', ὡσεί τε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο
ἐσσύμεναι καναχηδὸν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται·
ὣς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ, ποτὶ δῆριν ἰοῦσι·
τῶν δ' ἄρα νισσομένων πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη.
Ὣς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ' ὦκα κελαινὰ, πρὸς ἠϊόνας βοόωντα,
φῦκος ἀποπτύωσιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο
ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· αὐτὴ δ' ἔπλετο λαῶν,
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων, ὀλοοῦ πολέμοιο

ἀντιάων, καὶ μή τι, καταπτώσσοντες, ἐνιπὴν
μίμνειν, παὶρ νῆεσσιν, ἐπειγομένων μαχέεσθαι.
Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντετο, εὖτε βόεσσι
πόρτιες, ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος, ἠδὲ καὶ οἷῶν,
μυκηθμός τε πολὺς μάλ' ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφισι βουκόλος ἀνήρ·
ὣς, τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων, ὀρυμαγδὸς
ὠρώρει. δεινὸν γὰρ ἄϋτειον ἀμφοτέρωθεν·
σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον. ἐν δὲ κυδοιμὸς
στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
συν δ' ἔπεσον ῥινοί τε, καὶ ἔγχεα, καὶ τρυφάλειαι
πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν·
φρίξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντη
δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων.
ἵππων τ' ὠκυπόδων, οἳ θ' ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἱ δ' ἐφύπερθεν
πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτή·
ἐν γὰρ δὴ χείλεσιν ἔριν πέσεν ἀμφοτέροισι.
καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
οἱ δ' αὖτ' αἰγανέῃσι νεηκέσιν, ἠδὲ βέλεσσιν·
ἄλλοι δ' ἀξίνῃσι, καὶ ἀμφιστόμοις πελέκεσσι,
καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε.
Πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαιὸν ἀπὸ σφείων· τοὶ δ', ἔμπαλιν ὁρμήσαντες,
αἵματι δεῦον Ἄρηα, μετ' Ἀργείοισι θορόντες·

Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι, μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος,
λαὸν ἐπῴχετο πάντα, καὶ Ἀργείους ἐπάριζε
Θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ἀάσχετον ὦπασε κάρτος
Ζεύς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδὲς Ἡρακλῆϊ.
ἐνθ' ὅγε καὶ Νιρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,
μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ,
βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
δύστο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἄμ' εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
κεῖτο γὰρ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι, σὺν κταμένοισιν,
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκεάτοιο,
ἣν τε βίῃ ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήεντα
σύν τ' ὄχθῃς ἐλάσῃσι, βάθρον διὰ πάντα κεδάσσας
ῥιζόθεν· ἡ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα·
ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
ἐξεχύθη δέμας ἠΰ καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινή·
τῷ δ' ἔπι Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δηωθέντι·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
νυσφισάμην βιότοιο, λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
σχέτλιε, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.
Ὣς εἰπὼν, κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἐλέσθαι
μήδετ' ἐπισσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων,
χωόμενος Νιρῆος, ὃς οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμου
δεξιτεροῦ, σύτο δ' αἷμα, πολυσθενέος περ ἐόντος·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ὥς τίς τε λέων, ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος,

μαίνετ' ἐνὶ μέσσυσιν ἴσως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ,
ὅς φά μιν οὔτασε πρῶτος, ὑποφθάμενος δι' ὁμίλου·
τὰ φρονέων, ἐπόρουσε Μαχάονι· καί φά μιν ὦκα
οὔτασεν ἐγχείῃ περιμήκεϊ τε στιβαρῇ τε,
δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν· ὁ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο·
ἀλλ' ἄρα παρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
κάββαλε κακκεφαλὴν μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
τοῦ δὲ κύρυς στονόεντα φόνον καὶ κῆρ' ἀπάλαλνεν
ἐσσυμένους. ὁ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
Εὐρύπυλος μεγάθυμος, ἰδ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
ὦκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
ἤριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖο λέοντος·
ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἴολα τεύχη.
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν
ἐκ χροὸς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος, μέγ' ἄϋτει·
Ἆ δεῖλ', οὐ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
ἔπλετ', ὅς οὐτιδανός περ ἐών, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἄντα μίες· τῷ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος αἶσα·
ἀλλά σοι ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον. ἦ ἔτι ἔλπῃ
νοστήσειν, καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
ἐσσὶ μὲν ἰητὴρ, μάλα δ' ἧκα φάρμακα οἶδας·
τοῖς πίσυνος, τάχ' ἔωλπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠρόεντος Ὀλύμπου
σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ' εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὄγε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·

Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοί γε πολὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
ζώειν, ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένη Κὴρ
Τρώϊον ἀμπεδίον, τῷ περ νῦν αἴσυλα ῥέζεις.
Ὣς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄφαρ ἄϊδος εἴσω.
τὸν δέ, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντα, προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
Νῦν μὲν δὴ σύ γε κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὕστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔτι γὰρ ἄνδρες
ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
Ὣς εἰπὼν, οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
ὡς ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἰστήκει, μάλα πάγχυ πονεύμενος. ἐν γὰρ ἔκειτο
δῄῃς ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ
Νιρῆός τ', ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν.
αἶψα δ' ὄγ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὰ βοήσας·
Ἔσσυσθ' Ἀργεῖοι, μήδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν
ἐσσυμένοις· νῶϊν γὰρ ἀάσπετον ἔσσεται ὄνειδος,
αἴκε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέῳ Νιρῆϊ
Τρῶες ἐρυσσάμενοι, ποτὶ Ἴλιον ἀπονέωνται.
ἀλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
ὄφρα δαϊκταμένους εἰρύσσομεν, ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
κείνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὔτη,
οἷσιν ἀμυνέμεναι, μήδ' ἄλλοις κύρμα γενέσθαι·
οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετ'· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ' Ἄρεϊ δηωθέντες,

μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἶση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει.
ὄψὲ δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησεν
βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὕνεκα νηυσὶν
ἦστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυγμένα δούρατι φωτῶν
ἔλκη ἀκειόμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα,
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
ὀμερδαλέον στέρνοισιν ἀέξετο, μαιμώωντι
ἐς πόλεμον στυνόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἔνθορε δυσμενέεσσι,
χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων.
εἶλε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Ἀγαμήστορος υἷεα δῖον
Κλεῖτον, ὃν ἠϋκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονός, ἠΰτ' ἔλαιον,
πόντον ἐπ' Εὔξεινον προχέων καλλίῤῥοον ὕδωρ·
ἄλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δῖον ἄνδρα
Λᾶσσον, ὃν ἀντίθεον Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
οὔρεα Παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
ναίουσ' Ἡράκλειαν· ἔοικε δ' ἐκεῖνο θεοῖσιν
ἄντρον, ἐπεὶ ῥα τέτυκται, ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι,
λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ,
κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἐνδυάλλονται·
ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ,
ἴστοί τ', ἠλακάται τε, καὶ ἀλλ' ὅσα τεχνήεντα
ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ πέρι θαῦμα βροτοῖσιν

εἴδεται, ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
τῷ ἔνι δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι τ', ἄνοδοί τε,
ἡ μὲν πρὸς βορέαο τεταγμένη ἠχήεντος
πνοιάς, ἡ δὲ νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος·
τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων,
ἡ δ' ἑτέρη μακάρων πέλεται ὁδός, οὐδέ μιν ἄνδρες
ῥηϊδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
μέχρις ἐπ' Ἀϊδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι.
ἀμφὶ Μαχάονα δ' ἐσθλὸν ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα
μαρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
ὄψὲ δὲ δὴ Δαναοὶ σφέας εἴρυσαν, ἀθλήσαντες
πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισσαν
παῦροι· ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπταται οἰζὺς
ἀργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
κῆρας, ἀν' αἱματόεντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
δὴ τότε γ' Ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
ὅσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπώχετο πῆμα κυλίνδων·
παῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
μίμνον ἐν ὑσμίνῃ. καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὁμίλῳ,
εἰ μὴ Ὀϊλέος υἱὸς ἐΰφρονα Πουλυδάμαντα
ἔγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερόν, ἀγχόθι μαζοῦ·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὁ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω
Δηΐφοβον δ' οὔταζε περικλειτὸς Μενέλαος
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν.
ἔνθ' Ἀγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ὦχετο δῖον

Θύων ἐγχείρησιν· ὁ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε.
τοὺς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
αὐτίκα πάλλιπε λαὸν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσεν·
καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἷε κραταιὼ,
παῖδά τε καρτερόθυμον Ὀϊλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
ἔσκε θοὸς, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἐνὶ φέρτατος ἦεν.
τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν, ἔχων περιμήκετον ἔγχος·
σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,
ὃς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
κακκόρυθα κρατερήν· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανυσθείς,
ψυχὴν οὔτι κάπυσσεν, ἐπεί νύ οἱ αἶσιμον ἦμαρ
ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
καὶ ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηΐφιλοι Θεράποντες,
βαιὸν ἔτ' ἐμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
Ἀτρεΐδαι· πὰρ δὲ σφιν ὀλέθριος ἴσταθ' ὅμιλος
βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὃ τ' ἔυθενε χερσὶν ἑλέσθαι·
οἳ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον, οἳ δέ νυ λᾶας,
ἄλλοι δ' αἰγανέας· τυὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες,
στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσῳ ἔρκεϊ, ἠδὲ λέοντες,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἄνακτες ἀολλίσσω' ἀνθρώπους,
ἀργαλέως τ' εἰλῶσι, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἳ δ', ἕρκεος ἐντὸς ἐόντες,
δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅ τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται·
ὣς οἵγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάϊζον.
ἀλλ' οὐδ' ὣς μένος εἶχον, ἐελδόμενοί περ, ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε, καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος,
Μηριόνης τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·

οἳ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺν σθένος Εὐρυπύλοιο,
καί κε φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρεΐδησι περιδδείσαντες ἵκοντο
ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' ἀρίδηλος ἐτύχθη.
ἔνθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐϋμμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἔαψεν·
ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
ἀλλὰ καὶ ὣς, δείσας, ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
Παιονίδῃ, τὸν ἐγείνατ' ἐϋπλόκαμος Κλεομήδη
Ἀξιοῦ ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὅγ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ' ἄρα Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀκριόεντι
αἰδοίων ἐφὑπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
ἔγκατα· τοῦ δ' ὦκιστα ποτὶ ζόφον ἔσσυτο θυμός.
Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Ὀϊλιάδαο δαΐφρων,
Ἀλκιμέδης, ἐς ὅμιλον ἐϋσθενέων βάλε Τρώων·
ἦκε δ' ἐπευξάμενος δηΐων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες,
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ λᾶα περιδδείσαντες ἰόντα.
τὸν δ' ὀλοὴ φέρε Μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα,
πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου,
πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο, θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ', ὀπίσσω
ἵππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐσσυμένως, μάστιγα καὶ ἡνία λιπόντα.
Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δέ ἑ θῆκεν ἀνάγκη
ἄμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνιοχεῖν θοὺν ἅρμα·

καί ῥύ κεν αὐτοῦ κῆρα καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἵματόεντα
ἠνία δέξατο χερσὶ, καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα;
ἤδη τειρόμενον δηΐων ὀλοῇσι χέρεσσιν.
ἀντίθεον δ' Ἀκάμαντα κατανίσον ἄϋσσοντα,
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
ἕλκεϊ δ' οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
χάσσατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
δακρυόεντ' οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
καὶ τότε δὴ Θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
τύψε Θόαντος ἑταῖρον Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι
ὦμον τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἶξεν ἀνιηρόν· σὺν δ' αἵματι κήκιεν ἰδρὼς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στρεφθέντα φέρεσθαι
εἰς ὀπίσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο·
κόψε δὲ οἱ Θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον
αὐτοῦ, ὅπη μιν τύψε· λίπεν δὲ μιν ἄμβροτος αἰών.
ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξεῖ δουρὶ
δεξιτερὸν κατὰ μηρόν· ὁ δ' ᾧχετο τυτθὸν ὀπίσσω
οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας,
κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμάζε
κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσσατ' ὀπίσσω
οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ ῥ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρός.
Ἀτρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο.
τῷ δὲ Θοῶς Θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἱ οἱ ἔνεγκαν
ἀαγὲς δόρυ μακρὸν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
δεξάμενος δ' ὄγε, λαὸν ἐπᾴξετο, κάρτεϊ θῦων,
πτείνων ὅν κε κίχησι· πολὺν δ' ὑπεδάμνατ' ὅμιλον.

ἔνθ' οὔτε Ἀτρεΐδαι μένον ἔμπεδον, οὔτε τις ἄλλος
ἀγχεμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
ἀργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος κεράϊζε·
κέκλετο δ' αὖ Τρώεσσι καὶ ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
Ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες,
τεύξομεν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ' ἀΐδηλον,
οἳ δὴ νῦν, μήλοισιν ἐοικότες, ἀπονέονται
νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονες εἰμέν.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Ἀγείοισιν·
οἱ δέ, μέγα τρομέοντες, ἀπ' ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
φεῦγον· τοὶ δ' ἐφέποντο, κύνες ὡς ἀργιόδοντες
κεμμάσιν ἀγροτέρῃσιν ἐπ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
πολλοὺς δ' ἐν κονίῃσι βάλον, μάλα περ μεμαῶτας
ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλήν.
Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα,
Νῆσόν τε, Χρομίόν τε, καὶ Ἄντιφον· οἱ δὲ Μυκήνην
ἷκεον εὐκτίτεινον, τοί δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον.
τοὺς ἄρ' ὅγ' ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας·
ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἷλεν ἀάσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,
ὅσσα μοι οὐ σθένος ἐστὶ λιλαιομένῳ περ ἀείσαι,
οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
Αἰνείας δὲ Φέρητα, καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἅμ' Ἰδομενῆϊ ἰόντας.
αὐτὰρ Ἀγήνωρ δῖος ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
ὅσπερ ἀπ' Ἄργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆϊ·
τὸν βάλεν αἰγανέῃ νεοθηγέϊ πολλὸν ὀπίσσω
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης

δεξτερῆς. αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν,
ἀντικρὺ ἰεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
ἀργαλέως· ὀδύνῃ δ' ἐμίγη μόρος, ἔφθιτο δ' ἀνήρ. 630
ἔνθα Πάρις Μόνυσόν τ' ἔβαλεν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
ὄμφω ἀδελφειούς, οἵ ῥ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵποντο
Ἄϊαντος νήεσσι, καὶ οὐκέτι νόστον ἔλοντο.
τοῖσι δ' ἔπι, Κλεόλαον ἐΰν, Θεράποντα Μέγητος,
εἶλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ 635
μάρψε κακὴ, καὶ Θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος,
ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ
ταρφέα παλλομένη, πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον.
ἄλλον δ' ἰὸν ἄρ ἧκεν ἐπὶ Θρασὺν Ἡετίωνα
ἐσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε 640
χαλκός· ὁ δὲ στονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος,
Ἀργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων.

Καί νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε Θοὴ βαθὺν ἠέρ' ἄγουσα. 645
χασσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
νηῶν βαιὸν ἄπωθε, ποτὶ προχοὰς Σαμόεντος,
ῇχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες· οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' 650
αὐτοῦ
πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ.

Ἦμος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' ἠὼς
λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ' ἀνεχάσσατο νυκτός,
δὴ τότ' ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων,
οἳ μὲν ἔβαν προπάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν,
ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἳ δ' ἀπάτερθεν
αὐτοῦ παὰ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο,
Νιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐφίκει
κάλλεΐ τ', ἀγλαΐῃ τε· βίῃ δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
ἀλλ' ἐσθλῷ κακὸν ἄγχι παρίσταται, ἔκ τινος αἴσης.
ὣς Νιρῆϊ ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη. Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
ἀλλά ἑ ταρχύσαντο, καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ,
ὅσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκνὰ μήδεα ἤδει·
ἀλλὰ γὰρ ἀμφοτέροις ταυτὸν πέρι σῆμ' ἐβάλοντο.
Καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
ὦρτο δ' ὑφ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος καὶ ἀϋτή,
φηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοειῶν.

καὶ ῥ᾽ οἱ μὲν πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ᾽ Ἄρηϊ·
νωλεμέως δ᾽ ἄρ᾽ ἅπαστος ἐδητύος ἐν κονίῃσι
κεῖτο μέγα στεναχὼν Ποδαλείριος· οὐδ᾽ ὄγε σῆμα
λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὡρμαίνεσκε
χερσὶν ὕπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι·
καί ῥ᾽ ὅτε μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
δίζετο φάρμακον αἰνόν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι,
πολλὰ παρηγορέοντες. ὁ δ᾽ οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης,
καί νύ κε θυμὸν ἔῃσιν ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσεν,
ἐσθλοῦ ἀθελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ᾽ ἀμέλησεν
αἰνῶς τειρομένοιο. κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν, καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμενον κρατερῇσι, καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
οἷο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ᾽ ἄνακτα
δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι· κακὴ δ᾽ ἔχε πάντας ὀϊζύς.
καί ῥ᾽ ὄγε μειλιχίοισι μέγ᾽ ἀχνύμενον προσέειπεν·
Ἴσχεο λευγαλέοιο πόνου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε, περίφρονα φῶτα γεγῶτα,
μύρεσθ᾽ οἷα γυναῖκα, παρ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἐόντι πεσόντα·
οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ᾽ ἐς φάος, οὕνεκ᾽ ἄϊστος
ψυχὴ οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ᾽ ἄνευθεν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
αὖτως δ᾽, ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ᾽ ἄλγος
ἄσπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χερείω
παῖδ᾽ ὀλέσας, δηΐοισιν ὑπ᾽ ἀνδράσιν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ σαοφροσύνῃσι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηῶν φιλέεσκεν ἰὸν πατέρ᾽, ὡς ἐμὲ κεῖνος·

κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο, σαωσέμεναι μενεαίνων
ὃν πατέρ'· ἀλλά οἱ εἰθαρ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι
σῖτον ἔτλην, καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσθαι,
εὖ εἰδὼς, ὅτι πάντες ὁμὴν Ἀΐδαο κέλευθον
νισσόμεθ' ἄνθρωποι, πᾶσίν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς, ἠδ' ἀλεγεινά.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλεγεινὸν
ἔζεεν εἰσέτι δάκρυ, καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
Ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλλεν,
οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανόν, ὡς ἐὸν υἱὰ
σφῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι, καὶ ἰητήρια νούσων
ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ' ἐνὶ δαιτὶ καὶ εὐνῇ
τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι πτεάτεσσι.
τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδέ τι κείνου
τεθνειότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὀγεραιὸς ἀπηχέμενον προσέειπεν·
Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων
ὀρφανίης, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντας ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
οὐδ' ἦν εἴς τις ἕκαστος ἐέλδεται· οὕνεχ' ὕπερθεν
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
Μοίρης εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
δέρκεται ἀθανάτων, ἄλλ' ἄπροτίοπτα τέτυκται
ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα, τοῖς ἐπὶ χεῖρας
οἴῃ Μοῖρα τίθησι, καὶ οὐχ ὁρόωσ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν πρόϊησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλα φέρονται,

πνοιῇ ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσεν ὄλβος
οὗτοι ἐκών· ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι.
τοὔνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἴολον εἶδος,
ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἰς ἄγαθόν· μερόπων δὲ πανάλβιος οὔτις ἐτύχθη
ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἑτέρῳ δ' ἕτερ' ἀντιόωσι.
παῦρον δὲ ζώοντας, ἐν ἄλγεσιν οὗτοι ἔοικε
ζωέμεν· ἔλπειν δ' αἰὲν ἀφείονα, μήδ' ἐπὶ λυγρῷ
θυμὸν ἔχειν. καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὰν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεί,
ἀργαλέον δὲ ποτὶ στυγερὸν ζόφον· ἔπλετο δ' ἄμφω
σεῖο κασιγνήτῳ· καὶ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,
καὶ πῶς ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὄΐω
κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν.

Ὣς εἰπὼν μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονός, οὐκ ἐθέλοντα,
παρφάμενος μύθοισιν, ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος αἰνοῦ
ἑντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα.
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον, καὶ Τρῶες, ὀρινομένου πολέμοιο.

Εὐρύπυλος δ', ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηϊ,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι καὶ ἔγχεϊ μαιμώοντι
δάμνατο δῆϊα φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα,
κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὁ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς,
μάρναto θαρσαλέως, πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας
καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀτειρηροῖο κυδοιμοῦ·
ἀλλ' ὅγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν,
ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς

ἔκτανεν. οὐδ' ὄγε χεῖρας ἀπέτρεπε δηϊοτῆτος,
ἀλλ' ἔπετ' Ἀργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
ἄβριμος Ἡρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων,
τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε, καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας,
καὶ κρατεροὺς, ὀλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο.
ὣς ὅγ' ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
δύμεναι ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἴλαδὸν, ἄλλοθεν ἄλλος,
ἀθρόοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμμώδεϊ χώρῳ
μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὁ δ' εἰς ἅλὸς ἔσσυται οἶδμα,
παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντη
κρημνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
αἰὲν ἐρειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἔρκεα πάντα·
ὣς ἄρα κύδιμοι υἷες ἐϋπτολέμων Ἀργείων
πολλοὶ ὑπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
τοὺς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἳ δ' ὑπάλυξαν
ὅσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἔξ δμάδοιο
νῆας ἐπὶ σφετέρας, καί περ ποσὶ καρπαλίμοισι
κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς καὶ ἀνηλέα πότμον·
πανσυδίῃ δ' ἔντοσθε νεῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
ἔσθενυν Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
οὕνεκ' ἄρα σφίσι φύζαν ὀΐζυρὴν ἐφέηκεν
Ἡρακλῆς, υἱωνὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέξων.

Οἳ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
αἴγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
ὅς τε φέρει νιφετόν τε πολὺν, κρυερήν τε χάλαζαν

ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταὶ δ' ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ,
ῥιπῆς οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι πολώνης,
ἀλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἠδὲ φάραγγας
ἀγρόμεναι θάμνοισιν ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
ἰλαδὸν, ὄφρ' ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἄελλαι·
ὡς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον,
Τηλέφου ὄβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες.

Αὐτὰρ ὁ νῆας ἔμελλε θοὰς καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργείοισιν
ὀψὲ περ. οἱ δ' ἄλληκτον ἀφ' ἔρκεος αἰπεινοῖο
δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι
κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
λευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν.
αὖτως δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντο
Κήτειοι Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
ἄλλοτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὅτε δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος. ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
ἤματα δοιὰ φόνοιο καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης
παύσανθ', οὔνεχ' ἵκανεν ἐς Εὐρύπυλον βασιλῆα
ἀγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν, πολέμοιο μεθέντες,
πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ.
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε, καὶ, ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
παυσάμενοι ἑκάτερθε, νεκροὺς περιταρχύσαντο
ἐν κονίῃ ἐριπόντας. Ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον.
πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
θάψαν, ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν,
πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίην περιτηήσαντες,

καὶ τάφον. ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπέπροθι Τρῶϊοι υἷες
τάρχυσαν κταμένους. ὁλοὴ δ' Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
ἀλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἀντιάαν δηΐοισιν· ὁ δ' οὔπω χάζετο νηῶν,
ἀλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἔτι δῆριν ἀέξων.
Τοὶ δ' ἐς Σκῦρον ἵκοντο, μελαίνῃ νηῒ θέοντες·
εὗρον δ' υἷ' Ἀχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἰάντα,
ἄλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι.
γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
ἔργα μετοιχόμενον, καί περ μάλα τειρόμενον κῆρ
ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ προπάροιθε πέπυστο.
αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὔνεχ' ὁρῶντο
θαρσαλέῳ Ἀχιλῆϊ δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον·
τοὺς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ὦ ξεῖνοι, μάλα χαίρετ', ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
εἴπατε δ' ὁππόθεν ἐστέ, καὶ οἵ τινες, ἠδ' ὅ τι χρειὼ
ἦλθετ' ἔχοντες ἐμεῖο δι' οὐδμάτος ἀτρυγέτοιο.
Ὣς ἔφατ' εἰρόμενος· ὁ δ' ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἡμεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
τῷ νύ σε φασὶ τεκέσθαι ἐΰφρονα Δηϊδάμειαν·
καὶ δ' αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐΐσκομεν ἀνέρι κείνῳ
πάμπαν· ὁ δ' ἀθανάτοισιν ἐΰσθενέεσσιν ἐῴκει.
εἰμὶ δ' ἐγὼν Ἰθάκηθεν, ὁ δ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
εἴ ποτε Τυδείδαο δαΐφρονος οὔνομ' ἄκουσας,
ἦ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ σοι ἄγχι
αὐτὸς ἐγὼν ἕστηκα, θεοπροπίης ἕνεκ' ἐλθών.
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
ἐλθὼν ἐς Τροίην· ὣς γάρ τέλος ἔσσετ' Ἀρῆϊ.

καί τοι δῶρ᾽ ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
τεύχεα δ᾽ αὐτὸς ἐγώγε θεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
δώσω, ἅπερ φορέων μέγα τέρψεαι. οὐ γὰρ ἔοικε
Ὀνητῶν τεύχεα κεῖνα· θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοις
ἶσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφισι πάμπαν ἄρηρε
χρυσός, δαιδαλέοισι κεκασμένος· οἷσι καὶ αὐτὸς
Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη,
τεύχων ἄμβροτα κεῖνα, τά σοι μέγα θαῦμα ἰδόντι
ἔσσεται, οὕνεκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
ἀμφὶ σάκος πεπόνηται, ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
ζῶα πέριξ ἤακηνται, ἐοικότα κινυμένοισι,
θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ᾽ οὐ πώποτε τοῖα
οὔτε τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ᾽ ἐφόρησεν,
εἰ μὴ σός γε πατὴρ, τὸν ἴσον Διὶ τῖον Ἀχαιοὶ
πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα, φίλα φρονέων, ἀγάπαζον,
καί οἱ, ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
πολλοῖς θυμενέεσσιν ἀπηλέα πότμον ὀπάσσας·
τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
δῖα Θέτις. τὰ δ᾽ ἄρ᾽ αὖθις, ἐελδόμενός περ, ἔγωγε
δώσω προφρονέως, ὁπόσ᾽ Ἴλιον εἰσαφίκηαι.
καί νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν, Πριάμοιο πόληα
πέρσαντες, νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
αὐτίκα οἱ γαμβρὸν ποιήσεται, ἤν κ᾽ ἐθέλησθα,
ἀμφ᾽ εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ᾽ ἄγεσθαι
κτήματά τε, χρυσόν τε, μετ᾽ ἠϋκόμοιο θυγατρὸς,
ὅσσ᾽ ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἑὐκτεάνῳ βασιλῆι.

Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
Εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίῃσιν Ἀχαιοὶ,
αὔριον αἶψα νεώμεθ᾽ ἐπ᾽ εὐρέα βένθεα πόντου,

ἦν τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δώματ' ἐΰξεινόν τε τράπεζαν,
οἵην περ ξείνοισι θέμις παρατεκτήνασθαι·
ἀμφὶ δ' ἐμοῖο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει.
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ' · οἱ δ', ἑσπόμενοι, μέγα χαῖρον
καὶ δὴ ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κλυτὸν καὶ κάλλιμον αὐλὴν,
εὗρον Δηϊδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ,
τηκομένην δ', ὥσεί τε χιὼν κατατήκεται ὄρεσσιν
εὗρον ὑπαὶ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
ὣς ἥ γε φθινύθεσκε, δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ.
καί μιν, ἔτ' ἀχνυμένην περ, ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
ἀσπαζόνθ' ἑπέεσσι· πάϊς δέ οἱ, ἐγγύθεν ἐλθών,
μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου·
χρειὼ δ', ἦν τιν' ἵκανον, ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἠώ,
ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἔλῃ πολύδακρυς ἀνίη,
καί μιν ἐπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ.
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἔδηκαν
πάντες, ὅσοι Σκύριον πέδον περιναιετάασκον
εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι Θαλάσσης
κύματα, ῥηγνυμένοιο πρὸς ἠόνας Αἰγαίοιο.
ἀλλ' οὐ Δηϊδάμειαν ἐπήρατον ὕπνος ἔμαρπτεν,
οὔνομα κερδαλέου μιμνησκομένην Ὀδυσῆος,
ἠδὲ καὶ Ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
εἶνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος,
παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὅφρ' ἀφίκηται,
δῆϊον εἰς ἐνοπήν· τῷ δ' ἄτρυτος ἤντετο μοῖρα,
ἥ οἱ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
πατρὶ πόρεν Πηλῆϊ, καὶ αὐτῇ Δηϊδαμείῃ.
τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφεχε δεῖμα,

παιδὸς ἐπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
μή οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἴκηται.
Ὣς δ' εἰσανέβη μέγαν οὐρανὸν οἱ δ' ἀπὸ λέκτρων
καρπαλίμως ὄρνυντο· νόησε δὲ Δηϊδάμεια·
αἶψα δ' υἱοῦ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα,
ἀργαλέως γοάασκεν ἐς αἰθέρα, μακρὰ βοῶσα.
ἠΰτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν, ἀπειρέσιον μεμακυῖα,
πόρτιν ἑὴν δέζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
ὣς ἄρα μυρομένης, ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
πάντοθεν ἐκ πνμάτων, μέγα δ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευε·
Τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοι ἐΰς νόος ἐκπεπότηται,
Ἴλιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
ἦχι πολεῖς ὀλέκοντο ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,
καί περ ἐπιστάμενοι πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην;
νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ, καὶ οὔπω δῆϊα ἔργα
οἶδας, ἅ τ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσιν κακὸν ἦμαρ.
ἀλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐοῖς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔατ' ἵκηται
σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὄΐω
ἐλθέμεναί σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ δμάδοιο.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀΐδηλον,
ἀλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο καὶ ἄλλων
ἡρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ,
τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι.
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα, περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
μή μοι, καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο, πέλῃται,
εὔνιν καλλειφθεῖσαν, ἀεικέα πήματα πάσχειν.

οὐ γάρ πώ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπειται,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται, ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρός,
χηρωθῇ δὲ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο.
αὐτίκα γὰρ πέρι φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
κείρουσιν δέ τε πάντα, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
οὕνεκεν οὔτι τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο
χήρης ἐν μεγάροισιν, ἀκηδικότερόν τε, γυναικός.
Ἦ, μέγα κωκύουσα· πάϊς δέ μιν ἄντιον ηὔδα·
Θαρσει μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπετο φήμην·
οὐ γὰρ ὑπὲρ κῆράς τις ὑπ' Ἄρεϊ δάμναται ἀνήρ·
εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαμήμεναι, οὕνεκ' Ἀχαιῶν
τεθναίην, ῥέξας τι καὶ ἔξοχον Αἰακίδῃσιν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα πίσυγεραρὸς Λυκομήδης,
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον πρυμάτιπεν·
Ὦ τέκος ὀβριμόθυμον, ἐῷ πατρὶ κάρτος ἐοικώς,
οἷδ' ὅτι καρτερὸς ἐσσὶ, καὶ ὄβριμος· ἀλλ' ἔρα καὶ ὣς
καὶ πόλεμον δείδοικα πικρὸν, καὶ κῦμα θαλάσσης
λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδὸν εἰσὶν ὀλέθρου.
ἀλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
ὕστερον, ἢ Τροίηθεν, ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ,
τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἠερόεντι
ἠέλιος, μετόπισθε βαλὼν φυτῆρα βελέμνων,
τοξευτήν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι,
ἠδ' ὁπότ' ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
ἄστρα, κατερχομένοιο ποτὶ κήφας Ὠρίωνος·
δείδιε δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἰσημερίην ἐλεγεινὴν,
ἦ ἔνι συμφορέονται, ὃν εὐρέα βένθεα πόντου,
ἔκποθεν ἀΐσασαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θύελλαι,
ἢ ὅτε Πληϊάδων πέλεται δύσις, ἦν φα καὶ αὐτὴν

δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἅλός· ἐν δὲ καὶ ἄλλα
ἄστρα, τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
δυόμεν' ἠδ' ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης.
Ὣς εἰπὼν, κύσε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου,
ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὃς δ', ἐρατεινὸν
μειδιόων, ἐπὶ νῆα θοὴν ὥρμαινε νέεσθαι.
ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
δακρυόεις ὀαρισμός, ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν.
ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
εἴργει ἐφεζόμενος, ὁ δ' ἐρυκανόωντα χαλινὸν
δάπτει ἐπιχρεμόθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
πουλὺς δ' ἀμφοτέρωθεν ἐλαφροτάτοις ὑπὸ πόσσι
ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
φυσιόων μάλα πολλὰ, νέος δ' ἐπιτέρπετ' ἄνακτος·
ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
ἡ δὲ, καὶ ἀχνυμένη περ, ἐῷ ἐπαγάλλετο παιδί.
Ὅς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία, κάλλιπε μούνην
μυρομένην ἀλεγεινά, φίλου κατὰ δώματα πατρός.
οἵη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μίχ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν
μύρεται αἴολα τέκνα, τά που μάλα τετριγῶτα
αἰνὸς ὄφις κατέδαψε, καὶ ἤκαχε μητέρα κηδὴν,
ἣ δ' ὅτε μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιὴν,
ἄλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,
αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὣς ἄρα κεῖνον
μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ υἷός ἄλλοτε μὲν που
εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα, μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε

κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
ᾧ ἔπι, τυτθὸς ἐών, μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν·
ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴ που ἴδοιτο,
ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τι περ ἄλλο γοῶσα
ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος. οὐ δ' ὅγε μητρὸς
ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα, φέρων δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕσπετ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι Τυδέος υἱός·
λαοῦ δ' εἴκοσι φῶτες, ἀρηράμενοι φρεσὶ θυμόν,
τοὺς ἔχε πεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια,
καί σφεας ᾧ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας,
οἵ τότ' Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἦϊε παγχαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηΐναι
ἀμφὶ Θέτιν· καὶ δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης,
εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄβριμον υἷα,
ὃς δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνός, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ
καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἐῆς δ' ἐξέσσυτο πάτρης,
οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα,
χωόμενος δηΐοισι, μέμηλε δέ οἱ μέγα θυμός,
καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρί, τοῦ δὲ παρειαὶ
κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰὲν
φαίνονθ' ἐσσυμένου· τρομέουσι δὲ οἵ θεοὶ αὐτοί·
τοῖος ἦεν Ἀχιλῆος ἐΰς παῖς. οἳ δ' ἀνὰ ἄστυ
ντ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,

ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' Ἄρεος· σὶ δ' ἐσάκουσαν
εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπέρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο.
Ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐϋξόου ἔνδοθι νηὸς
ἱστία τ' ἐντείνοντας, ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα.
αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκποθι πείσματ' ἔλυσαν,
εὐνάς θ', αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται.
τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοίην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ.
οἱ δ' Ἀχιλῆϊον υἷα, παρεζόμενοι ἐπάτερθεν,
ἱέρπεσκον μύθοισιν, ἐοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
ὅσσα τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο, καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν,
ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο φέρων, καὶ ὅσ' Ἀτρείδῃσι.
τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐπιδομένοιο καὶ αὐτοῦ
πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἡ δέ που ἐν θαλάμῃσιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
ἐσθλῇ Δηϊδάμεια πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίῃς
τήκετ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
ἠὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλειπε
δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μήτηρ
ἄχνυθ' ἑῷ περὶ παιδὶ, καὶ ἣν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
καί ῥά οἱ ἱστία νηὸς, ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης,
ἤδη ἀπεκρύπτοντο, καὶ ἠέρι φαίνετ' ὁμοῖα.
ἀλλ' ἣ μὲν στονάχιζε, πανημερίη γοόωσα·
νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον, ἐπισπομένου ἀνέμοιο,
τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα.
αἶψα δὲ νηῦς μέγα λαῖτμα διήνυσε ποντοποροῦσα·
ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἔπι κνέφας· ἡ δ' ὑπ' ἀήτῃ
πλῶε κυβερνήτῃ τε, διαπρήσσουσα θαλασσης
βένθεα. θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνοντο κολῶναι,
Χρῦσά τε, καὶ Σμίνθειον ἕδος, καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. παρημείβοντο δὲ νήσους
αἶψα Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελείπετ' ὀπίσσω·
φαίνετο δ' αὖθ' Ἐλεοῦντος ἕδος, οὗ Πρωτεσιλάου
σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν·
αἵ ῥ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν, ἀνερχόμεναι δαπέδοιο,
Ἴλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς αὐαίνεται ἄκρα.
νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
ἵκετο δ' ᾗχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Ἀργείων, οἳ τῆμος ὀϊζυρῶς πονέοντο
μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἕρκος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
ἐν πολέμῳ. τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ·
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
βαλλόμεν' ἕρκεα μακρὰ, θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηὸς,
θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδεν οἱ κέαρ ἔνδον·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
σήμερον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἴολα τεύχεα δύντες
ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·

ἤδη γὰρ πύργοισιν ἐφ' ἡμετέροισι μέχονται
Τρῶες ἐϋπτόλεμοι, τοὶ δὲ τάχα τείχεα μακρὰ
ῥηξάμενοι, πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ' αἰνῶς·
νῶϊν δ' οὐκ ἔτι νόστος, ἐελδομένοις ἀνὰ θυμόν,
ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες,
κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ, τειῶν ἐπαὶς ἠδὲ γυναικῶν.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ὦκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
πανσυδίῃ· πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαΐοντας,
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἐΐκει
πατρὶ φίλῳ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης.
καρπαλίμως δ' ἵκοντο περὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἡ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρῴροιο·
πολλὰ δ' ἂρ ἐξημοιβὰ παρ' αὐτόθι τεύχεα κεῖτο,
ἡ μὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἀντιθέων ἑτάρων, ὅπόσα κταμένων ἀφέλοντο.
ἔνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χέρεια
δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ' ἃ οἱ Ἰθάκηθεν ἕποντο·
δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
κεῖνα, τὰ δὴ Σκῶκοιο βίην εἴρυσσε πάροιθεν
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρὸς,
καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑλαφρὰ
Ἡφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε
πήληξ .... ἀλλά ἑ χερσὶ, καὶ ἠλιβατόν περ ἐοῦσαν,
ῥηϊδίως ἀνάειρεν, ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν.
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρομον, οὔτι δύναντο,
καίπερ ἐελδόμενοι, σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς

πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός.
ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον, ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ,
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι, ἀσχαλόωσιν
ἄνερες, οὓς τ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι
εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
νῆϊ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
ἤῖα, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἀκηχέμενον τοπάροιθεν,
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίῃ κεχάροντο μολόντι,
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο.
ὅσσοι δέ οἱ μάρμαιρεν, ἀναΐδεος εὖτε λέοντος,
ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ, μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
ἔσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἵ τέ οἱ ἦδη
ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν, ἐρύσσασθαι μεμαῶτες
σκύμνους οἰωθέντας, ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων,
βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι,
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βερυχώς·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισιν ὄρινεν.
οἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρει
ἀμπεδίον· τῇ γὰρ μὲν ἐπέπλετο τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηΐτερον δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
οὔνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο.
σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες Ἄρηϊ·
εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἅμ' ἑταίρους
πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀϊομένους περὶ θυμῷ
ῥῆξειν τείχεα μακρὰ, καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν

παννυδίη. τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τελέεσσιν ἐέλδωρ.
ἀλλὰ σφέας Ὀδυσεύς τε ἰδὲ σθεναρὸς Διομήδης,
ἰσοθεός τε Νεοπτόλεμος, δῖός τε Λεοντεύς,
αἰψ' ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες μογεροί τε νομῆες
κάρτει καὶ φωνῇ κρατεροὺς σεύουσι λέοντας,
πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες,
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,
ἀλλὰ καὶ ὣς εἴκουσι, κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
σευόμενοι· μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·
— — — — —
βαιὸν, ὅσον τις ἵησι χερὸς περιμήκεα λᾶαν,
οὐ γὰρ Τρῶας ἔα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος, δηΐων δὲ μάλα σχεδὸν ὀρύνεσκε
μίμνειν, εἰσύκε νῆας ἔλῃ, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος.
αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσαν ἐλὼν καὶ ἀτειρέα πέτρην,
ἧκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θόμεθλα
ἕρκεος αἰπεινοῖο· δίος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιοὺς,
τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες, ἠὲ λύκοισι,
μήλων λῃϊστῆρσιν ἀναιδέσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
πέντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγροιῶται
τέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
ἐσσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
χάζονθ', ἀλλὰ μένοντες, ἀμύνουσιν τεκέεσσιν.

ὣς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος Θρασυμήδης
ἠπείλει μέγα πᾶσι νεῶν προπάροιθε θοάων·
Ἄ δειλοὶ καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
οὐκ ἂν δή με βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνες, πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
μάρναθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν.
ἦν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρῴϊον οὐδας ἵκησθε,
ὡς τὸ πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὐ νύ τις ὑμέας
φύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμοῦ ὕπο δηωθέντες.
Ὣς ἔφατ', ἀπρήκτοντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδει
ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν,
χερσὶ Νεοπτολέμοιο Θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώοντι.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος. οἱ δ' ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ἦρει.
ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται ἀὴρ·
ὣς ἄρα Τρῳῶσι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτόλεμον φοβέοντο·
πᾶν, ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν, ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,
δυσμενέων κεφαλῆσι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα·
οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες, ἔφαντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι

αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλαοσύνην
κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
ἐς φρένα Κητείων, μήδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
αὐτοὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες,
μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν, κρυεροῦ τε φόβοιο·
αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν.
ὡς δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
ἄνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ' οὔρεος αἶσσοντα
χείμαῤῥον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
οὐδέ τι οἷ μεμάασιν ἀνὰ φόον ἠχήεντα
βήμεναι ἐγκονέοντες, ἐπὶ παρὰ ποσσὶν ὅλεθρον
δερκόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
ὣς ἄρα Τρῶες ἔμμενον, ἐελδόμενοί περ ἀϋτῆς,
τεῖχος ὑπ' Ἀργείων. τοὺς δ' Εὐρύπυλος θεοειδὴς
αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
πολλοὺς δηϊόωντα πελώριον ἐν δαΐ φῶτα
χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.

Τῶν δ' ἄρ' Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα,
κάλλιπεν Οὐλύμπου εὐωδέος αἰπὰ μέλαθρα·
βῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρόων· οὐδ' ἴχνεσι γαίης
ψαῦε, μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ,
εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο.
Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
Σιγείου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν ἀϋτὴν
ἀγχεμάχων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς.
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
θάρσος, δμῳῇ καὶ κάρτος, ἃ τ' ἀνθρώποισιν, εἰς ἓν ἰόντα,
τεύχουσιν μέγα κῦδος· ὁ δ' ἀμφοτέρουσι κέκαστο,
οὕνεκ' ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ἤϊκτο τοκῆϊ·

ὣς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος Θρασυμήδης
ἠπείλει μέγα πᾶσι νεῶν προπάροιθε θοάων·
Ἄ δειλοὶ καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
οὔκ ἂν δή με βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνες, πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
μάρναθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν.
ἦν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρῴων οὖδας ἵκησθε,
ὡς τὸ πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὐ νύ τις ὑμέας
ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμοῦ ὕπο δηωθέντες.
Ὣς ἔφατ', ἀπράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδει
ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν,
χερσὶ Νεοπτολέμοιο Θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώοντι.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος. οἱ δ' ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ἦρει.
ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται ἀὴρ·
ὣς ἄρα Τρῶοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτόλεμον φοβέοντο·
πᾶν, ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν, ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,
δυσμενέων κεφαλῆσι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα·
οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες, ἔφαντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι

αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
κεῦθον ὑπὸ πραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
ἐς φρένα Κητείων, μηδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
αὐτοὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες,
μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν, κρυερῶ τε φόβοιο·
αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν.
ὡς δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
ἄνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ' οὔρεος αἶσσοντα
χείμαῤῥον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀνὴ ῥόον ἠχήεντα
βήμεναι ἐγκονέοντες, ἐπὶ δὲ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
δερκόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
ὣς ἄρα Τρῶες ἔμιμνον, ἐελδόμενοί περ ἀϋτῆς,
τεῖχος ὑπ' Ἀργείων. τοὺς δ' Εὐρύπυλος θεοειδὴς
αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
πολλοὺς δηϊόωντα πελώριον ἐν δαῒ φῶτα
χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.

Τῶν δ' ἄρ' Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα,
κάλλιπεν Οὐλύμπου εὐωδέος αἰπὰ μέλαθρα·
βῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἴχνεσι γαίης
ψαῦε, μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ,
εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο.
Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
Σιγείου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν ἀϋτὴν
ἀγχεμάχων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς.
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἅ τ' ἀνδράσιν, εἰς ἓν ἰόντα,
τεύχουσιν μέγα κῦδος· ὁ δ' ἀμφοτέρουσι κέκαστο,
οὕνεκ' ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ἤϊκτο τοκῆϊ·

κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
ᾧ ἔπι, τυτθὸς ἐών, μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν
ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴ που ἴδοιτο,
ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τι περ ἄλλο γοῶσα
ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος. οὐ δ' ὅγε μητρὸς
ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα, φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἔσπετ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι Τυδέος υἱός·
λαοῦ δ' εἴκοσι φῶτες, ἀρηράμενοι φρεσὶ θυμὸν,
τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια,
καί σφεας ᾧ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας,
οἳ τότ' Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἦϊε καγχαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηΐναι
ἀμφὶ Θέτιν· καὶ δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης,
εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄβριμον υἷα,
ὃς δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνός, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ
καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἔδῃ δ' ἐξέσσυτο πάτρης,
οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα,
χωόμενος θηῶισι, μέμηλε δέ οἱ μέγα θυμὸς,
καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρῷν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειαὶ
κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰὲν
φαίνονθ' ἐσσυμένου· τρομέουσι δὲ οἱ Θεοὶ αὐτοί·
τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐΰς παῖς. οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ
εὔχονθ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,

ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' Ἄρεος· οἳ δ' ἐσάκουσαν
εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἳ οἱ ἕποντο.
Ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐϋξόου ἔνδοθι νηὸς
ἱστία τ' ἐντείνοντας, ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα.
αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν,
εὐνάς θ', εἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται.
τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοίην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγάθυμῳ.
οἱ δ' Ἀχιλῆϊον υἷα, παρεζόμενοι ἑκάτερθεν,
ἱάρπεσκον μύθοισιν, ἐοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
ὅσσα τ' ἀνὰ πλόον εὖρὺν ἐμήσατο, καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν,
ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο φέρων, καὶ ὅσ' Ἀτρείδησι.
τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος καὶ κῦδος ἀρίσθου.
Ἡ δέ που ἐν θαλάμῃσιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
ἐσθλῇ Δηϊδάμεια πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίῃς
τήκετ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
ἠὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλειπε
δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μήτηρ
ἄχνυθ' ἑῷ περὶ παιδὶ, καὶ ἣν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
καί ῥά οἱ ἱστία νηὸς, ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης,
ἤδη ἀπεκρύπτοντο, καὶ ἠέρι φαίνετ' δμοῖα.
ἀλλ' ἡ μὲν στονάχιζε, πανημερίη γοάουσα·
νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον, ἐπισπομένου ἀνέμοιο,
τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

πορφύρεον δ' ἐκύτεφθε πέρι τρόπιν ἔβραχε κῦμα.
αἶψα δὲ νηῦς μέγα λαῖτμα διήνυσε πουτοπορεῦσα·
ἀμφὶ δέ οἱ πάσε νυκτὸς ἔπι πνέφας· ἡ δ' ὑπὲ αὐτῃ
πλῶε κυβερνήτῃ τε, διαπρήσσουσα θαλασσης
βίνθεα. θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνοντο κολῶναι,
Χρῦσά τε, καὶ Σμίνθειον ἔδος, καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
τύμβος τ' Ἀισυήταο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. παρημείβοντο δὲ νήσους
αἶψα Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελείπετ' ὀπίσσω·
φαίνετο δ' αὖθ' Ἑλεοῦντος ἔδος, οὗ Πρωτεσιλάου
σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν·
αἵ ῥ' ὁπότ' ἀθρήσειαν, ἀνερχόμενοι δαπέδοιο,
Ἴλιον, αὐτίκα τῆσι θοῶς οὐλόνεται ἄκρα.
νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
ἵκετο δ' ἦχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνασι νῆες
Ἀργείων, οἳ τῆμος ὀΐζυρῶς πενέοντο
μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἕρκος, ἐΰσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
ἐν πολέμῳ. τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
μέλλεν ἁμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ·
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κραπαιοῦ Τυδέος υἱὸς
βαλλόμεν' ἔρκια μακρὰ, θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηὸς,
θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον κάδεν οἷ κέαρ ἔνδον·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
σήμερον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·

ἤδη γὰρ πύργοισιν ἐφ' ἡμετέροισι μέχονται
Τρῶες ἐϋκτίτολεμοι, τοὶ δὲ τάχα τείχεα μακρὰ
ῥηξάμενοι, πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ' αἰνῶς·
νῶϊν δ' οὐκ ἔτι κόστος, ἑλεδεμένους ἀνὰ θυμόν,
ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες,
κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ, τεκέων ἐπιεικὲς ἐδωκῶν.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ὥκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
πανσυδίῃ· πάντες γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαΐοντας,
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
πατρὶ φίλῳ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης.
καρπαλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἡ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρῴροιο·
πολλὰ δ' ἂρ ἐξημοιβὰ παρ' αὐτόθι τεύχεα κεῖτο,
ἠμὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο.
ἔνθ' ἐσάθλας μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χάρεια
δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ' ἃ οἱ Ἰθάκηθεν ἕποντο·
δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἴρυσσε πάροιθεν
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρὸς,
καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑλαφρὰ
Ἥφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε
πήληξ .... ἀλλά ἑ χερσὶ, καὶ ἠλιβατόν περ ἐοῦσαν,
ῥηϊδίως ἀνάειρεν, ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν.
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρομον, οὔτι δύναντο,
καίπερ ἐελδόμενοι, σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς

πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός.
ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον, ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ,
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι, ἀσχαλόωσιν
ἀνέρες, οὓς τ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι
εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
νηῒ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
ἤῖα, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἀκηχέμενον τοπάροιθεν,
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίῃ κεχάροντο μολόντι,
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο.
ὅσσοι δέ οἱ μάρμαιρεν, ἀναίδεος εὖτε λέοντος,
ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ, μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
ἔσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἵ τέ οἱ ἤδη
ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν, ἐρύσσασθαι μεμαῶτες
σκύμνους οἰωθέντας, ἐὼν ἀπὸ τῆλε τοκῆων,
βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι,
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισιν ὄρινεν.
οἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπη μάλα δῆρις ὀρώρει
ἀμπεδίον· τῇ γὰρ μὲν ἐπέπλετο τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηΐτερον δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
οὕνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο.
σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες Ἄρηῖ·
εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἅμ' ἑταίρους
πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀϊομένους περὶ θυμῷ
ῥῆξειν τείχεα μακρὰ, καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν

παυσυδίῃ. τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ.
ἀλλὰ σφέας Ὀδυσεύς τε ἰδὲ σθεναρὸς Διομήδης,
ἰσοθεός τε Νεοπτόλεμος, δῖός τε Λεοντεύς,
αἰψ' ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες μογεροί τε νομῆες
κάρτει καὶ φωνῇ κρατεροὺς σεύουσι λέοντας,
πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες,
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,
ἀλλὰ καὶ ὣς εἴκουσι, κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
σευόμενοι· μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·

— — — — —

βαιὸν, ὅσον τις ἵησι χερὸς περιμήκεα λᾶαν,
οὐ γὰρ Τρῶας ἔα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος, δηΐων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
μίμνειν, εἰσόκε νῆας ἔλῃ, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος.
αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσαν ἐλὼν καὶ ἄτειρέα πέτρην,
ἧκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα
ἕρκεος αἰπεινοῖο· θεὸς δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς,
τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῦο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες, ἠὲ λύκοισι,
μήλων ληϊστῆρσιν ἀναιδέσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
ἄντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγροιῶται
ἷέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
ἐσσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
γάζονθ', ἀλλὰ μένοντες, ἀμύνουσιν τεκέεσσιν.

ὣς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
ἠπείλει μέγα πᾶσι νεῶν προπάροιθε θοάων·
Ἄ δειλοὶ καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
οὐκ ἂν δή με βελέεσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνες, πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
μάρνασθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν.
ἦν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρῴϊον οὐδας ἵκησθε,
ὡς τὸ πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὐ νύ τις ὑμέας
ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμοῦ ὕπο δηωθέντες.
Ὣς ἔφατ', ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδει
ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν,
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώοντι.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῦ πόνοιο,
ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος. οἱ δ' ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὰν θεὸς ἦρει.
ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται ἀὴρ·
ὣς ἄρα Τρῳὸι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτόλεμον φοβέοντο·
πᾶν, ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν, ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,
δυσμενέων κεφαλῆσι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα·
οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες, ἔφαντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι

αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
ἐς φρένα Κητείων, μήδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
αὐτοὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες,
μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν, κρυερῷ τε φόβοιο·
αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν.
ὡς δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
ἄνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ' οὔρεος αἶσσοντα
χείμαῤῥον, καναχὴ δὲ περίβρομέει περὶ πέτρῃ,
οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀνὴ ῥόον ἠχήεντα
βήμεναι ἐγκονέοντες, ἐπὶ παρὰ ποσσὶν ὅλεθρον
δερκόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέχουσι κελεύθου·
ὣς ἄρα Τρῶες ἔμιμνον, ἐελδόμενοί περ ἀϋτῆς,
τεῖχος ὑπ' Ἀργείων. τοὺς δ' Εὐρύπυλος Θοεσιδὴς
αἶψα ἑποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
πολλοὺς δηϊόωντα πελώριον ἐν δαΐ φῶτα
χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.

Τῶν δ' ἄρ' Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα,
κάλλιπεν Οὐλύμπου εὐωδέος αἰπὰ μέλαθρα·
βῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ πεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἴχνεσι γαίης
ψαῦε, μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ,
εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο.
Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
Σιγείου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν ἀϋτὴν
ἀγχεμάχων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς.
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
θάρσος ὁμῶ καὶ κάρτος, ἅ τ' ἀνδράσιν, εἰς ἓν ἰόντα,
τεύχουσιν μέγα κῦδος· ὁ δ' ἀμφοτέρουσι κέκαστο,
οὕνεκ' ἔην Διὸς αἶμα, φίλῳ δ' ἤϊκτο τοκῆϊ·

τῷ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀγχόθι πύργων.
Ὡς δ' ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
τεύχων ἰχθύσι πῆμα, φέρει μένος Ἡφαίστοιο
νηὸς ἔης ἔντοσθε, διεγρόμενον δ' ὑπ' ἀϋτμῆς
μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαινὴς
ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι, μεμαότες ὕστατον αἶγλην
εἰσιδέειν· τοὺς γὰρ ῥα τανυγλώχινι τριαίνῃ
κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρῃ
ὣς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
λαΐνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήϊα φῦλα
ἀντ' ἐπεσσυμένων· πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
ἄλλοι ὁμῶς ἄλληισιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ' εὐρὺς
αἰγιαλὸς, καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
τείχεα βαλλομένων· κάματος δ' ὑπεδάμνατο λαοὺς
ἄσπετος ἀμφοτέρωθε· λύοντο δὲ γυῖα καὶ ἀλκὴ
αἰζηῶν· ἀλλ' οὔτι μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄμφεχεν υἷέα δῖον, ἐπεί ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
πάμπαν ἔην ἄτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
ἤψατο μαρναμένοιο· μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς
ἀενάῳ ποταμῷ, τὸν ἄπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
οὔποτ' ἰοῦσ' ἐφόβησε, καὶ ἦν μέγα μαίνετ' ἀήτης,
Ἡφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος· ἦν γὰρ ἵκηται
ἐγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἄψασθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο.
ὣς ἄρα Πηλεΐδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ,
οὔτε μόγος στονόεις, οὔτ' ἂρ δέος ἦψατο γούνων,
αἰὲν ἐρειδομένοιο, καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους.
οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε,
πολλῶν βαλλομένων· ἀλλ', ὡς νιφάδες περὶ πέτρῃ

πολλάκις ἠΰτησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὖρὺ
εἶργε σάκος, βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο.
τοῖς ἐπικαγχαλόων κρατερὸς παῖς Αἰακίδαο,
φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα· οὔνεκα πάντων
πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
λευγαλέης ἀκόρητον· ἐοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
τίσεσθ' ἀλγινόεντα φόνον. κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀϋτή.
Ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
οὓς γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας,
εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
ἐν πολέμῳ, καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι·
τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια μιῇ ὠδῖνι παρ' ὄχθῃς
Σαγγαρίου, Κέλτον τε, καὶ Εὔβιον· οὐδ' ἀπόνασθο
ὄλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὔνεκα Μοῖραι
παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλοντο.
ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμοῦ, ὡς πάτθανον ἄμφω
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
βλήμενος ἐς κραδίην, ὁ δὲ χερμαδίῳ ὑλεγενῷ
κακκεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθρυφθεῖσα καρήνῳ,
ἐθραύσθη τρυφάλεια, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
μέσσῳ ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἤνυτο δ' ἠὼς
ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
κάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων
βαιὸν ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ Τρῶϊοι υἷες
ἀμπαύοντο μόθοιο δυσαλγέος, οὔνεκ' ἐτύχθη

φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ· καί νύ χ' ἅπαντες
Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤματι κείνῳ,
δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατόν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
630 Εὐρύπυλον. τῷ δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἦλυθε Φοῖνιξ,
καί μιν ἰδὼν, θάμβησεν, ἐοικότα Πηλείωνι·
ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα, καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν·
ἄλγος μὲν, μνησθέντι ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος·
χάρμα δ' ἄρ, οὔνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε·
635 κλαῖε δ' ὄγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ αὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται·
ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παιδὶ χυθείη,
ὅς τε, θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς,
ἔλθοι ἐὸν ποτὶ δῶμα, φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆϊ·
640 ὣς ὁ Νεοπτολέμοιο κάρη καὶ στήθεα κῦσεν
ἀμφιχυθείς· καὶ τοῖον, ἀγαζόμενος, φάτο μῦθον·
Χαῖρέ μοι, ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος, ὅν ποτ' ἔγωγε,
τυτθὸν ἐόντ', ἀπίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
προφρονέως· ὁ δ' ἄρ' ὦκα, θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῇ,
645 ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς, ἀέξετο· καί οἱ ἔγωγε
γήθεον εἰσορόων ἡμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
ἔσπε δέ μοι μέγ' ὄνειαρ· ἴσον δέ ἑ παιδὶ τέσκον
τηλυγέτῳ· ὁ δ' ἄρ' ἴσον ἐῷ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ·
κείνῳ μὲν γὰρ ἔγωγε πατὴρ, ὁ δ' ἄρ' υἱὸς ἔμοιγε
650 ἔσκεν, ὅπως φήσασκεν ἰδών, ἑνὸς αἵματος ἔμμεν,
εἵνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῇ δ' ὄγε φέρτερος ἦεν
πολλὸν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐώκει.
τῷ σύγε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρ κείνον ὀΐω
ζωὸν ἔτ' Ἀργείοισι μετέμμεναι· οὔ μ' ἄχος ὀξὺ

ἀμφέχει ἥματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
τειρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κέκευθε
κείνου ἔτι ζώοντος ὃ γὰρ πέλει ἀνέρι κῦδος
κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χείρεσι ταρχυθῆναι.
ἀλλά, τέκος, κείνου μὲν ἐγὼ σοῦ λήσομαι, ἦτορ
ἀχνύμενος· σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν·
ἀλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι, καὶ ἱπποδάμοισιν Ἀχαιοῖς
τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
χωόμενος δηΐοισι· κλέος δέ τοι ἔσσεται ἐσθλὸν
Εὐρύπυλον δαμάσαντι, μάχης ἀκόρητον ἐόντα
τοῦ γὰρ ὑπέρτερος ἐσσὶ, καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀριῖων
σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.

Ὣς φάμενον προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
Ὦ γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Αἶσα διακρινέει κρατερὴ, καὶ ὑπέρβιος Ἄρης.
Ὣς εἰπὼν, αὐτῆμαρ ἐείλδετο τείχεος ἐκτὸς
σεύατ' ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρός· ἀλλὰ μιν ἔσχε
νὺξ, ἥ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα
ἔσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο, καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ.

Ἀργείων δέ μιν υἷες ἴσον κρατερῷ Ἀχιλῆϊ
κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες· οὔνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
θαρσαλέους κατέτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμους·
τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν,
ἄσπετα δῶρα διδόντες, ἃ τ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει.
οἱ μὲν γὰρ χρυσόν τε, καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
δμωΐδας, οἱ δ' ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἱ δὲ σίδηρον,
ἄλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν,
ἵππους τ' ὠκύποδας, καὶ ἀρήϊα τεύχεα φωτῶν,
φάρεά τ' εὐποίητα, γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·

τοῖς ἔπι θυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ.
καί ῥ' οἱ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο,
υἱὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
ἶσον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Ἀγαμέμνων,
πόλλ' ἐπικαγχαλόων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεκέως πάϊς ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
ὦ τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
καὶ μέγεθος, καὶ θάρσος, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας
τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔωλπα
σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι, καὶ ἔγχεϊ, δήϊα φῦλα
καὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀΐω
εἰσοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτε Τρώεσσιν ὁμόκλα,
χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ' ἐκ μακάρων προίηκε,
σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.
Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
Εἴθε μιν, ὦ Ἀγαμέμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
ὄφρα καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἑὸν θυμήρεα παῖδα,
οὔτι καταισχύνοντα βίην πάτρός, ὥσπερ ὀΐω
ἔσσεσθ', ἤν με σάωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.
Ὣς ἄρ ἔφη, πινυτῇσιν ἀρηρέμενος φρεσὶ θυμόν·
λαοὶ δ' ἀμφιέποντες ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ' ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἀνστὰς ἐκ δόρποιο, ποτὶ κλισίην ἀφίκανεν
πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἡρώων
ἔντεά οἱ παρέκεινθ'· αἱ δ' ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
χῆραι ληϊάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον;

ὡς ζώοντος ἄνακτος. ὁ δ' ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων,
καὶ δμωὰς, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἶλε τοκῆος.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα ῥωπήεντα, 715
σμερδαλέοιο λέοντος, ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμέντος,
σκύμνος ἑς ἄντρον ἵκηται ἐΰσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντη
ταρφέα παπταίνει κενεὸν σπέος, ἀθρόα δ' αὖτε
ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
ἵππων, ἠδὲ βοῶν, μεγάλ' ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος· 720
ὣς ἄρα Θαρσαλέοιο πάϊς τότε Πηλείδαο
θυμὸν ἐπαχνώθη. δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
καὶ δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ὅτ' ἔδρακεν υἱ' Ἀχιλῆος,
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ', Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ 725
ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεὸν περ
αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.

Τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγηθότες, ὄβριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοὶ,
ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ' Ἀργείους ἐδάϊξε, 730
ῥυόμενος πτολίεθρον ἐὸν καὶ κτῆσιν ἅπασαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἦλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε Τρῶϊοι υἷες, ἰδ' Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
νόσφι φυλακτήρων, εὗδον, βεβαρηότες ὕπνῳ.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Η.

Ἦμος δ' ἠελίοιο φάος περικίδναται αἶαν
ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
δὴ τότε που Τρῶες, καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες,
θωρήσσοντ' ἐκάτερθεν, ἐπειγόμενοι περὶ δῆριν.
τοὺς μὲν δὴ παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν
ἀντιάαν Τρώεσσιν, ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας·
τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν, νῆάς τ' ἀμαθύνειν
ἐν πυρὶ λευχαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι.
ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρῃ
μαψιδίῃ· Κῆρες δέ, μάλα σχεδὸν ἑστηκυῖαι,
πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι.
καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Κέκλυτέ μευ θεράποντες, ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
γίγνεται ἀνδρώποισι· δίος δὲ βίην ἀμαθύνει,

καὶ νόον. ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνεσθε,
ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆα
φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤμοισι πατρώϊα δύσατο τεύχη
πάντοθε μαρμαίροντα· θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ,
ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο.
καί ῥα θοῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο,
ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
ἠέλιος, θητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι καὶ ἅρματι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἴεν ὄβριμος ἥρως,
υἱὸς Ἀχιλλῆος· φόρεον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
τούς οἱ, ἑελδομένῳ νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι,
ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἠνιόχευεν·
ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν, ἐὸν φορέοντες ἄνακτα
ἔκελον Αἰακίδῃ· τῶν δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει,
ἔμμεναι ἀνέρα κεῖνον Ἀχιλλέος οὔτι χερείω.
ὣς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην, ἄμοτον μεμαῶτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτε κλονήσει
χηραμοῦ ἐκποτέονται, ἑελδόμενοι χρόα θεῖνειν
ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ στένος ὀρμαίνοντες,
τεύχουσιν μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
ὣς οἵγ' ἐκ νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαιμώωντες Ἄρηϊ· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος·
πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φαιδρῶν,
ἠελίου καθύπερθεν ὑπ' αἰθέρι μαρμαίροντος·

τοῖς ἔπι θυμὸν ἔκειτε Νεοπτολέμοιο φίλον φῆρ.
καὶ ῥ' οἱ μὲν δόρποιο ποτὲ κλισίῃσι μέλοντο,
υἱὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
ἶσον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέα· τῷ δ' Ἀγαμέμνων,
πύλλ' ἐπικαγχαλόων, τοῖον ποτὲ μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεκέως παῖς ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
ὦ τέκος, οὔνεκά οἱ κρατερὸν μένος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
καὶ μέγεθος· καὶ θάρσος, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας
τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔωλπα
σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι, καὶ ἔγχεϊ, θῆϊα φῦλα
καὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὄΐω
εἰσοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτε Τρώεσσιν ὁμόκλα,
χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ' ἐκ μακάρων προΐηκε,
σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.
Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
Εἴθε μιν, ὦ Ἀγαμέμνον, ἔτι ζώοντα νίγνων,
ὄφρα καὶ αὐτὸς ἄθρησον ἐὸν θυμήρεα παῖδα,
οὔτι καταισχύνοντα βίην πάτρης, ὥσπερ ὄΐω
ἔασεσθ', ἣν μὲ σάωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πευκήῃσιν ἀρηρόμενος φρεσὶ θυμόν·
λαοὶ δ' ἀμφιέποντες ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ' ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἄνστας ἐκ δόρποιο, ποτὶ κλισίην ἀφίκανεν
πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ θοὰς πεπαμένων ἡρώων
ἕντεά οἱ παρέκειθ'· αἱ δ' ἀμφὶ μὲν ἄλλοθεν ἄλλαι
χῆραι λῃϊάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον·

ὡς ζώοντος ἄνακτος. ὁ δ' ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων,
καὶ δμωὰς, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἶλε τοκῆος.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα ᾠκπίεντα,
σμερδαλέοιο λέοντος, ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμέντος,
σκύμνος ἑς ἄντρον ἵκηται ἐΰσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντη
ταρφέα παπταίνει κενεὸν σπέος, ἀθρόα δ' αὖτε
ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
ἵππων, ἠδὲ βοῶν, μεγάλ' ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
ὡς ἄρα Θαρσαλέοιο παῖς τότε Πηλείδαο
θυμὸν ἐπαχνώθη. δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
καὶ δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ὅτ' ἔδρακεν υἷ' Ἀχιλῆος,
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ', Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἀμφαδίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόν περ
αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.

Τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγηθότες, ὄβριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι παὶ αὐτοὶ,
ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ' Ἀργείους ἐδάϊξε,
φυόμενος πτολίεθρον ἐὸν καὶ κτῆσιν ἅπασαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε Τρῳῶν υἷες, ἰὸν Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
νόσφι φυλακτήρων, εὗδον, βεβαρηότες ὕπνῳ.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Η.

Ἦμος δ' ἠελίοιο φάος περικίδναται αἶαν
ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
δὴ τότε παν Τρῶες, καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες,
θωρήσσονθ' ἑκάτερθεν, ἐπειγόμενοι περὶ δῆριν.
τοὺς μὲν δὴ παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀρύνεσκεν
ἀντιάσαν Τρώεσσιν, ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας·
τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν, νῆάς τ' ἀμαθύνειν
ἐν πυρὶ λευκαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι.
ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρῃ
μαψιδίῃ· Κῆρες δὲ, μάλα σχεδὸν ἑστηκυῖαι,
πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι.
καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Κέκλυτέ μευ θεράποντες, ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
γίγνεται ἀνδρώποισι· δίος δὲ βίην ἀμαθύνει,

καὶ νόον. ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνεσθε,
ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆα
φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤμοισι πατρώϊα δύσατο τεύχη
πάντοθε μαρμαίροντα· θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ,
ἐξ ἀλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο.
καὶ ῥα θοῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο,
ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἐοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
ἠέλιος, θηητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι καὶ ἅρματι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤϊεν ὄβριμος ἥρως,
υἱὸς Ἀχιλλῆος· φόρεον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
τούς οἱ, ἑελδομένῳ νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι,
ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἡνιόχευεν·
ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν, ἐὸν φορέοντες ἄνακτα
εἶκελον Αἰακίδῃ· τῶν δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει,
ἔμμεναι ἄνέρα κεῖνον Ἀχιλλέος οὔτι χερείω.
ὣς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην, ἄμοτον μεμαῶτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτε κλονήσει
χηραμοῦ ἐκποτέονται, ἑελδόμενοι χρόα θεῖνειν
ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ στένος ὁρμαίνοντες,
τεύχουσιν μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
ὣς οἵγ' ἐκ νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαιμώωντες Ἀρηϊ· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος·
πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φαιδρῶν,
ἠελίου καθύπερθεν ὑπ' αἰθέρι μαρμαίροντος·

οἷον δὴ νέφος εἶσι δι' ἠέρος ἁπλήτοιο,
πνοιῇσιν μεγάλῃσιν ἐλαυνόμενον Βορέαο,
ἦμος δὴ νιφετός τε πέλει, καὶ χείματος ὥρη
ἀργαλέη, πάντῃ δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὄρφνη·
ὣς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκατέρωθεν
νηῶν βαιὸν ἄπωθε· κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν
πέπτατ' ἀειρομένη· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν,
σὺν δὲ καὶ ἅρματα πολλά· διεσσύμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
ἵπποι ὑπεχρεμέτιζον· ἐὴ δ' ἐκέλευεν ἕκαστον
ἀλκὴ, ἀνιηρὴν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα.

Ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ δύο κλονέουσιν ἄῆται,
σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιῤῥήγνυντες ἀέλλας,
ὁππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνετ', ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει Ἀμφιτρίτη
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται,
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινὴ
ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωή·
ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρεα συμφορέοντο,
σμερδαλέον μεμαῶτες· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ αὐτή·
σὺν δ' ἔβαλον, βροντῇσιν ἐοικότες ἢ στεροπῇσιν,
αἵ τε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, ὁππότ' ἄῆται
λάβροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λάβρον ἀέντες,
σὺν νέφεα ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
ἀνδράσιν, οἵ τ' ἐρίθυμον ὑπὲρ Θέμιν ἔργα κάμωνται·
ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ' ἔγχος
συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπὶς· ἐπ' ἀνέρα δ' ἤϊεν ἀνήρ.

Πρῶτος δ' ὄβριμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
δύμεναι ἐὺν Μελανῆα, καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,

υἷας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅς τ' ἐπὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάεσκε, διαπρύσιος ἀγχόθι λίμνης,
Ἴμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι, παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο·
κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μένητα,
ὃν τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῇς ποταμοῖο
Λίνδου εὐῤῥείταο, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
πείρατα, καὶ Λυκίης ἐρικύδεος ἄκρα πέλονται·
εἷλε δ' ἄρ' αἰχμητῆρα Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα·
τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς Πολυνόν τε καὶ Ἱπποµέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δὲ κληῖδα τυχήσας·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἷα νέκυσσι
Τρώων· οἱ δ' ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι
θάμνοις, οὓς ὁλοὸν πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμὴ
ῥηϊδίως, ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο,
ὣς τοὶ ἐπεσσυμένοιο, κατηρείποντο φάλαγγες.

Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην,
πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κρανοῦς· ἐν δ' ἀνέθλασσεν
ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμός.

Τυδείδης δ' Ὕμμαιον ἕλεν θοὸν, ὅς ποτ' ἔναιεν
Λάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' Ἀγχίσαο πέλονται
εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
Ἔνθ' Ἀγαμέμνονα κτεῖνεν ἠΰν Στράτον· οὐδ'
ὄγε Θρῇκην
ἷκετ' ἀπὸ πτολέμοιο, φίλης δ' ἐκὰς ἔφθιτο πάτρης.
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ὅς ῥά τε ναιετάεσκε παρὰ προχοῇς Ἀιμυροῖο,
καί μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες,
Γλαύκου ἀποκταμένοιο, καὶ οὐκ ἔτι κοιρανέοντος,

πάντες, ὅσοι Φοίνικος ἔδος περὶ πάγχυ νέμονται,
αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥέον, βωμόν τε Χιμαίρης.
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἔβαλλε
δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνε
Εὔρυτον, αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,
ἀντιθέους ἑτάρους Ἐλεφήνορος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Ἄρπαλον, ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἐχέφρονος ἔσκεν ἑταῖρος.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
ἔσθενεν ᾧ θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Ἄντιφος ὀβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο κατὰ στέρνον· ἀλλά μιν οὔτι
οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δέρυ τυτθὸν ἄπωθεν
ἔμπεσε Μειλανίωνι δαΐφρονι, τόν ποτε μητὴρ
γείνατο πὰρ προχοῇσιν ἐϋῤῥείταο Καΐκου,
Κλειτὴ καλλιπάρῃος, ὑποδμηθεῖσ' Ἀρυλάῳ.
Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο,
Ἀντίφῳ αἶψ' ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοῇσιν
ἐς πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν αὖτι δάμασσεν
ἔγχος Τηλεφίδαο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
ἀργαλέως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
ὕστερον· ὣς γάρ που στυγερῇ ἐπιήνδανε Μοίρῃ.
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπᾴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
ἠΰτε δένδρεα μακρὰ, βίῃ δμηθέντα σιδήρου,
οὔρεσιν ἐν λασίοισιν, ἀναπλήσωσι φάραγγας,
πεπλιμένῃ ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
δάμναντ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείῃσιν,
μέσσῳ ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέοντι νὺ θυμῷ

υἱὸς Ἀχιλλῆος· τὼ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
ἐν παλάμῃσι τίνασσον, ἐπὶ σφισι μαιμώωντες.
Ξάνθιππος δὲ πρῶτος ἀνειρόμενος προσέειπε·
Τίς; πόθεν εἰλήλουθας, ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
ἦ σε πρὸς Ἄϊδα Κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
οὐ γάρ τις μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα, λελαιόμενοι μαχέσασθαι,
δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
ἀργαλέως· πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
ὀστέα τε, σάρκας τε, κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο.
ἀλλά μοι εἰπὲ, τίς ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις;
Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς·
τίπτε μ' ἐπισπεύδοντα ποτὶ πλόον ἀδματόεντα,
ἐχθρὸς ἐών, ὡσεί τε φίλα φρονέων, ἐρεείνεις
εἰπέμεναι γενεὴν, ἣνπερ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα
σεῖο πάροιθ' ἐφόβησε, βαλὼν περιμήκεϊ δουρί·
καί νύ κέ μιν θανάτοιο κακὸν περὶ Κῆρες ἔμαρψαν,
εἰ μὴ οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσατ' ὄλεθρον·
ἵπποι δ' οἵ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
οὕς τέκεθ' Ἅρπυια, Ζεφύρῳ πάρος εὐηθεῖσα·
οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν,
ἀκρονύχων ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται.
νῦν δ', ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε, καὶ αὐτοῦ,
καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέροιο
γνώμεναι ἄντα βίηνδε· γενεὴ δέ οἱ ἐν πυρυφῇσι
Πηλέϊον αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λεῖπε, καὶ εὐνήν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ,
πάλλων ἐγχείην περιμήκετον. ὃς δ' ἐτέρωθεν

χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην,
καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ᾽ ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
χρυσείης· τὸν δ᾽ οὔτι, προσεσσυμένη, στυφέλιξεν,
ἀλλ᾽ ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
τόν ῥα διϊπετέων ποταμῶν μένος, οὐδ᾽ ἅμα πάντων,
ἂψ ὦσαι δύναται· ὁ γὰρ ἔμπεδον ἐῤῥίζωται·
ὣς μένεν ἄτρομος υἱὸς Ἀχιλλέος ὀβριμοθύμου.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἄσπετον υἷ᾽ Ἀχιλῆος, ἐπεί ῥά μιν ὀτρύνεσκε
θάρσος ἑὸν, καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃσί τε θυμὸς
ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περί σφισι δ᾽ αἴολα τεύχη
ἔβραχεν. οἱ δ᾽ ἅτε θῆρες ἐπῄεσαν ἀλλήλοισι
σμερδαλέοι, τοῖσίν τε κατ᾽ οὔρεα δῆρις ἀέξει,
ὁππότε, λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ,
ἢ βοὸς, ἢ ἐλάφοιο πέρι κταμένου πονέωνται,
ἄμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
μαρναμένων· ὣς οἵγε συνῄεσαν ἀλλήλοισι,
δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
ἐς μόθον, ἀργαλέη δὲ περί σφισι δῆρις ὀρώρει·
οἱ δ᾽ ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι,
σύν ῥ᾽ ἔβαλον μελίῃσι, μεμαότες αἷμα κεδάσσαι
ἀλλήλων· τοὺς δ᾽ αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ἐνυὼ,
ἐγγύθεν ἱσταμένη· τοὶ δ᾽ οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά σφεας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας· ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
οὔταζον κνημῖδας, ἰδ᾽ ὑψιλόφους τρυφαλείας·
καί τις καὶ χροὸς ἥψατ᾽, ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
θαρσαλέους ἥρωας. Ἔρις δ᾽ ἐπετέρπετο θυμῷ
κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ᾽ ἐξέῤῥεεν ἱδρὼς

ἀμφοτέρων· οἱ δ' αἰὲν ἐκαρτύνοντο μένοντες·
ἄμφω γὰρ μαπάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ' ἐπ'
Ὀλύμπου . . .
οἱ μὲν γὰρ κύδαινον Ἀχιλλέος ὄβριμον υἱὸν,
οἱ δ' αὖτ' Εὐρυπύλου θεοειδέα. τοὶ δ' ἑκάτερθεν
μάρναντ', ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
ἠλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
θεινόμεναι μελέῃσι τόθ' ἀσπίδες. ὄψὲ δὲ μακρὴ
πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος,
πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἔκχυτο φοίνιον αἷμα
ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτήθη
ἐκ μελέων, ὅλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη.
ἦριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠΰτε βλωθρὴ
ἢ πίτυς, ἢ ἐλάτη, κρυεροῦ Βορέαο βίῃφι
ἐκ ῥιζῶν ἐριπεῦσα· τόσην ἐπὶ κάπτεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρώϊον οὖδας,
καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
ἀχροίη, καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος.
τῷ δ' ἐπικαγχαλόων, μεγάλ' εὔχετο καρτερὸς Ἥρως·
Εὐρύπυλ', ἦπου ἔφης Δαναῶν νέας ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
δηώσειν, καὶ πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσσειν
ἡμέας· ἀλλά σοι οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλ' ὅτ' ἐμοί σ' ἐδάμασσε, καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα,
πατρὸς ἐμοῦ μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν,
ἡμῖν ἄντα μολὼν, οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον ἔρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσορόωντες
ἀνέρα καρτερόθυμον. ὁ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπούρας,
δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·

αὐτὸς δ' εἰς θοὸν ἅρμα θορὼν, καὶ ἀτειρέας ἵππους,
ἤϊεν, οἷός τ' εἶσι δι' αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνὸς,
ὅν τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα,
νόσφι Διὸς μεγάλοιο· ὁ δ' ἐσσυμένος ποτὶ γαῖαν,
δένδρεά τε ῥήγνυσι, καὶ οὔρεα παιπαλόεντα·
ὣς ὁ θοῶς Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, πῆμα κορύσσων·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας, ἄδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ.
Ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν βήσσῃσι
ταρφέα πεπτηῶτα, χύδην κατὰ γαῖαν ἐρέψῃ·
ὣς Τρώων τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο, καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέῤῥεεν αἷμα κελαινὸν,
αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες, ἀμφ' ὀχέεσφι
κινύμεναι, δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἑῇσι.
Καί νύ κε Τρώϊοι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι, ἢ σύες ὄμβρον,
εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς, ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι, κατήλυθεν Οὐλύμποιο
κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φόρεον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι
Αἴθων, καὶ Φλόγιος, Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι, Φόβος τε·
τοὺς Βορέῃ κελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις Ἐριννὺς,
πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ' αἴολος αἰθὴρ
ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν. ὁ δ' ὀτραλέως ἀφίκανεν
ἐς Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἔκτυπε, θεσπεσίοισιν
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι. μολὼν δ' ἄγχιστα κυδοιμοῦ,
πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δ' ἴαχε, Τρωσὶ κελεύων

ἀντιάαν δηΐοισι κατὰ κλόνον. οἱ δ' ἅμα πάντες
Θεσπεσίην ὄπα, πάντες ἐθάμβησαν· οὐ γὰρ ἴδοντο
ἄμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἠέρι γὰρ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδήν,
ἔκποθεν ἀΐσασουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρώων,
ἀντιθέου Ἑλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
γήθησεν, καὶ λαὸν ἀπεσσύμενον μέχ' ἄϋτει·
Ἄ δειλοί, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
υἷα θαρσαλέον; θνητός νύ τις ἐστι καὶ αὐτός·
οὐδέ οἱ ἶσον Ἄρηϊ πέλει σθένος, ὃς μὲν ἀρήγει
ἡμιν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὄγε μακρὰ κελεύων
μάρνασθ' Ἀργείοισι κατὰ κλόνον. ἀλλ' ἄγε θυμῷ
τλῆτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρωσὶν ὄΐομαι ἄλλον ἰκέσθαι
ἀλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Ἄρηος
λώϊον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει,
ὡς νῦν ἡμιν ἱκανεν ἐπίρροθος; ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἵσταντο κατάντιον Ἀργείοισιν.
ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο,
φεύγοντες τοπάροιθε, βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν·
ὣς ἄρα Τρῴοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἄρηος
δείματος ἐκτὸς ἔσαν· κατὰ δ' ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
μάρνατο θαρσαλέως. περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
θεινόμενα ξιφέεσσι, καὶ ἐγχέσι, καὶ βελέεσσιν·
αἱμαὶ δ' ἐς χρόα δῖον· ἐδεύετο δ' αἵματι πολλῷ
δεινὸς Ἄρης. ὀλίγοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
μαρναμένων ἐπάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἶσα τάλαντα.

Ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
δρχατον ἀμπελόεντα διατμήξωσι σιδήρῳ
σπερχόμενοι, τῶν δ' ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
οὔνεκ' ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικίη τε βίη τε·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
ἶσα πέλεν. Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ
μίμνον, ἀταρβήτοιο πεπαυμένοι Ἄρεος ἀλκῇ·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος.
κτεῖνον δ' ἀλλήλους. ὁλοὴ δ' ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
στρωφᾶτ', ἀλιγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὠμούς,
καὶ χεῖρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
οὐδ' ἐτέροισιν ἄμυνεν, ἴσῃ δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ,
ἀζομένῃ φρεσὶν ἧσι Θέτιν καὶ δῖον Ἄρηα.

Ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλειτον Περιμήδεα
δάμνατ', ὃς οἶκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήϊον ἄλσος·
τῷ δ' ἔπι Κέστρον ἔπεφνε, μενεπτόλεμόν τε Φάληρον,
καὶ κρατερὸν Περίλαον, εὐμμελίην τε Μενάλκην,
ὃν τέκετ' Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
τεχνήεντι Μέδοντι, δαήμονι τεκτοσυνάων·
ἀλλ' ὁ μὲν οἶκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· πόνον δέ οἱ, ἔργα τε πάντα,
χηρωσταὶ μετόπισθεν, ἀποφθιμένοιο, δάσαντο.
Δηΐφοβος δὲ Λυκῶνα, μενεπτόλεμόν γε, κατέκτα,
τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ' ἔγχεϊ μακρῷ
ἔγκατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξέσσυτο νηδύς.
Αἰνείας δὲ Λάμαντα κατέκτανεν, ὃς τε πάροιθεν
Ἀΰλίδα ναιετάεσκε, συνέσπετο δ' Ἀρκεσιλάῳ
ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλην πάλιν ἔδρακεν αἶαν.
Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντι

Ἀστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
αἰχμὴ ἀνιηρὴ, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους,
ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ.
Τοῦ δ' ἄρα βαιὸν ἄπωθεν, ἕλεν μεγάθυμος
Ἀγήνωρ
Ἱππομένην, Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
τύψας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
ἔκθορεν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ.
Τεύκρῳ δ' ἔμπεσε πένθος, ἀποκταμένου ἑτάροιο,
καὶ βάλεν ὠκὺν ὀϊστὸν, Ἀγήνορος ὄντα τανύσσας·
ἀλλά οἱ οὔτι τύχησεν, ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊοφόντῃ
λαιὸν ἐς ὀφθαλμὸν, διὰ δ' οὔατος ἐξεπέρησεν
δεξιτεροῦ, γλήνην δὲ διέτμαγεν· οὕνεκα Μοῖραι
ἀργαλέον βέλος ὦσαν ὅπη θέλον. ὃς δ' ἔτι ποσσὶν
ὀρθὸς ἀνεσκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον ἰὸν,
λαιμῷ ἐπερρόιβδησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἶνας
ἀντικρὺς ἀΐξας· τὸν δ' ἀργαλέη κίχε μοῖρα.
Ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες,
καὶ Μόρος· ἀλγινόεσσα δ' Ἔρις μέγα μαιμώωσα,
ἤϋσεν μάλα μακρόν· Ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
σμερδαλέον, Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἀργείοισι δὲ φύζαν· ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας.
ἀλλ' οὐχ υἷα φόβησεν Ἀχιλλέος· ἀλλ' ὅγε μίμνων,
μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ.
ὡς δ' ὅτε τις μυίῃσι, περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι,
χεῖρα περιῤῥήσσῃ κοῦρος νέος, αἱ δ' ὑπὸ πληγῇ
θᾶττον δαμνάμεναι, σχιδὸν ἀθρόαι ἄλλοθεν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνείουσι, πάϊς δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·

ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρῶας ἐποτρύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλους,
λαὸν ἐπαΐσσοντας· ὅπως δ' ἀνέμοιο θύελλας
μίμνῃ ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνη,
ὣς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος. Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
χώετο, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι
αὐτὸς, ἀποῤῥίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
ἔκποθεν Οὐλύμποιο θύρεν ποτὶ δάσκιον Ἴδην·
ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου· τόσσον ἔδεισε· δέος δ' ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων· φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι πέρι στεροπαὶ ποτέοντο·
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ' ἔψαυε νέφεσσι
θεσπεσίη τρυφάλεια· θοῷ δ' ἤμελλεν Ἄρηϊ
μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἠΰ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
βροντήσας ἀλεγεινόν. Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης,
δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμός·
ἵκετο δ' ἐς Θρῄκην δυσχείμερον, οὐδ' ἔτι Τρώων
μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον. οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἷξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον. οὐδ' ἔτι χάρμης
μνώοντ' οὐλομένης, δεύοντο δὲ Τρώϊοι υἷες
ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
χαζομένοισιν ἕποντο κατ' ἴχνιον, ἠΰτ' ἀῆται
νήεσιν, ἐσσυμένῃς ἅμα λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα,
ὄβριμον ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν

ὀτρηροὶ κατ᾽ ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·
ὣς Δαναοὶ δηΐοισιν ἐπήϊον, οὔνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοὺς
υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε,
πτείνων ὅν κε κίχησε κατὰ κλόνον· οἱ δ᾽ ἔπὸ φύζαν
χασσάμενοι, κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
ἕλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ᾽ οἰοπόλοισι νομῆες.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες,
ἄχθος ἀνειρύσσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,
πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὣς ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ
ἄμπνευν ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες. ἀμφὶ δὲ πύργους
μάρνασθαι μεμαῶτες, ἐκυκλώσαντο πόληα·
οἱ δ᾽ ἄρα ἧσι πύλῃσιν ἐπειρύσσαντες ὀχῆας,
ἐν τεύχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν.
ὡς δ᾽ ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένουσι
λαίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
λάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νεφέεσσι
ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ᾽ οὔτι λιλαιόμενοι περ ἰκέσθαι,
ἐς νομὸν ἀΐσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
χεῦμα, καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
ὣς οἵγ᾽ ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπίχυντο πόληϊ.
ὡς δ᾽ ὁπότε ψῆρες τανυσίπτεροι, ἠὲ κολοιοὶ,
καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάγχυ πέσωσι,
βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ᾽ ἄρα τούς γε
αἰζηοὶ βυόωντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι,
πρὶν φαγέειν, λιμὸς γάρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ᾽ ἀμφεχέοντο πόληϊ

ὄβριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πίσον, μεμαῶτες ἐρύσσαι
ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου.
Τρῶες δ' αὖ λήθοντο μάχης, μάλα περ δεδιῶτες,
ἀλλὰ καὶ ὣς, πύργοισιν ἐφεστῶτες, πονέοντο
νωλεμέως· ἰοὶ δὲ πολυμήτων ἀπὸ τειχῶν
θρῷσκον δμῶς λάεσσι, καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ σφισι τλήμονα Φοῖβος
ἧκε βίην· αἰεὶ γὰρ οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο.
Ἔνθ' ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
καὶ βάλε Φυλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτου,
τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πέγη δ' ὑπὸ λαιμὸν ὄιστός.
κάππεσε δ' αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὅν τ' ἀπὸ πέτρης
ἰῷ ἐϋγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ,
ὥς ὁ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο·
γυῖα δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκροῦ.
τῷ δ' ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο,
ἄλλον ἐφῆκεν ὀιστὸν, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
υἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
ἀλλ' ὁ μὲν αἶψ' ἀλέεινε, παρακλίνας ἑτέρωθεν
ὄν δέμας, οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χρόα καλὸν ἔαψεν.
ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ πόντον ἐπειγομένης νεὸς οὖρῳ,
ναύτης παπταλέεσσαν ὀδὸν ἐνὶ χείματι πέτρην,
νῆα παραπρούψῃ, λελιημένος ἐξυπαλύξαι,
χειρὶ παραπλάγξας οἰήϊον, ἦχί ἑ θυμὸς
ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
ὣς ἄρ' ὅγε, προϊδὼν ὀλοὸν βέλος, ἔκφυγε πότμον.
Οἱ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη,
πύργοι θ' ὑψηλοὶ καὶ ἐπάλξιες· ἦχί τε Τρῶες

ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ὑπ' Ἀχαιῶν.
οὔτι μὲν οἵγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὀρώρει δ' αἰπὺς ὄλεθρος,
βαλλομένων ἑκάτερθε. λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἐνυὼ
δῆριν ἐπικλονέουσα, κασιγνήτη Πολέμοιο·
καί νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας, καὶ τείχεα Τροίης
Ἀργεῖοι, μάλα γάρ σφιν ἀάσπετον ἔπλετο κάρτος,
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλειτὸς Γανυμήδης,
οὐρανοῦ ἐκπατιδών· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρῃ·
Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῇς ἐξ εἰμὶ γενέθλης,
σῇσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάτρην,
εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πίλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών·
τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον, ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ.
οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,
οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηϊοτῆτι
λευγαλέῃ, τῆς οὔτι χερειότερον πίλει ἄλγος.
σοὶ δὲ παὶ εἰ μέμονε κραδίῃ τάδε μηχανάασθαι,
ἔρξον ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν. ἐλαφρότερον δέ μοι ἄλγος
ἔσσεται, ἢν μὴ ἐγώγε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·
κεῖνο γὰρ αἴκιστον, καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.
Ἦ ῥα, μέγα στενάχων Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ·
καὶ τότ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πόλιν·
ἠχλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ἦχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
ἀμφὶ δ' ἄρα βρονταί τε, καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες,

Θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱός·
Ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες, οὐκ ἔτι νῶϊν
ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶττον ἐὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
παυσώμεσθα πόνοιο, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων.
τοῖσιν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικεν
πάντας ἐπιπείθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν
ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων.
καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθείς,
οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἡ δ' ὑπένερθεν
καίετο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα
ἔζεεν ἐκ βυσσοῖο, καὶ ἐς πείρατ' ἄχρις ἱκέσθαι·
καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ φεόντων·
δάμνατο δ' ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
ἠδ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ
ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δέ σφισιν ἄσπετος αἰθὴρ
τέφρῃ ὑπεκρύφθη καὶ λιγνύϊ· τείρετο δὲ χθών.
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα Διὸς μένος ἤματι τῷδε.
ἀλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρώεσσιν ἀρήγει
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠὼς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
καὶ δ' οὔπω τοι μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Ἀχαιοῖς,
δῃῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες,

χάσσανθ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς τρομέοντες δμοκλήν·
ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἴστορι μύθων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ·
ἀλλὰ σφέας τάρχυσαν, ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες.
οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
ὑψηλὴν, καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ᾧ πέρι πολλοὶ
Τρώων υἷες ἄρηϊ, καὶ Ἀργείων, ἐδάμησαν.
ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας, ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο,
καί ῥα κόνιν, καὶ ἰδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο,
κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐϋῤῥόου Ἑλλησπόντου.
Ἥλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων·
Ἀργεῖοι δ' Ἀχιλῆος ἐϋπτολέμου θρασὺν υἷα
ἵσα τοκῆϊ τίεσκον· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
δαίνυτο καγχαλόων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
οὔνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
ἐξέλεθ', ἀμφήκεϊ δ' ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
τεῦξεν. ὁ δ' ἐκ δόρποιο, κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ,
ἐς κλισίην ἀφίκανεν ἰοῦ πατρός, ἔνθα οἱ ὕπνος
ἀμφεχύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἔαυον,
αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς,
Τρώων μή ποτε λαὸς, ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων,
νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ.
ὣς δ' αὖτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων
ἀμφὶ πύλας καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον,
Ἀργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες δμοκλήν.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Θ.

Ἦμος δ' ἤγυτο νυκτὸς ἀπὸ κνέφας, ἔγρετο δ' ἠὼς
ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτος ἄσπετος αἰθήρ·
δὴ τότ' ἀτειρέες υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
ἀμπεδίον πάπταινον· ἴδοντο δὲ Ἰλίου ἄκρην
ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον.
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας.
Ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι, θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
Ζεῦ, Ἴδης μεδέων, ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
τρέψον ἀφ' ἡμετέρης, ὁλοὰ φρεσὶ μητιόωντα·
ἔνθ' ὅγ' Ἀχιλλεύς ἐστι, καὶ οὐ κλε δῶμ' Ἄϊδαο,
εἴτε τις ἄλλος Ἀχαιὸς, ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ.
λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή,
ἀλλὰ φόνος τε, καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει.
Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νύ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' Ἀχαιοῖς
μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.

ἀλλά σοι εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ πραπίδῃ μενοαίνει,
Τρῶας ὑπ' Ἀργείοισιν ὀϊζυρῶς ἀπολίσσαι,
ἔρξον ἄφαρ, μήδ' ἄμμι πυλὴν χρόνον ἄλγια τεύχε.
Ἦ ῥα, μέγ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς·
καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε· τὸ δ' οὔκ ἤμελλε τελέσσειν.
δὴ γάρ οἱ πατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες δμῶς τεκέεσσι· δαΐφρονα δ' υἱὸ Ἀχιλῆος
τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόρειο πόληος,
ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
ἦρα φέρειν καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηΐδῃ.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων·
μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰὼ εὐρέος Ἑλλησπόντου,
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
καΐον δμῶς ἔπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε, καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιούς,
λισσόμενος νέκυας πυρὶ καίμεν· οἳ δ' ἐπίθοντο,
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις ὀπήδει.
ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἑκάμοντο θαμειάς,
δὴ ῥα τότ' Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο·
Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθρα,
ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο·
τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοὔνεκά μιν τάρχυσαν, ἀποκταμένων ἐκὰς ἄλλων,
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ἔνθι μακρὰ ῥέεθρα
δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ.
Τοῖος δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὄγε, δάκρυα χεύων,
στήλην εὐπρόϊκτον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·

καί ῥα περιστενάχων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Χαῖρε πάτερ, καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' Ἄϊδαο.
ὡς εἶθε ζωόν σε μετ' Ἀργείοισι κιχάνον·
τῷ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἴλιον ἐξ ἱερῆς ληϊσσάμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
νῦν δ' οὔτ' ἄρ σύ γ' ἐσεῖδες ἐὸν τέκος, οὐδέ σ' ἐγὼ περ
εἶδον ζωὸν ἐόντα, λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι.
ἀλλὰ καὶ ὣς, σέο νόσφι, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
σὸν δόρυ, καὶ τεὸν νῖα μέγ' ἐν δαΐ πεφρίκασι
δυσμενέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες εἰσορόωσι
σοὶ δέμας ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον, ἠδὲ καὶ ἔργα.
Ὣς εἰπὼν, ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἕσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοίνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει,
λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆος.
νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἔκαιεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
οἳ δ' ἄρα δορπήσαντες, ἕλονθ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠὼς·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν,
αἴγλη μαρμαίρεσκεν, ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα.
καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο
πανσυδίῃ, νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων, πρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ὣς οἵ γ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων.
Τρῶες δ' εὖτ' ἐπύθοντο βοήν, καὶ λαὸν ἴδοντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,
πότμον ὀϊομένων· περὶ γάρ, νέφος ὥς, ἐφαάνθη

λαὸς δυσμενέων· καναχίζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἄμοτος δὲ κονίσαλος ὦρτο ποδοῖιν.
καὶ τότ' ἄρ' ἠὲ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος
Δηϊφόβῳ, καὶ θῆκε μάλ' ἄτρομον, ἠὲ καὶ αὐτὸν
θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὄφρ' ἀπὸ πάτρης
δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ' ἔγχεϊ λαὸν ὀλέσσῃ·
θαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θέσθε,
μνησάμενοι, στονόεντος ὅσα πτολέμοιο τελευτὴ
ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν.
οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μοῦνος ἄεθλος,
οὐδ' Ἑλένης, ἀλλ' ἔστι περὶ πτόλιός τε, καὶ αὐτῶν,
ἠδ' ἀλόχων, τεκέων τε φίλων, γεραρῶν τε τοκήων,
πάσης τ' ἀγλαΐης, καὶ κτήσιος, ἠδ' ἐρατεινῆς
γαίης, ἣ μὲ δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψοι
μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρατι πάτρην
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
πῆμα μετ' ἀνθρώποισι δϊζυροῖσι τετύχθαι,
τοὔνεκ' ἀποιμένοι στυγερὸν δέος, ἀμφ' ἐμὲ πάντες
καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ζωὸς ἔθ' ἡμῖν ἄντα μαχήσεται, οὔνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
ὃς νῦν λαὸν ἄγειρεν· ἔοικε δὲ μήτ' Ἀχιλῆα
μήτε τιν' ἄλλον Ἀχαιὸν ὑποτρομέειν, περὶ πάτρης
μαρναμένους· τῷ μή τι φεβώμεθα μῶλον Ἄρηος,
εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνήτλημεν μογέοντες.
ἦ οὔπω τόδε οἶδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε, καὶ ὄλβος,
ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων, καὶ χείματος κινοῦ,

καί ῥα περιστενάχων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Χαῖρε πάτερ, καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' Ἄϊδαο.
ὡς εἴθε ζωόν σε μετ' Ἀργείοισι πίχανον·
τῷ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἴλιον ἐξ ἱερῆς λῃϊσσάμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
νῦν δ' οὔτ' ἄρ σύ γ' ἐσεῖδες ἐὸν τέκος, οὐδὲ σ' ἐγὼ περ
εἶδον ζωὸν ἐόντα, λελαιόμενός περ ἰδέσθαι.
ἀλλὰ καὶ ὣς, σέο νόσφι, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
σὸν δόρυ, καὶ τεὸν υἷα μέγ' ἐν δαΐ πεφρίκασι
δυσμενέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες εἰσορόωσι
σοὶ δέμας ἠδὲ φυὴν ἀκαλίγκιον, ἠδὲ καὶ ἔργα.
Ὣς εἰπὼν, ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἕσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοίνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει,
λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἄμφ' Ἀχιλῆος.
νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἔκαιεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
οἱ δ' ἄρα δορπήσαντες, ἕλονθ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠὼς·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν,
αἴγλη μαρμαίρεσκεν, ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα.
καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο
πανσυδίῃ, νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων, κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ὣς οἵ γ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἐόντων.
Τρῶες δ' αὖτ' ἐπύθοντο βοήν, καὶ λαὸν ἴδοντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,
πότμον ὀϊομένων· περὶ γὰρ, νέφος ὣς, ἐφαάνθη

λαὸς δυσμενέων· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἄμοτος δὲ κονίσαλος ὦρτο ποδοῖιν.
καὶ τότ' ἄρ' ἠὲ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος
Δηϊφόβῳ, καὶ θῆκε μάλ' ἄτρομον, ἠὲ καὶ αὐτὸν
θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὄφρ' ἀπὸ πάτρης
δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ' ἔγχεϊ λαὸν ὀλέσσῃ·
θαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θέσθε,
μνησάμενοι, στονόεντος ὅσα πτολέμοιο τελευτὴ
ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν.
οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μοῦνος ἄεθλος,
οὐδ' Ἑλένης, ἀλλ' ἔστι περὶ πτόλιός τε, καὶ αὐτῶν,
ἠδ' ἀλόχων, τεκέων τε φίλων, γεραρῶν τε τοκήων,
πάσης τ' ἀγλαΐης, καὶ κτήσιος, ἠδ' ἐρατεινῆς
γαίης, ἣ μὲ δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψοι
μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρατι πάτρην
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
πῆμα μετ' ἀνθρώποισι δϊζυροῖσι τετύχθαι,
τοὔνεκ' ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος, ἄμφ' ἐμὲ πάντες
καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ζωὸς ἔθ' ἡμῖν ἄντα μαχήσεται, οὔνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
ὃς νῦν λαὸν ἄγειρεν· ἔοικε δὲ μήτ' Ἀχιλῆα
μήτε τιν' ἄλλον Ἀχαιὸν ὑποτρομέειν, περὶ πάτρης
μαρναμένους· τῷ μή τι φεβώμεθα μᾶλον Ἄρηος,
εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες.
ἦ οὔπω τόδε οἶδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε, καὶ ὄλβος,
ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων, καὶ χείματος κῦμα,

Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἠέρος εὔδιον ἦμαρ,
ἔκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργα.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐς Ἄρηα, μεμαότες, ἐντύναντο
ἐσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντη,
μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν.
ἔνθ' ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν,
ἔντε' ἀποιχομένῳ παρανήεε δακρυχέουσα·
τῷ δ' ἄρα νήπιοι υἷες, ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ
τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὁ δέ σφισιν ἄλλοτε μέν που
ἄχνυτ' ὀδυρομένοις· ὁτὲ δ' ἔμπαλι μειδιάασκεν,
παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ ἐν δαῒ μᾶλλον
ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ αὐτοῦ.
ἄλλῳ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένῃς παλάμῃσιν
ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκτήρια χάρμης,
πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱέα, μηδενὶ εἴκειν
ἐν πολέμῳ· καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ,
ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηϊοτῆτος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
ἄστευς ἐξεχέοντο, μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο
λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἱππήεσσιν ὄρουσαν
ἱππῆες· πεζοῖσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα φωτῶν·
ἅρμασι δ' ἅρμαθ' ἵκοντο καταντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἐπαΰτεε δ' οἷσιν ἕκαστος
κεκλόμενος· τοὶ δ' αἶψα συνήϊον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
τεύχε' ἐπεσμαράγησε· μίη δ' ἑκάτερθεν ἀϋτὴ
λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα,
βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν· ὑπ' ἔγχεϊ δ' ἀσπίδες ἀνδρῶν
θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον· αἱ δ' ὑπ' ἀκόντων,

καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι Θοῇσιν
ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
αἵματι. Τρωϊάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
αἰζηῶν στονόεντα μόθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
ἔτρεμεν, εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ ἀνδρῶν,
ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ' ἅμα τῇσι γέροντες
ἕζοντ' εἰσορόωντες· ἔχον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν
παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐπὶ δώμασι μίμνεν
οἴη ἄμ' ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς.
Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
μακρὸν Ἔρις βοόωσα· κύνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
πτεινομένων· ὑλέοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος.
Ἔνθ' ἄρα Δηΐφοβος κρατερὸν τάνυεν ἠνιοχῆα
— — Ἱππασίδην. ὁ δ' ἄφ' ἅρματος αἰψηροῖο
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·
δείδιε γὰρ μὴ δή μιν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
υἱὸς ἑῦς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτέν·
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος, ἀλλ' ἐπὶ δίφρον
ἆλτο θοῶς· ἵπποισι δ' ἐκέκλετο μακρὰ, τινάσσων
εὔληρ', οὐδ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων.
καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάϊς λίπεν· ἵκετο δ' ἄλλων
ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὦπασεν ἦμαρ
ἐσσυμένως· ὀλοὴ γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ,
θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπήρχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν' οὔρεα μακρὰ θοροὺν εἰς ἄγκεα βήσσης
δρυτόμος ἐγκονέων, νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
ἄνθρικας ὄφρα κάμῃσι, κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν

σὺν πυρὶ δούρατα μακρά, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
ὣς ἄρα Δηϊφόβοιο θοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
ἴλαδὸν ὀλλύμενοι, περικάππεσον ἀλλήλοισι·
καί ῥ' οἱ μὲν Τρώεσσιν ὁμίλεον· οἱ δ' ἐφέβοντο
εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω
Δηΐφοβος συνέλασσε, καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο.
ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες,
κολπωθὲν, ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἅλὸς εἰσέτ' ἐόντος,
ἐνθόρῃ αἰζηὸς, γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς,
αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρων φόνον, ἄλλοθε δ' ἄλλον
δάμναται, ὃν κε κίχῃσι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
αἵματι φοινίχθησαν· ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο,
ἀλλὰ σφέας ἐδάϊζεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα,
τέρπετ' ἐφ' υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι.
τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
πίπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὁ δ' ἐσπόμενος κεραΐζεν·
ἔνθ' Ἀμιδὴν ἐδάϊξε περικλυτὸν, ὃς ῥά οἱ ἵππῳ
ἑζόμενος συνέκυρσε, καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς
ἱππασίης· δὴ γάρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαεινῷ
ἐς νηδύν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·
ἔγκατα δ' ἐξεχύθησαν· ἕλεν δέ μιν οὐλομένη Κὴρ
ἐσσυμένως, ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα.
εἶλε δ' ἄρ' Ἀσκάνιόν τε, καὶ Οἰνοπα· τὸν μὲν ἐλάσσας
δουρὶ μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα· τὸν δ' ὑπὸ λαιμὸν,

καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
ἄλλους δ' ἔκτανεν αὖθις, ὅσους κίχε. τίς κεν ἐκείνους
ἀνδρῶν μυθήσαιτο κατὰ κλόνον, ὅσσοι ὄλοντο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα.
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηῶν τις ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι,
πᾶν ἦμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν,
ἐς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης
ῥάβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος.
Τυδείδης δ' ἐτέρωθεν, ἐϋμμελίης τ' Ἀγαμέμνων,
ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῦ μάχοντο, καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες δὲ καὶ, οὐκ ἀλέγοντες ἄνακτων,
ἐκ πολέμοιο φέβοντο, μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
Ὀψὲ δ' ἄρ εἰσενόησε περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου
ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὖς πάρος αὐτὸς ἔναιρεν,
φεύγοντας προτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευεν
κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅγ' αἶψα πίθησε, καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα διὰ κταμένων, κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα.
οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης,
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θοῖο
τεύχη ἐπιβρομέουσιν, ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πῶς ἦεν ἄντην

ἐσθλοῦ Δηϊφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν, ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅτις πέλεν· αἶψα δ' ἄνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε, περικλυτὸν ἄνδρα πιφαύσκων·
Ὦ ἄνα, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτὸς,
σεῖο πάροιθε τοκῆ' ὃς ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεὸς, ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵππους ὠτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
ἀλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλέλκοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
δὴ τότε Δηΐφοβος, μάλα περ κατέων πολέμοιο,
ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνὸν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·
θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους, ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτε τοκῆος
μείονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ἁρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὁτὲ δ' ἀνέρος ἅπτα μάχεσθαι.
ὡς δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
θῶας ἀποσσεύῃσι, λέων δ' ἐτέρωθι φανείῃ
ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἴσταται ἄσπετος ὁρμὴ,
οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ἀπίσσω,
θήγει δ' ἀφρυόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἅρμασι μίμνε καὶ ἵπποις,
πορφύρων φρεσὶ πολλὰ, καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί.
τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·
Πριαμίδη, τί νω τόσσον ἐπ' Ἀργείοισι μέμηνας
χειροτέροις, οἳ, σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,
φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἤλπεο πολλὸν ἄριστος
ἔμμεναι; ἀλλά σοι εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστὶν,

ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰχμῆς.
Ὣς εἰπὼν, οἴμησε λέων ὡς ἄντ' ἐλάφοιο,
ἐμβεβαὼς ἵπποισι καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
καί νύ κέ μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
ἔκπυθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
ἥρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν· ᾗχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἔσαν φεύγοντες· ὁ δ' ἐς κενεὴν δόρυ τύψας
ἠέρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον φάτο μῦθον·
Ὦ κύον· ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδέ σοι ἀλκὴ
ἱεμένῳ περ ἄλαλκε· θεῶν δέ τις ὅσσ' ἐκάλυψε,
νύκτα βαλὼν καθύπερθε· καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας.
Ὣς ἄρ' ἔφη· δνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε
Κρονίων,
εὖτ' ὀμίχλην, διέχευε. λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρήν·
αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον, καὶ πᾶσα περὶ χθών·
Τρῶας δ' εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
ἀντία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα.
ἠΰτε κῦμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
ναῦται, ὅτ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος·
ὣς, τοῦ ἐπερχομένοιο, κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐποτρύνων, ἑτάροισι·
Κλῦτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἀνέρας ἐσθλοὺς,
νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι,
καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
παρθέμενοι, πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰσόκε Τροίης

πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ, καὶ ἐκτελέσωμεν ἑέλδωρ·
αἰδὼς γὰρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας,
ἔμμεναι ἀπρήκτους, καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
τεθναίην γὰρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
θαρσαλέως, Τρώεσσι δ' ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ,
προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν· ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔντοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
δεινὸς Ἄρης, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
δυσμενέων στρατὸν αἰνὸν, ἐϋσθενέων δ' Ἀργείων
ἄστυ διαπραθέειν· ὁλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς.
Καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων,
ἔκθορεν Οὐλύμποιο, καλυψάμενος νεφέεσσι,
Λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἑέλλαι
τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι·
ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴρ
θεσπέσιον, καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν, ἔνθ' ἀκάμαντας
θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας· ἐκ δὲ βοήσας
σμερδαλέον, Τρώεσσι θράσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς,
μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον. οὐ δ' Ἐυσίχθων
ὄβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐπέπνευσεν Ἀχαιοῖς
ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀΐδηλος ἐτύχθη
ἀθανάτων βουλῇσιν· ὅλοντο δὲ μυρία φῦλα
αἰζηῶν ἑκάτερθε. κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων
Ἀργείοις, ὦρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἱὸν Ἀχιλῆος
αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
οἰωνοὶ κατέρυκον ἀριστερὰ κεκληγῶτες,
ἄλλα τε σήματα πολλά. χόλος δέ οἱ οὐκ ἔτ' ἔμελλε

πείθεσθαι τεράεσσι. τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην,
ἠέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ,
νισσομένοιο ἄνακτος, ἐρυμνὴ κίνυτο γαῖα·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι·
Ἴσχε τέκος, καὶ μή τι πελώριον υἷ' Ἀχιλῆος
κτείνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' Ἀχιλῆα·
ἀλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς,
αἶψα δ', ἀναῤῥήξας μεγάλης χθονὸς εὐρὺ βερέθρον,
αὐτὴν Ἴλιον εἶδαρ ἐοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ.
Ὣς φάθ'. ὁ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος,
δείσας τ' ἀμφὶ πόληος, ἐὺσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
χάσσατ' ἐς οὐρανὸν εὐρύν· ὁ δ' εἰς ἅλα· τοὶ δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλους ὀλέκοντες· Ἔρις δ' ἐπιτέρπετο χάρμῃ·
μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
ἐς νῆας χάσσαντο, καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο.
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ἴλιον ἄστυ,
πρίν γε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Ἀχαιῶν
ἐλθέμεναι, πολέμοιο δαίμονα δαπρυόεντος·
καὶ τὸ μὲν ἠγαθέοισιν ἐπέφρασεν οἰωνοῖσιν,
ἠὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδρακεν· οὐ γὰρ ἄϊδρις
μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὣς ἤδεε πάντα.
Τῷ πίσυνοι, στονόεντος ἀποιχόμενοι πολέμοιο,
Ἀτρεΐδαι προέηκαν ἐϋκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄβριμον υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα,
νηῒ θοῇ. οἱ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἡφαίστοιο

ἦλυθον, Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπη πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμηήσαντο γυναῖκες,
ἔκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεὶ σφέας σύτι τίεσκον,
ἀλλὰ δμωῇσιν παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηϊκίης, τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν,
πέρθοντές ποτε γαῖαν ἀρηϊφίλων Θρηϊκῶν·
αἱ δὲ μέγα, ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος,
θυμὸν ἀνσιδήσαντο, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας
κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν· οὐδ' ἐλέησαν
κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεὶ ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ὅτε ζηλήμονι νοῦσῳ
ἀμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐπὶ τρύνουσιν ἀνίαι·
ἀλλ' αἵδε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμ' ἐβάλοντο
νυκτὶ μιῇ, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόλῆα,
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα, καὶ μέγα κάρτος.
Οἱ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον ἔδυνον
λαΐνεον, τόθι κεῖτο πόϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ,
δὴ τότ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι,
κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὔδεος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ
λευγαλέου. δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἔλε λιμὸς ἀτερπὴς,
βάλλων ἄσχετον ἰόν, ὅπη νόος, ἰθύνεσκεν·
καὶ τὰ μὲν ἄρ κατέδαπτε, τὰ δ' ἔλκεος οὐλομένοιο
ἀμφετίθει καθύπερθε, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄγρης

μάρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδός· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
τειρόμενος, ποδὸς ἀκρὸν ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
κόψας, εἰς ἑὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δὲ οἱ κῆρ
τείρει ὁμοῦ λιμός τε, καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι.
Ὡς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη· 370
καὶ οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δ' ὀστέα μοῦνον
ῥινὸς ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηῗδας ἀμφέχυτ' αὐχμή
λευγαλέον ῥυπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
δάμνατο· κοῖλαι δ' ἔσκον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔποτε λεῖπεν, 375
οὕνεχ' οἱ ἕλκος ἔμελλεν ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι,
πυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δ' ὑπέρεπτον ἀνίαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἅλὸς ἄλμη
δάμναται, ὑποτμήγουσα μάλα στερεὴν περ ἐοῦσαν, 380
θεινομένης δ' ἄρα τῆς, ἀνέμῳ καὶ κύματι λάβρῳ,
χηραμὰ κοιλαίνονται ὑπὸ βρωθέντα θαλάσσης·
ὣς τοῦ ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
ἰοῦ ἀπὸ στυφελοῖο, τόν οἱ ἐνομόρξαι ὀδοῦσι
λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, στυγερόν τε, 385
ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
ἠελίοιο μένος· τῷ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
τεῖρε δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνῃσιν·
ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
ἰχῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου, 400
θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι.
καί οἱ παρ' κλισίην φαρέτρη παρέκειτό γε μακρὴ,
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρ' οἱ μὲν ἐπ' ἄχρην
οἱ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμπεχε λοίγιον ὕδρου

φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον Ἡρακλῆος.
Τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας,
ἐσσυμένως οἴμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
ἀλγινόεντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
μοῦνον ἐρημαίοισιν ἐπ' αἰγιαλοῖσι Θαλάσσης.
καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσεν ἃ οἱ Θρασὺς ἤθελε θυμός,
εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη,
ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας. οἱ δέ οἱ ἄγχι
ἤλυθον, ἀχνυμένοισιν ἐοικότε· καί ῥά μιν ἄμφω
ἄντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν,
ἕλκεος ἀμφ' ὀλοοῖο παὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
ἤρυντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἐὰς διεπέφραδ' ἁνίας.
οἱ δέ ἑ Θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο παὶ ἄλγεος ἑῆσασθαι,
ἦν στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαϊκὸν, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν
φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀτρείδας ἅμα τοῖσι· κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν
αἴτιον ἔμμεν' ἔφαντο κατὰ στρατὸν, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Μοίρας, ὧν ἐπὰς οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
ἀλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
στρωφῶντ' ἤματα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μέν που
βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔκποθε κυδαίνουσαι· ἐπεὶ μέγα πάντα βροτοῖσι
κεῖναι, καὶ στονόεντα, καὶ ἤπια μηχανόωνται,
αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν. ὁ δ' εἰσαΐων Ὀδυσῆος
ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, αὐτίκα θυμὸν

ῥηϊδίως κατέπαυσεν ἀνιηρὸν χόλοιο,
ἔκπαγλον τοπάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει.
Οἱ δὲ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα καὶ ἠιόνας βαθυδούπους,
καγχαλόωντες, ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις·
καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας, καὶ ἀμείλιχον ἕλκος,
σπόγγῳ ἐϋτρήτῳ, κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ·
ἀμπνύσθη δ' ἄρα τυτθόν. ἄφαρ δέ οἱ, ἐγκονέοντες,
δόρπον ἐΰν τεύξαντο μεμαάτι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ
δαίνυντ' ἔνδόθι νηός. ἐπήλυθε δ' ἀμβροσίη νὺξ
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ' ἠδσιν. αὐτὰρ ἄμ' ἠοῖ
πεῖσμα θοῶς εὐνῆσιν ἐϋγνάμπτοισιν ἔειραν
ἔκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ' Ἀθήνη,
ἐξόπιθεν πνείοντα τανυπρώρου νεὸς οὖρον.
ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
νῆα κατιθύνοντες ἐΰζυγον· ἡ δ' ὑπ' ἰωῇ
ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ χεῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
ῥηγνύμενον, πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρός·
ἄμφι δὲ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο,
κῦμα διαπρήσσοντες, ἅλὸς πολιοῖο κέλευθα.
Οἱ δ' ἄφαρ Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
ἦχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Ἀχαιοὶ,
ὡς ἴδον οὖς ποθέεσκον ἀνὰ στρατόν. οἱ δ' ἄρα νηὸς
ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος Θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἳ ῥά μιν ἄμφω
λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἄγεσκον
ἀμφοτέρων κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν.
ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἤμισυ μέχρι κοπεῖσαν
φηγὸν ὑφ' ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πίονα πεύκην,

τυτθὸν ἐφεστηκυῖαν, ὅσσον λίπῃ ὀρυτόμος ἀνὴρ,
πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δέος ὄφρα πέληται
πίσσα πυρὶ δμηθεῖσα, κατ᾽ οὔρεα, τὴν δ᾽ ἀλεγεινῶς
ἀχθομένην ἄνεμός τε καὶ ἄδρανίη ποτικλίνῃ·
ὣς ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
Θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Ἀργείων ἐς ὅμιλον ἀρήϊον. οἱ δ᾽ ἐσιδόντες,
ᾧκτειραν μάλα πάντες ἐκηβόλον ἀνέρα, λυγρῷ
ἕλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν, καὶ ἄνουσον,
ὠκύτερον ποίησε νοήματος αἰψηρεῖο
ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθεν
πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ᾽ ἕλκεος, εὖ δὲ κικλήσκων
οὔνομα πατρὸς ἑοῖο. θοῶς δ᾽ ἰάχησαν Ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ἀσκληπιοῦ υἷα·
καί μιν φαιδρύναντο, καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλαίῳ
προφρονέως. ὁλοὴ δὲ κατηφείη, καὶ ὀϊζὺς,
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· οἱ δ᾽ ἀνὰ θυμὸν
τέρποντ᾽ εἰσορόωντες· ὁ δ᾽ ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
ἀχροίῃ γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλέῃ δὲ
ἄδρανίῃ μέγα κάρτος· ἀέξετο δ᾽ ἄψεα πάντα.
ὡς δ᾽ ὁπόταν ἀλδαίνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
ἦν, τυπάρος φθινύθουσαν, ἐπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἡ δ᾽ ἀλθομένη ἀνέμοισι,
μειδιάᾳ, τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ·
ὣς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
πᾶν δέμας αἰψ᾽ ἀνέθηλεν· ἐϋτροχάλῳ δ᾽ ἐνὶ ποίλῃ
κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμόν.
Ἀτρεῖδαι δ᾽ ὁρόωντες ἄτ᾽ ἐκ θανάτου ἀνιόντα
ἀνέρα, θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον

ἀθανάτων· τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον, ὥς ἐνόησαν·
καὶ γάρ οἱ μέγεθός τε, καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
ἐσθλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ ἑ, οἷος ἔην περ
τοπρὶν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητι δαμῆναι. 485
καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῦο
πάντες δμῶες οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἱα·
καί μιν κυδαίνοντες, ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ, καὶ ἐδητύος ἐφθλῆς,
δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων· 490
Ὦ φίλ', ἐπειδήπερ σὲ θεῶν ἰότητι πάροιθεν
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν, βλαφθέντα νόημα, —
μηδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλὰ που αὐτοὶ
ἤθελον ἀθάνατοι νῶϊν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι, 495
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀΐστοῖς
δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται.
(ἀνδράσι γὰρ βιότοιο παλυπλάγκτοιο κέλευθοι)
πᾶσαν ἂν' ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρόν, ἅπαστοι,
Μοιράων ἰότητι, πολυσχιδέες τε πέλονται, 500
πυκναί τε, σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ·
τῶν δὲ δὶ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν,
εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
σευομένοις· ἄγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε πελεύθῳ
πολλάκις· οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ τὰς δ' οὔτ' ἀλάσασθαι 505
οὔτ' ἄρ' ἐκών τις ἑλέσθαι ἐπιχθόνιος δύναται ἀνήρ·
χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ' ὑπ' ἀέλλης
οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀΐζύν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα, καὶ ἠλίτομεν, τόδε ἔρχον
ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἁπλήτοισι, 510

Τρώων ἤν ποθ' ἕλωμεν ἐϋκτίμενον πτολίεθρον·
νῦν δὲ λάβ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἐείκοσι δ' ὠκέας ἵππους
ἀθλοφόρους, τρίποδάς τε δυώδεκα· τοῖς ἐπὶ θυμὸν
τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήϊον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἥρωϊ πόρεν περικαλλέα δῶρα·
τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
Ὦ φίλος, οὔ τοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδὲ μὲν ἄλλῳ
Ἀργείων, εἴπου τὶς ἔτ' ἤλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο.
οἶδα γὰρ, ὡς στρεπτὸς πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' ὁτὲ μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι.
νῦν δ' ἔομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.
Ὣς εἰπὼν, ἀπόρουσε, καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἶψα φιλοπτολέμῳ βασιλῆϊ
εὐνὴν ἐντύνοντο, μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
αὐτὰρ ὁγ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠώ.
Νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα.
Ἀργεῖοι δ' ὀλοσῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
οἱ μὲν δούρατα θῆγον ἐΰξοα· τοὶ δὲ βέλεμνα·
ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
τοῖον ἔπος μετέειπεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Εἶδ' ἄγε νῦν πολέμοιο μεδώμεθα· μὴ δέ τις ἡμέων
μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
Τροίης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε πόληα.

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
δῦσαν δ' ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
πανσυδίῃ βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο,
καὶ βοέοις ἀσπέεσσι, καὶ ἀμφιφάλοις κορυθεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης,
κείνων ἐσσυμένων ἰκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου·
ὡς ἄρ' ἔσαν θαμινοὶ, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
ὠκυπέτοις· καῖον γὰρ ὑποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ·
δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἆΐσσοντας
ἐσσυμένως, κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο,
σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
τοῖσι δ' ὕρ', ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ, μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς, καὶ ἐχέφρων·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται Ἄρης·
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες.
νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋδμήτοις ἐπιβάντες,
μίμνωμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντες,
εἰσόκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες,
ἀκλέες ἐζόμενοι· ἐπεὶ οὔ σθένος ἔσσεται αὐτῶν
ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
οὐ γὰρ ἀβληχρὰ Θεοῖσι τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα.

οὐδέ τί που βρώμης ἐπιδευόμεθ', οὐδὲ ποτῆτος·
πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
ἔμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδή
ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται
τρὶς τόσος ἐνθάδε λαός, ἀρηγέμεναι μενεαίνων.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνέισπε θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαο·
Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονά φασι τετύχθαι,
ὅς κέλεαι ποτὶ δηρὸν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοὶ,
ἀλλά γ' ἐπιβρίσουσιν, ἀλευομένους ἐσιδόντες·
νῶϊν δ' ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἤν πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται.
οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
ἦμιν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν· οὐδέ τις οἴσει
οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ' ὑπὸ λιμῷ
φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει.
ἀλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύξαι,
μήθ' ἅρ' ὀΐζυρῶς θανέειν πολυάχθεϊ λιμῷ
μέλλομεν, εἶν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι
καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ.
εἰ δέ τοι ἅρ κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
εὐκλειῶς μέγ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον, ἢ μείναντας ὀΐζυρῶς ἀπολέσθαι.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες·
αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι, καὶ δοράτεσσι
φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους. ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Ἄρηα

Τρῶας ἐπ᾽ Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
χερσὶ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμφ᾽ ἀλόχοιο.
Τοὺς δ᾽ ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ἔρις μεδέουσα κυδοιμοῦ,
οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμφεχεν ὤμοις
αἵματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμόν,
ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ᾽ Ἀχαιῶν·
τὴν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος, ἀταρβέες ἀμφεπένοντο,
πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες.
ἡ δὲ μέγ᾽ ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
τεύχεα δ᾽ ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ,
πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα· τῆς δ᾽ ὑπὸ ποσσὶ
κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ᾽ ἄμπνευεν ἀϋτμὴν
σμερδαλέον, μέγα δ᾽ αἰὲν ἀΰτεεν ὀτρύνουσα
αἰζηούς· οἱ δ᾽ αἶψα συνῄϊον ὀτρύνοντες
ὑσμίνην· δεινὴ γὰρ ἄγεν θεὸς ἐς μέγα ἔργον.
τῶν δ᾽ ὥς που ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων,
εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ καὶ ὕλη
φύλλα φύει, ἠδ᾽ ὥστε δι᾽ ἀζαλέης ξυλόχοιο
πῦρ βρέμει αἰθόμενον, ἠδ᾽ ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ φοῖβδος
γίγνετ᾽ ἀπειρέσιος, τρόμεει δ᾽ ὕπο γούνατα ναυτῶν·
ὣς τῶν ἐσσυμένων, μέγ᾽ ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ᾽ ἄλλον δ᾽ ἄλλος ὄρουσε.
Πρῶτος δ᾽ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἀρπαλίωνα
υἱὸν Ἀριζήλοιο· τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῇ ἐνι Βοιωτῶν· ὁ δ᾽ ἅμα Προθοήνορι δίῳ
ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι.

τόν ῥα τόθ' Αἰνείας ἀπαλὴν ὑπὸ ποδὸς τύψας,
νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο, καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο·
τῷ δ' ἔπι Θερσάνδροιο διΐφρονος υἷα δάμασσεν
Φάλον, εὐγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
ὃν τέκε δῖ' Ἀρέθουσα παρ' ὕδασι Δηθαίοιο
Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν Ἰδομενῆα.
Αὐτὰρ Πηλείδαο τιτῖς δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίκ' ὄλεσσεν ὑπ' ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρῶτον, καὶ Ἄρίονα, Πασιθόην τε,
Τσμενόν τε, πυὶ Ἰμβράσιον, Χέδιόν τε, Φλέγην τε,
Μνήσειόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Εὔνομον, Ἀμφίνομόν τε,
καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γαληνόν, ὃς οἰκία ναιετάασκεν
Γαργάρῃ αἰπεινῇ· μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοισι
Τρωσὶν ἐριοθώρηξσι, κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ
ἐς Τροίην· μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
νήπιος· οὐ γὰρ ἐφράσσατ' ἐὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλέοιο πολέμοιο,
πρὶν δόμου ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.
Καὶ τότε Μοῖρ' αἴθωνος ἐπέτραπεν Ἀργείοισιν
Εὐρυμένην, ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
ὦρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
πολλοὺς, αἴσιμον ἦμαρ ἀνάπλησῃ ὑπ' ὀλέθρῳ.
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον, ἀνηλεῖ θῆρὶ ἐοικώς·
οἱ δέ οἱ αἰψ' ὑπόεικον, ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο
αἶνόν μαιμώοντι, καὶ οὐκ ἀλέγοντι μόθοιο.
καί νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαΐ κείνῃ,
εἰ μή οἱ χεῖρές τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμὴ
πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξίφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπη

ἔσθενεν, ἀλλὰ μιν αἶσα διέκλασε· τὸν δ' ὕπ' ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἄλγεϊ Μοῖρα παρέστη.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο, δύω θεράποντες Ἐπειοῦ
Δηϊλέων τε, καὶ Ἄμφιον, ἆπο τεύχε' ἐλέσθαι
ὥρμαινον· τοὺς δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώοντας ὀϊζυρῶς περὶ νεκρῷ.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ
σφῆκας τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
οἱ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι, πάρος γεύσασθαι ὀπώρης·
ὣς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα λῆσασθαι.
Τυδείδης δὲ Μέροντα, καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν,
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
πὰρ προχοῇς ποταμοῖο βαθυρρόου Εὐρώταο,
ἦλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρηΐθοῳ Μενελάῳ·
καί ῥ' ἓ Πάρις κατέπεφνε, τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀϊστῷ
δεξιόν· ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκίδασσε.
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἶλε περικλυτόν, υἱα Μέδοντος,
ὃς ῥά τε ναιετάεσκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον,
ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
ἦχί ποτ' Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα Σελήνη
οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγεν πόθος ἠϊθέοιο,
ἀθανάτην πονέουσαν . . . . . ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
ἐκκέχυνται ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· κεῖνο δ' ἴησι

λευκὸν ὕδωρ, καὶ, βιαίῳ ἀπόπροθεν ὁππόθ' ἵκηται,
τήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα· πέλει δ' ἄρα λαῖνον οὖδας.
Ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλῆϊος υἱός·
καί μιν ἀεὶ σπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα,
καίπερ ἐελδόμενοι, μογεροὶ δέξαντο τοκῆες,
Φύλαϊς εὔζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο
Ἀρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, οὖ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντι ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
συμφέρετ', ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χείματι θύων.
Ἱλαύκου δ' ἐσθλὸν ἑταῖρον, ἐϋμμελίην Σκυλάκῃα,
υἱὸς Ὀϊλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα,
βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἦλασεν ὦμον
αἰχμὴ ἀνιηρή· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ.
ἀλλά μιν οὔτι δάμασσεν· ἐπεί ῥά ἑ μόρσιμον ἦμαρ
δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης.
εὖτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θεοὶ διέπερσαν Ἀχαιοί,
δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν, Λυκίην ἀφίκανεν
οἷος ἄνευ ἑτάρων· τὸν δ' ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
ἀγρόμεναι, τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
εἴρονθ'· ὃς δ' ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
αἱ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὁλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
πὰρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
τῷ ἔνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πάτρης.
ἀλλ' ὁ μὲν, αἵσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,

τυτθὸν ἐφεστηκυῖαν, ὅσσον λίπῃ δρυτόμος ἀνὴρ,
πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δέος ὄφρα πέληται
πίσσα πυρὶ δμηθεῖσα, κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
ἀχθομένην ἄνεμός τε καὶ ἄδρανίη ποτιπλίπῃ·
ὣς ἄρ' ὑπ' ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Ἀργείων ἐς ὅμιλον ἀρήϊον. οἱ δ' ἐσιδόντες,
ὤρτειραν μάλα πάντες ἐκηβόλον ἀνέρα, λυγρῷ
ἕλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν, καὶ ἄνουσον,
ὠκύτερον ποίησε νοήματος αἰψηροῖο
ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὑπερθεν
πάσσων φάρμακα πολλὰ παὶ' ἕλκεος, εὖ δὲ νικλήσκων
οὔνομα πατρὸς ἑοῖο. θοῶς δ' ἰάχησαν Ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ἀσκληπιοῦ υἷα·
καί μιν φαιδρύναντο, καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλαίῳ
προφρονέως. ὀλοὴ δὲ κατηφείη, καὶ ὀΐζύς,
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
τέρποντ' εἰσορόωντες· ὁ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
ἀχροίῃ γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλέῃ δὲ
ἄδρανίῃ μέγα κάρτος· ἀέξετο δ' ἄφρεα πάντα.
ὡς δ' ὁπότ' ἀλδαίνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
ἦν, τυπάρος φθινύθουσαν, ἐπέκλυσε χείματος αἶνοῦ
ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἣ δ' ἀλθομένη ἀνέμοισι,
μειδιάᾳ, τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ·
ὣς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
πᾶν δέμας αἶψ' ἀνέθηλεν· ἐϋτροχάλῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ
κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμόν.
Ἀτρεῖδαι δ' ὁρόωντες ἄτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα
ἄνδρα, θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον

ἀθανάτων· τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
καὶ γὰρ οἱ μέγεθός τε, καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
ἐσθλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ ἑ, οἷός ἔην περ
τοπρὶν ἐν Ἀργείοισι, πάρος καιόμενον δαμῆναι. 485
καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἱα·
καί μιν κυδαίνοντες, ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ, καὶ ἐδητύος ἠδ' ἠΐης,
δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων· 490
Ὦ φίλ', ἐπειδήπερ σὲ θεῶν ἰόντι πάροιθεν
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν, βλαφθέντε νόημα, —
μηδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὐτοὶ
ἤθελον ἀθάνατοι νῶϊν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι, 495
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀΐστούς
δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται.
(ἀνδράσι γὰρ βιότοιο πολυπλάγκτοιο κέλευθοι)
πᾶσαν ἂν ἠπειρον, πίλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν, ἄϊστοι,
Μοιράων ἰότητι, πολυσχιδέες τε πέλονται, 500
πυκναί τε, σμολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ·
τῶν δὲ δὶ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν,
εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο
σευομένοις· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνεκυρσε κελεύθῳ
πολλάκις· οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τὰς δ' οὔτ' ἀλίασθαι 505
οὔτ' ἄρ ἐκών τις ἁλέσθαι ἐπιχθόνιος δύναται' ἀνήρ·
χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ' ὑπ' ἀέλλης
οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀΐζύν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα, καὶ ἠλίτομεν, τόδε ἔρχον
ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἁπλήτοισι, 510

Τρώων ἤν ποθ' ἕλωμεν ἐϋκτίμενον πτολίεθρον·
νῦν δὲ λάβ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἐείκοσι δ' ὠκέας ἵππους
ἀθλοφόρους, τρίποδάς τε δυώδεκα· τοῖς ἐπὶ θυμὸν
τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήϊον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἥραϊ πόρεν περικαλλέα δῶρα·
τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
Ὦ φίλος, οὔ τοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδὲ μὲν ἄλλῳ
Ἀργείων, εἴπου τὶς ἔτ' ἤλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο.
οἶδα γὰρ, ὡς στρεπτὸς πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' ὁτὲ μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι.
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.
Ὣς εἰπὼν, ἀπόρουσε, καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἶψα φιλοπτολέμῳ βασιλῆϊ
εὐνὴν ἐντύνοντο, μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
αὐτὰρ ογ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠώ.
Νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα.
Ἀργεῖοι δ' ὀλοσῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
οἱ μὲν δούρατα θῆγον ἐΰξοα· τοὶ δὲ βέλεμνα·
ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
τοῖον ἔπος μετέειπεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Εἶδ' ἄγε νῦν πολέμοιο μεδώμεθα· μὴ δέ τις ἡμέων
μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
Τροίης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε πόληα.

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
δῦσαν δ' ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
πανσυδίῃ βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο,
καὶ βοέοις σακέεσσι, καὶ ἀμφιφάλοις κορυθεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης,
κείνων ἐσσυμένων ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου·
ὣς ἆρ' ἔσαν θαμινοὶ, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
ὠκυπάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ·
δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἆσσοντας
ἐσσυμένως, κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο,
σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
τοῖσι δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ, μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς, καὶ ἐχέφρων·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται Ἄρης·
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες.
νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋδμήτοις ἐπιβάντες,
μίμνωμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντες,
εἰσύκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες,
ἀκλέες ἐζόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν
ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσι τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα.

οὐδέ τί που βρώμης ἐπιδευέμεθ', οὐδὲ ποτῆτος·
πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
ἔμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται
τρὶς τόσος ἐνθάδε λαός, ἀρηγέμεναι μενεαίνων.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένισπε Θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαο·
Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονά φασι τετύχθαι,
ὅς κέλεαι ποτὶ δηρὸν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοὶ,
ἀλλά γ' ἐπιβρίσουσιν, ἀλευομένους ἐσιδόντες·
νῶϊν δ' ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἤν πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται.
οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
ἥμιν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν· οὐδέ τις οἴσει
οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ' ὑπὸ λιμῷ
φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει.
ἀλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύξαι,
μήδ' ἄρ' ὀϊζυρῶς θανέειν πολυάρητϊ λιμῷ
μέλλομεν, εἶν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι
καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ.
εἰ δέ τοι ἄρ κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
εὐκλειῶς μέγ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον, ἢ μείναντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες·
αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι, καὶ δοράτεσσι
φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους. ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Ἄρηα

ἔσθενεν, ἀλλὰ μιν αἶσα διέκλασε· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
ἐκ στύματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἄλγεϊ Μοῖρα παρέστη.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο, δύω θεράποντες Ἐπειοῦ
Δηϊλέων τε, καὶ Ἄμφιον, ἄπο τεύχε' ἐλέσθαι
ὥρμαινον· τοὺς δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώοντας ὀϊζυρῶς περὶ νεκρῷ.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ
σφῆκας τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
οἱ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι, πάρος γεύσασθαι ὀπώρης·
ὣς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα λῆσασθαι.
Τυδείδης δὲ Μένοντα, καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν,
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
παρ' προχοῆς ποταμοῖο βαθυῤῥόου Εὐρώταο,
ἦλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρηϊθόῳ Μενελάῳ·
καί ῥ' ἔβη Πάρις κατέπεφνε, τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀϊστῷ
δεξιόν· ἐκ δέ οἱ ἧτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε.
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἶλε περικλυτὸν, υἱα Μέδοντος,
ὃς ῥά τε ναιετάεσκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον,
ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
ἧχί ποτ' Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα Σελήνη
οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγεν πόθος ἠϊθέοιο,
ἀθανάτην πονέουσαν . . . . . ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
ἐκκέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· κεῖνο δ' ἴησι

λευκὸν ὕδωρ, καὶ, βιαίῳ ἀπόκροθεν ὀππόθ' ἵκηται,
τήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα· πέλει δ' ἄρα λαΐνον οὖδας.
Ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλήϊος υἱός·
καί μιν ἀεὶ σπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα,
καίπερ ἐελδόμενοι, μογεροὶ δέξαντο τοκῆες,
Φύλαΐς εὔζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο
Ἀρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, οὖ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντι ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
συμφέρετ', ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων.
Γλαύκου δ' ἐσθλὸν ἑταῖρον, ἐϋμμελίην Σκυλακῆα,
υἱὸς Ὀϊλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα,
βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἦλασεν ὦμον
αἰχμὴ ἀνιηρή· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ.
ἀλλά μιν οὔτι δάμασσεν· ἐπεί ῥά ἑ μόρσιμον ἦμαρ
δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης.
εὖτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θεοὶ διέπερσαν Ἀχαιοί,
δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν, Λυκίην ἀφίκανεν
οἷος ἄνευ ἑτάρων· τὸν δ' ἄστιος ἄγχι γυναῖκες
ἀγρόμεναι, τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
εἴρονθ'· ὃς δ' ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
αἱ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κῖνον
δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὁλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
πὰρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
τῷ ἔνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης.
ἀλλ' ὁ μὲν, αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,

ὕστερον ἐννεσίῃσιν ἀγαυοῦ Ἀητοΐδαο
τίεται ὥστε θεὸς, φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή.
Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτάνε Δηϊσῆνα,
ἠδ' Ἀντήνορος υἱὸν ἐϋμμελίην Ἀκάμαντα·
ἄλλων δ' αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
θῦνε γὰρ ἐν δηΐοισιν ἀτειρὴς ἶσος Ἄρηϊ,
ἢ ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἔρκεα μακρὰ δαΐζει
πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὑρινόμενος περὶ πάτρης,
ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,
ἀέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόν γε
ἔργουσιν προβλῆτες, ἀάσπετα παφλάζοντα·
ὣς οὔτις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἱὸν
ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι.
ἐν γὰρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος Ἡρακλῆος
δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαεινῷ
ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
παρδάλιες· τῶν δ' ἄγχι λύκοι ἔσαν ὀβριμόθυμοι,
καὶ σύες ἀργιόδοντες, ἐΰσθενέες τε λέοντες,
ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντη
ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο.
δαίδαλα μὲν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο·
ἄλλα δέ οἱ γαιητὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀειλιπόδης Ἑρμείης
Ἰνάχου ἀμφὶ ῥεέθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον·
Ἄργον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν·
ἐν δὲ βίη Φαέθοντος, ἀνὰ φόον Ἠριδανοῖο
βλήμενος ἐκ δίφροιο· κατειθομένης δ' ἄρα γαίης,

ὡς ἑτέρωθι καύσαιτο, μέγας ἐνὶ ἠέρι κάπνος·
Περσεὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδαΐζε Μέδουσαν,
ἄστρων ἦχι λοιτὰ πέλει, καὶ τέρματα γαίης,
πηγαὶ δ' ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου, ἔνθ' ἀκάμαντι
ἠελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη νύξ.
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάϊς Ἰαπετοῖο
Καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ,
δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ· κεῖρεν δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
ἰδὲν ἀεξόμενον· ὁ δ' ἄρα στενάχοντι ἐώκει.
καὶ τὰ μὲν ἂρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἥφαίστοιο
ὀβριμοῦ Ἡρακλῆϊ· ὁ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
Ποίαντος, μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν.
Αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐν τεύχεσι, δάμνατο λαούς·
ὄψὲ δέ οἱ μετόρουσε Πάρις, στονόεντας ὀϊστοὺς
νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνηΐετ' ὕστατον ἦμαρ·
ἦκε δ' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος· ἡ δ' ἰάχησεν,
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο. ὁ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·
ἀλλ' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν, ἀλεξομένου μάλα τυτθόν,
καί ῥ' ἔβαλεν Κλεόδωρον, ἀγακλειτόν περ ἐόντα,
βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ᾗχρις ἐς ὦμον·
οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρὺ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὄγε γυμνὸς ἐὼν, ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος, τελαμῶνα δαΐζας
βουπλῆγι στιβαρῷ· ὁ δ' ἐχάσσατο μαρναμένοιο περ
αἰχμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
ἄλλοθεν ἀΐξας· ὣς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐϋφρονος υἷϊ Λέρνου,
ὃν τέκετ' Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ
δὴ τότε δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
ἐμμεμαὼς, θοὰ τόξα τιταίνων οἱ μὲν ἄϋτε·
Ὦ κύον, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον καὶ κῆρ' ἀΐδηλον
δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν.
καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγρῷ
τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου,
ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι.
Ὣς εἰπὼν, νευρὴν τάχ' ἐΰστροφον ἀγχόθι μαζοῦ
εἵρυσε· κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
ἰθύνθη, τόξον δ' αἰεὶ ὑπέρεσχεν ἀκωκὴ
τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ,
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
δῖος ἀνήρ. τοῦ δ' οὔτε λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰός,
ἀλλὰ παρέθρισε φωτὸς ἐπιγράβδην χρόα καλόν.
ἐξαῦτις δ' ἄγε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς,
ἰῷ ἐϋγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱός· ὃ δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε μάχεσθαι,
ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε, κύων ὥς, εὖτε λέοντα
ταρβήσας χάσσηται, ἐπεσσύμενος τοπάροιθεν·
ὥς ὅγε λευγαλέῃσι πεπαρμένος ἤτορ ἀνίῃς
χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο. συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ,
ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆρις
πτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέμεσσι
πανσυδίῃ, ψεκάδεσσιν ἐοικότες, ἢὲ χαλάζῃ,
ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃ ζέφυρος καὶ χεῖμα πάλυνει·
ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἀνηλεῖ Κηρὶ δαμέντες.

ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες, ἀμφιχέοντο.
Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν
τείρετο· τὸν δ', ἀλύοντα μέγ', ἄμφεπον ἰητῆρες·
Τρῶες δ' εἰς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοὺς γὰρ ῥα κυδοιμοῦ
νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα, μόγον δ' ἐξείλετο γυίων,
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι, πόνου ἀλκτῆρα, χέασα.
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠώ·
οὐ γάρ οἵ τις ἄλαλκε, λιλαιομένων περ ἀμύνειν
παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ αἴσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον καὶ κῆρας ἀλύξαι,
ἣν ἐθέλῃ· ὁ δ' ἄρ' αἶψα, θεοπροπίῃσι πιθήσας,
ἤϊεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
κουριδίης εἰς ὦπα. λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες
κακκορυφῆς ὄρνιθες ἀΰτεον, οἱ δ' ἀνὰ χεῖρα
σκαιὴν αἴσσοντες· ὁ δέ σφεας ἄλλοτε μέν που
δείδιεν εἰσορόων, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι
ἔλπετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαῖνον ὄλεθρον.
ἷξε δ' ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ' ἐσιδοῦσαι
ἀμφίπολοι, θάμβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· ὁ δ' ἄρ' αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικός,
— — — — —
ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι
μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὕνεκα νηδὺν
φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐταμένου χρόα φωτός·
τείρετο δὲ στυγερῇ βεβλημένος ἦτορ ἀνίῃ.
ὡς δ' ὅτε τις νούσῳ, καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
αἰθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,
ὅν τε περιζείουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς

ψυχὴ οἱ πεπότητ' ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν,
ἀμφότερον, βιότου τε, καὶ ὕδατος ἱμείρουσα·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίῃ·
καί ῥ' ἐλιγοθρανέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ὦ γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρόμενόν περ
ἐχθήρῃς, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με Κῆρες ἄφυκτοι
εἰς Ἑλένην, ἧς εἴθε πάρος λεχέεσσι μιγῆναι,
σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα.
ἀλλ' ἄγε, πρός σε θεῶν, οἵ τ' οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
πρός τε τεῶν λεχέων, καὶ κουριδίης φιλότητος,
ἤπιον ἔνθεο θυμόν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε,
φάρμακ' ἀλεξήσοντα καθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
θεῖσα, τά μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
ἢν ἐθέλῃς· σῇσιν γὰρ ἐπὶ φρεσὶν, εἴτε σαῶσαι
μήδεαι ἐκ θανάτοιο δυσήχεος, εἴτε καὶ οὐκί·
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
ἐξάκεσ', ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τέθηλε·
μὴ δέ τί με, ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης,
καλλείψῃς θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπὸ πότμῳ,
πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιταῖς δ' ἀποθύμια ῥέξεις,
αἵ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
εἰσὶ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι,
ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν,
καὶ χόλον. ἀλλὰ σὺ, πότνα, κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἔρυκε
ἐσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτον ἀφραδίῃσιν.
Ὣς ἄρ ἔφη· τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινὰς,
ἀλλὰ ἑ κερτομέουσα, μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Τίπτε μοι εἰλήλουθας ἐναντίον, ἥν ῥα πάροιθεν

κάλλιπες ἐν μεγάροισι, μέγ' ἄσπετα πημήσασα,
εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκμήτους, ἣ παρὰ νηυσὶν
τερπέσθω καχαλάων, ἐπεὶ πολὺ φερτέρη ἐστὶν
τῆς σέο κουριδίης· τὴν γὰρ φάτις ἄμμιν ἀγεῖρον
κείνην ἐσσυμένως γυναίζεο, μηδέ νύ μοι περ
δακρυόεις ἐλέειν καὶ ἀλιγκέντα παραιβὰς
αἴ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπαὶ κραδίῃ μένος εἴη
δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι·
οἷά με πήματ' ἔοργας, ἀπασθαλίῃσι πιθήσας·
σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἔσκεν ἐϋστέφανος Καθάρσιος;
πῇ δὲ πέλει γαμβροῦο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
τοὺς ἔχ' ἀσασηγῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων
χάζεο, καὶ μακίφασσι καὶ ἀνδράσι τῆμ' ἀλεγεινήν.
σεῖο γὰρ εἵνεκ', ἀλιτρὲ, καὶ ἀθανάτους ἔλαχόν περ,
τοὺς μὲν ἐφ' υἱωνοῖς, τοὺς δ' υἱάσιν ἀλλυμένοισιν.
ἀλλά μοι ἔρρε δόμοιο, καὶ εἰς Ἑλένην ὀφίσσαι,
ἧς σε χρεὼν, νυκτός τε καὶ ἤματος ἀγκαλόωντα,
τρύζειν παὶ λεπίεσσι, πεπαρμένον ἀλγεϊ λυγρῷ,
εἰσόκε δ' ἐκ νεύρων ἀκιηρῶν ὀδύνᾳσιν.

Ὣς φαμένη, γοάωντα φίλαν ἀπέπεμπε μελάθρων
νηπίη· οὐδ' ἄρ' ἔφραζεν ἑὰν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον,
κείνου ἀποφθαμένοιο, καὶ αὐτῇ Κῆρες ἔπεσθαι
ἐσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν Διὸς αἶσα.
τὸν δ' ὣρ ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριος Ἴδης,
λυγρὸν ἐπισκίζοντα, καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ,
Ἥρη τ' εἰσενόησε, καὶ ἄμβροτον ἧτορ ἀνῶγε
ἕζομένη κατ' Ὄλυμπον, ὅπη Διὸς ἔπλετ' ἀλωή·
καὶ ῥά οἱ ἀμφίπολοι τέλσυρες σχεδὸν ἀμφεπένοντο,
τάς ποτ' ἄρ' Ἡελίῳ χαραπὴ δμηθεῖσα Σελήνη

γείνατ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν, ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
ἀλλήλαις· μορφῇ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης·
[ἡ δ' ἑτέρη, χειμῶνι καὶ αἰγοκερῆϊ μέμηλε·]
τέτρασι γὰρ μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰὼν,
ἃς κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μέν που
αὐτῷ Ζηνὶ μέλοιτο κατ' οὐρανόν· αἱ δ' ὀάριζον
ὅππως λοίγιος Αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηϊφόβῳ, καὶ μῆτιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο,
καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός· ὅπως τέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι,
χωόμενον Τρώεσσι, θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι·
ὥς τε, οἱ ἐννεσίῃσι, κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς,
ἑσπομένου Ὀδυσῆος, ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρούσας,
Ἀλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλεν ὄλεθρον,
ἁρπάξας ἐθέλουσαν εὔφρονα Τριτογένειαν,
ἤ τ' ἔρυμα πτόλιός τε, καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπῄνας
ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίας·
οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
ἀνέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα.

Καὶ τὰ μὲν ὣς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν,
ἄλλα δὲ πολλ' ἐπὶ τοῖσι. Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ἴδῃ
κάλλιπεν, οὐδ' Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα.
ἀμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσσα πάροιθεν
ἐξέτι νηπιάχοιο συναγρομένῃς ὀάριζε·

σὺν δέ σφι μύροντο βοῶν θοοὶ ἀγροιῶται,
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεσπεύχοντο δὲ βῆσσαι.
Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυπλήτοιο γυναικὶ
δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ·
τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμὸς
γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
Ὤλεό μοι, φίλε τέκνον· ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθεϊ πένθος
κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
παίδων ἔσκες ἐμεῖο, μεθ' Ἕκτορα· τῷ νύ σε λυγρὴ
κλαύσομαι, εἰσόκε μοι κραδίῃ ἐνὶ πάλλεται ἦτορ·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις Αἶσα
μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὄφελον ἐνόησα,
ἀλλ' ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ,
ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόλεα,
καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων·
σύν τε νυοὺς, θύγατράς τε, μετὰ Τρωῇσι καὶ ἄλλαις,
ἑλκομένας ἅμα παισὶ, δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ.
Ὣς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔ τι πέπυστο·
ἀλλ' ὁ γὰρ Ἕκτορος ἧστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
οὕνεκ' ἄριστος ἔην, καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
τοῦ περὶ πευκαλίμας ἀχέων φρένας, οὔ τι πέπυστο.
Ἀλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως χοόωσα,
ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσιν ἀΰτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
Ἄνερ, ἐμοὶ, καὶ Τρωσὶ, καί οἱ αὐτῷ μέγα πῆμα,
ὤλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἐν στυγερῇ κακότητι
κάλλιπες, ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι·
ὡς ὄφελόν μ' Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,

ἕπεσθέ σοι ἔτι μᾶλλον ὀλωὴ ὑπὸ δαίμονος ἄσπε-
νῦν δ' ἄρα καὶ σὺ νεκρὸς θανὼν δόσευ, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
αἰνομόρῳ· πάντες δέ με δόσεσθαι ἐρέουσι,
πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν πόσιν· οὐδέ πη οἶδα
ἐκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς δημον,
αὐτίκ' ἀειπλώουσιν ἐμὸν δάμας· εἰ δέ κε μίμνω,
Τρωαὶ καὶ Τρῳὲς με, περισταθὸν ἄλοθεν ἄλλαι,
αἴψα διαφθαίσουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει,
ἀλλὰ κύνες δάψουσι, καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
ὡς ὄφελόν μ' ἐδάμασσα πύρῳ τάδε πήματ' ἰδέσθαι.
Ὣς ἔφατ', οὐ γούνατα πόσιν τόσσον, ὅσον πίτνης
μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ Τρωαὶ,
ὡς πίτνη, στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων·
αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων, μεμνημέναι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, ἠδὲ γναπτῶν ἑριλμων.
Οἴη δ' ἐκ θυμοῖο δαΐζετο πυκαλίμοιο
Θέτιδη· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρωῇσιν ἐοῦσα
κώκυσεν, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισιν μελάθροις
κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω.
οἴη δ' ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται πρόσαλλος
αἰπυτάτων ὀρέων, ἥ τ' ἄγκεα πολλὰ καλύπτει
χεναμένη ζεφύροιο καταιγίσιν· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἄκριες ὀδρηξῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
σεύονθ', ἡ δὲ νάπῃσιν, ἀπείρεσίη περ ἐοῦσα,
πίδακος ἐσσυμένης κρηεφὸν περιτέρσεται ὕδωρ·
ὣς ἥ γ' ἀσχαλόωσα μέγα στυγερῇ ὑπ' ἀνίῃ
τήκετ', ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο·
αἰνά τ' ἀναστενάχουσα, φίλον πρυμνήξατα θυμόν·
Ὦ μοι ἀτασθαλίης, ὦ μοι στυγεροῦ βιότοιο,

ἢ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορος, ᾧ σὸν ἐώλπειν
γήραϊ τειρομένη βιότου κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι,
αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ' ἑτέρωσε βάλοντο·
ὥς μ' ὄφελόν ποτε Κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ' ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον,
ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὔαδεν ἠώς.

Ὣς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
δάκρυα, κουριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ, τήκετο λάθρῃ·
ἅζετο γὰρ πατέρα σφὸν, ἰδ' ἀμφιπόλους ἐϋπέπλους,
μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἀπ' εὐρέος ὠκεανοῖο
νὺξ ἐχύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
καί ῥα τόθ', ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος
καὶ δμώων, πυλιῶνας ἀναῤῥήξασα μελάθρων,
ἔκθορεν, ἠΰτ' ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα.
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα πόρτιν, ἐρασσαμένην μέγα ταύρου,
θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
ἐσσυμένως, ἡ δ' οὔτι, λιλαιομένη φιλότητος,
ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμὴ,
εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο·
ὣς ἡ, ῥίμφα θέουσα, διήνυε μακρὰ κέλευθα,
διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς·
οὐδέ τί οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο
ἐσσυμένως πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη Κὴρ,
καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας,
ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη,
καὶ κρημνοὶ, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο χαράδραι

τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ' ὑψόθι δῖα Σελήνη
μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος,
πολλὰ μάλ' ἐσσυμένην ὀλοφύρατο· καί οἱ ὕπερθε
λαμπρὸν παμφαίνουσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
ἵκετο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὔρεος, ᾗχι καὶ ἄλλαι
νύμφαι Ἀλεξάνδροιο μακρὸν πέρι κωκύεσκον.
τὸν δ' ἔτι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ἦρα φέροντες
ὑστάτιον καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρῳ καὶ ἄνακτι,
κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν. ἡ δέ μιν οὔτι,
ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, βοήσατο τειρομένη περ,
ἀλλὰ καλυψαμένη πέρι φάρεϊ καλὰ πρόσωπα,
αἶψα πυρῇ ἐνέπαλτο· γόον δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε·
καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Ἀτρεκέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
κάλλιπε κουριδίην, καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
οἷ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ, καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος·
νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἅζετο θυμὸν
τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο,
καίπερ ἀπεχθαίροντα, καὶ οὐ φιλέοντα, τίεσκεν.
Ὣς ἄρ' ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἱ δ' ἐνὶ μέσσῃ
πυρκαϊῇ καίοντο, λελασμένοι ἠριγενείης·
ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
Εὐάδνην Καπανῆος, ἐπεκχυμένην μελέεσσιν
ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ.

ἀλλ' ὅτε δ' ἀμφοτέρους ὁλοὴ πυρὸς ἦνυσε φλιπή,
Οἰνώνην τε, Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε τέφρῃ,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δέ σφιρι σῆμα
ἐσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθεν
στήλας, αἵπερ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ.

Τρωαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
ἄστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἔκτοσθε πόληος
νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο,
καίπερ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τείχεος ἦϊον ἐκτὸς, ἐπεὶ σφεας ἦγεν ἀνάγκη·
ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις, στυνόεσσά τ' Ἐνυὼ
στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν ἴκελαι ἄντην,
ἄμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
ἀμφ' αὐτῇσι δὲ Κῆρες, ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι,
ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἐτέρωθε, καὶ Ἄρης,
λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι Δεῖμος,
φοινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὅφρα ἕ φῶτες,
οἱ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται.
πάντη δ' αἰγανέαι τε, καὶ ἔγχεα, καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
ἄλλυδις ἄλλα χέοντο, κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει,
μαρναμένων ἑκάτερθε, κατὰ φθισήνορα χάρμην.

Ἔνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνε·
ὃς τράφη ἐν Λυκίῃ Τάνθου παρὰ καλὰ ῥεέθρα,
ὅν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δὴ ἀνέφηνεν, ἀναῤῥήξασα χέρεσσι
τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὁππόθ' Ἰοῖο
δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτῃσιν ἀνίη
θεσπεσίου τοκετοῖο, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον.
τῷ δ' ἐπὶ Νῖρον ὄλεσσε, βαλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα
δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δ' ἀνὰ στόμα χαλκὸς
γλῶσσαν ἔτ' αὐδήεσσαν· ὁ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
ἄμπεχε βεβρυχώς· περὶ δ' ἔῤῥεεν αἷμα γένυσσι
φθεγγομένου. καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῇ χερὸς ἀλκῇ
ἐγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ
αἰχμήν· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος.
εἷλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα, καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
Μαίναλου ὄβριμον υἷα, τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· οὐδέ νυ τόν γε
δέξατο νοστήσαντα· κακαὶ δέ ἑ Κῆρες ἄμερσαν
παιδὸς ἀνιηρῶς· μέγα δ' υἱέος ἔλλαβε πένθος.
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα, καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Κνωσσῷ, ὁ δ' ἄρα ζαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ·
ἄμφω δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
καί ῥ' ὁ μὲν ἀσπαίρεσκε, πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
λαιμόν· ὁ δ' ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμπεχε πότμος·
ἵπποι δ' ἐπτοίηντο, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε

φεύγοντες, πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
μάρψαντες, κεχάροντο φίλῃ περὶ ληΐδι θυμόν.
Ἔνθα Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε Πείρασον ἰῷ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἐξόπιθεν· κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν.
καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ' ἔδρακε γοιωθέντα,
ἐσσυμένως ἀπάμερσε καρήατος, ἐς δορὶ τύψας
ἀλγινόεντα τένοντ'· ὀλοὴ δ' ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο,
φωνῆς ἱεμένοιο, ταχὺς δ' ἅμα πέπτατο θυμός.
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρὶ,
οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπαὶ Νιρῆϊ ἄνακτι,
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
αἰνὸν ὑπ' ἀγκίστροιο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἅλα δῖαν
δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως, ἀπὸ νηὸς,
ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμήσασθαι·
ἀλλ' οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμος βάλε φαίδιμον Ἕλλον,
τόν ῥα παραὶ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
Κλειτὼ καλλιπάρῃος· ὁ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
πρηνής· τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δορὶ κάππεσε μακρῷ,
ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη ἄορι λυγρῷ,
χεὶρ, ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀεῖραι
μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
ἀλλ' αὔτως ἤσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ' ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἕσπεται ἐς πόνον αἰπὺν, ἵνα χραύσαντα δαΐξῃ·

ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
ὥρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ' ὀπήδει.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Αἶνον ἐνήρατο, καὶ Πολύϊνδον,
ἄμφω Κητείους· τὸν δούρατι, τὸν δ' ἀλεγεινῷ
ἄορι δῃώσας. Σθένελος δ' ἕλε δῖον Ἄβαντα,
αἰγανέην προϊείς· ἡ δ' ἀσφαράγοιο διὰ πρὸ
ἐσσυμένη, ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίου ἦλθε τένοντα·
λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ· ὑπέκλασε δ' ἄψεα πάντα.
Τυδείδης δ' ἕλε Λαοδόκον, Μελίόν τ' Ἀγαμέμνων·
Δηΐφοβος δὲ Δρύαντα, καὶ Ἄλκιμον· αὐτὰρ Ἀγήνωρ
Ἱππασον ἐξενάριξεν, ἀγακλειτόν περ ἐόντα,
ὅς ῥ' ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ' ἐρατεινὰ
θρέπτα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά νιν ἔκλασε δαίμων.
Ἔνθα Θόας ἐδάμασσε Λάλον, καὶ ἀγήνορα Λύγκον·
Μηριόνης δὲ Λυκῶνα, καὶ Ἀρχέλοχον Μενέλαος,
ὅς ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν,
πέτρην θ' Ἡφαίστοιο περίφρονος, ἥ τε βροτοῖσι
θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ,
ἄσβεστον νυκτός τε καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν,
ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι.
Τεῦκρος δ' Ἱππομέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενοίτην
ἐσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·
καί ῥα νόῳ, καὶ χερσὶ, καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος· ὃς δ' ἀλεγεινὸς
ἆλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τῷ δ' ἀπὸ νευρὴ
εἰσέτι που κανάχιζεν· ὁ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκεν
βλήμενος, οὕνεκα Κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ.

καίριον εἰς κραδίην, ὅθι περ νόος ἕζεται ἀνδρῶν
καὶ μένος, ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι.
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λᾶα μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας.
ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο, μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσῃ,
δινήσας περὶ κρατὶ θοῶς μάλα νεῦρα βόεια,
λᾶα βάλῃ κατέναντα, διασκεδάσῃ δ' ὑπὸ ῥοίζῳ
ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ φέβονται,
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἰλεύμεναι ἀΐσσουσι,
κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
ὣς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
ὀβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
θλάσσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός.
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ' αἶα.
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
λάβρον, ὑπαὶ ῥιπῆς βαρυηχέος ἄλλυδις ἄλλα
δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν, ὑπ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπόντα,
ἄλσεος εὐπεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι πέσον· κανάχησε δὲ τεύχη
ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμοῦ
ἀργαλέου μνώοντο, μετά σφισι πῆμα τιθέντες.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠΰς Ἀπόλλων,
ἠδ' Ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς,
ἄγχι μάλ' ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπήνῃ
δοιοὶ ὁμηλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,

μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ
γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῆς, θεράποντ' Ἐπάτοιο·
Εὐρύμαχ', Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ὔμμιν ὑπαντιάσας πεχαρήσεται ὄβριμος Ἄρης,
ἦν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· οὔνεκα Μοῖραι
μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.
Ὡς εἰπὼν, ἀνέμοισι μίγη, καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
οἱ δὲ νύῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς
θάρσος ἀπειρέσιον πατεχεύετο· μαίνετο δὲ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν
ἐκ θυμοῦ κοτέοντες, ἐπιβρίσασι μελίσσαις,
εὖτε περὶ σταφυλῆς αὐανομένης ἐν ὀπώρῃ
ἐρχομένας ἐσίδωσιν, ἢ ἐκ σίμβλοιο θοροῦσας·
ὣς ἄρα Τρῶϊοι υἷες ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἔνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ,
μαρναμένων ἐγέλασσε δ' Ἄρης· ἰάχησε δ' Ἐνυὼ,
σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
οἱ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δαΐζον
χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
αὖτως, ἠΰτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ,
ἦν ῥά τ' ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες,
δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ χεροὶ κατηρείποντο φάλαγγες
μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπλήθυῖα,
αἵματι πλημμύρεσκεν· Ἔρις δ' ἄρ' ἰαίνετο θυμῷ,
ὀλλυμένων. οἱ δ' οὔτι καποῦ παύοντο μάθοιο,
ἀλλ' ἅτε μῆλα λέοντες ἐπήϊον· οἱ δ' ἄρα φύζης

καίριον εἰς κραδίην, ὅθι περ νόος ἕζεται ἀνδρῶν
καὶ μένος, ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι.
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λᾶα μέγαν, Τρώων δὲ θοὺς ἐλέλιξε φάλαγγας.
ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο, μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσῃ,
δινήσας περὶ κρατὶ θοῶς μάλα νεῦρα βόεια,
λᾶα βάλῃ κατέναντα, διασκεδάσῃ δ' ὑπὸ ῥοίζῳ
ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ φέβονται,
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἰλεύμεναι ἀΐσσουσι,
κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
ὣς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
ὀβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
θλάσσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός.
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ' αἶα.
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
λάβρον, ὑπαὶ ῥιπῆς βαρυηχέος ἄλλυδις ἄλλα
δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν, ὑπ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπόντα,
ἄλσεος εὐπεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι πέσον· κανάχησε δὲ τεύχη
ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμοῦ
ἀργαλέου μνώοντο, μετά σφισι πῆμα τιθέντες.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠῦς Ἀπόλλων,
ἠδ' Ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς,
ἄγχι μάλ' ἑστιάτες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπήνῃ
δοιοὶ ὁμηλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,

μάντεῦ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ
γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς, θεράπαν θ' Ἑκάτοιο·
Εὐρύμαχ', Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ὔμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄβριμος Ἄρης,
ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· οὕνεκα Μοῖραι
μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέμοισι μίγη, καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
οἱ δὲ νύῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς
θύρσος ἀπειρέσιον κατεχεύετο· μαίνετο δὲ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν
ἐκ θυμοῦ ποτέοντες, ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
εὖτε περὶ σταφυλῇς αὐανομένῃς ἐν ὀπώρῃ
ἐρχομένας εἰσίδωσιν, ἢ ἐκ σίμβλοιο θοροῦσας·
ὣς ἄρα Τρῳῆοι υἷες ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἔνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ,
μαρναμένων ἐγέλασσε δ' Ἄρης· ἰάχησε δ' Ἐνυὼ,
σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
οἱ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δᾴζον
χερσὶν ἀμαιρακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
αὖτως, ἠΰτε ἅμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὤῃη,
ἣν ῥά τ' ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες,
δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπλήθυῖα,
αἵματι πλημμύρεσκεν· Ἔρις δ' ἄρ' ἰαίνετο θυμῷ,
ὀλλυμένων. οἱ δ' οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
ἀλλ' ἅτε μῆλα λέοντες ἐπήϊον· οἱ δ' ἄρα φύζης

λευγαλέης μνώοντο· καὶ ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο
φεῦγον, ὅσοις ἀδάϊκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο.
νῶϊν δ' Ἀγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει
δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων·
Εὐρύμαχος δ' ἐτέρωθεν· ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ
ὑψόθεν ἐσσυμένοιο ἰηΐου Ἀπόλλωνος.
Ὡς δ' ὅτε τις σιάλοιιν ἀνὴρ ἐς λῆϊον αὖον
ἐρχομένοις, πρὶν ἁμάλλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι,
ἀντὶ' ἐπισσύῃ κρατερούς κύνας, οἳ δ' ὀρόωντες
ἐσσυμένως τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μίμβλεται αὐτοῖς
εἴδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν,
πανσυδίῃ, τοὺς δ' αἶψα κύνες κατὰ πασσὶ κιχόντες,
ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμελλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
μακρὸν ἀνϊύζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης·
ὣς ἄρ ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
φεύγοντ' Ἀργείων πουλὺν στρατόν· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
ἔργα χερῶν μεμέλητο· πόδας δ' εὖχοντο θεῦσιν
ὦκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ' ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστου
ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἐπῄϊεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε, καὶ Αἰνείας· σὺν δὲ σφιν ἑταῖροι.
Ἔνθα τις Ἀργείων, ἢ πάρτεϊ πώγυν πεποιθὼς,
ἢ Μοίρῃς ἰότητι, λελαιομένης μιν ὀλέσσαι,
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε,
γνώμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
ἀντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι, βίῃ δ' ὑπόειξε σιδήρου
ὀστέον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
ῥηϊδίως ἤμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἵμα·

ἀμφεχύθη δ' ἵππειο κατ' αὐχένος· αἷμα δ' ἄρ αὐτὸς
κάππεσεν ἀμφὶ νέκυς· λεῖπεν δ' ἄρα χεῖρα κραταιὴν
στερφὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν ἐϋγνάμπτοισι χαλινοῖς,
οἷά ποτε ζώοντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
οὕνεκα δὴ φυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα,
Ἄρεος ἐννεσίῃσι, φόβον δηΐοισι φέρουσα·
φαίης κεν χατέουσαν ἔθ' ἵππασίῃ πονέεσθαι·
σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄναπτος.
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
Δἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἔξεπέρησεν
ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὁ δ' ἄρ ἐν κονίῃσι τανύσθη,
συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκήν,
δεινὰ μάλα στενάχων· γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας
βεβρυγώς· ψυχὴ δὲ καὶ ἄλγεα πάλλιπον ἄνδρα.
Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
οὕς, ἅμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ καὶ ἀρότρῳ,
τύψῃ ὑπαὶ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἰστρος,
αἵματος ἱέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν
ἔργου ἑκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφισι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
ἄμφ' ἄροτρον πονέων τε πόνον, τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ,
μὴ δήπου κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότραν,
κέρσῃ νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος ἐν ποσὶ κύρσας·
ὣς Δαναοὶ φοβέοντο· περὶ σφισι δ' ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἄ δειλοὶ, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησεν ἰὼν κατενάντίος κίρκος;
ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἀλέσθαι.

Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
ἐσσυμένως· ὁ δὲ Τρωσὶ, μέγα φρονέων, ἐνόρουσε,
πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο, βίην ἀτάλαντον Ἄρηϊ
ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
Ἀργεῖοι. ὁ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς,
ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθυν· οἱ δ' ἀπιόντες
χάζοντ', ἠΰτε κύματ' ἄτ' ἐκ βορέαο θυέλλης
πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, τὰ δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης
ἀντίος ἄξας, μεγάλη περὶ λαίλαπι θύων
ὥσῃ ἀπ' ἠϊόνων, βυρέου ἔτι βαιὸν ἄέντος.
ὣς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τοπάροιθεν
υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
τυτθὸν, ἐπεὶ μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰνείαο
φευγέμεν οὐκ εἴασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
θαρσαλέως· ἐκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
ὑσμίνην. ἀλλ' οὔτι καταντίον Αἰνείαο
υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλιν δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
ἀλλ' ἄλλῃ τρέπε θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος,
ἁζομένη Κυθέρειαν, ἀπέτραπεν υἱώνοῖο
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεσι λαῶν
δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐνὶ χάρμῃ
οἰωνοὶ νεχάροντο, μεμαότες ἔγκατα φωτῶν
δαρδάψαι, καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι
καλλιρόου Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες.

Καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο· κόνιν δ' ἀπάμαντες ἄῆται
ὦρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπαρθεν

ἠέρα θεσπεσίην, ὣς τ' ἀπροτίοπτον ὁμίχλην·
οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα· βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπάς.
ἀλλὰ καὶ ὡς μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὄντιν' ἴλοντο,
κτεῖνον ἀνηλεγέως, καὶ εἰ μάλα φίλτατος ἦεν·
οὐ γὰρ ἔην φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον, οὔτ' ἐπιόντα
δήϊον, οὔτ' ἄρ' ἐταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαούς.
καί νύ κε μίγδ' ἐγένοντο, καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
πάντες ὁμῶς, ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
ὑσμίνης, ὀλοὰς δὲ κατεπρήϋνεν ἀέλλας.
οἱ δέ τε δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
πολλὸν ἐλαφρότερος, δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐζαι
χρειὼ δήϊον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι.
γαί ῥ' ὅτε μὲν Δυναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνὴ
ὑσμίνη· νιφάδεσσι δ' ἐοικότα πίπτε βέλεμνα
ἀμφοτέρωθεν ἰόντα· δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
ἔκπυθεν Ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀϋτήν.

Καί τις ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανίοισιν ἀείρων,
εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' Ἄρεϊ πάντας ὀλέσθαι,
Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
ἦμαρ δ' εἰσιδέειν πότ' ἐλεύθερον. ἀλλὰ οἱ οὔτι
ἔκλυον· Αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὡρμαίνεσκεν·
ἄζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτε τιν' ἄλλων
ἀθανάτων. οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
κείνης, ὄντινα πρῶτον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν,
ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν, ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ
νήματι· τῇ δ' ὕποπάντα τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει.

τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐννεσίῃσι πύνος καὶ δῆρις ὀρώρει
ἱππομάχοις Τρώεσσι, καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς,
οἳ φέρον ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἄνηλέα πότμον
νωλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθεν ἐν κονίῃσι,
δὴ τότ' ἐπ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὦρνυτο θάρσος
Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαΐφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
ὑσμίνης ἄγχιστα, μετ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
ἣ ῥα μέγα στενάχιζεν, Ἀλεξάνδροιο δαμέντος.
καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δῖ' Ἀφροδίτη
αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
ἤρπασεν ἐσσυμένως· περὶ δ' ἠέρα χεύατο πουλύν.
οὐ γὰρ ἔτ' αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
μάρνασθ' Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο·
τῷ καὶ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν,
ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
μὴ καὶ ὑπὲρ κῆρός μιν ἕλῃ θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
φείσατο πρόσθεν Ἄρηος, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν.
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηϊότητος,
ἀλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
ἐν γάρ σφιν, θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν,
ἔνθορον Ἀργεῖοι, μέγα μαιμώοντες Ἄρηϊ.
τῶν δ' ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
καππεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
ἄνέρες ἠδ' ἵπποι· μάλα δ' ἅρματα πολλὰ κέχυντο,
βαλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα,
ὑετὸς ὥς· ὁλοὴ γὰρ ἐπήϊεν Αἶσα κυδοιμόν.

καὶ ῥ' οἱ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσι,
κεῖντο παρ' αἰγιαλοῖσιν, ἀλίγκιον ἐχυμένοισι
δούρασιν, εὖτ' ἐπὶ ῥηνὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
ἀνέρες ἄσπετα δεαμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων 310
λυσάμενοι, σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὕλην
ἠλιβάτου σχεδίης, πάντη δ' ἀναπλήθεται εὐρὺς
αἰγιαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἶδμα·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντες
κεῖντο, πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο. 315

Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊότητα,
δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
τῶν δ' ἄλοχοι, καὶ παῖδες, ἀπὸ χροὸς αἱματόεντος
τεύχεα πάντα δέχοντο, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ·
πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστυ 320
ἔσσυντ' ἰητῆρες, ἐς οὐταμένων αἰζηῶν
οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
τοὺς δ' ἄλοχοι καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἄϋτεον.
καὶ ῥ' οἱ μὲν, στυγερῇ βεβολημένοι ἤτορ ἀνίῃ, 325
κεῖντο, βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οἱ δ' ἐπὶ δόρπον
ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαΰτεον ἵπποι
φορβῇ ἐπιχρεμίθοντες ἄδην. ἐτέρωθε δ' Ἀχαιοὶ
πὰρ κλισίῃς νήεσσί θ' ὁμοῖα Τρωσὶ πένοντο.

Ἦμος δ' ὠκεανοῖο φοὺς ὑπερήλασεν Ἠὼς 330
ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν·
δὴ τότ' Ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων,
οἱ μὲν ἔβαν Πριάμοιο πατὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι
μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς 335

νῆας ἔλῃ, Τρώεσσι φέρων χάριν· οἱ δ' ἀπὸ πύργων
μάρναντ' Ἀργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει.
Σκαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανῆος υἱὸς
μάρναθ' ἅμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ ὕπερθε,
Δηΐφοβός τε μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πολίτης
σὺν τ' ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύεσκον ὄϊστοῖς,
ἠδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθές τε, καὶ ἀσπίδες, αἵ τ' ἀλεγεινὸν
αἰζηῶν ῥύοντο μύρον καὶ ἀμείλιχον αἶσαν.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἰδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· πονέοντο δὲ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες, κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο.
τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
Θαρσαλέως, Ἕλενός τε, καὶ ὀρσιμόθυμος Ἀγήνωρ,
Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης.
Ἐς πεδίον δὲ πύλῃσι καὶ ὠκυπόροις ἐπὶ νῆας
νισσομένῃς, Ὀδυσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
νωλεμέως· τοὺς δ' ἠΰς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι, μέγα φρονέων, ἀπέρυκε.
Πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦκρος ἐϋμμελίης· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος ὄϊζύν.
Καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα πύδιμοι ἄνδρες
κείνου τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον Ἄρηος
ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλον δ' ἐφύπερθε καρήνων,
θέντες ἐπ' ἀλλήλῃσι· μίη δ' ἅπαν ἥρμοσεν ἅρμῃ.
φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἕρκος
πυκνὸν, ὃ οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἐόντος

ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
τοῖαι Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν,
εἰς ἓν ἀρηράμεναι. καθύπερθε δὲ Τρῶες υἷες
βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα,
καὶ βίλεα στονόεντα, καὶ ἀλγινόεντες ἰόκυντες
πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονὶ, πολλὰ δ' ἄπωθεν
μαψιδίως φορέοντο περιγναμφθέντα βελέμνοις,
πύντοθε βαλλομένων. οἱ δὲ κτύπον οὔτι φέβοντο
ἄσπετον, οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψεκάδων ἅΐοντες
δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τεῖχος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέποντο,
ὡς νέφος ἠερόεν, τό ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.
πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι δρόμος· καναχὴ δ' ὑπὸ ποσσὶ
νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἄΐσται
ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδὴ,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιβρομέουσι μέλισσαι·
ἆσθμα δ' ἀνῆιε πουλὺ χύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴν,
λαοῦ ἀποπνείοντος. ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ
Ἀτρεΐδαι κεχάροντο περὶ σφισι κυδιόωντες,
δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἕρκος·
ὦρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριμφθέντες, ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, πύλας δ' εἰς οὐδας ἐρεῖσαι,
θαιρῶν ἐξαρύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
ἔλπωρήν. ἀλλ' οὐ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,

οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
ὄβριμον ἀμφοτέρῃς ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
ἐμμαπαὼς ἐφέηκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
ἄνέρας, οὓς κατέπαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο φαγέντος
αἶγας· ὑποτρομέουσι δ' ὅσοι σχεδὸν ἀμφινέμονται·
ὣς Δαναοὶ θάμβησαν· ὁ δ' εἰσέτι λᾶας ὕπερθεν
βάλλεν ἐπασσυτέρους, κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθι
Ζεὺς
ἀμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
ῥήξῃ ὑπὸ βροντῇσι, καὶ αἰθαλόεντι πεφυνῷ,
ἀμφὶ δὲ μηλονόμοι τε, καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοὼς ἔρυμα πτολέμοιο,
ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
θάρσος ἐπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
ἔσθενέν οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὅσσε βαλέσθαι,
οὔνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν.
εἰστήκει δέ οἱ ἄγχι, δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ,
δεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βίλεμνα,
ἢ μόρον, ἢ δῖος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα.
μάρνατο δ' ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀσχαλόων ἐδάϊζεν ὑπέρβια φῦλα Γιγάντων
σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
Τηθύν τ', Ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντα
γυῖ' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος, ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῆς·
ὣς ἄρ ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες

Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὁ γὰρ περὶ τεῖχος ἅπαντα
ἔσσυτο, δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
πᾶν ὅ, τί οἱ παρέκυρσεν, ἐπειγομένῳ ποτὶ μᾶλον,
βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων·
τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεϊ θὺων,
δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες παρτύναντο. κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀΐζὺς
ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν, ἠμὲν Ἀχαιῶν,
ἠδέ τε καὶ Τρώων· μέγα δ' ἴσχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων,
μάρναθ' ἀμφὶ πόληος, ἐῶν τεκέων τε, καὶ αὐτῶν,
προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
Ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
μίμνειν, ἄχρι πόληα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι.
τοὺς δ' ἄμφω στονόεσσα καὶ ἄσπετος ἄμπεχ' ἀϋτὴ,
μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
ἀμπνευσις πολέμοιο, λελαιομένων ἐνὰ θυμὸν
τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' Ἀρεῖ, τῶν δὲ, σαῶσαι.

Αἴας δ' αὖτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
μαρναμένου Τρώεσσι κακὰς περὶ Κῆρας ἔαλλεν
σφῇσιν ἐκηβολίῃσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
ἰθὺ βέλος πεπότητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν.
οἳ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἰλκὴν,
ἔ, μόθον οὐκ ἔτ' ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαός.

Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαΐ Λοκρῶν
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆϊ,
θάρσεΐ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,

ἐμμεμαὼς πολέμοιο, θοοῖς ἐπιβήσατο ποσσὶ
κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
λευγαλέην. σφετέρου δὲ καρήατος ἔμμεναι ἄλκαρ
ἀσπίδα θεὶς καθύπερθεν, ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα,
ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος.
καί νύ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ἤδη ὑπερκύπτοντι, καὶ εἰσορόωντι πόληα
ὑστάτιον καὶ πρῶτον, ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη,
οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δέ μιν εὐρεῖ πέτρῳ
κακκεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἠΰτ' ὄιστὸς
ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἔσπετο πότμος
ἀμφελελιξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι.
ἤριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονός, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὐρὺ,
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια. περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
λαός, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδημένον ἄτῃ·
δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐγκέφαλος κεκέδαστο· συνηλοίωτο δὲ πάντα
ὀστέα, καὶ θοὰ γυῖα, λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ.
Καὶ τότε δὴ Ποίαντος ἐΰς πάϊς ἀντιθέοιο,
ὡς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώοντα
θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἅφαρ προέηκεν ὄιστὸν,
ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν. οὐδ' ἁφάμαρτεν
ἀνέρος· ἀλλά οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο

ἐς χρύα καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια,
καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης.
οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μένοντα
μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης,
τύψεν· ὁ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν. εὖτ' ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἶγα βάλῃσιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ,
ὥς ὁ πεσὼν τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών.
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε πέτρην,
καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δὲ οἱ ἄγλαὸν ἦτορ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέσιν μάρνανται ἀναλκιδες· εἰ δέ τις ἐσσὶ,
ἔρχεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἱὸν, καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαο,
καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὕνεκ' ὀρώρει
δῆρις ὀϊζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ καὶ ἄστυ
νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
οὐδέ σφιν, μάλα δηρὸν ὑπ' Ἄρεϊ τειρομένοισιν,
ἔσκε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ.

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης
αἰχμηταὶ Δαναοὶ, πολέμου δ᾽ οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότ᾽ ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν, ὑπ᾽ ἐννεσίης Ἑκάτοιο,
πτήσιας οἰωνῶν, ἠδ᾽ ἀστέρας, ἄλλα τε πάντα
σήματ᾽, ὅσ᾽ ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται,
καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
Μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ᾽ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
ἥ δόλον, ὃς νήεσσι καὶ ἡμῖν ἔσσετ᾽ ὄνειαρ.
ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσίδρακον ἐνθάδε σῆμα·
ἶρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ᾽ ἄρα καίνη
χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῇ δ᾽ ὁ χολωθεὶς
ἀργαλέως, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
χηραμοῦ· ἣ δ᾽ ἀλέεινεν. ὁ δ᾽ ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν,
θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἣ δ᾽ ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν,
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ᾽ ἐπαερθεὶς,
δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ᾽ ἐφέηκε.
τῷ νῦν μή τι βίῃ πειρώμεθα Τρώϊον ἄστυ

περσέμεν, ἀλλ' εἴ τίς γε δόλος καὶ μῆτις ἀνύσσῃ.
Ὣς ἄρ ἔφη· τῶν δ' οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἄλκαρ ὀϊζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
εὑρεμέναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
Ὦ φίλ', ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
ἵππον τεκτήναντες, ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
ἐς Τένεδον σὺν νηυσὶν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντα
ἐν κλισίῃς, ἵνα Τρῶες, ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες,
ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
θαρσαλέος, τόν γ' οὔ τις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππου, ἀρήϊον ἐνθέμενος κῆρ,
ὅστις ὑποκρίναιτο, βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν,
ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μιν, ἀλύξαι,
ἵππῳ ὑποπτήξας εὐεργέϊ· τὸν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι, χωομένῃ Τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων·
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
εἰσόκε οἱ πεπίθωνται, ἀταρτηροί περ ἐόντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
ὄφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Ἄρεα σῆμα πέληται,
τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας,
τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
ὁππότε Τρώϊοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώωσιν.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Ἀχαιοῖς

μῆτιν, καὶ δόλον ἐσθλὸν, ὃς Ἀργείοισιν ἔμελλεν
νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρώεσι πῆμα.
τοὔνεκ' ἀριστήεσσιν ἐϋπτολέμοισι μετηύδα·
Μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθαι,
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πίθεσθαι ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ·
οὐ γάρ οἱ ἔσσετ' ἄπρηκτον ἐΰφρονέοντι νόημα·
ἤδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,
σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα
Ζηνός· ἃ μὲν γὰρ ὕπερθε μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
βρονταὶ δμῶς στεροπῇσι· πυραΐσσουσι δὲ λαοὺς
δεξιοὶ ὄρνιθες, ταναῇ ὀπὶ κεκληγόντες.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
μίμνωμεν· Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
θάρσος, ὅπερ πρὸς Ἄρηα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει.
κάρτιστοι δὲ τόθ' ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε, θυμὸν
παρθέμενοι, στονόεντος ἀφειδήσωσιν ὀλέθρου·
ὡς νῦν Τρῶϊοι υἷες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
ἄστυ πέρι σφέτερον· μέγα δέ σφιν μαίνεται ἦτορ.
Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
Ὦ Κάλχαν, δηΐοισι καταντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
μάρναντ'· τοὶ δ' ἐντὸς, ἀλευάμενοι, ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει.
τῷ νῦν μή τι δόλον φραζώμεθα, μήτε τι μῆχος
ἄλλο· πόνῳ γὰρ ἔοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας,
καὶ δορί· θαρσαλέοι δ' ἄφ', ἀμείνονες ἐν δαΐ φῶτες.
Ὣς φάμενον, προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
Ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
ταῦτα μὲν, ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ καὶ ἐσθλῷ,
θαρσαλέως μάλα πολλὰ δίκεο, χερσὶ πεποιθώς.

ἀλλ' οὔτ' ἀκαμάτοιο τεοῦ πατρὸς ἄτρομος ἀλκὴ
ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
οὔθ' ἡμεῖς, μάλα πολλὰ πονεύμενοι. ἀλλ' ἄγεθᾶσσον,
Κάλχαντος βουλῇσι, θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἐπειοῦ,
ὅς ῥά τε πολλὸν ἄριστος ἐν Ἀργείοισι τέτυκται
εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο,
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
πεῖθε Φιλοκτήταο νόον, κρατερὰ φρονέοντος.
ὑσμίνης γὰρ ἔτ' ἔσκον ὀϊζυρῆς ἀκόρητοι·
ὤρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
σφωϊτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
ἐλπόμενοι πτολίεθρον ἐΰκτιτον ἐξαλαπάξαι·
ἄμφω γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο.
καί νύ κεν αἶψα τέλεσσαν, ὅσα σφίσιν ἤθελε θυμὸς,
εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ, σὺν δ' ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ' ἀκάμαντα κεραυνὸν
ἡρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη. τῶν δ' αἶψα μετετράπετ' ἠΰ νόημα
ἐς φόβον, ἐκ δ' ἐλάθοντο βίης, καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ·
καί ῥα κλυτῷ Κάλχαντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντε, πίθοντο·
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις,
μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ' ἐκ Διὸς ἔμμεν' ἔφησαν,
ἢ Διός, ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα.
Ἦμος δ' αἰγλήεντα περιστρέφετ' οὐρανὸν ἄστρα
πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνὴρ,

δὴ τότ' Ἀθηναίη, μακάρων γένος ἀμφιλαποῦσα,
ἤλυθε παρθενικὴ ἀταλάφρονι πάντ' εἰκυῖα
ἐς νῆας καὶ λαόν· ἀρηϊφίλου δ' ἄρ Ἐπειοῦ
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείρατι, καί μιν ἀνώγει
τεῦξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
αὐτὴ συγκαμέειν, αὐτὴ δ' ἄφαρ ἔνδοθι βῆναι,
ἔργον ἐποτρύνουσα. θεῆς δ' ὅγε μῦθον ἀκούσας,
καγχαλόων ἀνὰ θυμόν, ἀκηδέος ἔκθορεν ὕπνου·
ἔγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
ἄλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἦλε τέχνη.
Ἠὼς δ' ὁπτόθ' ἵκανεν, ἀπωσαμένη κνέφας ἠΰν
εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἠέρος ἦλυε αἴγλη,
δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειός,
ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
οἱ δὲ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο.
καὶ τόθ' ἄρ' Ἀτρέος υἷες ἐς ἄγκεα τηλεθάοντα
Ἴδης ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἰκέσθαι
ἀνέρας· οἱ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην,
τάμνον δένδρεα μακρά· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ' οὔρεα μακρὰ κολῶναι
δεύοντο ξυλόχοιο· νάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα,
θήρεσιν οὐκ ἔτι τόσσον ἐπήρατος, ὡς τὸ πάροιθε·
πρέμνα δ' ἀπαναίνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἄρ πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ,
ἐσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου
ἐξ ὄρεος λασίοιο· μέγησε δὲ θυμὸς ἑκάστου
αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
μύριοι, ἄλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ.

οἱ μὲν γὰρ τέμενος τὸν ὀκρυόεντι σιδήρῳ
δούρατα, καὶ σανίδας διεμέτρεον· οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὄζους
λείαινον πελέκεσσιν ἔτ' ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
ἄλλος δ' ἄλλο τι ῥέζε πονεύμενος. αὐτὰρ Ἐπειὸς
ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύα, τῇ δ' ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα, καὶ ἶξὺν
ἐξόπιθεν· δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεὸν περ
κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη, καὶ ἔϋρικτον οὐρήν·
οὔατα δ', ὀφθαλμούς τε διειδέας, ἄλλα τε πάντα,
οἷς ἐπικίνυται ἵππος. ἐείκτο δ' ἱρὸν ἔργον
ὡς ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
δῶκ' ἐρατήν· τετέλεστο δ' ἐπὶ τρισὶν ἤμασι πάντα.
Παλλάδος ἐννεσίῃσι. πολὺς δ' ἐπεγήθεε λαὸς
Ἀργείων· θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς
καὶ τάχος ἐκπεπύνητο ποδῶν· χρεμέθοντι δ' ἐῴκει.
καὶ τότε δῆος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
εὔχετ', ἐπ' ἄκαμάτῳ Τριτωνίδι κεῖρας ὀρέξας·
Κλῦθι, θεὰ μεγάθυμε· σάου δ' ἐμέ, καὶ τεὸν ἵππον.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
καί οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο, καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πέφυζότες ἔνδοθι πύργων
μίμνον, ἀλεύάμενοι θάνατον, καὶ ἀνηλέα κῆρα·
δὴ τότ' ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος,
ἔρπισεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δὲ σφισι θυμὸς

ἔπλετ' ὀρωμένων· ἀνίων δ' ἐπιβάντες ἄλλοις,
οὐρανόθεν φορέοντο ἐπὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθὴρ
ἔβραχεν. οἱ δὲ, μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
ἀλλήλων ἵσταντο κατάντίον, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
οἱ δ' ἄρ ὑπὲρ Τρώων πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἳ λάχον εὐρέα πόντον.
καί ῥ' οἱ μέν, δολόεντα, κοτεσσάμενοι, μενέαινον
ἵππον ἀμαλδῦναι αὖν νήεσιν, οἱ δ' ἐρατεινὴν
Ἴλιον· Αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος, ἐς δὲ κυδοιμὸν
τρέψε νόον μακάρεσσιν. Ἄρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο·
ἆλτο δ' Ἀθηναίης κατεναντίον· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφισι δ' ἄμβροτα τεύχη
χρύσεια κνυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
εὐρὺς ὑπεσμαράγησε, κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
ἀθανάτων ὑπὸ ποσσί· μακρὸν δ' ἅμα πάντες ἄϋσαν
σμερδαλέην δ' ἐνοπὴν μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
μέχρις ἐπ' Αἰδωνῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
Τιτῆνες δ' ὑπένερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ἴδη ὑπέστενε πᾶσα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
ἀενάων ποταμῶν· δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι,
νῆες τ' Ἀργείων, Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ.
ἀλλ' οὔκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν
αὐτῶν ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν. οἱ δὲ, κολώνας
χερσὶν ἀποῤῥήξαντες ἀπ' οὔδεος Ἰδαῖοι,
βάλλον ἐπ' ἀλλήλους. αἱ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι,
ῥεῖα διεσπίδναντο, θεῶν περὶ ἅσχετα γυῖα
φηγνύμεναι διὰ ταὐτά. Διὸς δ' ἐπὶ πείρατα γαίης
οὐ λάθον ἠΰ κτύπος· λιπὼν δ' ἄφαρ ἀκροτάτου
χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊε· τὸν δὲ φέρεσκον

Εὖρος, καὶ Βορέης Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, Νότος τε·
τοὺς δ' ὑπὸ Θεσπεσίων ζυγὸν αἰόλος ἦγαγεν Ἶρις
ἅρματος αἰὲν ἐόντος, ὃ οἱ πάμεν ἔμβροτος Αἰὼν
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος. 195
ἵκετο δ' Οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
αἰθέρα πᾶσιν ὕπερθε χολούμενος· ἄλλοτε δ' ἄλλαι
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἔκτυπον· ἐν δὲ κεραυνοὶ
ταρφέες ἐξεχέοντο πρὸ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
ἄσπετος· ἀθανάτοισι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα· 200
πάντων δ' ἔτρεμε κυῖα, καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων·
τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις, εὖτε νόημα
ἄλτο διὰ νεφέων· τάχα δὲ σφέας εἰσαφίκανεν·
οὔη γὰρ στυνόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐρυκανόωσα μάχεσθαι· 205
Ἴσχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικεν,
Ζηνὸς χωομένοιο, μιγήμεναι ἔνεκ' ἀνδρῶν
μάρνασθ' αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄϊστοι
ἔσσεσθ'· ἢ γὰρ ὕπερθεν ἐφ' ἡμέας οὖρια πάντα
εἰς ἓν ἀναῤῥήξας, οὔθ' υἱῶν, οὔτε θυγατρῶν 210
φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ἐφυπέρθε καλύψει
γαίη ἀπειρεσίη· οὐδ' ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις
ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.
Ὣς φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο, διὰ τρομέοντες ὁμοκλήν·
ὑσμίνης δ' ἔσχοντο· χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο 215
ἀργαλέον· φιλότητα δ' ὁμηθέα ποιήσαντο·
καί ῥ' οἱ μὲν νίσοντο πρὸς οὐρανόν, οἱ δ' ἅλὸς εἴσω,
οἱ δ' ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον. ἐϋπτολέμοισι δ' Ἀχαιοῖς
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων, φάτο μῦθον·
Ὦ νῦν Ἀργείων σημάντορες ἀκριτόμυθοι, 220

νῦν μυι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινές ἐστε
ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἔπαινος
ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ' Ἄρηος,
ἐς δ' ἵππον βαίνωμεν ἐΰξοον, ὄφρα τι τέκμωρ
εὕρωμεν πολέμοιο θυσηχέος. ὡς γὰρ ἄμεινον
ἔσσεται, ἦν κε δόλῳ καὶ μήδεσιν ἀργαλέοισιν
ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες,
πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ, φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.
ἀλλ', ἄγε δή, μένος ἠὲ καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε.
καὶ γάρ τις κατὰ θῆρα, ἀνιηρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ
θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν, ἀμείνονα φῶτα κατέκτα,
χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἄέξει
θάρσος, ὅπερ τ' ἀλκῆς πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ἄγ ἀριστῆες μὲν ἐΰν λόχον ἐντύνεσθε·
οἳ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες,
μίμνετε, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσωσι
δῆοι, ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι.
αἰζηῶν δέ τις ἔσθλὸς, ὃν οὔ σάφα Τρῶες ἴσασι,
μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο, σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
καί οἱ πάντα μέλοιτο μάλ' ἔμπεδον, ὁππόσ' ἐγώγε
πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
ὄφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρωσὶν Ἀχαιῶν ἔργα πέλῃται.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο, κύδιμος ἀνὴρ,
ἄλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
ἐκτελέειν· τῷ καί μιν εὔφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν
ἠΰς ἀγάσσατο λαός· ὁ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·
Ὦ Ὀδυσεῦ, καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
ἔργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
εἴ κε μ' ἀνικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται

βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ,
ἢ θανέειν δηΐοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι,
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα.
Ὣς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
καί τις ἔφη· Ὡς τῷδε θεὸς μέγα κάρτος ἔδωκε
σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλά ἑ δαίμων
ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι,
ἢ νῶϊν· νῦν γάρ τοι ὀΐομαι ἐσσυμένως περ
ἀργαλέου πολέμου τέκμωρ εὔδηλον ἔσεσθαι.
Ὣς ἄρ ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηϊφίλων τις Ἀχαιῶν·
Νέστωρ δ' αὖ ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν·
Νῦν χρειὼ, φίλα τέκνα, βίης, καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ, καὶ ἀμύμονα νίκην
ἡμῖν ἐλδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν.
ἀλλ' ἄγε θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
βαίνετ', ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει.
ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο,
οἷον ὅτ' Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
Ἀργώης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ' ἔγωγε
πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ' ἔρυκε·
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
ὡς νέος ἡβώων, καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς καὶ κῦδος ὀπάσσει.
Ὣς φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
Ὦ Νέστωρ, σὺ μὲν ἐσσὶ νόῳ προφερέστερος ἀνδρῶν
πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπεν·
οὐδέ τις ἔμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο.
τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ᾐόνας ἀπονέεσθαι·

ἐς δὲ λόχον νέοι ἄνδρες, ἔθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι,
βησόμεθ', ὡς σὺ γεραιὲ λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κιὼν Νηλήϊος υἱός,
ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσε χέρας, κεφαλήν τ' ἐφύπερθεν,
οὕνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον
αὐτὸς, μὶν δὲ κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον, προσέειπεν·
Ἐσσὶ πατρὸς κείνοιο, βίῃ καὶ εὔφρονι μύθῳ,
ἀντιθέου Ἀχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
Ἀργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ.
ὀψὲ δ' ἂρ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν,
πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά.
ἄλγεα μὲν παρὰ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἔλασσαν·
τοὔνεκα ῥηϊδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος,
μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' Ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
Ὦ γέρον, ὡς σύ γ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, τοῦτο πέλοιτο
ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως.
εἰ δ' ἑτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχθω·
βουλοίμην δ' ὑπ' Ἄρηϊ εὐκλειῶς ἀπολέσθαι,
ἠέ φυγὼν Τροίηθεν, ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤμοισι κατ' ἄμβροτα θήκατο τεύχη
πατρὸς ἑοῦ· τοὶ δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
ἡρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός.
τούς μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα Μοῦσαι
ἔσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου·

ὑμεῖς γὰρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ θῆκατ' ἀοιδήν,
πρίν μοι ἄμφ' ἀφῆμιν κατασκίδνασθαι ἔταιρον,
Σμύρνης ἐν δαπέδῳσιν περικλυτὸ μῆλα νέμοντι,
τρὶς τόσσον Ἑρμοῦ ἄπωθεν ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
Ἀρτέμιδος περὶ νηὸν, ἐλισσομένῳ ἐνὶ κήπῳ,
οὔρεϊ οὔτε λίην χθαμαλῷ, οὔθ' ὑψόθι πολλῷ.

Πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κηώεντα
υἱὸς Ἀχιλλῆος, σὺν δ' ὁ κρατερὸς Μενέλαος,
ἦλθ' Ὀδυσεὺς, Σθένελός τε, καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
βῆ δὲ φιλοπτήτης τε, καὶ Ἄντικλος, ἠδὲ Μενεσθεύς·
σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος, ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης·
Αἴας τ', Εὐρύπυλός τε, καὶ ἐσθλὸς Θρασυμήδης·
Μηριόνης τε, καὶ Ἐδομενεύς, πριδεκάτευ ὄμφω.
σὺν δ' ἄρ ἐϋμμελίης Μοδαλείριος, Εὐρύμαχός τε,
Τεῦκρός τ' ἀντίθεος, καὶ Ἰαλμένης ὀβριμόθυμος,
Θάλπιος, Ἀντιμαχός τε, μενεπτόλεμός τε Λεοντεύς·
σὺν δ' Εὐμήλου ἔβη θρασείκελος, Εὐρυάλός τε,
Δημοφόων τε, καὶ Ἀμφίμαχος, κρατερός τ'
Ἀγαπήνωρ
σὺν δ' Ἀκάμας τε, Μάγης τε κρατεροῦ Πυλέος υἷος.
ἄλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσους χάνδανεν ἵππος ἐΰξοος ἐντὸς ἐέργειν·
ἐν δὲ σφιν πύματος κατεβήσατο δῖος Ἐπειός,
ὃς ῥα καὶ ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ᾧ ἔνι θυμῷ
ἦ μὲν ἀνοῖξαι κεῖνον κτύπος, ἠδ' ἐπερείσαι
τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εὗρεν δ' ἔσω
κλίμακας, ἧς ἁρίσησαν ὑπ' αὐλείοισιν ἐπερείσας,
αὐτοῦ πὰρ κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
πάντες ἔσαν, μεσσηγὺς δρμῶς νύκτα καὶ ὀλέθρου.

Οἱ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,
ἃς κλισίας πρήσαντες, ὅπη πάρος αὐτοὶ ἴαυον.
τοῖσι δὲ κοιρανέοντε, δύω κρατερόφρονε φῶτε
σήμαινον, Νέστωρ τε, καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
τοὺς δὲ, καὶ ἐλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου,
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες,
ἄλλοις σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἄνδρες
ἔργῳ ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτας·
τοὔνεκ' ἄρ ἔκτοθι μίμνον, ἀριστῆές περ ἐόντες.
οἱ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠϊόνας Τενέδοιο·
εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
ἠϊόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μίμνον ἕκηλοι,
δέγμενοι ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη.
Οἱ δ' ἄρ ἐν ἵππῳ ἔσαν δηΐων σχεδὸν, ἄλλοτε μέν που
φθεῖσθαι ὀϊόμενοι, ὁτὲ δ' ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι·
καὶ τὰ μὲν ἐλποπένοισιν ἐπήλυθεν ἠριγένεια.
Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ᾐόσιν Ἑλλησπόντου
καπνὸν ἔτ' ἀΐσσοντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
δέρκοντ', αἵ σφιν ἔνεικαν ἀφ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον·
γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι,
τεύχη ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεχε θυμόν.
ἵππον δ' εἰσενόησαν ἐΰξοον· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·
ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ, ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις εἴροντο πάρος· μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
σμερδαλέῃ· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δαΐζον

πολλὸν ἐπὶ χρόνον αὖεν. ὁ δ' ἔμπεδον ἡῦτε πέτρη
μίμνεν, ἀτειρέα γυῖα ἐπιειμένος· ἀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
οὖαθ' ὁμῶς, καὶ φῶτας ἀπὸ μελέων ἐτάμυντο,
πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ,
ὅππῃ ἔβαν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἢ τί καὶ ἵππος
ἔνδον ἐρητύεσκεν. ὁ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος,
λώβης οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ἔτλη, καὶ πληγῇσι, καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ
ἀργαλέῳ· Ἥρη γὰρ ἐνέπνευσε μέγα κάρτος·
τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέρονται,
μακρῷ ἀκηθήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ·
Κάλχαντος δ' ἰότητι, δαΐφρονι Τριτογενείῃ
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται,
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
ἐννεσίῃ Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
ὄφρα με θηώσωσι, δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης,
δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
σπονδὰς τ' οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαὐξας,
ἀθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀναγκαίῃ με λίποντο,
ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην.
Ὣς φάτο κερδοσύνῃσι· καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμόν·
ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο, κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην,
τῶν οἳ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν· οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο
ἔμμεναι ἠπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
ἤνδανε Λαοκόωντος· ἃ γὰρ πεπνυμένα βάζων,
φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιῶν·
πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρησέμεν ἵππον;

ἵππον δουράτεον, καὶ γνῶναι εἴ τι κεκεύθει.
Καὶ νύ κέν οἱ πεπίθοντο, καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
αὐτῷ, καὶ Τρῶεσσι, καὶ ἄστεϊ, γαῖαν ἔνερθεν
θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος.
τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα· τρόμος δ' ἀμφέλασε γυῖα
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δὲ οἱ περὶ κρατὶ
νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
σὺν δ' ἔχεεν λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνῃσι,
ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περισιτροφῶντο δ' ὀπωπαί,
τειρύμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἵκανεν
ἄχρι καὶ ἐς μήνιγγας, ἰὸ δ' ἐκκεφάλοιο θέμεθλα·
τοῦ δ' ὅτε μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
ὀφθαλμοὶ, ὅτε δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
πολλάκι δ' ἔῤῥιον, οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης
εἴβεεν ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
μαίνομένῳ δ' ἤικτο· καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρῶεσσι κέλευεν,
οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο. φίλος δέ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
δῖα θεή· λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλέφαρ' ἔσταν ὀπωπαὶ
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενέχιζε δὲ λαὸς,
οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
ἐῤῥιγὼς, μή δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν.
καί ῥα ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
ἐλπόμενοί κατὰ θυμὸν, ἔτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγον ποτὶ Τρῳὸν ἄστυ,
ὀψὲ περ οἰκτείραντες. ἀγειρόμενοι δ' ἄρα πάντες,

σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ,
δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐΰτροχα δούρατα θῆκεν,
ὄφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται,
ἑλκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν. οἱ δ' ἅμα πάντες
εἷλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠΰτε νῆα
ἕλκουσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
αἰζηοὶ, στιβαραὶ δὲ περιστενάχουσι φάλαγγες
τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα,
ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα, κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα.
ὣς οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Ἐπειοῦ,
πανσυδίῃ μογέοντες, ἀνείρυον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
αὐτοὶ δ' ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ' ἤπυε λαὸς,
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων. ἐγέλασσε δ' Ἐνυὼ,
δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ' Ἥρη
τέρπετ'· Ἀθηναίη δ' ἐπεγήθεεν. οἱ δὲ μολοντες
ἄστυ ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πύλης
λυσάμενοι, λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Τρωϊάδες· πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσυρόωσαι,
θάμβεον ὄβριμον ἔργον· ὁ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα.

Λαοκόων δ' ἔτ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
ἵππον ἀμαλδῦναι μαλερῷ πυρί· τῷ δὲ οἱ οὔτι
πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
τῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
δυστήνοις τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκόωντος.
δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδεϊ πέτρῃ
ἠερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμβατον, ᾧ ἔνι θῆρες
σμερδαλέοι ναίεσκον, ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης.

Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἣν τε Καλύδνην
λαοὶ κικλήσκουσιν, ἐσώ ἄλλης, ἀντία Τροίης.
ἔνθεν ἀναστήσασά βίην καλέεσκε δρακόντων
ἐς Τροίην· αἱ δ' αἶψα θοῆς ὕπο κινηθέντες,
νῆσον ἐὴν ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
νισσομένων, καὶ κῦμα διΐστατο· τοὶ δ' ἐφέροντο
αἰνὸν λιχμώοντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
ἀμφὶ δ' ἄρα στενίχοντο μέγα ζάκθοιο Φύγατρες,
Νύμφαι, καὶ Σιμόεντος· ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
ἄχνυτο. τοὶ δ' ἄφαρ ἶξαν ὅπη θοὸς ὀτρύνεσκε,
θήγοντες βλοσυρῇσι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων,
δυστήνοις ἐπὶ παισί· καὶὴ δ' ἐπενίσσατο φύζα
Τρῶας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μάνος ἄτρομος ἦεν,
μεῖναι ἔτλην· πάντας γὰρ ἀμηλιχὸν ἄμφεχε δεῖμα.
θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν ἔνθα γυναῖκες
οἴμωζον· καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων,
αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
ἔστεν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες,
γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
ἀμφιπεριπτώσσοντες. ἔλειπτο δὲ μοῦνος ἄπαυδος
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κὴρ,
καὶ Θεός· οἱ δέ οἱ υἷας, ὑποσρομέοντας ὀλέθρου,
ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι,
πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντας ἓὰς χέρας· οὐδ' ὅς ἀμύνειν
ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες, ἀπόπροθεν εἰσορόωντες,
κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνης
προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν,
ἄμφω ἐϊστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα

φαίνεθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρώϊοι υἷες
παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δῃωθέντων,
τεῦξαν ἅμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον· καὶ ἐπὶ δάκρυ
χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ὑπ' ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
πολλὰ κινυρομένη, κενεῷ ἐπῴτεε τύμβῳ,
ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστενε δ' ἄτην
ἀνέρος ἀφραδίῃ, μακάρων δ' ὑποδείδιε μῆνιν.
ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν
πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδὼν,
ἧς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο δράκοντος,
μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ᾤσπετον ἀσχαλόωσα
μύρεται, ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα·
ὣς ἥγε στενάχιζε λυγρὸν τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
μυρομένη κενεῷ ἐπὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ' ἀλαοῖο.

Καὶ ῥ' ἡ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκύεσκεν,
τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς,
λείβοντες μέθυ λαρὸν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν.
ἱερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀϋτμὴ,
ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα
πίπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
σπονδαὶ δ' αἷμα γένοντο· θεῶν δ' ἐξέῤῥεε δάκρυ,
καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισσείοντο δὲ μακρὰ

Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥν τε Καλύδνην
λαοὶ κικλήσκουσιν, ἔσω ἁλός, ἀντία Τροίης.
ἔνθεν ἀναστήσασα βίην καλέεσκε δρακόντων
ἐς Τροίην· οἱ δ' αἶψα θεῆς ὕπο κινηθέντες,
νῆσον ἑὴν ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
νισσομένων, καὶ κῦμα διΐστατο· τοὶ δ' ἐφέροντο
αἰνὸν λιχμώοντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
ἀμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μέγα Ξάνθοιο θύγατρες,
Νύμφαι, καὶ Σιμόεντος· ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
ἄχνυτο. τοὶ δ' ἄφαρ ἶξαν ὅπη θεὸς ὀτρύνεσκε,
θήγοντες βλοσυρῇσι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων,
δυστήνοις ἐπὶ παισί· κακὴ δ' ἐπενίσσατο φύζα
Τρῶας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,
μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα,
θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν. ἔνθα γυναῖκες
οἴμωζον· καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων,
αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
ἔστεν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες,
γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
ἀμφιπεριπτώσσοντες. ἔλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κὴρ,
καὶ θεός· οἱ δέ οἱ υἷας, ὑποτρομέοντας ὄλεθρον,
ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι,
πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντας ἑὰς χέρας· οὐδ' ὅς ἀμύνειν
ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες, ἀπόπροθεν εἰσορόωντες,
κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνης
προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν,
ἄμφω ἀϊστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα

φαίνεθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρῶιοι υἱες
παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δηωθέντων
τεῦξαν ἅμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφρον· καὶ ἐπὶ δάπεδον
χεῦε πατὴρ ἄλαοῖσιν ὑπ' ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ 485
πολλὰ κινυρομένη, κενεῷ ἐπρῶτεε σύμβλῳ,
ἑλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔσκεν δ' ἄτην
ἀνέρος ἀφραδίῃ, μακάρων δ' ὑποδείδια μῆνιν,
ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν
πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδὼν, 490
ἧς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο δράκοντος,
μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ὀσχαλόωσα
μύρεται, ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα·
ὣς ἦγε στενάχιζε λυγρὸν τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ, 495
μυρομένη κενεῷ ἐπὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλὸ
πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσις πέλεν ἀμφ' ἀλαοῖο.

Καὶ ῥ' ἡ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κακὸν ἐόντα,
τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπευτύνοντο θυηλῇς· 500
λείβοντες μέθυ λαρὸν, ἐπεὶ φάσαν ἦτορ ἑώλπει
λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξαπαλύξειν.
ἱερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀϋτμὴ,
ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα 505
πίπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατήρειπτο δὲ βωμοί·
σποδαὶ δ' αἷμα γένοντο· θεῶν δ' ἐξέρρεε θάκου,
καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοιχαὶ δ' ἐφέροντο
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περιάσειοντο δὲ μακρὰ

τείχεα, καὶ πύργοι μεγάλ' ἔκτυπον, ὡς ἐτεόν περ·
αὐτόματοι δ' ἄρ ὀχῆες ἀνωΐγνυντο πυλάων,
αἰνὸν κεκλήγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
ἐννύχιοι ὄρνιθες, ἐρημαῖον βοόωντες·
ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόληος
ἀχλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
πὰρ νηὸν Φοίβοιο, πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
ἔντοσθεν πυλέων· μάλα μυρία δ' ἀμφεφαάνθη
σήματα, Δαρδανίδῃσι καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα.
ἀλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπὶ Τρώων φρένας ἷξε,
δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες.
Οἴη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν, πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν· ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης,
ὡς ἀνεμώλιον ἦεν, ἵν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται.
ἡ ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν,
εἰς ἓν ἅμ' ἀΐσσοντα, μέγ' ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
ἥν ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ, λελιημένος ἄγρης,
οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃ, τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ
πάντη ἀν' οὔρεα μακρὰ, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκή.
ὣς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ,
ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
ὤμοις ἀργυφέοισι, μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ,
ἐξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον, ἄδην ἐλελίζετο πάντη.

καί ῥα μέγα στενάχιζε, καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή·
Ἄ δειλοί, νὺν ἔβημεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἦμαρ
ἔμπλειον πυρὸς ἄστυ καὶ αἵματος, ἠδὲ καὶ οἴτου
λευγαλέου· πάντη δὲ τεράατα δακρυόεντα
ἀθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ πεῖμεθ' ὀλέθρου.
σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μόρον, ἀλλ' ἄρα πάντες
χαίρετε ἀφραδέοντες. ὁ γὰρ μέγα πῆμα πέπυσθεν.
ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' ἐμάλα πόλλ' ἀγορεύσω,
οὕνεκ' Ἐριννύες, ἄπρα γάμον παχολωμέναι αἰνοῦ
ἀμφ' Ἑλένης, καὶ Κῆρες ἀμείλιχοι, αἵσσουσι
πάντη ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ
δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ.
ἤδη ἐπιφαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν.
καί τις νεοτομέων, ὀλοφώϊον ἔκφατο μῦθον·
Ὦ κούρη Πριάμοιο, τίη νύ σε μάργος ἀνάγει
γλῶσσα, κακοφραδίη τ', ἀνεμώλια πάντ' ἀγορεύειν;
οὐ δέ σε παρθενικὴ καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδώς,
ἀλλά σε λύσσ' ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
ἔῤῥε, καὶ Ἀργείοισι κακὴν πρυτιδόσσεο φήμην,
ἠδ' αὐτῇ· τάχα πού σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
μίμνει Δαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθανάτων φίλα δῶρα δαΐζεμεν ἀφραδέοντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
κούρην μωμήσαντο, καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
οὕνεκά σφιν μέγα πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Αἴσης
ἄγχι παρειστήκει· τοὶ δ' οὐ νοέοντες ὄλεθρον,
κείνην νεοτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου.
ἦ γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα πεδάσσαι,

ἠὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρί· τοὔνεκα πεύκης
αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα,
ἔσσυτο μαιμώωσ'· ἑτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ φέρεσκεν
ἀμφίτυπον βουπλῆγα· λυγρῷ δ' ἐπεμαίνετο ἵππῳ,
ὄφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
Τρῶες· τοὶ δέ οἱ αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
πῦρ, ὁλοόν τε σίδηρον, ἀκηδέες ἐντύνοντο
δαῖτα λυγρήν· μάλα γάρ σφιν ἐπήϊεν ὕστατίη νύξ.
Ἀργεῖοι δ' ἔντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες
δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ἴλιον, οὐδ' ἀλεγόντων·
Κασσάνδρης, τήν ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
ἀτρεκίως εἰδυῖα νόον καὶ μῆτιν Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα,
ἥν τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες, μογεροί τε νομῆες,
σεύοντ' ἐσσυμένως, ἣ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται, ἀχνυμένη περ·
ὣς ἦγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο, τερομένη κῆρ
Τρώων ἀμφὶ φόνου· μάλα γάρ σφισι θέχνυτο πῆμα.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΓ.

Οἱ δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρατοῖσιν
αὐλοὶ δμῶες σὺριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντη
μολπὴ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι, καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀϋτὴ
δαινυμένων, οἵη τε πέλει περὶ δαιτὶ καὶ οἴνῳ·
ὣδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἕνι πλεῖον ἄλεισον,
πίνεν ἀκηδέστως· βαρύθοντο δὲ οἱ φρένες ἔνδον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
ἐκ στόματος προΐεσκεν ἔπος, κεκολουμένα βάζων·
καί ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια, καὶ δόμος αὐτός,
φαίνετο κινυμένοισιν ἑοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
ἀμφιπεριστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ὅσσα δ' ἄρ' ἀχλὺς
ἄμφεχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ' ἐς φρένα χανδὸν ἵηται
καὶ ῥα παρηβαρέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

Ἦ ῥ' Ἄλιον Δαναοὶ πουλὺν στρατὸν ἐνθάδ' ἄγειραν,
σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσσαν ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
ἀλλ' αὖτως ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο,
νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες, ἠδὲ γυναιξίν·

Ὣς ἄρ ἔφη Τρώων τις, ἐεργόμενος φρένα οἴνῳ,

νήπιος· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον.
εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ, καὶ ἐδωδῇ,
δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἔειρεν,
δεικνὺς Ἀργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δὲ οἱ κῆρ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐϋσθενέες, τάχα δ' ἀμφαδὰ πάντα γένηται.
ἀλλ' οἱ μὲν λεχέεσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον,
πολλῷ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες,
ἐκ Τενέδου, νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
αὐτὸς δ' ἄγχ' ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' ἄϋσεν,
ἦκα μάλ', ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθηται,
ἀλλ' οἷοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
ὕπνος ἄδην πεπότητο, λιλαιομένων πονέεσθαι.
οἳ ῥά οἱ, ἔνδον ἐόντες, ἐπάκλυον· ἐς δ' Ὀδυσῆα
πάντες ἐπ' οὔατ' ἔνευσαν· ὁ δὲ σφέας ὀτρύνεσκεν,
ἦκα καὶ ἀτρεκέως ἐκβήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
ἐς μόθον ὀτρύνοντι, καὶ ἐξ ἵπποιο χαμάζε
ὥρμαινον πονέεσθαι· ὁ δ' ἰδρείῃσιν ἔφυκε
πάντας ἐπισσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
ἵππου δουρατέοιο μάλ' ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
πλευρὰ διεξώϊξεν ἐϋμμελίῃ ὑπ' Ἐπειῷ·
βαιὸν δ' ἐξανέδυσεν ἰδὼν ὕπερ, ἀμφὶ δὰ πάντῃ
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότ' εἶκτο δοιτο.
ὡς δ' ὅταν ἀργαλέῳ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος, χατέων μάλ' ἐδωδῆς,
ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρὺν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶτας

καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
βαίνῃ πυσὶν ἕκηλος ὑπὲρ πομνήϊον ἕρκος·
ὣς Ὀδυσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὄβριμοι ἄλλοι ἕποντο Παγελλήνων βασιλῆες
νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἆσπερ Ἐπειὸς
τεῦξεν ἀριστήεσσιν ἐϋσθενέεσσι κέλευθα
ἵππον ἐσερχομένοισι, καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν·
οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτῇσι κατήϊον ἄλλοθεν ἄλλοι,
Θαρσαλίδαι, σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕς τε κλονήσῃ
δρυτόμος, οἱ δ' ἄρα πάντες, ὀρινόμενοι πέρι θυμῷ,
ὄζου ὑπεκπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
ὣς οἵγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐΰκτιτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
πάλλετ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα δ' οἱ μὲν ἔναιρον
δυσμενέας· τοὶ δ' ἔσκον ἔσω ἅλις, αἱ δ' ἐφέροντο
νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἔθυνε κέλευθα,
οὖρον ἐπιπροϊεῖσα· νόος δ' ἰαίνετ' Ἀχαιῶν.
καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου,
ἔνθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἄρμενα πάντα
εἵλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἕπονται·
αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκβάντες, ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
ἄτρομοι, ἠΰτε μῆλα περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα
ἐκ νομοῦ ὑλήεντος, ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα·
ὣς οἵγ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο,
πάντες ἀριστῆσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες.
οἱ δ' ὡς παρδάλιες λιμῷ περιπαιφάσσοντες,
σταθμῷ ἐπιβρίσουσι κατ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
εὕδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
δάμνανθ' ἕρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντη,

αἵματι καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὅλεθρος,
καίπερ ἔτι πλεόνων Ἀχαιῶν ἔκτοσθεν ἐόντων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
δὴ τότε μαιμώωντες, ἀνηλεγέως ἐπέχυντο
ἐς Πριάμοιο πόληα, μένος πνείοντες Ἄρηος·
πᾶν δ' εὖρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο,
καὶ νεκύων· πάντη δὲ πέρι στονόεντα μέλαθρα
καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἴαινοντο.
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες, ὄρουσαν·
μαίνετο δ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης, στονόεσσα τ' Ἐνυώ·
πάντη δ' αἷμα πελαιὸν ὑπείρφερε, δεύετο δὲ χθὼν
Τρώων ὀλλυμένων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων·
τῶν οἳ μὲν, θανάτῳ δεδμημένοι ὀπρυόεντι,
κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· οἳ δ' ἐφύπερθε
πίπτον, ἀποπνείοντες ὀὸν μένος· οἳ δ' ἄρα, χειρὶ
δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες, ὀϊζυρῶς ἀλάληντο
ἀμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων,
ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυζον, ἀάσπετα κωκύοντες·
πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι μαχήσασθαι μεμαώτων,
χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς πεφαλῇσι καὶ αὐτῆς·
φευγόντων δ' ἑτέρων μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
ἀντικρὺς ἐς μαζοὺς, τῶν δ' ἰξύας, ἄχρις ἱκέσθαι
αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερὲς, ᾗχι μάλιστα
Ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμή.
πάντη δ' ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
ὠρυθμός· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν
ἔπλετο λευγαλέη· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
ἄσπετον· οἰμωγὴ δὲ πέλεν στονόεσσα γυναικῶν,

εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν,
ὑψόθεν ἂΐσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῆσι
θαρσαλέον στέρνοισι πίλει μένος, ἀλλά γε μοῦνον
μακρὸν ἀνατρίζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν.
ὣς ἄρα Τρωϊάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἱ μὲν, ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν
θρῴσκουσαι· τῆς δ' οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο λωγῆς,
ἀλλ' αὔτως ἀλάληντο, περὶ μελέεσσι χιτῶνας
μοῦνον ἑφισσάμεναι· ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην,
οὔτε βαθὺν μιτύεσσιν ἔχειν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
δυσμενέας τρομέουσαι, ἀμηχανίῃ πεπέδηντο,
παλλόμεναι κραδίην· μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγεινῶς
ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην, καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμεναι, γοάασκον ἄδην· ἔτεραι δὲ κυδοιμὸν
δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἀνδράσιν, ἦ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
ὤπασεν· οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου
νηπιάχυις, τῶν οὕπω ἐπίστατο κήδεα θυμός.
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἀπέπνεον· οἱ δ' ἐκέχυντο
πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Κῆρες δἰζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν·
οἳ δ' ὥστ' ἀφνειοῖο σύες κατὰ δώματ' ἄνακτος,
εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπείριτον ἐκτύνοντος,
μυρίοι ἑκτείνοντο· λυγρῷ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,

οὐδ' εἴ τις μάλ' ἄναλκις ἦεν· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες.
ὡς δ' ὑπὸ θώωσι μῆλα δαΐζεται, ἠὲ λύκοισι,
καύματος ἐσσυμένοιο θυσσαίς ἤματι μέσσῳ,
ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
ἴλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
μίμνωσιν, κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος, —
νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες,
αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἄπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
πῶϋ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῷ νεύχουσι νομῆϊ·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
κτείνον ἐπεσσύμενοι, πυμάτην ἀνὰ δηϊοτῆτα·
οὐδ' ἄρ' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
γναμπτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ.
Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτητος πίλε θῆρις,
ἀλλ' οἱ μὲν δεπάεσσι τετυγμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
οἱ δ' ἔτι καιομένοισιν ἐπ' ἐσχαρεῶσι τυπέντες
δαλοῖς, ἠβ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι, ἐκπνείεσκον,
οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
Ἡφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀϋτμῇ·
ἄλλοι δ' αὖ πελέκεσσι, καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν,
ἤσπαιρον τμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
δάκτυλοι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτε βάλοντο
χεῖρας, ἐελδόμενοι στυγερὴς ἀπὸ Κῆρας ἀμύνειν.
καί πού τις βρεχμόν τε, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε,
λᾶα βαλὼν, ἐτάροιο, κατὰ μόθον· οἱ δ' ἅτε θῆρες,
οὐτιμένοι σταθμοῖς ἐνὶ ποιμένος ἀγραύλοιο,
ἀργαλέως μαίνοντο, διεγρομένοιο χόλοιο,
νύχθ' ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ἰσχανόωντες Ἄρηος
ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον, ἄλλοθεν ἄλλον

σεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐκ μεγάροιῖν
ἢ ξίφος, ἢ δόρυ μακρὸν ἑῆς ἀνὰ χερσὶν ἄεῖραι,
δυσμενέας δάμναντο, καὶ ὣς, βέβριθότες οἴνῳ.
Αἴγλη δ' ἄσπετος ὦρτο δι' ἄστεος, οὔνεκ' Ἀχαιῶν
πολλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὅφρ' ἀνὰ δῆριν
δυσμενέας τε, φίλους τε, μάλ' ἄντρεκέως ὁρόωσι,
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
αἰχμητῆρα Κύροιβον, ἀγαυοῦ Μύγδονος υἷα,
ἐγχείῃ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
ᾗχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἴδατός εἰσι κάλευθοι
καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας ἐκιχήσατο πότμος·
κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα, καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν,
νήπιος· οὐ δ' ἀπόνητο γάμων, ὧν οὕνεχ' ἵκανεν
χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο πόλιν, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς
Ἰλίου ἄψ ὧσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλισσεν
ἐλπωρήν· Κῆρες γὰρ οἱ προέηκαν ὄλεθρον.
σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα,
γαμβρὸν ἐϋμμελίην Ἀντήνορος, ὅς φα μάλιστα
θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαοφροσύνῃσ' ἐκέκαστο.
ἔνθα καὶ Ἰλιονῆϊ συνήντετο δημογέροντι,
καί οἱ ἔπι ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ἐνὶ σώματι γυῖα·
καί φα περιτρομέων μάλα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοόν, τῇ δ' ἥψατο γούνων
ἀνδροφόνου ἥρωος· ὁ δ' ἐς μόθον ἐσσύμενός περ
ἢ χόλου ἀμβολίῃ, ἢ καὶ θεοῦ ὀτρύναντος,
βαιὸν ὑπέσχε γέροντος ἰὸν ξίφος, ὄφρα τι εἴπῃ,
λισσόμενος θοὸν ἄνδρα καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν

ἔαχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ μιν ἄμφεχε δεῖμα·
Γουνοῦμαί σ', ὅτις ἐσσὶ πολυσθενέων Ἀργείων,
αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντι τεὰς χέρας, ἀργαλέου τε
λῆγε χόλου· καὶ γάρ φα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος
ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ ὄβριμον· ἦν δὲ γέροντα
κτείνῃς, οὐ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς.
τοὔνεκ' ἐμεῦ ἀπὸ νώσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας
ἑλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοῖον εἰσαφικέσθαι.
Ὣς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδέος υἱός·
Ὦ γέρον, ἔλπομ' ἔγωγ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι·
ἀλλά μοι ὧς ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω
ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἄϊδι πάντας ἰάψω,
οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δῆϊον ἄνδρ' ἐπαμύνει.
Ὣς εἰπὼν, λαιμοῖο δεήλασε λοίγιον ἆορ
δεινὸς ἀνήρ· ἴθυνε δ' ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμος
ψυχῆς εἶσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ πέλευθα.
καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηωθέντα
Τυδείδαο χέρεσσιν· ὁ δ' εἰς ἥρωας ἐναίρων
ἔσσυτ' ἀνὰ στολίεθρον, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
δάμνατο δ' ἠΰν Ἄβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
υἷα Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκόωντα.
Αἴας δ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' Ἀγαμέμνων
Ἰδομενεὺς δὲ Μίμαντα· Μέγης δ' ἕλε Δηϊοπίτην.
Τῖός δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ἔλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην,
Τισιφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε· τοὺς ἅμα πάντας,
υἱῆας Πριάμοιο· καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
δάμνατ' Ἀγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν
ἡρώων, πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος

ὀλλυμένων· ὁ δὲ, πατρὸς ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν,
μαιμώων, ἐδαΐζεν ὅσους κίχεν· ἔνθα καὶ αὐτῷ
δυσμενέων βασιλῆϊ πακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν,
Ἐρκείου ποτὶ βωμόν. ὁ δ' ὡς ἴδεν υἱὸ Ἀχιλῆος,
ἔγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὔνεκ' ἄρ' αὐτὸς
θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσσαι·
τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι·

Ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
κτεῖνον, μήδ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
τοῖα παθὼν, καὶ τόσσα, λιλαίομαι εἰσοράασθαι
ἠελίοιο φάος πανδερκέος, ἀλλά μοι ἤδη
φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι, καὶ ἑκλελαθέσθαι ἀνίης
λευγαλέης, ὁμάδου τε δυσηχέος. ὡς ὄφελόν με
σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
Ἴλιον, ὅππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Ἕκτορος, ὃν μοι ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μέν μοι
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέροιο φόνοιο
ἄασον ὄβριμον ἦτορ, ὅπως λελάθωμι ὀδυνάων.

Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
Ὦ γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσσυμένόν περ ἀνώγεις·
οὐ γάρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὼ ζωοῖσιν ἐάσω.
οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.

Ὣς εἰπὼν, ἀπέκοψε κάρη πολιοῖο γέροντος
ῥηϊδίως, ὡς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσηται
λήϊον ἀζαλέοιο, θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ.
ἡ δὲ μέγα μύζουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν,
νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυται ἀνήρ·
κεῖτο δ' ἄρ ἐς μέλαν αἷμα, καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀν-

δρῶν, —

ὄλβῳ, καὶ γενεῇ, καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν·
οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ πῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ' ἄρα που καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον.
καὶ τὸν μὲν πόνος εἷλε· κακῶν δ' ὄγε λήσατο πολλῶν
Οἳ δὲ καὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν,
μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
Ἕκτορι χωόμενοι, ἐπειή σφισι πῆμα κόρυσσε
ζωὸς ἐών. τῷ καί οἱ ἀπεχθήραντο γενέθλην,
καί οἱ παῖδ' ἐβάλοντο καθ' ἕρκεος αἰπεινοῖο,
νήπιον, οὔτοι δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.
Ἦΰτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι, κατέοντες ἐδωδῆς,
κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται,
μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
ἡ δὲ θέῃ γούωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
ἔλθῃ, ἐπεί κε λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν·
ὣς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἐοῖο,
ἦγον ὀϊόμενοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληϊάδεσσι
κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
ἡ δ' ἄρα παιδὸς ἐοῖο, καὶ ἀνέρος, ἠδὲ τοκῆος
μνησαμένη φίλου, αἶψα δὺ σφυρὸς Ἠετίωνι,
ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμεῖο θέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ
ἦ κατὰ πετράων, ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔδασι·
καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς

Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἐνὶ φαίδιμον ἄνδρα,
ὅς μοι ἔην μάλα πολλὰ, τά τ' ἔλδετο θυμὸς ἐμεῖο·
καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
ᾧ ἔπι νηδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
ἐλπομένην ἀπάφησε κακὴ καὶ ἀτάσθαλος Αἶσα· 280
τῷ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μὴ δ' εἰς ἀὰ δώματ' ἄγεσθε
μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεὶ νύ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
εὖαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ με δέχνυται αἰνὸν 285
ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.
Ἦ ῥα, λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικεν
ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος ἀνεῖδος
ἀμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων.
οἱ δὲ βίῃ εἶκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ. 290
Ἄλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
ἀνέρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·
ἀλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξεινίης ἐρατεινῆς,
ὅς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐσάωσεν 295
ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆϊ μολόντα·
τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον, καὶ κτῆσιν ἅπασαν,
καὶ Θέμιν ἁζόμενοι πανδερκέα, καὶ φίλον ἄνδρα.
Καὶ τότε δὴ πᾶϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο, 300
πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
δουρὶ καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς·

πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἔκ τε μελαθρων
ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν· οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ
ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτειχέα πάτρην,
ἀλλά οἱ ὡρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι.
ὡς δ' ὅθ' ἅλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήϊα νωμῶν
νηὸς ἐπισταμένως, ἄνεμον καὶ κῦμ' ἀλεείνῃ
πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δ' ὑπὸ χείματος ὥρῃ
χεῖρα κάμῃ καὶ θυμόν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
ὀλλυμένης, ἀπάνευθε λιπὼν οἰήϊα μοῦνα,
τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
φορτίδος· ὣς παῖς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο,
ἄστυ λιπὼν δηΐοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ,
νῖέα καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάξας, φορέεσκε
τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
τὸν δ' ἁπαλῆς μάλα χειρὸς, ἐπιψαύοντα πόδεσσι
γαίης, οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο,
ἔξῆγεν πολέμοιο θυσηχέος· ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης
ἐκρέματ' ἐμπεφυὼς ἁπαλὸς παῖς, ἀμφὶ δὲ δάκρυ
χεύατό οἱ ἁπαλῇσι παρηΐσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
σώμαθ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσὶ, πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὀδὸν ἡγεμόνευεν,
υἱωνὸν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
πάντη πῦρ ὑπέεικε· περισχίζοντο δ' ἀΰτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο. καὶ ἔγχεα, καὶ βέλη ἀνδρῶν
πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονὸς, ὁππόσ' Ἀχαιοὶ
κείνῳ ἐπιῤῥίψαν, πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι.

καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἴσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθίμοιο καρήνου
βάλλοντες στονόεντα βέλη, καὶ λοίγια δοῦρα·
τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι, θεῶν ἐρικύδεϊ βουλῇ
Θύμβριν ἐπ' εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα,
τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
ἄχρις ἐπ' ἀντολίην τε, καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθῃ·
καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
οὕνεκα δὴ πάϊς ἐστὶν ἐϋπλοκάμου Ἀφροδίτης.
καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἑὰς ἀπεχώμεθα χεῖρας,
οὕνεκά οἱ, χρυσοῖο καὶ ἄλλων ἐν κτεάτεσσιν
ὅσσα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν,
τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ', ἠδὲ καὶ υἷα·
νὺξ δὲ μίη μιν ἔφῃνε καὶ υἷεα πατρὶ γέροντι
ἤπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
πάντες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
ᾗχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οἱ δ' ἔτι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον διέπερθον.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηΐφοβον κατέπεφνε, καρηβαρέοντα κιχήσας
ἀμφ' Ἑλένης λεχέεσσι, δυσάμμορον· ἡ δ' ὑπὸ φύζῃ
κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὁ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν.
Ὦ κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σήμερον· οὐδέ σε δῖα κιχήσεται Ἠριγένεια

ζωὸν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέγας δέ σ' ἐδέξατ' ὄλεθρος,
ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα
ἀργαλέως· ὣς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
θυμὸν Ἀλεξάνδροιο, κατὰ μόθον ἀντιόωντος,
νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἄλγος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα,
τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρ ἔμελλεν ὀνήσειν
ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ αὐτοὺς
εἰσοράα νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δὲ πάντη
ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιΐστορας ἔργων.
Ὣς εἰπὼν, δηΐοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς, ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων,
ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσεν,
πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
ἀμφ' Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο,
σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο διὲκ μέλαν αἷμα καὶ ἱρὰ
ἀθανάτων ἐλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο.
τῷ καί σφιν μετόπισθεν Ἐριννύες ἄλγεα τεῦχον
τοὔνεκ' ἄρ οἱ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ
τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ' ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν.
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος, ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν, ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος· ὅς μιν ἀθρήσας,
ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' Ἀφροδίτη,

ἦ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε ξίφος, ἔαχε δ' ἀρωὴν.
τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔπειθεν
ἡδὺν ἐφ' ἵμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων.
τῷ δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη,
κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον, ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
ἀλλ' ὥσπερ ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
εἵστηκει, τό μὲν οὔτι θοαὶ βορέαο θύελλαι
ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος, οὔτε νότοιο·
ὣς ὅ ταφὼν μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ,
δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὄγε λήσατο πάντων,
ὅσσα οἱ ἐν λεχέεσσι παρήλιτε κουριδίοισι·
πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὴ Κύπρις, ἥπερ ἀπάντων
ἀθανάτων δάμνησι νόον, θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
ἀλλὰ καὶ ὣς, θοὸν ἆορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας,
κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
ὥρμαῖ' ἐσσυμένοιο· δόλῳ δ' ἄρ ἔθελγεν Ἀχαιούς.
καὶ τότε μιν κατίρυξεν ἀδελφεὸς ἰέμενόν περ,
μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
δείδιε γὰρ μὴ δή σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
Ἴσχεο νῦν Μενέλαε χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
κουριδίην παράκοιτιν ἀναιρέμεν, ἧς πέρι πολλὰ
ἄλγε' ἀνέτλημεν, Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες·
οὐ γάρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύγ' ἔολπας,
ἀλλὰ Πάρις, ξενίοιο Διὸς καὶ σεῖο τραπέζης
λησάμενος· τῷ καί μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἐπίθησε· θεοὶ δ' ἐρικυδέα Τροίην,
κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι, γοάασκον,

νόσφιν ἐϋπλοκάμου Τριτωνίδος, ἠδὲ καὶ Ἥρης,
αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο·
ἀλλ' οὔ μὴν οὐδ' αὐτὴ ἐΰφρων Τριτογένεια
πάμπαν ἄδακρυς ἦεν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ
Κασσάνδρην ἤσχυνεν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱός,
θυμοῦ τ' ἠδὲ νόοιο βεβλαμμένος· ἡ δέ οἱ αἰνὸν
εἰσοπίσω βάλε πῆμα, καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
οὐδὲ ἓν ἔργον ἀεικὲς ἐσίδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
καὶ χόλος ἀμφεχύθη, βλοσυρὰς δὲ τρέψεν ὀπωπὰς
νηὸν ἐς ὑφόροφον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεσεν· οὐδ' ὅγε λυγρῆς
λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεὶ οἱ φρένας ἄασε Κύπρις.
Πάντη δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
ὦρτο δ' ἄρα πύπος αἰνός· ὁμοῦ καίοντο δὲ πάντα
Ἀντιμάχοιο μέλαθρα· καταΐδετο δ' ἄσπετος ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ' ἐρατήν, περὶ δ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος,
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἀμφί τε βωμὸν
Ἑρκείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα.
Τρῶες δ' οἱ μὲν παισὶν ὑπ' Ἀργείων ὀλέκοντο,
οἱ δ' ὑπὸ λευγαλέοντε πυρὸς, σφετέρων τε μελάθρων,
ἔνθα σφιν καὶ μοῖρα κακὴ, καὶ τύμβος ἐτύχθη·
ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ὁὸν διὰ λοιμὸν ἔλασσαν,
πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισι ἰδόντες·
οἱ δ' ἄρ δμῶες τεκέεσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν,
κάππεσον, ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκη.
καί ῥά τις οἰόμενος δηΐων ἐκὰς ἔμμεναι αὐτὸν,

ἔκποθεν Ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας,
ὥρμηνεν ποτέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παφαφθὰς
Ἀργείων τις ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ, καί οἱ ὄλεσσε
θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εὖτε
δώματος. ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις. 450
ἄλλῳ δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο, μεσόδμη
ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον.
πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
ἐσσύμενοι, μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἅφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι, 455
παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.
ἵπποι δ' αὖτε, κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο,
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
στεῖβον ἀποκταμένους. ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες
αἰὲν ἐπεφρήγνυντο· βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ. 460
καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο

— — — — —

φθεγγομένου· τοὺς δ' ἔνδον ἀμείλιχος αἶσα
δάμασεν·
ἄλλον δ' ἄλλοι κέλευθα φέρεν στονόεντος ὀλέθρου.
φλὸξ δ' ἄρ ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο· πέπτατο δ' αἴγλη
ἄσπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων δρόωντο 465
μάχρις ἐπ' Ἰδαίων ὀρίων ὑψηλὰ κάρηνα,
Θρῃκίης τε Σάμοιο, καὶ ἀμφιάλου Τενέδοιο·
καί τις ἄλλος κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
Ἥνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον,
πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες, 470
πᾶσα δ' ἄρ ἡ τοπάροιθε πανόλβιος, ἐν πυρὶ Τροίη
καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἄμυνεν·

πάντα γὰρ ἄσχετος αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα·
καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα, καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα,
κυδήεντα τίθησι, τὰ δ' ὑψόθι μείονα θῆκε·
πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο, πέλει κακόν· ἐκ δὲ κακοῖο
ἐσθλόν, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο.
Ὣς ἄρ ἔφη μερόπων τις, ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην
εἰσορόων· στονόεσσα δ' ἔτ' ἄμφεχε Τρῶας ὀϊζύς.
Ἀργεῖοι δ' ἄνα ἄστυ κυδοίμεον, ἠΰτ' ἀῆται
λάβροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
ὁππότ' ἄρ ἀντιπέρηθε δυσαέος Ἀρκτούροιο
βηλὸν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλῃσιν,
ἐς νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἄμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἁμαλδύνονται ἐνὶ πόντῳ,
ὀρνυμένων ἀνέμων· τοῖς εἴκελοι υἷες Ἀχαιῶν
πόρθεον Ἴλιον αἰπύ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
ἠΰτ' ὄρος, λασίῃσιν ἄδην καταείμενον ὕλῃς,
ἐσσυμένως καίηται ὑπὲκ πυρὸς ὀρνυμένοιο
ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι πολῶναι.
τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἔνι τείρεται ἄγρια πάντα,
Ἡφαίστοιο βίῃφι περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
ὣς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν, οὐδέ τις αὐτοὺς
ῥύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ λίνα πάντοθε Μοῖραι
μακρὰ περιστήσαντο, τά περ βροτὸς οὔποτ' ἄλυξε.
Καὶ τότε Δημοφόωντι, μενεπτολέμῳ τ' Ἀκάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μήτηρ,
καίπερ ἐελδομένη· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
ὅς μιν ἄγεν κείνοισι καταντίον· ἡ δ' ἀλάλητο
φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο καὶ ἐκ πυρός· οἱ δ' ἐσιδόντες

αἴγλη ἐν Ἡφαίστοιο δέμας μέγεθός τε γυναικός,
αὐτὴν ἔμμεν' ἔφαντο Θεηγενέος Πριάμοιο
ἀντιθέην παράκοιτιν· ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες,
χεῖρας ἐπερῴῤῥιψαντο, λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
ἐς Δαναούς· ἣ δ', αἰνὸν ἀναστενάχουσα, μετηύδα·
Μή νύ με, κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων,
δήϊον ὡς ἐρύοντες, ἐὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἐϋκλεὲς, οὕνεκα Πιτθεὺς
γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι· γάμῳ δ' ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς· ἐκ δ' ἄρ' ἐμεῖο κλυτὸς παῖς ἔπλετο Θησεύς·
ἀλλά με, πρὸς μεγάλοιο Διὸς, τερπνῶν τε τοκήων,
εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἵκοντο
υἷες ἅμ' Ἀτρεΐδῃσι, φίλοισί γε παίδεσι κείνου
δείξατ' ἐελδομένοισι κατὰ στρατὸν, οὕσπερ ὄΐω
ὔμμιν δμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
ἢν κείνους ζώοντας ἴδω, καὶ ἀριστέας ἄμφω.
Ὣς φάτο· οἱ δ' αἶψ' ἐοῦ μνήσαντο τοκῆος,
ἀμφ' Ἑλένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Ἀφίδνας
κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὅππότ' ἄρ' αὐτοὺς
ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι,
νηπιάχους ἔτ' ἐόντας· ἀναμνήσαντο δ' ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσσ' ἐμύγησε δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ,
ἄμφω δμῶες ἑκυρή τε, καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
ἀντιθέης Ἑλένης· σὺν δ' ἀμφασίῃ κεχάροντο.
Δημοφόων δέ μιν ἠΰς ἐελδομένην προσέειπεν·
Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἑέλδωρ
αὐτίκ', ἐπεὶ ῥα δέδορκας ἀμύμονος υἱέος υἷας
ἡμέας, οἵ σε φίλης συναειράμενοι παλάμῃσιν,

οἴσομεν ἐς νῆας, καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθιπερ πάρος ἐμβασίλευες.
Ὣς φάμενον, μεγάλοιο πατρὸς προσπτύξατο μήτηρ,
χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα, κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους,
καὶ κεφαλήν, καὶ στέρνα, γένειά τε λαχνήεντα·
ὣς δ' αὖτως Ἀκάμαντα κύσεν· περὶ δὲ σφισι δάκρυ
ἡδὺ κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοισιν.
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδάποισιν ἐόντος
λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν υἷες
ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἶκία νοστήσαντα,
κλαίουσιν μάλα τερπνόν· ὁ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδόν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
ἡδύ τι μυρομένων γοερὴ περιπίπτατ' ἰωή·
ὣς τῶν μυρομένων λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα,
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα·
τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἡ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
κούρην δέξατο δῖαν ἔσω κοίλοιο βερέθρου,
Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀχλύϊ καὶ νεφέεσσιν, ἀπιχθομένην χορὸν ἄλλων
Πληϊάδων, αἳ δή οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
ἀλλ' αἱ μὲν μογεροῖσιν ἐπ' ὄψεϊ ἀνθρώποισιν
ἴλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἡ δ' ἄρα μούνη

κεύθεται αἰὲν ἄϊστος, ἐπεὶ ῥά οἱ υἱὸς ἰσθλοῦ
Λαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα
Μοίραις
εἶκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἑὺς νόος, ἠὲ καὶ οὐκι·
Ἀργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔ.

Καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα.
οἱ δὲ βίῃ Τροίην εὐερκέα δηώσαντο
Ἀργεῖοι, καὶ κτῆσιν ἀπείρονα ληΐσαντο,
χειμάῤῥοις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ ὁππόσα φύετ' ὄρεσφιν,
αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσιν θαλάσσης·
ὣς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώϊον ἄστυ,
κτήματα πάντα φέρεσκον ἐϋσκάρθμους ἐπὶ νῆας·
σὺν δ' ἄρα Τρωϊάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν ἔτ' ἀδμῆτας, καὶ νηΐδας οἷο γάμοιο,
τὰς δ' ἂρ ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας·
ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους· ἑτέρας δ' ἄρ' ἐκείνων
ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσαντ' ἀπὸ μαζῶν,
ὑστάτιον χείλεσσι γλάγος περιμαιμώωντας.
Τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἐὴν παράκοιτιν, ἀπ' ἄστεος αἰθομένοιο,
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δέ ἑ χάρμα καὶ αἰδώς·

Κασσάνδραν δ' ἄγε δῖαν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων·
Ἀνδρομάχην δ' Ἀχιλῆος ἐΰς πάϊς· αὐτὰρ
Ὀδυσσεὺς
εἷλκε βίῃ Ἑκάβην· τῆς δ' ἀθρόα δάκρυ ἀπ' ὄσσων,
πίδακος ὡς, ἐχέοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα,
καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ, δεδάϊκτο δὲ χαίτας
κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπιπέπτατο πολλὴ,
τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν,
ὀλλυμένου Πριάμοιο, καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
καί ῥα μέγα στονάχιζεν, ὅτ' ἄμφεχε δούλιον ἦμαρ
μάψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
ἦγεν Τραϊάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκῃ·
αἳ δ' ἀδινὸν γοόωσαι, ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινυρομένοις μάλα λυγρῶς.
ὡς δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς συσὶ νήπια τέκνα
σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
ἀνέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, ταὶ δ' ἀλεγεινὸν
μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν·
ὣς Τρωαὶ Δαναοῖσιν ὑπ' ἐστενάχοντο δαμεῖσαι·
ἴσην δ' αὖ καὶ ἄνασσα φέρεν καὶ δμωὶς ἀνάγκην.
Ἀλλ' οὐ μὰν Ἑλένην γόος ἄμφεχεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε· καί οἱ ὕπερθεν
καλὰς ἀμφερύθῃνε παρηΐδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μὴ ἑ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆας, ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
τοὔνεχ' ὑποτρομέουσα φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρῃ,
ἕσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον, ἠΰτε Κύπρις

τῦτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόησαν, ἀδὸν λέχος αἰσχύνουσαν,
δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
τοῖς ἔνι κεῖτ' ἀχέουσα περὶ φρεσίν, αἰδομένη τε
ἰλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἥφαιστον. δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτου
ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
τῇ Ἑλένῃ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀπήρατον αἰδῶ,
ἥτε σὺν Τρωῇσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
νῆας ἐπ' Ἀργείων εὐηρέας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον, ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ἀγλαΐην, καὶ πάλλες ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐπισβολίῃσι χαλέψαι,
οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόωντο
ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη.
ὡς δ' ὅτε ἀλεωμένοισι δὶ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
πατρὶς ἐὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
οἱ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο, καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
πάτρῃ χεῖρ' ὀρίγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ·
ὡς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πᾶσιν,
ἥρα φέρουσ' Ἑλένῃ ἐλικώπιδι, καὶ Διὶ πατρί.
Καὶ τότ' ἄρ', ὡς ἐνόησε φίλον δεδαῳγμένον ἔστη
Ξάνθος, ἔθ' αἱματόεντος ἀποπνείων ὀρυμαγδοῦ,
μύρετο σὺν Νύμφῃσιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
ἔκποθεν, καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα.
ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ

ῥιπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
μαψιδίῃ, καρποῖο κατ' οὔθεος ὀλλυμένοιο
λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
ὣς ἄρα καὶ Καΐνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος,
Ἴλιον οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀΐζύς,
ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἴδη,
καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι, Πριάμοιο πόλιν περικυδέοντες.

Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκήν,
ἄλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
θυμὸν τολμήεντα, καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·
μολπὴ δ' οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκηται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
ὣς, τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθομένων κῆρ,
ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανὸν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἄμυνον,
δερκόμενοι Πριάμοιο κατειθόμενον πτολίεθρον·
ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ αἶσαν, ἐελδόμενοί περ, ἀμύνειν
ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
ἀθανάτων γένος ἐστὶ, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται.

Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες,
καῖον δμῶς σχίζῃσι, καὶ, ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς,
λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλαῖς,
ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον

πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
Θαύμαζον δὲ Σίνωνα περικλυτὸν, οὕνεχ' ὑπέστη
λώβην δυσμενέων πολυηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
μολπῇ καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
ἀΐειν· ὁ δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
νίκῃ ἐπ' Ἀργείων· σφετέρῃ δ' οὔκ ἄχνυτο λώβῃ·
ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
κῦδος καὶ χρυσοῖο, καὶ οὔδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἐσθλῶν, ὁππόσ' ἄρ' ἐστὶ καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν.
οἱ δ' ἄρα πάρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες,
δόρπεον, ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες·
Ἠνύσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
κῦδος, ὁμῶς δηΐοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
ἀλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον.
ὣς ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσεν.
τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος [κιθαρίζειν
μέλπε πολυχρονίοιο μόθου τέλος·] — οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
εὐνομίης ἐτρέποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς·
ὅς δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν·
λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας,
ἠδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὅσσα τ' ἔρεξεν
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα, καὶ ὄβριμον Ἠετίωνα·
ὡς Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' Ἀχαιοὶ,
μαρνάμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλέος, ἔργα κάμοντο·
Ἕκτορα δ' ὡς ἐρύσειν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης·

ὣς θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὣς τ' ἐδάμασσεν
υἷα Τιθωνοῖο· καὶ ὡς κτάνε παρτερὸς Αἴας
Γλαῦκον ἐϋμμελίην, ἠδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ παῖς Αἰακίδαο·
ὣς τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα·
ἠδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
ἀνέρες, ὣς τε πόλῃα θεηγενέος Πριάμοιο
πέρσαντες, δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμοῖν.
ἄλλῃ δ' ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ἦσι μενοίνα.
Ἀλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτὸς,
δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
παυσάμενοι, πάντες λαθικηδέα κοῖτον ἔλοντο·
χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδύμνατο πάντας·
τῷ καὶ, παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν,
παύσανθ', οὕνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν.
ἄλλῃ δ' ἄλλος ἴαυεν· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἧῃσιν
Ἀτρείδης δάφιζε μετ' ἠϋκόμοιο γυναικός·
οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,
ἀλλὰ Κύπρις πεπάσητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται.
πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Μὴ νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλεο θυμῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα καὶ εὐνὴν,
ἀλλά μ' Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρῳὸν υἷες,
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἀνηρείψαντο κιόντες·
καί μ' πάρος μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ, ἢ καὶ ἕλκεϊ στονόεντι,
εἶργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντες ἔπεσσι,
σεῦ ἕνεκ' ἀχνυμένην, καὶ τηλυγέτοιο θυγατρός·

τῆς νύ σε, πρός τε γάμου πολυγηθέος, ἠδέ σευ αὐτοῦ,
λίσσομαι, ἀμφ᾽ ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.
Ὣς φαμένην προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
Μηκέτι νῦν μέμνησ᾽, ἀλλ᾽ ἴσχομεν ἄλγεα θυμῷ·
ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργει
λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ᾽ ἔργων.
Ὣς φάτο· τὴν δ᾽ ἕλε χάρμα, δέος δ᾽ ἐξέσσυτο θυμοῦ·
ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
ὃν πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πήχεε· καί σφιν ἄρ᾽ ἀμφοῖν
δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο ἡδὺ γοώντων·
ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τώγε παρ᾽ ἀλλήλοισι κλιθέντε,
σφωϊτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο.
ὡς δ᾽ ὅτε που κισσός τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλωνται
ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τὰ δ᾽ οὔποτε ἴς ἀνέμοιο
σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὣς ἄρα τώγε
ἀλλήλοις συνέχοντο, λιλαιόμενοι φιλότητος.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
δὴ τότ᾽ Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ
ζωὸς ἐών, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ᾽ Ἀχαιοῖς
κῦσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα
ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων, προσέειπεν·
Χαῖρε, τέκος, καὶ μή τι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν,
εἵνεκ᾽ ἐμεῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ᾽ ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
ἀμφ᾽ ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ·
αἰεὶ δ᾽ Ἀργείων πρόμος ἵστασο, μηδενὶ εἴκων

ἠνορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
πειθεο· καὶ νὺ σε πάντες ἐϋφρονα μυθήσονται·
τίε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσσαις νόος ἔμπεδός ἐστιν·
ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνὴρ· χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός·
ἦν δ' ἀγαθὸν φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύξεαι ἔργων·
κεῖνος δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
ὥτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
πρέμνον δύσβατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην
ὄζοι ἀπηέξηνθ'· ἁπόσῃσι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται,
εἰς ἀρετῆς ἀναβάντες ἐϋστεφάνου κλιτὺν ἔρνος.
ἀλλ' ἄγε κύδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
μήτ' ἐπὶ πήματι πάχχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
ἔς τε φίλους ἑτάρους, ἔς θ' υἱέας, ἔς τε γυναῖκας,
μνωομένῳ κατὰ θυμόν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
οὐλομένοιο μόροιο πύλαι, καὶ δώματα νεκρῶν·
ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοῖον ἄνθεϊ ποίης,
ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι, τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο· καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρεΐδῃ δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι, εἴ γε τι θυμῷ
μέμνηθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόλῃα,
ἠδ' ὅσα λῃϊσάμην πρὶν Τρῴων οὖδας ἱκέσθαι,
τῷ μοι νῦν, κατὰ θυμὸν ἑλιξομένῳ περὶ πάντων,
λῃΐδος ἐκ, Πριάμοιο Πολυξείνην ἐΰπεπλον
ὄφρα θοῶς ᾕξωσιν, ἐπεὶ σφίσι χώομαι ἔμπης
μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρος Βρισηΐδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χείματι χεῖμα,

ὄφρα, καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσι,
μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσόκ' ἐμοί γε
λοιβὰς ἀμφιχέωνται, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
αὐτὴν δ', εἴ κε θέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὔτι μεγαίρω.
Ὣς εἰπὼν, ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ,
αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον κλεν, ἦχι τέτυκται
οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη τ' ἄνοδός τε
ἀθανάτοις μακάρεσσιν· ὁ δ', ὁππότε μιν λέπεν ὕπνος,
μνήσατο πατρὸς ἑοῖο· νόος δέ οἱ ἦΰς ἰάνθη.
Ἀλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν Ἠριγένεια,
νύκτα διασκεδάσασ', ἐφάνη δ' ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
δὴ τότ' Ἀχαιῶν υἷες ἀπ' ἐκ λεχέων ἀνόρουσαν
ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
εἶλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός,
εἰς ἀγορήν τε κάλεσσε, καὶ ἔκφατο πατρὸς ἐφετμήν·
Κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων,
πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἣν μοι ἔνισπε
χθιζός, ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνόωντι·
φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
ἠνώγει δ' ὑμέας τε, καὶ Ἀτρεΐδην βασιλῆα,
ὄφρα οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄροιτε,
τύμβον ἐπ' εὐρώεντα, Πολυξείνην εὔπεπλον·
καί μιν ἔφη φέξαντες, ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
ἠπείλει, κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἄειρας,
λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν.

Ὣς φαμένου, πείθοντο, καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο·
καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλῃ
εὐρύτερον, καὶ μᾶλλον ἐπήτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
μαινομένου ἀνέμοιο· μέγας δ' ὀροθύνετο πόντος
χερσὶ Ποσειδάωνος· ὁ γὰρ κρατερῷ Ἀχιλῆϊ
ἦρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν ἀέλλαι
ἐς πέλαγος. Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλῆϊ,
πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον·
Ἀτρεκέως γενεὴ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν·
οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών.
Ὣς φάμενοι, ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
τὴν δ' ἄγον, ἠΰτε πόρτιν ἐς ἀθανάτοιο θυηλάς,
μητρὸς ἀπειρύσαντες, ἐνὶ ξυλόχοισι, βοτῆρες,
ἡ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα, κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
ὣς τῆμος Πριάμοιο πάϊς περικωκύεσκε
δυσμενέων ἐν χερσίν· ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ.
ὡς δ' ὁπότε βριαρῷ ὑπὸ χείματι καρπὸς ἐλαίης,
οὔπω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι,
χεύῃ πολλὸν ἄλειφα, περιτρύζωσι δὲ μακρὰ
ἄρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι, βιαζομένων αἰζηῶν·
ὣς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
ἑλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος,
αἰνὸν ὁμῶς στεναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ,
καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς,
ατρεκέως ἀτάλαντος ἐϋκτεάνῳ ἐλέφαντι.
Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
τλήμονος ἐς κραδίην Ἑκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
μνήσατ' ὀϊζυροῖο καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,

τὸν ῥ᾽ ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτί·
ἦ γὰρ ὀΐετο τύμβον ἐπ᾽ ἀντιθέου Ἀχιλῆος
ἑστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἐπ᾽ οὖδας
ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
ἔῤῥεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα· δεῦε δὲ σῆμα·
τοῦ πέρι δειμαίνουσα, καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα,
οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε· γόῳ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄϋτει.
εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μιγάροιο,
μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησι, νέον σπαργεῦσα γάλακτι,
τῆς ἀπὸ νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράασθαι,
νόσφι βάλωσιν ἄνακτες, ἕλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν.
ἡ δ᾽ ὅτε μὲν θ᾽ ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ᾽ αὖτι
ὠρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι᾽ ἠέρος ἔσσυτ᾽ ἀϋτή·
ὣς Ἑκάβη γοόωσα, μέγ᾽ ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρί·
Ὤ μοι ἐγών, τί νυ πρῶτον, ἰὼ ὕστατον, ἀχνυ-
μένη κῆρ,
κωκύσω, πολίεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
υἷέας, ἢ πάαν, αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίελπτα παθόντας,
ἢ πόλιν, ἠδὲ θύγατρας ἀδευκέας, ἠδ᾽ ἐμὸν αὐτῆς
ἦμαρ ἀναγκαῖον καὶ δούλιον; οὕνεκα Κῆρες
σμερδαλέαι πολίεσσί μ᾽ ἐνειλήσαντο κακοῖσι.
τέκνον ἐμόν, σοί τ᾽ αἰνά, καὶ οὐκ ἐπίελπτα, καὶ αὐτῇ
ἄλγε᾽ ἐπεκλώσαντο· γάμου δ᾽ ἀπὸ νόσφι βάλοντο,
ἐγγὺς ἐὸν θ᾽ Τμεναῖον, ἐπεκρήναντο δ᾽ ὀλεθρον
ἄσχετον ἀργαλέον τε, καὶ οὐ φατόν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς,
καὶ νέκυς, ὑμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι θυμόν.
ὣς μ᾽ ὄφελον μετὰ σεῖο φίλον τέκος ἠμαι τῷδε
γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ὣς φαμένης, ἄλληκτα κατὰ βλεφάρων χεύοντω

δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μετὰ πένθεϊ πένθος.
οἱ δ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσσάμενος θοὸν ἆορ,
σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
τύμβου ἐπιψαύων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Κλῦθι πάτερ σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο, καὶ ἄλλων
Ἀργείων, μήδ' ἧμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
ἤδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς
σῇσιν ἐπὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἵλαος ἄμμι γένοιο,
τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον.
Ὣς εἰπὼν, κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἆορ
λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν,
οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο·
καί ῥ' ἡ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ
φοινίχθη περὶ πάντα, χιὼν ὥς, ἥ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἢ συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατοὐταμένης ὑπ' ἄκοντι,
αἵματι πορφύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν.
Ἀργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
ἐς δόμον ἀντιθέου Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
κεῖνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἑῷ πάρος υἱεῖ δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·
ὃς δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
ἐγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὰ
δώματα, καὶ νηοῖο καταντίον Ἀτρυτώνης·
δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
σμερδαλέη, καὶ οἶδμα κατεπρηΰνε γαλήνη.
Οἱ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν, μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος, ἠδ' Ἀχιλῆα·
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, βοῶν ἀπὸ μηρὰ ταμόντες

ἀθανάτοις· ἑρατὴ δὲ θυηπολίη πίλε πάντη·
οἱ δέ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσέοισι κυπέλλοις
πίνον, ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δὲ σφι
θυμὸς ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Κλῦτε φίλοι, πολέμοιο μακρὴν φεύγοντες ὁμοκλὴν,
ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
ἤδη γὰρ νόστοιο πίλει θυμηδέος ὥρη·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ που Ἀχιλλέος ὄβριμον ἦτορ
παύσατ' ὀϊζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
ὄβριμον Ἐννοσίγαιος· ἐπικνίσουσι δ' ἀῆται
μείλιχοι, οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
εἰς ἁλὸς οἶδμ' ἐρύσαντες, ἀναμνησώμεθα νόστου.
Ὣς φάτ' ἐελδομένοις· οἱ δ' ἐς πλόον ἐντύνοντο.
ἔνθα τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψεα λάϊνα πάντα
θῆκε θεὸς, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι βροτοῖσι.
καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐντεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου·
καρπαλίμως δ' ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσσαντες,
κτήματα πάντ' ἐβάλοντ', ὀπόσ', Ἴλιον εἰσανιόντες,
λῃΐσαντο πάροιθε περικτίονας δαμάσαντες,
ἠδ' ὁπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἴλιον, οἷσι μάλιστα
γήθεον, οὔνεκ' ἔσαν μάλα μυρία. τοῖς δ' ἅμα πολλαὶ
λῃΐάδες συνέποντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν.
αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἵκοντο νεῶν· ἀλλ' οὔ σφισι Κάλχας

ἕσπετ' ἐπειγομένοισιν ἑσὼ ἄλός, ἄλλα καὶ ἄλλους
Ἀργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτραις
δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον, ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν·
οἱ δὲ οἱ οὔτι πίθοντο· παρῆπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
Ἄλσα κακή· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Ἀμφίλοχος, θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιαράου,
μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
αἴσιμον ἀμφοτέροισιν, ἐῆς ἀπὸ τηλόθι γαίης,
Παμφύλων Κιλίκων τε ποτὶ πτολίεθρα νέεσθαι.
Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονός, ἠδὲ καὶ εὐνὰς
ἐσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἔκειντο
ἔντε' ἀπυκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
μυρί' ἀπηώρηντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας,
καὶ κεφαλὰς, καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ἧσι μάχοντο
ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄνακτες
εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
εὐχόμενοι μακάρεσσιν, ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι μίγεν, καὶ ἀπόπροθι νηῶν
μαψιδίως νεφέεσσι καὶ ἠέρι συμφορέοντο.
Αἱ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον, ἀχνύμεναι κῆρ,
λῃϊάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι, γοάασκον
κούρβδην Ἀργείων, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
καί ῥ' αἱ μὲν περὶ γοῦνα' ἔχον χέρας· αἱ δὲ τὰ τέκνα
ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔπω θούλιον ἦμαρ
ἔστενεν, οὔτε πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ

Θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπέπροθε νήπιον ἦτορ·
390 πάσησιν δ' ἐλέλυντο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
ἀμφ' ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσιν δ' ἐπὶ δάκρυ
αὐαλέον περίκειτο, κατείβετο δ' ἄλλ' ἐφὑπερθε
πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ πλήμονα πάτρην
αἰθομένην ἔτι κάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·
395 ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
πᾶσαι μὲν θηεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
μνωόμεναι· ἣ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
καίπερ ἀκηχεμένη στυγερῆς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο,
400 ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ, περὶ νέκυας πονέοντο,
θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγεν δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήνωρ· αὐτοὶ δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο.
Ἀργεῖοι δ' ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καχαλόωντες,
ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησσον μέλαν ὕδωρ,
405 ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαότες ἐντύνοντο
ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Λαρδανίη, καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
καίπερ ἰαινόμενοι, κταμένων μνησθέντες ἑταίρων,
ἀργαλέως ἀκάχοντο, καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
410 ὄσσε βάλον· ἣ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
χαζομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο
ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ Χρύσαν,
καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος, ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος τ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
415 ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἴδης·
λαίφεα δὲ πρησθέντα περιλαχεν· ἀμφὶ δὲ πρῴραις
ἔβραχεν οἶδμα κελαινόν· ἐπεσκιόωντο δὲ μακρὰ

κύματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κίλευθοι.
Καί νύ κεν Ἀργεῖοι λίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
πάντες ἀλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη·
καί ῥ' ὁπότ' Εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμοέσσης,
δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν καὶ ἀνηλέα πότμον
ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆϊ, καὶ ἅρμασιν ἀσχαλόωσα,
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη, φάτο μῦθον,
ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ κάδε θυμός·
Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἄνακτι θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ τίσις οὐκ ἔτ' ὀπηδεῖ
ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ' ἅρα πολλάκις ἐσθλὸς
συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄλληκτον ὀϊζύν·
τοὔνεκ' ἂρ οὔτε δίκην τις ἔθ' ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
ἐστὶ παρ' ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο πεπλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
τίσομ' ἀτασθαλίην, ἐπεὶ νύ μοι ἔνδοθι νηοῦ
υἱὸς Ὀϊλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλάσιρεν
Κασσάνδρην, ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
πολλάκις, οὐδ' ἔδδεισεν ἐμὸν μένος, οὐδέ τι θυμῷ
ἠδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξεν·
τῷ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρῃς
ῥέξαι, ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται· ὄφρα καὶ ἄλλοι
αἰζηοὶ τρομέωσι θεῶν ἀρίδηλον δμοκλήν.
Ὣς φαμένην ἀγανοῖς προσέειπεν Ζεὺς ἐπέεσσιν·
Ὤ τέκος, οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι εἶνεκ' Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φόροντες
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,

δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον.
Ὣς εἰπὼν στεροπήν τε θοὴν, ὀλοόν τε κεραυνὸν,
καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐδύσατο, παμφανόωσαν,
ἄῤῥηκτον, βριαρήν τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητήν·
ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ, καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
λάβρον ἀποπνείοντες, ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
ἔβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ.
λάζετο δ' ἔντεα πατρὸς, ἅπερ θεὸς οὔτις ἄειρε
νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε καὶ οὔρεα· πᾶσα δ' ὕπερθε
νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐπετέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθὴρ,
ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
ἡ δ' ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ἶριν,
ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ

— — — — —

ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Ἀχαιοῖς
νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,
λευγαλέῃς ῥιπῇσι μεμηνότας. ἡ δ' ἀΐουσα,
ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νεφέσσι·
φαίης κεν πῦρ ἔμμεν' ἅμ' ἠέρι, καὶ μέλαν ὕδωρ·
ἵκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων

ἄντρα πέλει, στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι,
κοῖλα, καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου Ἱπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
σύν τ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυώδεκα· καί οἱ ἔειπεν,
ὁππόσ' Ἀθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ·
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινὰ δυσηχέες ἠυλίζοντο
ἐν κενεῷ κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ,
βρυχομένη ἀλεγεινά· βίῃ δ' ἔῤῥηξε κολώνην.
οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα, Καφηρέος ἄκρα καλύψῃ·
οἱ δὲ θοῶς ὤρνυντο, πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
ἄσχετον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν,
ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη δ' ἄρ' Ἀχαιῶν
θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
ὑψηλόν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκεν
βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίη δέ τις ἄσχετος αἰὲν
ψάμμον ἀναβλύεσκε, διοιγομένοιο κλύδωνος.
οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι, οὔτ' ἐπ' ἐρετμῷ
χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ' ἄρα λαίφη
ἔσθενον ἀμφὶ κέρα, λελιημένοι, εἰρύσσασθαι,
ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
οὐδὲ κυβερνήτῃσι πέλεν μένος εἰσέτι, νηῶν

χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήϊα νωμᾷν·
πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευον ἄελλαι·
οὐδέ τις ἐλπωρὴ βιότου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
νὺξ ἅμα, καὶ μέγα χεῖμα, καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
ὦρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πότμον ὄρινεν,
ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέϊ κούρῃ·
ἥ ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα,
θῦνε μετ' ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς,
κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
νῆσοί τ', ἤπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσῃ,
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ᾗχι μάλιστα
τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Ἀργείοις· στοναχὴ δὲ καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
ἀγνυμένων· αἱ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν
αἰὲν ἐπεῤῥήγνυντο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
καὶ ῥ' οἱ μὲν, κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
νῆας ἐπεσσυμένας, αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
κάππεσον ἐς μέγα βένθος· ἀμειλίκτῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
κάτθανον· οὕνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
νηῶν δούρατα μακρά· συνηλοίηντο δὲ πάντων
σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες,
κεῖντο, καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
νήχοντ' ἀμφιπεσόντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς·
ἄλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβρασε δ' ἅλμη
βυσσόθεν, ὥς τε θάλασσαν, ἰδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν,
φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.
Ἡ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ἀτρυτώνη,
οὔτι καταισχύνεσκε βίην πατρός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ

ἴαχεν· ἡ δ', Αἴαντι χόλον καὶ πῆμα φέρουσα,
ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλη
ἐσκέδασεν διὰ τυτθά· περίαχε δ' αἰθήρ·
ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Ἀμφιτρίτη. 335
οἱ δ' ἔκτραθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοὺς
κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στερόπῃσι δ' ἀνάσσης
αἴχλη μαρμαίρεσκε, δυὼ κνέφας εἰσαΐουσα·
οἱ δ' ἄπυτον λάπτοντες ἁλὸς πολιηχέος ἅλμην,
θυμὸν ἀλιοπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο· 540
λῃϊάσιν δ' ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
καί ῥ' αἳ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλός, ἀμφαλοῦσαι
χεῖρας ἑαῖς τεκέεσσι, δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγεινὰς
δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας, οἷς ἅμα λυγρὰ
σπαῦδον ἀποφθίσασθαι, ἑῆς ἀντίξια λώβης 545
τινύμεναι Δαναούς· ἡ δ' ὑμὸν εἰσορόωσα,
τέρπετ' ἐὸν κατὰ θυμὸν ἀγανὴ Τριτογένεια.

Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δυσρατι νηός,
ἄλλοτε δ' αὖ χείρεσσι διήνυεν ἅλμυρὰ βένθη,
ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέρφιλον ἐοικώς· 550
σχίζετο δ' ἁλμυρὸν οἶδμα ποτὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
ἀνδρὸς ὑπειρθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορόωντες,
ἠνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον, ἠύτ' ἐπ' ἄκρην
οὔρεος ὑψηλοῖο δι' ἠέρος· ἄλλοτε δ' αὖτε 555
ὑψόθεν ἄνδρα φάραγξιν ἐνέκρυφεν· ῥοὰ δ' ὄγε χεῖρας
κάμνε πολυτλήτους· πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα, 560

πρὶν τλῆναι πακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀΐζὺς,
πάντοθεν τειρόμενον· περὶ γὰρ πακὰ μυρία Κῆρες
ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐπέπνευσεν ἀνάγκη·
φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
χωόμενοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι Θάλασσαν,
ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν.
δὴ γάρ τοι νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
αὐτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης, καί οἱ μέγα χώσατο· σὺν δ' ἐτίναξε
πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντη
ρεμνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· οἱ δ' ἀλεγεινὸν
θεινόμενοι φηγμῖνες ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ,
χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρον
εὐρέα, τῇπερ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίετο χερσί·
καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένῳ μάλα δηρὸν
χεῖρες ἀπεδρύφθησαν, ὑπέδραμε δ' αἷμ' ὀνύχεσσι·
μορμύρων δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένῳ περὶ κῦμα
ἀφρὸς ἄδην λείπαινε πάρη, λάσιόν τε γένειον.
καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ,
φήξας αἶαν ἔνερθεν, ἐπιπροέηκε κολώνην·
αὐτὰρ πάρος μεγάλοιο καπ' Ἐγκελάδοιο θαΐφρων
Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπεκάββαλε νῆσον,
ἦ ῥ' ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο Γίγαντος,
αἰθαλόεν πνείοντος ἴσω χθονός· ὣς ἄρα Λοκρῶν
ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη,
ὑψόθεν ἐξερεποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μίλας ἐκιχήσατ' ὄλεθρος,
γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα, καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ.

Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἱ δὲ πεσόντες
ἔκτοσθεν νηῶν· ὁλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
αἱ μὲν γὰρ φορέοντ' ἐπικάρσιαι ἂν ἀλὶ νῆες,
ἄλλαι δ' αὖ στέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
ἔκ κεράτων ἐράγησαν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
αἱ δὲ καὶ εἰς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι πατέδυσαν,
ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος· οὐδ' ὑπέμειναν
λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
συννεχές· ἡ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο διὰ θάλασσα.
καί τις ἔφη· Τάχα τοῖον ἐπίσχοιεν ἀνδράσι χεῖμα,
ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθεν,
ποντώθη δ' ἄρα γαῖα, βυθὸς δ' ἐπεχεύατο πάντη.
Ὡς ἄρ ἔφη Δαναῶν τις, ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπώς·
λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
πλήθεθ' ἁλὸς μέγα χεῦμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
ἠϊόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ' ἐπὶ χέρσον·
ἀμφὶ δὲ νῆα δοῦρα βαρύβρομον Ἀμφιτρίτην
πᾶσαν ἄδην ἐπάλυψε· μέσον δ' ἅδ' ἐφαίνετο κῦμα.
ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἄν' εὐρὺν
πόντον, ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον, οἱ δ' ἐνὶ πέτρῃς
ἄξαντες πέρι νῆας, ὀϊζυρῶς ἀπόλοντο,
Ναυπλίου ἐννεσίῃσιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα πικρὸς,
χείματος ὀρνυμένοιο, καὶ ἀλλυμένων Ἀργείων,
καίπερ ἀκηχέμενος, μήγ' ἐγήθησεν, οὔνεκ' ἄρ' αὐτῷ
δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὁμιλον
τειρόμενον κατὰ βένθος· ἰῇ δ' ἄρα πολλὰ τυπῇ

εὔχετ', ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι.
τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου
ἂψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὁ δ' αὐαλέην χερὶ πεύκην
αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἀπάτησεν Ἀχαιοὺς,
ἐλπομένους εὔορμον ἕδος λιμένων ἀφικέσθαι·
αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν.
αὐταῖς αὖν νήεσσι· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλγος
τλῆσαν, ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
νυκτὶ θοῇ· παῦροι δὲ φύγον μόρον, οὕς τ' ἐσάωσεν
ἢ θεός, ἢ δαίμων τις ἐπίῤῥοθος. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ' Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ,
ὅς ῥα τότ' ἀκαμάτῃσι περὶ φρεσὶ πάχυ μεγαίρων
τείχεσι καὶ πύργοισιν ἐϋσθενέων Ἀργείων,
οὓς ἔκαμον Τροίῃ, στυγερῆς ἔμεν ἄλκαρ ἀϋτῆς,
ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
ὅσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον,
καί μιν ἐπ' ἠϊόνας Τρώων βάλεν· ὗς δ' ὕπερθεν
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδεῖ Ἐννοσιγαίῳ·
οὐ μὴν οὐδ' Ἑκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,
ἀλλ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε· κατέκλυσε δ' ἔργον Ἀχαιῶν
καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι οἱ κελάδοντες
χείμαῤῥοι ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
τοὺς μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπιτον ὕδωρ,

ἰλύν τε, ψάμαθόν τε· βίῃ δ' ἐλέλιξε κραταιῇ
Σίγειον· ἠϊόνες δὲ μέγ' ἔβραχον ἔκ τε Θεμέθλων
Λαρδανίη· καὶ ἄϊστον ὑποβρύχιόν τε καλύφθη
ἕρκος ἀπειρέσιον· κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης
μακρὰ διϊσταμένης ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μοῦνη,
χασσαμένου πόντοιο, καὶ ἐκ θινῶν ἐριδούπων
νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατ' ἔκτοθι· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
ἄλλῃ δ' ἄλλος ἵκανεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

Τέρμα πολυκμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο,
καὶ λόχον, Ἀργείης ἱππήλατον ἔργον Ἀθήνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνεῖσα,
ἔννεπε Καλλιόπεια· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
κεκριμένου πολέμοιο ταχείῃ λῦσον ἀοιδῇ.
Ἤδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένου λυκάβαντος,
γηραλέῃ τετάνυστο φόνων ἀκόρητος Ἐνυὼ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσιν· ἐναιρομένων δ' ἄρα φώτων,
δούρατα κεκμήκει· ξιφέων δ' ἔθνησκον ἀπειλαί·
σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκεν ἑλικτὴ
ἁρμονίη ῥηχθεῖσα φερεσσακέων τελαμώνων·
ἀσπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων·
λύετο καμπύλα τόξα· κατέῤῥεον ὠκέες ἰοί.
ἵπποι δ' οἱ μὲν ἄνευθεν ἀεργηλῆς ἐτὶ φάτναις
εἰκτρὰ κάτω μύοντες ὁμόζυγας ἔστενον ἵππους,
οἳ δ' αὐτοὺς ποθέοντες ὀλωλότας ἡνιοχῆας.
κεῖτο δὲ Πηλείδης μὲν ἔχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον·
Ἀντιλόχῳ δ' ἐπὶ παιδὶ γέρων ὠδύρετο Νέστωρ·
Αἴας δ', αὐτοφόνῳ βριαρὸν δέμας ἕλκεϊ λύσας,
φάσγανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμηνότος αἵματος ὄμβρῳ.
Τρωσὶ δέ, λωβητοῖσιν ἐφ' Ἕκτορος ἑλκυθμοῖσι
μυρομένοις, οὐ μοῦνον ἔην ἐπιδήμιον ἄλγος·

ἀλλὰ καὶ ἀλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες,
δάκρυσιν ἠμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·
κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τόν ποτε μήτηρ
ἐς Τροίην μὰν ἔπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ,
δουρὶ δὲ Πατροκλῆος Μενοιτιάδαο πεσόντα
αἵματι δακρύσας ἐχύθη πατρώιος Αἰθήρ.
καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῷ πεπεδημένον ὕπνῳ
Ῥῆσον μὲν Θρῄκες ἐπώκυον· ἣ δ' ἐπὶ πότμῳ
Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἐνεδύσατο μήτηρ,
φέγγος ὑποκλέψασα κατηφέος ἤματος Ἠώς.
αἳ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες,
κοπτόμεναι περίκυκλον ἀθηλέος ὄμφακα μαζοῦ,
παρθένον ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
ἣ τε πολυξείνοιο χορὸν πολέμοιο μολοῦσα
θηλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν
νῆας ἐς ἀγχιάλους· μελίῃ δέ ἑ μοῦνος ὑποστὰς
καὶ κτάνε καὶ σύλησε καὶ ἐκτερέϊξεν Ἀχιλλεύς.
Εἵστήκει δ' ἔτι πᾶσα θεοκμήτων ἐπὶ πύργων
Ἴλιος, ἀκλινέεσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοις·
ἀμβολίῃ δ' ἠσχαλλε δυσαχθέϊ λαὸς Ἀχαιῶν·
καί νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν,
ἀκάματός περ ἐοῦσα, μάτην ἴδρωσεν Ἀθήνη,
εἰ μή, Δηϊφόβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἐάσας,
Ἰλιόθεν Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένος ἦλυθε μάντις.
οἷα δέ που μογέοντι χαριζόμενος Μενελάῳ
ὠψιτέλεστον ὄλεθρον ἐῇ μαντεύσατο πάτρῃ.
οἳ δέ, βαρυζήλοιο Θεοκρόπιης Ἑλένοιο,
αὐτίκα μηκεδανοῖο μόθου τέλος ἠρεύκαντο.
καὶ Σκῦρον μὲν ἔβαινε λιπὼν εὐπέρθενον ἄστυ

υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείης·
μήπω δ' εὐφυέεσσιν ἰουλίζων κροτάφοισιν,
ἀλκὴν πατρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐὼν πολεμιστής.
ἦλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἑὸν βρέτας ἁγνὸν ἄγουσα,
ληϊστὴ μὲν ἐοῦσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Ἀθήνη.
Ἤδη καὶ βουλῇσι θεῆς ὑποεργὸς Ἐπειός
Τροίης ἐχθρὸν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει·
καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβαινεν
Ἴδης ἐξ αὐτῆς, ὁπόθεν καὶ πρόσθε Φέρεκλος
νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο, πήματος ἀρχήν.
ποίει δ' εὐρυτάταις μὲν ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖαν
γαστέρα, κοιλήνας ὁπόσον νεὸς ἀμφιελίσσης
ὀρθὸν ἐπὶ στάθμην μέγεθος τορνώσατο τέκτων.
αὐχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσσιν ἔπηξε,
ξανθῷ πορφυρόπεζαν ἐπιῤῥήνας τρίχα χρυσῷ·
ἡ δ' ἐπικυμαίνουσα μετήορος αὐχένι κυρτῷ,
ἐκ κορυφῆς λοφόεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῷ·
ὀφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπεας ἐν δυσὶ κύκλοις
γλαυκῆς βηρύλλοιο καὶ αἱμαλέης ἀμεθύσσου.
τῶν δ' ἐπιμισγομένων διδύμης ἀμαρύγμασι χροιῆς,
γλαυκῶν φοινίσσοντο λίθων ἑλίκεσσιν ὀπωπαί.
ἀργυφέους δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας,
ἄκρα δακεῖν σπεύδοντας ἐϋστρέπτοιο χαλινοῦ
καὶ στόματος μεγάλοιο λαθὼν ἀνέῳξε κελεύθους,
ἀνδράσι κευθομένοισι παλίῤῥοον ἆσθμα φυλάσσων.
καὶ διὰ μυκτήρων φυσίζοος ἔῤῥεεν ἀήρ.
οὔατα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρηρεν
ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα μένειν σάλπιγγος ἀκουήν.
νῶτα δ' ὁμοῦ λαγόνεσσι συνήρμοσε καὶ ῥάχιν ὑγρήν·

ἰσχία τε γλουτοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνῆψεν.
σὺρετο δὲ πρυμνοῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν ἕκλυτος οὐρή,
ἄμπελος ὡς γναμπτοῖσι καθελκομένη θυσάνοισιν.
οἱ δὲ πόδες βαλιοῖσιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσιν,
ἄπτερον ὥςπερ ἔμελλον ἐπὶ δρόμον ὁπλίζεσθαι,
οὕτως ἠπείγοντο· μένειν δ' ἐκέλευσεν ἀνάγκη·
οὐ μὲν ἐπὶ κνήμῃσιν ἀχαλκέες ἔξεχον ὁπλαί,
μαρμαρέης δ' ἐλίκεσσι κατεσφήκωντο χελώνης,
ἀπτόμεναι πεδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῷ.
κληῖστὴν μὲν ἔθηκε θύρην καὶ κλίμακα τυκτήν,
ἣ μὲν ὅπως, ἅϊδηλος ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖα,
ἔνθα καὶ ἔνθα φέρῃσι λόχον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν·
ἣ δ' ἵνα λυομένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἓν ἰοῦσα,
εἴη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὁροῦσα.
ἀμφὶ δὲ μιν λευκοῖο κατ' αὐχένος ἠδὲ γενείων
ἄνθεσι πορφυρέοισι πέριξ ἔζωσεν ἱμάντων,
καὶ σκολιῇς ἐλίκεσσιν ἀναγκαίοιο χαλινοῦ,
κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίνεϊ χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κάμεν μενεδήϊον ἵππον,
κύκλον ἐϋκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἑκάστῳ,
ἑλκόμενος πεδίοισιν ὅπως πειθήνιος εἴη,
μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὁδεύῃ.
Ὣς ὁ μὲν ἐξήστραπτε φόβῳ καὶ κάλλεϊ πολλῷ,
εὐρὺς θ' ὑψηλός τε· τὸν οὐδέ κεν ἀρνήσαιτο,
εἴ μιν ζωὸν ἔτετμεν, ἐλαυνέμεν ἵππιος Ἄρης.
ἀμφὶ δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις Ἀχαιῶν
πρίν μιν ἐσαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυστον ἀνάψῃ.
οἱ δέ, Μυκηναίης Ἀγαμέμνονος ἐγγύθι νηός,
λαῶν ὀρνυμένων ὅμαδον καὶ κῦμα φυγόντες,

ἐς βουλὴν βασιλῆες ἀολλίσθησαν Ἀχαιῶν.
ἡ δέ, ταναυφθόγγοιο δέμας κήρυκος ἑλοῦσα,
συμφράδμων Ὀδυσῆϊ παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη,
ἀνδρὸς ἐπιχρίουσα μελίχροϊ νίκταρι φωνήν.
αὐτὰρ ὁ, δαιμονίῃσι νόον βουλῇσιν ἑλίσσων,
πρῶτα μὲν εἰστήκει κενεόφρονι φωτὶ ἐοικώς,
ὄμματος ἀστρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἔρείσας·
ἄφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας,
δεινὸν ἀνεβρόντησε, καί, ἠερίης ἅτε πηγῆς,
ἐξέχεεν μέγα λαῖτμα μελισταγέος νιφετοῖο·
Ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κρύφιος λόχος ἐπετέλεσται,
χερσὶ μὲν ἀνδρομέῃσιν, ἀτὰρ βουλῇσιν Ἀθήνης.
ὑμεῖς δ', οἵ τε μάλιστα πεποίθατε κάρτεϊ χειρῶν,
πρόφρονες ἀλκήεντι νόῳ καὶ τλήμονι θυμῷ
σπέσθε μοι· οὐ γὰρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντας
μοχθίζειν ἀτέλεστα καὶ ἄχρεα γηράσκοντας,
ἀλλὰ χρὴ ζώοντας ἀοίδιμον ἔργον ἀνῦσαι,
ἢ θανάτῳ βροτόεντι κακοκλειὲς αἶσχος ἀλύξαι.
ἡμῖν θαλπωρὴ προφερέστερα ἤπερ ἐκείνοις·
εἰ μή που στρουθοῖο καὶ ἀρχαίοιο δράκοντος
καὶ καλῆς πλατάνοιο καὶ ὠκυμόροις ἐπὶ τέκνοις
μητέρος ἑλκομένης ἀπαλῶν τ' ἐλάθεσθε νεοσσῶν.
εἰ δὲ θεοπροπίῃσι γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,
ἀλλὰ καὶ ὣς Ἑλένοιο μετήλυδος ὁμφητῆρος
μαντοσύναι καλέουσιν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην.
τοὔνεκά μοι πείθεσθε, καὶ ἱππείην ἐπὶ νηδὺν
θαρσαλέοι σπεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλγος
Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ἀπατήνορα τέχνην

Ἴλιον εἰςανάγωσιν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
οἱ δ' ἄλλοι πρύμναια μεθίετε πείσματα νηῶν.
πῦρ ἴδιον πλεκτῇσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες·
Ἰλιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτήν,
πλώετε πανσυδίῃ ψευδώνυμον οἴκαδε νόστον,
εἰςόκεν εὐόρμου τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς
ὔμμι συναγρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο
σημαίνῃ παλίνορσον ἐπὶ πλόον ἑσπέριον πῦρ.
καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπειγομένων ἐρετάων
γιγνέσθω; μήτ' ἄλλο φόβου νόφος, οἷά τε νύκτες
ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δείματα θυμοῦ.
ἔστω δὲ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιος αἰδώς·
μήτε τις αἰσχύνειεν ἑὸν κλέος, ὥς κεν ἕκαστος
ἄξιον ὧν ἐμόγησε λάβῃ γέρας ἱπποσυνάων.
Ὣς φάμενος βουλῆς ἐξήχετο· τοῖο δὲ μύθοις
πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεοπτόλεμος θεοειδής,
πῶλος ἅτε δροσόεντος ἐπειγόμενος πεδίοιο,
ὅς τε, νεοζυγέεσσιν ἀγαλλόμενος φαλάροισιν,
ἔφθασε καὶ μάστιγα καὶ ἡνιοχῆος ἀπειλήν.
Τυδείδης δ' ἐπόρουσε Νεοπτολέμῳ Διομήδης,
θαυμάζων ὅτι τοῖος ἔην καὶ πρόσθεν Ἀχιλλεύς.
ἕσπετο καὶ Κυάνιππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαιθὼ
Τυδηΐς, θαλάμοιο μινυνθαδίοιο τυχοῦσα,
ὠκυμόρῳ τέκε παῖδα σακεσπάλῳ Αἰγιαλῆϊ.
ἔστη καὶ Μενέλαος· ἄγεν δέ μιν ἄγριος ὁρμὴ
Δηϊφόβου ποτὶ δῆριν, ἀπηνεῖ δ' ἕζετο θυμῷ,
δεύτερον ἁρπακτῆρα γάμου λελιημένος εὑρεῖν.
τῷ δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
εἰςέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον, οὐδ' ἐπὶ κούραις

μαργαίνων ἀθέμιστον· ἀνέστησεν δὲ καὶ ἄλλον,
Κρητῶν Ἰδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα.
Νεστορίδης δ' ἅμα τοῖσιν ἔβη κρατερὸς Θρασυμήδης,
καὶ Τελαμώνιος υἱὸς ἐκηβόλος ἤϊε Τεῦκρος·
τοῖσι δ' ἐπ' Ἀδμήτοιο παῖς πολύϊππος ἀνέστη
Εὔμηλος· μετὰ τὸν δὲ Θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας,
εὖ εἰδὼς ὅτι μόχθον ἀμήχανον ἐκτελέσαντες
ἤδη Τρώϊον ἄστυ καθαιπεύουσιν Ἀχαιοί.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἔλειφθεν ἀποστρεφθέντες ἀρωγῆς,
Εὐρύπυλός τ' Εὐαιμονίδης ἀγαθός τε Λεοντεύς,
Δημοφόων τ' Ἀκάμας τε, δύω Θησήϊα τέκνα,
Ὀρτυγίδης δ' Ἄντικλος, ἓν αὐτόθι τεθνειῶτα
ἵππῳ δακρύσαντες ἐνεκτερέϊξαν Ἀχαιοί·
Πηνέλεώς τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἀγαπήνωρ,
Ἰφιδάμας τε καὶ Εὐρυδάμας, Πελίαο γενέθλη,
τόξῳ δ' Ἀμφιδάμας κεκορυθμένος· ὕστατος αὖτε
τέχνης ἀγλαόμητις ἑῆς ἐπέβαινεν Ἐπειός.
εὐξάμενοι δὴ ἔπειτα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ
ἱππείην ἔσπευδον ἐς ὁλκάδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη
ἀμβροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἐδωδὴν
δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μή τι, πανημέριοι λοχόωντες
τειρόμενοι βαρύθοιεν ἀτερπεῖ γούνατα λιμῷ.
ὡς δ' ὁπότε κρυμνοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελάων
ἠέρα παχνώσασα χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
τηκομένη δ' ἀνέηκε πολὺν ῥόον· οἱ δ' ἀπὸ πέτρης
ὀξὺ καταθρώσκουσι κυβιστητῆρι κυδοιμῷ,
δοῦπον ὑποπτήξαντες ὀρειτρεφέος ποταμοῖο,
θῆρες, ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς,
σιγῇ φρικαλέῃσιν ἐπὶ πλευρῇσι μένουσι,

πικρὰ δὲ πειράσαντες ὀΐζυρῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης
τλήμονες ἐκδέχεται πότε παύεται ὄβριμον ὕδωρ·
ὣς οἵ γε, γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θοροῦντες,
ἀτλήτους ἀνέχοντο πόνους ἀκμῆτες Ἀχαιοί.
τοῖσι δ᾽ ἐπεκλήϊσσε θύρην ἐγκύμονος ἵππου
πιστὸς ἀτεκμάρτοιο δόλου πυλαωρὸς Ὀδυσσεύς.
αὐτὸς δ᾽ ἐν κεφαλῇ σκοπὸς ἕζετο· τὼ δέ οἱ ἄμφω
ὀφθαλμὼ ποθέοντες ἐλάνθανον ἐκτὸς ἐόντας.
Ἀτρείδης δ᾽ ἐκέλευσεν ὑποδρηστῆρας Ἀχαιούς
λῦσαι λαΐνον ἕρκος ἐϋγνάμπτοισι μακέλλαις,
ἵππος ὅπερ κεκάλυπτο· θέλεν δέ ἑ γυμνὸν ἔασαι,
τηλεφανὴς ἵνα πᾶσιν ᾖν χάρις ἀνδράσι πέμπῃ.
καὶ τὸ μὲν ἐξελάχαινον ἐφημοσύνῃ βασιλῆος.
ἠέλιος δ᾽ ὅτε νύκτα παλίνσκιον ἀνδράσιν ἕλκων
ἐς δύσιν ἀχλυόπεζαν ἐκηβόλον ἔτραπεν ἠῶ,
δὴ τότε κηρύκων ἐπεκίδνατο λαὸν ἀϋτή
φεύγειν ἀγγελέουσα καὶ ἑλκέμεν εἰς ἅλα κοίλην
νῆας ἐϋκραίρους ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
ἔνθα δὲ πευκήεντος ἀνασχόμενοι πυρὸς ὁρμήν,
ἕρκεά τε πρήσαντες ἐϋσταθέων πλισιάων,
νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ῥοιτειάδος ἀκτῆς
ὅρμον ἐς ἀντιπέραιον ἐϋστεφάνου Τενέδοιο,
γλαυκὸν ἀναπτύσσοντες ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.
μοῦνος δὲ πληγῇσιν ἐκούσια γυῖα χαραχθείς
Αἰσιμίδης ἐλέλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἥρως,
κρυπτὸν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πήματα κεύθων.
ὡς δ᾽ ὁπότε σταλίκεσσι λίνον περιηνεκέεσσιν
θηρσὶν ὀρειπλανέεσσι λόχον πολυεπὲς ἔπηξαν
ἀνέρες ἀγρευτῆρες· ὁ δ᾽ ἐκριδόν, οἷος ἀπ᾽ ἄλλων

λαθρίδιος, πυκινοῖσιν ὑπὸ πτόρθοισι δεδυκώς,
δίκτυα παπταίνων ἔλαθεν θηροσκόπος ἀνήρ·
ὣς τότε, λωβητοῖσι περίστικτος μελέεσσι,
Τροίῃ λυγρὸν ὄλεθρον ἐμήδετο· παῤῥὲ οἱ ὤμους
ἕλκεσι ποιητοῖσιν ἐπήρρεε νήχυτον αἷμα.
ἣ δὲ περὶ κλισίῃσιν ἐμαίνετο παννυχίη φλόξ,
καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδινέα φοιτάδι φιπῇ·
Ἥφαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θυέλλας
παντοίας ἐτίνασσεν ἐπιπνείουσα καὶ αὐτὴ
μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς φαεσίμβροτος Ἥρη.
ἤδη δὲ Τρώεσσί καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
ὄρθρον ὑπὸ σκιόεντα πολύθρους ἦλυθε φήμη,
δήϊον ἀγγέλλουσα φόβον σημάντορι κηπνῷ.
αὐτίκα δ' ἐξέθορον πυλέων πετάσαντες ὀχῆας
πεζοί θ' ἱππῆές τε καὶ ἐς πεδίον προχέοντο,
διζόμενοι μή πού τις ἔην δύλος ἄλλος Ἀχαιῶν.
οἱ δέ, θοῆς οὐρῆας ὑποζεύξαντες ἀπήναις,
ἐκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμῳ βασιλῆϊ
ἄλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
θαλπόμενοι περὶ παισὶν ὅσους λίπε φοίνιος Ἄρης,
ὀσσόμενοι καὶ γῆρας ἐλεύθερον. οὐ μὲν ἔμελλον
γηθήσειν ἐπὶ δηρόν· ἐπεὶ Διὸς ἤθελε βουλή.
οἱ δ', ὅτε τεχνήεντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππου,
θαύμασαν ἀμφιχυθέντες, ἅτ' ἰχνήεντες ἰδόντες
αἰετὸν ἀλκήεντα περικλάζουσι κολοιοί.
τοῖσιν δὲ τρηχεῖα καὶ ἄκριτος ἔμπεσε βουλή·
οἱ μὲν γὰρ πολέμῳ βαρυπενθέϊ κεκμηῶτες,
ἵππον ἀπεχθήραντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον Ἀχαιῶν,
ἤθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξαι,

ἠὲ καὶ ἀμφιτόμοισι διαῤῥῆξαι πελέκεσσιν·
οἵ δέ, νεοξέστοιο πεποιθότες ἔργμασι τέχνης,
ἀθανάτοις ἐκέλευον ἀρήϊον ὕπνον ἀνάψαι,
ὕστερον Ἀργείοισι μόθου σημήϊον εἶναι.
φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι παναίολα γυῖα κομίζων
γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνήρ·
αἵματι δὲ σμώδιγγες ἀεικεῖ βεβριθυῖαι,
ἴχνια λωβήεντα θοῶν ἀνέφαινον ἱμάντων.
αὐτίκα δὲ Πριάμοιο κοδῶν προπάροιθεν ἐλυσθεὶς
ἱκεσίαις παλάμῃσι παλαιῶν ἥψατο γούνων,
λισσόμενος δέ γέροντα θολοπλόκον ἔσχε μῦθον·
Ἄνδρα μὲν Ἀργείοισιν ὁμόκλοον εἴ μ' ἐλεαίρεις,
Τρώων δὲ φυτῆρα καὶ ἄσπετος εἰ μὲ σαώσεις,
Δαρδανίδη σπηκτοῦχε, καὶ ὔστατον ἐχθρὸν Ἀχαιῶν,
οἷά με λωβήσαντο θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλεγόντες,
οὐδὲν ἀλιτραίνοντα, κακοὶ καὶ ἀπηνέες αἰεί·
ὣς μὲν Ἀχιλλῆος γέρας ἥρπασαν Αἰακίδαο,
ὣς δὲ Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρῃ,
ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην·
καὶ νῦν οἷά μ' ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, οὕνεκα φεύγειν
οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένειν δ' ἐκέλευον ἑταίρους·
οἵ δέ, νοοπλήγεσσιν ἀτασθαλίῃσι δαμέντες,
εἵματα μὲν μ' ἀπέδυσαν, ἀεικελίῃσι δ' ἱμάσθλαις
πᾶν δέμας οὐτήσαντες, ἐπὶ ξείνῃ λίπον ἀκτῇ·
ἀλλά, μάκαρ, πιφύλαξο Διὸς σίβας ἱκεσίοιο·
χάρμα γὰρ Ἀργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἐάσῃς
χερσὶν ὑπὸ Τρώων ἑκτὴν καὶ ξεῖνον ὀλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ἐπάρμιος ἔσσομαι ὑμῖν,
μηκέτι δειμαίνειν πόλεμον παλίντροπον Ἀχαιῶν.

Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἀγαπῇ μειλίξατο φωνῇ·
ξεῖνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτ' ἔοικε
τάρβος ἔχειν· ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν Ἀχαιῶν·
αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσεαι· οὐδέ σε πάτρης
οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
ἀλλ' ἄγε, καὶ σύ μοι εἰπὲ πίτοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
ἵππος, ἀμειλίκτοιο φόβου τέρας· εἰπὲ δὲ σεῖο
οὔνομα καὶ γενεήν, ὁπόθεν δέ σε νῆες ἔνεικαν.

Τὸν δ' ἐπιθαρσήσας προσέφη πολυμήχανος ἥρως·
ἔξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἐθέλοντα κελεύεις.
Ἄργος μοι πόλις ἐστί, Σίνων δέ μοι οὔνομα κεῖται·
Αἴσιμον αὖ καλέουσιν ἐμὸν πολιὸν γενετῆρα.
ἵππον δ' Ἀργείοισι παλαίφατον εὗρεν Ἐπειός·
εἰ μὲν γάρ μιν ἔᾶτε μένειν αὐτοῦ ἐπὶ χώρῃ,
Τροίην θέσφατόν ἐστιν ἑλεῖν πόλιν ἔγχος Ἀχαιῶν·
εἰ δέ μιν, ἄγνὸν ἄγαλμα, λάβῃ κρησῖμον Ἀθήνῃ,
φεύξονται προφυγόντες ἀνηνύστοις ἐπ' ἀέθλοις.
ἀλλ' ἄγε δὴ σειρῇσι περίπλοκον ἀμφιβαλάντες
ἕλκετ' ἐς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον ἵππον·
ἄμμι δ' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολις ἡγεμονεύοι,
δαιδάλεον σπεύδουσα λαβεῖν ἄνάθημα καὶ αὐτή.

Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐπέλευσε λαβόντα
ἔσσασθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τοὶ δέ, βοείαις
δησάμενοι σειρῇσιν ἐϋπλέκτοις τε κάλοισιν,
εἷλκον ὑπὲρ πεδίοιο θοῶν ἐπιβήτορα κύκλων
ἵππον, ἀριστῆεσσι βεβυσμένον· οἱ δὲ πάροιθεν
αὐλοὶ καὶ φόρμιγγες ὁμὴν ἐλίγαινον ἀοιδήν.
σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίχλη

ἄσκοπος ἐσσομένων· κενεῷ δ' ὑπὸ χάρματι πολλοὶ
πολλάκις ἀγνώσσουσι περιπταίοντες ὀλέθρῳ.
οἵη καὶ Τρώεσσι τότε φθισίμβροτος ἄϊτη
ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος ἐκώμασεν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἤδεεν, οὕνεκα λάβρον ἐφέλκετο πένθος ἄλαστον.
ἄνθεα δὲ δροσόεντος ἀμησάμενοι ποταμοῖο
ἕστεφον αὐχενίους πλοκέμους σφετέροιο φονῆος.
γαῖα δέ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη περὶ κύκλοις,
δεινὸν ὑπερβρυχᾶτο· σιδήρειοι δὲ καὶ αὐτῶν
τριβόμενοι τρηχεῖαν ἀνέστενον ἄξονες ἠχήν·
τετρίγει δὲ κάλων ξυνοχή, καὶ πᾶσα ταθεῖσα
λιγυὺν αἰθαλόεσσαν ἕλιξ ἀνεκήκιε σειρή.
πολλὴ δ' ἑλκόντων ἑνοπὴ καὶ κόμπος ὀρώρει·
ἔβρεμε νυμφαίῃσιν ἅμα δρυσὶ δάσκιος Ἴδη,
ἴαχε καὶ Ξάνθου ποταμοῦ κυκλούμενον ὕδωρ,
καὶ στόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· οὐρανίη δὲ
ἐκ Διὸς ἑλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ.
οἱ δ' ἦγον προπάροιθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρή,
σχιζομένη ποταμοῖσι καὶ οὐ πεδίοισιν ὁμοίη.
εἵπετο δ' αἰόλος ἵππος ἀρηΐφιλους ἐπὶ βωμούς,
πυδιόων ὑπέροπλα· βίῃ δ' ἐπέρεισεν Ἀθήνη
χεῖρας ἐπιβρίσασα νεογλυφέων ἐπὶ μηρῶν.
ὡς δὲ θέων ἀκίχητος ἐπάδραμε θᾶσσον ὀϊστοῦ,
Τρῶας ἐϋσκάρθμοισιν ὁδοιπορίῃσι διώκων,
εἰσόκε δὴ πυλέων ἐπεβήσατο Δαρδανιάων.
αἱ δέ οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πτύχες ἐστείνοντο·
ἀλλ' Ἥρη μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὖθις ὁδοῖο
πρόσθεν ἀναστέλλουσα· Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
σταθμὸν ἀνοιγομένων πυλέων ἀνέκοπτε τριαίνῃ.

Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
νύμφαι τε πρόγαμοί τε καὶ ἴδμονες Εἰλειθυίης,
μολπῇ τ' ὀρχηθμῷ τε περὶ βρέτας εἱλίσσοντο·
ἄλλαι δὲ χνοόωσαν ἀμελγόμεναι χάριν ὄμβρου,
ὁλκῷ δουρατέῳ ῥοδέους στορέσαντο τάπητας·
αἱ δέ, θαλασσαίης ἐπιμάζια νήματα μίτρης
λυσάμεναι, κλωστοῖσι κατέπλεκον ἄνθεσιν ἵππον·
καί τις, ἀπειρεσίοιο πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα,
χρυσείῳ προχέυσα κρόκῳ πεκερασμένον οἶνον,
γαῖαν ἀνεκνίσσωσε χυτὴν εὐωδεῖ πηλῷ.
ἀνδρομέῃ δὲ βοῇ συνεβάλλετο θῆλυς ἰωή,
καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γήραος ἠχῇ.
οἷαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο
χείματος ἀμφίπολοι, γεράνων στίχες ἠεροφώνων,
κύκλον ἐποχμεύουσιν ἀλήμονος ὀρχηθμοῖο
γειοπόνοις ἀρότῃσιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι·
ὣς οἵγε κλαγγῇ τε δ' ἄστεος ἠδὲ πυδοιμῷ
ἦγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον.
κούρη δὲ Πριάμοιο θεήλατος οὐκέτι μίμνειν
ἤθελεν ἐν θαλάμοισι· διαῤῥήξασα δ' ὀχῆας
ἔδραμεν, ἠΰτε πόρτις ἀήσυρος, ἣν τε τυπεῖσαν
κέντρον ἀνεπτοίησε βοοῤῥαίστου μύωπος.
ἡ δ' ρὖτ' εἰς ἀγέλην ποτιδέρκεται, οὔτε βοτῆρι
πείθεται, οὐδὲ νομοῦο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνῳ
ὀξεῖ θηγομένη βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν·
τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσείετο δάφνην.
πάντη δὲ βρυχᾶτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων,
οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπεν δὲ ἑ παρθένος αἰδώς.

οὐχ οὕτω Θρῄϊσσαν ἐπὶ δρυόεσσιν γυναῖκα
νήδυμος αὐλὸς ἔτυψεν ὀρειμανέος Διονύσου,
ἥ τε θεῷ πληγεῖσα παρήορον ὄμμα τιταίνει,
γυμνὸν ἐπισσείουσα κάρη κυανώπυκι πευκῇ·
ὣς ἦγε πτερόεντος ἀναΐξασα πόδοιν
Κασσάνδρη Θεόφοιτος ἐμαίνετο· πυκνὰ δὲ χαίτην
κοπτομένη καὶ στέρνον ἀνίαχε μαινάδι φωνῇ·
Ὦ μέλεοι, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες
δαιμόνιοι μαίνεσθε καὶ ὑστατίην ἐπὶ νίκην
σπεύδετε, καὶ πολέμοιο πέρας καὶ νήγρετον ὕπνον;
δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρήϊος· αἶ δὲ που ἤδη
τίκτουσιν μογερῇς Ἑκάβης ὠδῖνες ἀνείρων·
λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἄτος, πολέμοιο λυθέντος.
τοῖος ἀριστήων λόχος ἔρχεται, οὓς ἐπὶ χάρμην
τεύχεσιν ἀστράπτοντας ἀμαυροτάτην ὑπὸ νύκτα
τέξεται ὄβριμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι θορόντες
ἐς μόθον ὁρμήσουσι τελειότατοι πολεμισταί.
οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογοστόκον ἵππον ἀνεῖσαι,
ἀνδράσι τικτομένοισιν ἐπισχήσουσι γυναῖκες·
αὐτὴ δ' Ἐλλείθυια γενήσεται ἥ μιν ἔτευξεν·
γαστέρα δὲ πλήθουσαν ἀνακλίνασα βοήσει
μαῖα πολυκλαύτοιο τόκου πτολίπορθος Ἀθήνη.
καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἐλίσσεται ἔνδοθι κῦργον
αἵματος ἐκχυμένου πέλαγος καὶ κῦμα φόνοιο·
δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
νυμφία· φωλεύει δ' ὑπὸ δούρασι κευθόμενον πῦρ.
ᾧ μοι ἐμῶν ὠχέων, ᾧ μοι σέο, πάτρηον ἄστυ·
αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεται· οἴχεται ἔργον
ἀθανάτων, προθέλυμνα θεμείλια Λαομέδοντος·

καὶ σὲ πάτερ καὶ μῆτερ ὀδύρομαι, οἷά μοι ἤδη
ἀμφότεροι πείσεσθε· σὺ μέν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδουπώς,
κείσεαι Ἐρκείοιο Διὸς μεγάλου παρὰ βωμῷ·
μῆτερ ἀριστοτόκεια, σὲ δὲ βρυτὴς ἀπὸ μορφῆς
λυσσαλέην ἐπὶ παισὶ θεοὶ κύνα ποιήσουσιν.
δῖα Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι· ὥς ὄφελέν τις
Ἀργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι μὲ καὶ αὐτήν.
τίς γάρ μοι χρειὼ βιότου πλέον, εἴ με φυλάσσει
οἰκτροτέρῳ θανάτῳ, ξείνη δέ με γαῖα καλύψει;
τοιαὶδ' ἐμοὶ δέσποινα καὶ αὐτῷ δῶρα ἄνακτι
ἀντὶ τόσων καμάτων Ἀγαμέμνονι πότμον ὑφαίνει.
ἀλλ' ἤδη φράζεσθε, τά τε γνώσεσθε παθόντες,
καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε, φίλοι, βλαψίφρονος ἄτης.
ῥηγνύσθω πελέκεσσι δέμας πολυχανδέος ἵππου,
ἢ πυρὶ καιέσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεύθων
ὀλλύσθω, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
καὶ τότε μοι δαίνυσθε καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίης ἐρατεινῆς.
Ἦ μὲν ἔφη· τῇ δ' οὔτις ἐπείθετο· τὴν γὰρ Ἀπόλλων
ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὴν καὶ ἄπιστον ἔθηκεν.
τὴν δὲ πάτηρ ἐνένισπεν ὁμοκλήσας ἐπέεσσιν·
Τίς σε πάλιν, κακόμαντι, δυσώνυμος ἤγαγε δαίμων,
θαρσαλέη κυνόμυια; μάτην ὑλάουσ' ἀπερύκεις.
οὔπω σοι κέκμηκε νόος λυσσώδεϊ νούσῳ,
οὐδὲ παλιμφήμων ἐκορέσσατο λαβροσυνάων,

ἀλλὰ καὶ ἡμετέρῃσιν ἐπαχνυμένη θαλίῃσιν
ἦλυθες, ὁππότε πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀνῆψεν
ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νῆας Ἀχαιῶν;
οὐδ' ἔτι δούρατα μακρὰ τινάσσεται· οὐδ' ἔτι τόξα
ἕλκεται· οὐ ξιφέων σαλίη· σιγῶσι δ' ὀϊστοί.
ἀλλὰ χοροὶ καὶ μοῦσα μελίπνοος· οὐδ' ἔπι νείκη.
οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδ' ἐπὶ θῆριν
ἄνδρα γυνὴ πέμψασα νέκυν δακρύσατο χήρη.
ἵππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος Ἀθήνη.
παρθένε τολμήεσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα,
ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄγρια μαργαίνουσα,
μοχθίζεις ἀτέλεστα καὶ ἱερὸν ἄστυ μιαίνεις.
ἔρρ' οὕτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ θαλίαι τε μέλονται.
οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δεῖμα λέλειπται,
οὐδ' ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς.
Ὣς εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κούρην
κευθμὸν ἔσω θαλάμοιο· μόγις δ' ἀέκουσα τοκῆι
πείθετο· παρθενίῳ δὲ περὶ κλιντῆρι πεσοῦσα,
κλαῖεν, ἐπισταμένη τὸν ἑὸν μόρον· ἔβλεπε δ' ἤδη
πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρναμένων πῦρ.
οἱ δέ, πολισσούχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Ἀθήνης
ἵππον ἀναστήσαντες ἐϋξέστων ἐπὶ βάθρων,
ἔφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν·
ἀθάνατοι δ' ἀνένευον ἀνηνύστους ἑκατόμβας.
εἰλαπίνη δ' ἐπίδημος ἔην καὶ ἁμήχανος ὕβρις,
ὕβρις ἑλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος οἴνου,
ἀφραδίη τε βέβυστο, μεθημοσύνη τε κεχήνει
πᾶσα πόλις· πυλέων δ' ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμήλει·
ἤδη γὰρ καὶ φέγγος ἐδύετο· δαιμονίη δὲ

Ἴλιον αἰπεινὴν ὀλεσίπτολις ἀμφέβαλεν νύξ·
Ἀργείη δ' Ἑλένη πολιὸν δέμας ἀσκήσασα,
ἦλθε δολοφρονέουσα πολυφράδμων Ἀφροδίτη,
ἐκ δὲ καλεσσαμένη προσέφη πειθήμονι φωνῇ·
Νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγήνωρ,
ἵππῳ δουρατέῳ πεκαλυμμένος· ἀμφὶ δ' Ἀχαιῶν
ἡγεμόνες λοχόωσι τεῶν μνηστῆρες ἀέθλων.
ἀλλ' ἴθι, μηδέ τί τυι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,
μήτ' ἄλλων Τρώων, μήτ' αὐτοῦ Δηϊφόβοιο·
ἤδη γάρ σε δίδωμι πολυτλήτῳ Μενελάῳ.
Ὣς φαμένη Θεὸς αὖθις ἀνέδραμεν· ἡ δέ, δάλοισι
θελγομένη κραδίην, θάλαμον λίπε κηώεντα·
καί οἱ Δηΐφοβος πόσις εἵπετο· τὴν δὲ κιοῦσαν
Τρῳάδες ἑλκεχίτωνες ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἡ δ' ὁπόθ' ὑψιμέλαθρον ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ἀθήνης,
ἔστη παπταίνουσα φυὴν εὐήνορος ἵππου.
τρὶς δὲ περιστείχουσα καὶ Ἀργείους ἐρέθουσα,
πάσας ἠϋκόμους ἀλόχους ὀνόμαζεν Ἀχαιῶν
φωνῇ λεπταλέῃ· τοὶ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἄμυσσον
ἀλγεινοὶ κατέχοντες ἐελμένα δάκρυα σιγῇ.
ἔστενε μὲν Μενέλαος, ἐπὶ κλὺε Τυνδαρεώνης,
κλαῖε δὲ Τυδείδης μεμνημένος Αἰγιαλείης,
οὔνομα δ' ἐπτοίησεν Ὀδυσσέα Πηνελοπείης.
Ἄντικλος δ', ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείης,
μοῦνος ἀμοιβαίην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατεπᾶλτο καὶ ἀμφοτέραις παλάμῃσιν
ἀμφιπεσὼν ἐπίεζεν ἐπειγόμενον στόμα λῦσαι·
μάστακα δ' ἀῤῥήκτοισιν ἀλυκτοπέδῃσι μεμαρπώς,
εἶχεν ἐπικρατέως· ὁ δ' ἐπάλλετο χερσὶ πιεσθείς,

φεύγων ἀνδροφόνοιο πελώρια δεσμὰ σιωπῆς.
καὶ τὸν μὲν λίπεν ἆσθμα φερέσβιον· οἱ δὲ μιν ἄλλοι
δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Ἀχαιοί
κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχίον ἔνθεσαν ἵππου,
καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.
καί νύ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόμητις Ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντήσασα
Παλλὰς ἐπηπείλησε, φίλου δ' ἐξήγαγε νηοῦ,
μούνῃ φαινομένη, στερεῇ δ' ἀπεπέμψατο φωνῇ·
Δειλαίη, τέο μέχρις ἀλιτροσύναι σε φέρουσι,
καὶ πόθος ἀλλοτρίων λεχέων καὶ Κύπριδος ἄτη;
οὔπω δ' οἰκτείρεις πρότερον πόσιν, οὐδὲ Θύγατρα
Ἑρμιόνην ποθέεις; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
χάζεο, καὶ θαλάμων ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
σὺν πυρὶ μειλιχίῳ ποτιδέχνυσο νῆας Ἀχαιῶν.
Ὣς φαμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκίδασσε γυναικός.
καὶ τὴν μὲν θαλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δέ, χοροῖσι
παυσάμενοι, καμάτῳ ἀδδηκότες, ἤριπον ὕπνῳ.
καὶ δή που φόρμιγξ ἀνεπαύσατο, κεῖτο δὲ κάμπων
αὐλὸς ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα
αὐτομάτως ῥείεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν.
ἡσυχίη δὲ πόλιν κατεβόσκετο νυκτὸς ἑταίρη·
οὐδ' ὑλακὴ σκυλάκων ἠκούετο· πᾶσα δὲ σιγῇ
εἰστήκει καλέουσα φόνον πνείουσαν ἀϋτήν.
ἤδη δὲ Τρώεσσιν ὀλέθριον εἶλκε τάλαντον
Ζεὺς ταμίης πολέμοιο, μόγις δ' ἐλέλιξεν Ἀχαιούς·
χάζετο δ' Ἰλιόθεν Λυκίης ἐπὶ πίονα νηόν
ἀχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τεύχεσι, Φοῖβος Ἀπόλλων
αὐτίκα δ' Ἀργείοισιν Ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον

ἀγγελίην ἀνέφαινε Σίνων εὐφεγγέϊ δαλῷ.
παννυχίη δ' ἑτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτὴ
εὐειδὴς Ἑλένη χρυσείην ἐπεδείκνυτο πεύκην.
ὡς δ' ὁπότε πλήθουσα πυρὸς γλανκοῖο σελήνη
οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρύσωσε προσώπῳ
οὐχ ὅτε που γλωχῖνας ἀποξύνουσα κεραίης
πρωτοφανὴς ὑπό μηνὸς ἀνίσταται ἄσκιον ἀχλύν,
ἀλλ' ὅτε κυκλώσασα περίτροχον ὄμματος αὐγὴν
ἀντιτύπους ἀκτῖνας ἐφέλκεται ἠελίοιο·
τοίη μαρμαίρουσα Θεραπναίη τότε νύμφη
οἶνοπα πῆχυν ἀνεῖλκε φίλου πυρὸς ἡνιοχῆα.
οἱ δὲ σέλας πυρσοῖο μετήορον ἀθρήσαντες
νῆας ἀνεκρούσαντο παλιγνάμπτοισι κελεύθοις
Ἀργεῖοι σπεύδοντες· ἅπας δ' ἠπείγετο ναύτης,
δηναίου πολέμοιο τέλος διζήμενος εὑρεῖν.
οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν κρατεροί τε μαχηταί,
ἀλλήλοις τ' ἐκέλευον ἐλαυνέμεν· αἱ δ' ἄρα νῆες,
ὠκύτεραι κραιπνῶν ἀνέμων ταχυπείθεϊ ῥιπῇ,
Ἴλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ.
ἐνθάδε δὴ πεζοὶ πρότεροι κίον· οἱ δέ τ' ἔλειφθεν
ἵππῃες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρῴϊον ἵπποι
λαὸν ἀναστήσωσιν ἀειρομένῳ χρεμετισμῷ.
οἱ δ' ἕτεροι γλαφυρῆς ἀπὸ γαστέρος ἔρρεον ἵππου
τευχηταὶ βασιλῆες· ἀπὸ δρυὸς οἷα μέλισσαι,
αἵτ' ἐπεὶ υὖν ἔκαμον πολυχανδέος ἔνδοθι σίμβλου,
κηρὸν ὑφαίνουσαι μελιηδέα ποικιλοτέχναι,
ἐς νομὸν εὐγυάλοιο καὶ ἄνθεσιν ἀμφιχυθεῖσαι*
νύγμασι πημαίνουσι παραστείχοντας ὁδίτας·
ὣς Δαναοί, κρυφίοιο λόχου κληῖδας ἀνέντες,

Θρῶσκον ἐπὶ Τρῶεσσι, καὶ εἰςέτι ποῖτον ἔχοντας
χαλκείου θανάτοιο πακοῖς ἐκάλυψαν ὀνείροις.
νίκητο δ' αἵματι γαῖα· βυὴ δ' ἄλληκτος ὀρώρει
Τρώων φευγόντων· ἐστείνετο δ' Ἴλιος ἱρὴ
πιπτόντων νεκύων· τοὶ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυρτῷ
σΰζονοι * ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηνότες οἷα λέοντες,
σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγυιάς.
Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τειχέων ἅϊουσαι,
αἳ μὲν ἐλευθερίης ἐρατῆς ἔτι διψώουσαι
αὐχένας ἐς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις·
αἳ δὲ φίλοις ἐπὶ παισί, χελιδόνες οἷά τε κοῦφαι,
μητέρες ὠδύροντο· νέη δέ τις ἀσπαίροντα
ἡΰθεον κλαύσασα θανεῖν ἔσπευδε καὶ αὐτή.
οὐδὲ δορυκτήτοισιν ὁμοῦ δεσμοῖσιν ἕπεσθαι
ἤθελεν, ἀλλ' ἐχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα φονῆα,
καὶ ξυνὸν λέχος ἔσχεν ὀφειλομένῳ παρακοίτῃ.
πολλαὶ δ' ἠλιτόμηνα καὶ ἄπνοα τέκνα φοροῦσαι,
γαστέρος ὠμοτόκοιο χύδην ὠδῖνα μεθεῖσαι,
φιγεδανῶς σὺν παισὶν ἀπειψύχοντο καὶ αὐταί.
παννυχίη δ' ἐχόρευσεν ὑπὲκ πτόλιν, οἷα θύελλα,
κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβου πολέμοιο,
αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Ἐνυώ.
σὺν δ' Ἔρις οὐρανόμηκες ἀναστήσασα κάρηνον,
Ἀργείους ὀρόθυνεν· ἐπεὶ καὶ φοίνιος Ἄρης
ὄψὲ μὲν ἀλλὰ καὶ ὣς πολέμων ἐτεραλκέα νίκην
ἦλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἀρωγήν
ἔσχε δὲ γλαυκῶπις ἐπ' ἀκροπέλης Ἀθήνη,
αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος· ἔτρεμε δ' αἰθήρ,
Ἥρης σπερχομένης· ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα,

παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωκῇ·
ἔφριξεν δ' Ἀΐδης, χθονίων δ' ἐξέδραμε θώκων,
ταρβήσας μή πού τι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,
πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγῃ ψυχοστόλος Ἑρμῆς.
πάντα δ' ὁμοῦ κακύκητο, φόνος δέ τις ἄπριτος ἦεν.
τοὺς μὲν γὰρ φεύγοντας ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι
κτεῖνον ἐφεστηῶτες· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας,
τεύχεα μαστεύων, δνοφερῇ περικάπτεσεν αἰχμῇ.
καί τις ὑπὸ σκιόεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνήρ,
ξεῖνος ἐών, ἐκάλεσσεν, ὃϊόμενος φίλον εἶναι·
νήπιος, οὐ μὲν ἔμελλεν ἐνηέϊ φωτὶ μιγῆναι,
ξείνια δ' ἐχθρὰ κόμισσεν· ὑπὲρ τέγεος δέ τις ἄλλος
μήπω παπταίνων τι θοῷ διέπιπτεν ὀϊστῷ.
καί τινες, ἀλγεινῷ κραδίην βαρυηχέες οἴνῳ,
ἐκπλαγέες ποτὶ δοῦπον, ἐπειγόμενοι καταβῆναι,
κλίμακος ἐξελάθοντο, καθ' ὑψηλῶν τε μελάθρων
ἔκπεσον ἀγνώσσοντες, ἐπαυχενίους δὲ λυθέντες
ἀστραγάλους ἐάγησαν· ὁμοῦ δ' ἐξήρυγον οἶνον.
πολλοὶ δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο
μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
ῥιπτον εἰς Ἀΐδας, πανύστατον ἄλμα θορόντες.
παῦροι δὲ στεινῆς διὰ κοιλάδος, οἷά τε φῶρες,
πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
οἳ δ' ἔνδον πολέμῳ τε καὶ ἀχλύϊ κυμαίνοντες,
ἀνδράσιν οἰχομένοισι καὶ οὐ φεύγουσιν ὁμοῖοι,
πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δ' οὐ χάνδανε λύθρον,
ἀνδρῶν χηρεύουσα περιπλήθουσά τε νεκρῶν.
οὐδέ τι φειδωλή τις ἐγίγνετο· φοιταλέῃ δὲ
σπερχόμενοι ἀάσιγι φιλαγρύπνοιο κυδοιμοῦ,

οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἶχον ἀθεμιστότητος ὑπὸ ῥιπῆς.
ἀθανάτων δ' ἔχραινον ἀπενθέας αἵματι βωμούς.
οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι φόνοισιν
οὐδ' ὀρθοὶ κτείνοντο, χαμαὶ δ' ἱκτήσια γυῖα
τεινάμενοι πολιοῖσι κατεπλίνοντο κάρησιν.
πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυνθαδίων ἀπὸ μαζῶν
μητέρος ἡρπάζοντο, καὶ οὐ νοέοντα τοκῆων
ἄμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημέλκτου δὲ γάλακτος
παιδὶ μάτην ὀρέγουσα χοὰς ἐκόμισσε τιθήνη.
οἰωνοί τε κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι
ἠέριοι πεζοί τε συνέστιοι εἰλαπινασταί,
αἷμα μέλαν πίνοντες, ἀμείλιχον εἶχον ἐδωδήν.
καὶ τῶν μὲν κλαγγὴ φόνον ἔπνεεν· οἱ δ' ὑλάοντες
ἄγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠρύοντο,
νηλέες, οὐδ' ἀλέγιζον ἑοὺς ἐρύοντες ἄνακτας.
τὼ δὲ γυναιμανέος ποτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
στειλάσθην Ὀδυσεύς τε καὶ εὐκαίτης Μενέλαος,
καρχαρέοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵθ' ὑπὸ νύκτα
χειμερίην φονόωντες ἀσημάντοις ἐπὶ μήλοις
οἴχονται, κάματον δὲ κατατρύχουσι νομῆων.
ἔνθα δύω περ ἐόντες ἀπειρεσίοισιν ἔμιχθεν
ἀνδράσι δυσμενέεσσι· νέη δ' ἠγείρετο χάρμη,
τῶν μὲν ἐπορνυμένων, τῶν δ' ὑψόθεν ἐκ θαλάμοιο
βαλλόντων λιθάκεσσι καὶ ὀκνυμόροισιν ὀϊστοῖς.
ἀλλὰ καὶ ὣς ὑπέροπλα παρήατα πυργώσαντες
ἀῤῥήκτοις κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
εἰςέθορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὅμιλον
θῆρας δειμαλέους ἐλάων ἐδάῃξεν Ὀδυσσεύς. *
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ὑποπτήξαντα διώξας

Ληΐφοβον κατέμαρψε, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας,
ἦπαρ ὀλισθηρῇσι συνεξέχεεν χολάδεσσιν.
ὣς ὁ μὲν αὐτόθι κεῖτο λελασμένος ἱπποσυνάων.
τῷ δ' ἕπετο τρομέουσα δορυκτήτη παράκοιτις,
ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχθων,
ἄλλοτε δ' αἰδομένη· τότε δ' ὄψέ περ ὡς ἐν ὀνείρῳ
λαθρίδιον στενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης.
Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτύλεμος βασιλῆα
πήμασι κεκμηῶτα παρ' Ἐρκείῳ κτάνε βωμῷ,
οἶκτον ἀπωσάμενος πατρώϊον· οὐδὲ λιτάων
ἔκλυεν, οὐ Πηλῆος ὀρώμενος ἠλικα χαίτην
* ᾐδέσθ', ἧς ὕπο θυμὸν ἀπέκλασεν, ἠδὲ γέροντος,
καίπερ ἐὼν βαρύμηνις, ἐφείσατο τοπρὶν Ἀχιλλεύς.
σχέτλιος, ἦ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῷ πότμος ὁμοῖος
ἔσσεσθαι παρὰ βωμὸν ἀλαθέος Ἀπόλλωνος,
ὕστερον, ὁππότε μιν, ζαθέου δηλήμονα νηοῦ,
Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας ἱερῇ κατέπεφνε μαχαίρῃ.
ἦ δὲ κυβιστήσαντα διηερίων ἀπὸ πύργων
χειρὸς Ὀδυσσείης ὀλοὸν βέλος ἀθρήσασα,
Ἀνδρομάχη, μινύωρον ἐκώκυεν Ἀστυάνακτα.
Κασσάνδρην δ' ἦσχυνεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς ὑπὸ γοῦνα πεσοῦσαν.
ἡ δὲ βίην ἀνέηνεν καὶ ἦ, τοπρόσθεν ἀρηγών,
ἀγθ' ἑνὸς Ἀργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Ἀθήνη.
Αἰνείαν δ' ἔκλεψε καὶ Ἀγχίσην Ἀφροδίτη,
οἰκτείρουσα γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης
Αὐσονίην ἀπένασσε· θεῶν δ' ἐτελείετο βουλή,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἵνα κράτος ἄφθιτον εἴη
παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηϊφίλης Ἀφροδίτης.

τέκνα δὲ καὶ γενὴν Ἀντήνορος ἐντιθέοιο
Ἀτρεΐδης ἐφύλαξε, φιλοξείνοιο γέροντος
μειλιχίης προτέρης τίνων χάριν, ἠδὲ τραπέζης
κείνης, ἣν μιν ἔδεκτο γυνὴ πρηεῖα Θεανώ.
Δειλὴ Δαοδίκη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
γαῖα περιπτύξασα πεχηνότι δέξατο κόλπῳ·
οὐδέ σε Θησείδης Ἀκάμας, οὐδ' ἄλλος Ἀχαιῶν
ἤγαγε λῃδίην· ἔθανες δ' ἅμα πατρίδι γαίῃ.
Πᾶσαν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε μόθου χύσιν ἀείσαιμι,
κρινάμενος τὰ ἕκαστα καὶ ἄλγεα νυκτὸς ἐκείνης·
Μουσάων ὅδε μόχθος· ἐγὼ δ' ἅπερ ἵππον ἐλάσσω
τέρματος ἀμφιέλισσαν ἐπιψαύουσαν ἀοιδήν.
ἄρτι γὰρ ἀντολίηθεν ἀπόσσυτος ὠκεανοῖο
ἠρέμα λευκαίνουσα κατέγραφεν ἠέρα πολλήν,
νύκτα διαῤῥήξασα μιαιφόνον, ἱππότις Ἠώς·
οἱ δ' ἐπαγαλλόμενοι πολέμου ὑπεραιχεῖ νίκῃ
πάντοσε παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
κευθόμενοι φεύγουσι φόνου πανδήμιον ἄτην.
ἀλλ' οἱ μὲν δέδμηντο λίνῳ θανάτοιο πανάγρῳ,
ἰχθύες ὡς ἁλίῃσιν ἐνὶ ψαμάθοισι χυθέντες.
Ἀργεῖοι δ' ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον
ἐξέφερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δ' ἐρήμων
ἥρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
λῃδίας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκῃ.
τείχεσι δὲ πτολίπορθον ἐπὶ φλόγα θωρήξαντες,
ἔργα Ποσειδάωνος ἴῃ συνέχευον ἀϋτμῇ.
αὐτοῦ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
Ἴλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ' ὀλεσίπτολιν ἄτην
Πάνθος ἰδὼν ἔκλαυσε γόων ἁλιμυρεῖ πηγῇ,

Ἡφαίστῳ δ' ὑπόεικεν ἀτυζόμενος χόλον Ἥρης. 685
οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἷμα χέαντες . . .
μῆνιν ἱλασάμενοι τεθνειότος Αἰακίδαο.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχανον, ἄλλά τε πάντα
χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον· οἷσι βαθείας
νῆας ἐπαχθήσαντες ἐριγδούπου διὰ πόντου 690
ἐκ Τροίης ἀνίγοντο μόθον τελέσαντες Ἀχαιοί.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ ΟΜΗΡΟΝ

ΚΑΙ

ΤΑ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΤΑ ΠΡΟ ὈΜΗΡΟΥ.

Ἀργαλέου πολέμοιο κακὸν πόνον Ἰλιακοῖο
Ἔννεπε, Καλλιόπεια, ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς
Ἀρχῆθε δ' ἐπάειδε καὶ ἐς τέλος ἐξερέεινε,
Ἐξ ὅτε ὁ Πρίαμος λοιγὸν Τρώεσσι φυτεύει
Δύσπαριν οὐλόμενον, ἀρχὴν πολέμοιο κακοῖο,
Τὸν νόος οὐκ ἐρέεινεν Ὁμήρου κυδαλίμοιο.
Ἔννεπε δ' Ἀρχείης Ἑλένης ἐρόεσσαν ὀπωπὴν,
Πῶς τέ μιν ἦγεν Ἀλέξανδρος Σπαρτῆθε Τροΐην.
Ἔννεπε δὲ πλόον Ἑλλήνων καὶ νῆας ἁπάσας
Εἰπὲ δὲ Πηλείδαο κότον καὶ ὄλεθρον Ἀχαιῶν,
Σαρπηδόντος Πατρόκλου τε καὶ Ἕκτορος οἶτον·
Εἰπὲ δὲ Πενθεσίλειαν, κούρην ἀντιάνειραν.
Ἔννεπε δ' Αἰθιόπων στρατὸν, υἷεά τ' Ἠριχενείης.
Φράζεο δ' Αἰακίδαο πότμον δακρυόεντα·
Εὐρύπυλόν τε ἄειδε καὶ υἱέα Αἰακίδαο·
Μαντείας δ' Ἑλένου, καὶ Ἀλεξάνδροιο φονῆα.
Εἰπὲ δὲ καὶ πτολίπορθον Ἐπείου δούρεον ἵππον,
Εἴσοκεν ἠΐστωσε πελώρια τείχεα Τροίης.
Ταῦτά μοι εὐπατέρεια, Διὸς τέκος, ἔννεπε Μοῦσα.
Ἤτοι μὲν Τροίη πολέμοις προτέροις μογέεσκε.

Πέρσε γὰρ αὐτὴν Ἡρακλέος μένος ἀγριοθύμου·
Δουρὶ δ' αὖ Σκυθόμητρες ἐπέδραμον εἶτα γυναῖκες,
Θυγατέρες Ἄρηος, Ἀμάζονες ἀγκυλότοξοι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο χερῶν ἀγέρωχοι ἐρωαὶ,
Ἄρεας αἱματόεντας ἐπ' ἀλλήλοις προφέρουσαι·
Τρῶες, ἀναπνεύσαντες ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο,
Γαίης ἔργα νέμοντο παρ' εἰρήνῃ κομόωντες.
Οὐδ' ἄρα μὴν τάδε Μοίραις ἥνδανε χαλκεομήτοις.
Ἄλλα γὰρ αὖθις μέρμερα Τρωσὶ μητιόωντο.
Τόφρα γὰρ οὖν τέρποντο παρ' εἰρήνῃ κομόωντες,
Εἴσοκεν οὔνομα λυγρὸν ἀπ' αὐτόφιν ἔπλετο Πάρις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραι στιβαροὺς κλώσαντο ἀτράκτους,
Τοὶ γαῖαν κλονέουσι καὶ οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν.
Εἶξαν δ' ἀτράκτοισι θεοὶ μεδέοντες Ὀλύμπου·
Φαίνων ἠδὲ Ζῆν καὶ Ἄρης καὶ φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς τε, καὶ Ἄρτεμις ἀγλαόμορφος,
Ἠδ' ἄλλοι δυοκαίδεκα, τρίς τε δέκα καὶ ὄκτω.
Καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἐτεύχετο πήματος ἀρχὴ,
Αὐτίκα γὰρ Πριάμῳ βασιλῆϊ κύεσκεν Ἑκάβη.
Πρῶτα δὲ τὴν στροβέεσκον ὄνειροι ἠεροφοῖτοι.
Γρυνὸν γὰρ πυρόεντα τέκεῖν δοκέεσκεν ὀνείροις,
Ὃς πρῆσε Τροίην τε καὶ ἄστεα Τρωΐα πάντα.
Μάντεις δ' αὖ τὸν ὄνειρον ὑπεκρίνοντο λέγοντες·
Γαστέρι παῖδα φέρεις Ἑκάβη, Τρώεσσιν ὄλεθρον.
Ὡς ἄρα μάντεες ἀτρέκεες ὑπεκρίνοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τέκε Τρωσὶν Ἑκάβη δύσγονον υἷα,
Οὔνομα τῷδε Πάριν θέτο, τὸν μὴ ὄφελλε
τεκέσθαι.
Αὐτὰρ ἄρα Πρίαμος παιδὸς γενέθλην ὑποτρείων,

Ἦλυθε χρησόμενος παρὰ βωμοῖς Ἑλίοιο·
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσιν Ἀπόλλων, μάντις ἀμύμων
Νηῷ ἐν ἡγαθέῳ φασιμβρότου Ἠελίοιο,
Ὅς χρησμοῖσι τάδε προέειπεν μαντοσύνῃ τε·
Φράζεο, Τρώων ἄρχαμε, Φοίβου μύθον ἐμοῖο·
Ἀρτιτόκοιο λοχεύματος ἐκ Πάριδος σέο παιδὸς
Ἄστυ τόδε Τροίης πολύμοχθος Ἄρης ἐκπέρσει,
Εἶκεν δ πατὶς λυκαβάντας ὑπερθορέῃ τριάκοντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βίη Πριάμου βασιλῆος,
Ἔκθετο μὲν τὸν παῖδα παρ' ἀγροῖς οἷσι τράφεσθαι,
Δείματο δ' ὡ Πύριον, τιμῇ Πάριος ἔο παιδός.
Κεῖσε δὲ παῖς ἀτίταλλε, διδασκόμενος περὶ πάντων,
Ὅσσα γόνους ἐπέοικεν εὐγενέων βασιλήων.
Ῥῆτωρ δ' αὖ γεγαὼς συγγράμματα γράψατο πολλὰ,
Εἷν ἑνὶ δ' αὖτε θεὰν Ἐπιθυμίαν, Ἀφροδίτην,
Κρίνων, Παλλάδος ἠδ' Ἥρης ὑπέρτερα δῶκεν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δοκεῖ τόδε λώϊον ἔμμεναι ἄλλο,
Ὡς φα, σοφὸς τελέων, περὶ κόσμου γράψε γενέθλης,
Ἐκ Χάεος Ἐρέβου τε ὅπως πρώτιστα φάανθεν
Πηλεύς, γαῖα φερέσβιος, ἠδὲ Θέτις γε θάλασσα.
Ἐνδ' Ἥρη πυρόεσσα, καὶ ἄερος εὐρὺς Ἀθήνη.
Σὺν δ' ἄρα τῇς ἐπέην φιλίη χρυσῇ Ἀφροδίτη.
Μεῖκος δ' αὖτ' Ἔριν ἔνθετο κόσμον ἄεθλον.
Τάς δ' ἄρα μὴν νικήσασα φιλίη Ἀφροδίτη
Εἵλετο κόσμον ἅπαντα καὶ ἔμπεδον εἴσετι ἔχει.
Τοὔνεκα μυθήσαντο γάμους τε Ἔριν θεάων.
Τοῖα μὲν υἱὸς ὅδε Ῥομύλου Παρίῃ ῥέζεσκεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τριάκοντα παρέδραμον οἱ λυκαβάντες
Αὐτίκ' ἄρα Πρίαμος καὶ Τρώων ἄσπετα φῦλα

Ἐκ Παρίου μολπῇσιν ἀγίνεον ἐς Τροίην Παρίην.
Ἄφρονες, οὐδ' ἐνόησαν ἕον φθόρον ἐγκονέοντες.
Ξανθικὸς ἦεν μεὶς, ὅν ἀχίνεον αὐτὸν ἐς ἄστυ,
Ξανθικὸς, ὃν Ἀπρίλλιον Ἕλληνες καλέουσιν.
Εἰκοστῷ καὶ δευτέρῳ ἤματι τοῖαδε ἤχθη·
Τέρπετο δ' αὖ τοκέεσσι κασιγνήτοις τ' ἐνὶ Τροίῃ,
Ῥέζων πατρῴοισι θεοῖς κλειτὰς ἑκατόμβας
Ἕπτασιν ὀκταπόροις καλλιχρόου Ἠιγενείης·
Εὖτ' ἂν δ' ἕβδομον ἦμαρ ἔην πενηκοστόν τε,
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ Δεσίου Ἰουνίοιο·
Καὶ τότε μιν προέηκε πυτὴρ ἐπὶ Ἄργεος ἄστυ,
Ῥέξαι νηῷ Ἀπόλλωνος κακῶν ἀπερωήν·
Δῶκε δέ οἱ ἄνδρας ἑκατὸν καὶ κάλλιμα δῶρα
Δῶκε δὲ γράμματ' ἄγειν Ἀργείων ἐν βασιλεῦσιν,
Ὄφρα γένοιτο φίλος καὶ ἐπιτέλεσῃ ἑκατόμβας.
Δείδιε γὰρ ἀΐων Γανυμήδης οἷα πέπονθει
Ταντάλου ὑπὸ ἄνακτος, εὐγενέος βασιλῆος·
Τοὔνεκα τὸν προέηκε σὺν ἀνδράσι, γράμμασι, δώροις
Αὐτὰρ ὅγ' ἁλμυρὸν ὕδωρ πλεύσας Ἐννοσιγαίου,
Ἐς Σπάρτην ἀπαγαλλόμενος Διὸς ἤλυθεν οὐρίος,
Δέκτο δ' ἐπ' Ἀτρειδάο δόμοις ξανθοῦ Μενελάου·
Ὅς Μενέλαος τοῖσ δεδεγμένος ἄγλαα δῶρα
Ἔπλεεν ἐς Κρήτην Διῒ εἴο πρόπατορι ῥέζων·
Ἀστερίῳ βασιλῆϊ Κρητάων περ ἐόντι.
Οἳ πρὶν γάρ τε θέας πάντας κάλεον βασιλῆας,
Οὔνεκά μιν καλὸς Διὸς ἀστὴρ σκῆπτρον ὀπάζει·
Ἔσχα δ' αὖ μοίρησι παραὶ Νεμεοῖο λέοντος,
Ἓν πέμπτῃ δὲ μάλιστα· τὸ γὰρ βασιλεύτατον ἄλλων,
Ἠελίοιο ζῆα παρ' ἀκτίνεσσι φαείνειν.

Ἦτοι ὅγ' ὡς Κρήτην πλέων εἶδε προκάτορι φίλην,
Δώμασι δ' υἷσιν ἔλειπεν Ἀλέξανδρον σὺν ἀταίρους.
Ὃς δή τοι ἐπὶ δείελα ἰδὼν σῦρε δίκροτα
Λούλιας ὠμηστάοισι κατερχομένην περὶ κῆτεα, 110
Κάλλει ἰμερόεσσ', περιπρεπὲς παγόωσαν,
Ἔρωτος βελέεσσιν αὐτοφλὶγέεσσιν ἐπλήγη.
Οὐδὲ μὲν αὐτὸν ἀνέπληξε· πλῆξε δὲ καὶ αὐτήν·
Ἀμφοτέρους ἐρατὴν γὰρ ἐπ' εἶδεϊ κάλλος ἔκειτο.
Ἡ γὰρ ἦν λευκή, τερενόχροος, εὔοφρυς, εὐρεῖα, 115
Λευκοδηριάασα καὶ ἀργεννὴς χιόνεσσιν.
Στηθέα δ' ἱμερόεντα καὶ ἄγλαον εἶδος ἔχουσα,
Ταχεῖα, μαλερή, εὔχαρις ἠδὲ βοῶπις.
Θριξὶν ἑλισσομένῃσι χρυσοχρόος κομόωσα,
Εὔστολος ἠδὲ τελείη, πάντα φέρουσα τέλεια 120
Τόσσον δ' ὦν προφέρουκε γυναικῶν κάλλεϊ πασέων,
Ἀστράσιν ἐννυχίοιον ὅσον προφέρησι σελήνη.
Ἦμος δ' αὖ χρόνον εἶχον ἑξηκοστόν τε καὶ ἕκτον.
Τοῖα μὲν ἦεν κάλλεϊ κούρη Τυνδαρεώνη.
Αὐτὰρ δ' αὖτε Πάρις χαρίτων ἄπο κάλλεος ἔσχεν 125
Λευκὸς ἔην, εὐήλιξ, εὔχαρις, ἠϋγένειος,
Θριξὶν ἑλιχθήσοισιν ἀφηκόμοισιν ὑπὲρ πάντας.
Τοῖος ἐὼν ἐφάσατο· πόθει δὲ καὶ αὐτός.
Αὐσὰρ ἐπεὶ σήμηνε τὰ ἀλλήλοισιν ἑρωτά,
Αἶθρης ἐννεμίησε καὶ ἄλλων θηλυτεράων 130
Νηῒ ἐν θαλάσσοι δῶμας πάσιων τ' ἐράτεινον,
Ἠδ' αὐτὴν Αἴθρην θαλάσσαν πρὸς δὲ καὶ αὐτούς,
Φεύγων ἐπ' ἀπρήκτοια φαλάσσης Τύριον οἶδμα,
Λειδίσας παρὰ πλόον ὃν Τροιηθὲν ἔπεμπον.
Αὐτίκα δ' ἐς Κρήτην Μενελάου οἶκος ἦλθον, 135

Ἀγγελίην ἐρέοντες· ὁ δ' ἔπλεεν ὦκα μάλιστα
Εὐρυπόρου Σεισίχθονος οἴδματα πάντα ματεύων.
Πολλὰ δ' ἀπρὴγξ μογέεσκε, μάτην ἀκιχήτα διώκων.
Κεῖνοι γάρ τε μέγα πέλαγος Τύρων περόωντες
Ἄστυ Τρώϊον ἴδον, ὅλον λυκάβαντα μογεῦντες.
Τρωϊάδες δ' Ἑλένην ἰδὲ Τρῶες πάντες ἰδόντες
Θάμβεον, ὡς μάρμαιρεν ἀριπρεπέεσσιν ὀπώπαις.
Τὴν δ' Ἑκάβη φιλέεσκε καὶ ἐν μεγάροισιν ἐτίμα.
Ὡς πολέες φάσκουσιν Ἀλέξανδρον βασιλῆα,
Ἔλθεμεν ἐς Σπάρτην ἀπό γε Τροίηνδε κίοντα,
Ὡς δ' Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἐς Τροίηνδε κόμισαι.
Ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐρέουσιν, ὅσα φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Οὐδ' Ἑλένην φάσκουσι μετὰ Τρώεσσι παρεῖναι·
Ἀλλ' ἄρα Πρώτηος ποτὶ δῶμα στροφάασθαι.
Αὔτως δὲ στρατὸν Ἀργείων Τρώεσσι μάχεσθαι.
Ὡς ἄρα πολλοὶ πλάζονθ' ἱστορίην στροβέοντες·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέεινα πανατρεκέως ἀγορεύων
Ὡς ἕκαστα γένοντο, τάδ' ἀλλ' ἀνεμώλια πάντα.
Ἀργείην δ' Ἑλένην παρέμεν Τρώεσσι μαθόντες
Ἀτρείδην Μενέλαον, Ὀδυσσέα καὶ Παλαμήδην,
Θησείδην τ' Ἀκάμαντα καὶ Διομήδεα δῖον
Πρεσβεῖς Τρωσὶν ἔπεμπον, ἀπήτεον ἄρτι γυναῖκα.
Καὶ νύ κεν Ἀντιμάχοιο κακόφρονος ἔκπαθεν ἔργοις
Ἀργείων οἱ ἄριστοι πρεσβείης ἀλεγείνης,
Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένου εἵνεκα τοίου.
Ἀλλ' Ἀντήνωρ ξείνισεν ἐκ θανάτοιο σαώσας·
Ὧι πότε περθομένης Τροίης ἀπέδωκαν ἀμοιβάς.
Πάντα γάρ οἱ ἐσάωσαν, δῶκάν τ' ὄλβια δῶρα·
Τῆμος δ' Ἀντιμάχοιο ἀτάσθαλα ἔργα φυγόντες

Ἀργείοις ἐρέεινον ὅσ' ἂν πάθον ἄγεα Τροίῃ.
Καὶ τότε δὴ στρατὸς ἐξ ἠπείρων ἠδ' ἀπὸ νήσων
Εἰς ἓν ἀολλίζοντο κατὰ Τρώων ἐρεθέντες·
Οἷς δέκα δὴ λυκαβάντες ἀγειρομένοις παρέδραμον,
Ἐξ οὗ ἔβη ποτὶ Τροίην κούρη Τυνδαρεώνη.
Καὶ τότ' ἐπεσσυμένως ἐς νήας ἔβαινον Ἀχαιοὶ·
Δέδμηντο γὰρ ἅπαντες Τυνδαρέοιο ἐν ὅρκοις,
Αὐλίδα δ' εἰς ἔπλεον, κακὰ Τρωσὶ μητιόωντες.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' Ἀχιλῆος κυδαλίμοιο λάθοντο,
Ἀρτιγάμου ἔτ' ἐόντος ἑῆς ἀλόχου μεγάροισιν,
Ἐς Σκύρον, Ἀολόπων νῆσον, Λυκομήδεος ἄστυ·
Οὕνεκα μυθεύοντο πέπλους θηλυτεράων.
Ἀλλ' ἄρ' Ὀδυσσέα, Νέστορα καὶ Παλαμήδεα δῖον
Ἐς Πηλῆα, Θέτιν τε καὶ ἐς Χείρωνα ἔπεμπον,
Ὅς σοφίῃ ἐκέκαστο καὶ ἐν μερόπεσσι θεοῦτο.
Ὅς Ἀχιλῆος μόρον ᾗ ἐπεφράσατο θυγατρί.
Ὃν τότε λισσόμενοι οὗτοι πρεσβύες ἀγαυοὶ
Κῆρ' Ἀχιλῆος ἄγον παρ' Ἀτρείδαις καὶ Ἀχαιοῖς,
Πεντήκοντα νέας σὺν Μυρμιδόνεσσι φορεῦντες,
Πεντήκοντα δ' ἔβαινον ἐπ' ἄνδρες νηῒ ἑκάστῃ·
Πὰρ δέ γε Πάτροκλος ἦεν Ἀμυντορίδης τε Φοῖνιξ·
Ἤτοι ὁ λαοῦ, ὃ δ' αὖτ' Ἀχιλῆος μύθῳ ἀνάσσων.
Τοὺς δὲ ἰδόντες γήθεον Ἀργεῖοι Παναχαιοὶ,
Τερπόμενοι λαοῖσι καὶ ἡγεμόσι πινύτοισι,
Κάλλεϊ καὶ ἔργοις τε ἀελλοδρόμου Ἀχιλῆος·
Ἔργοις γὰρ καὶ κάλλεϊ ποσσί θ' ὑπείρεχε πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Παναχαιοὶ ἐς Αὐλίδα ἠγερέθοντο,
Ναυσὶν ἐν ὀγδοήκοντα καὶ ἓξ χιλίαις ἑκατόν τε,
Χειμερίοις ἀνέμοισι παραυτόθι εἰρύκοντο.

Καὶ τότ' ἐς Ἄργος Ὀδυσσεὺς δώρασι Κλυταιμ-
νήστρας
Ἐλθὼν ἐξαπάτησε, καὶ ἤγαγεν Ἰφιγένειαν,
Ἀρτέμιδι θύσων, μαντείᾳ Θεστορίδαο.
Ὡς δέ μιν ἴδε πατὴρ Ἀγαμέμνων δάκρυα χεῦε.
Καὶ τότ' ὑπ' ἐκ σπεδίτοιο ἐφημίξαντο ἄνακτα,
Οὕνεκα ταύτην εἶο θύγατρα ἔριξον Ἀχαιοί.
Τὴν ἔλαφος ῥύσασκεν· ἔθηκέ τε χώρῃ ἐκείνῃ
Ἀρτέμιδος ἱερείαν, ταυροπόλοιο σελήνης.
Ταύροις γάρ τε βόεσσι πολεύει γειαροτῆρσι,
Τὸν σπόρον αὐξάνουσα σεληναίης ὑγρότῃσι·
Οὕνεκα καὶ κεροέσσα πέλει καὶ ἅμαξαν ἰθύνει·
Τῆς ἱερείαν ἔθεντο Πανέλληνες τὴν Κούρην,
Τὴν δ' ἔλαφον ῥέζουσιν παραΐξασαν ὁμίλῳ.
Καὶ τότ' ἄρ' ὑγροπνόους ἀνέμους ἐφέηκε Σελήνη,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ἐν οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Οὔρια φυσιόωντας, ἐπὶ Τροίην ἀνάγοντας.
Ἀργεῖοι δ' ἀνάγοντο, καὶ ἐς Τροίην ἐπέπλωον
Ἐκ πλατάνοιο μαθόντες ἀπὸ δράκοντος ἅπαντα.
Τρωσὶ δ' ἄρ' Ἶρις ἔφαινεν, Ἄρηος σῆμα κακοῖο
Οὐρανόθεν πυκινῶς φαεινομένη, πολύχροιος·
Σῆμα γὰρ ἦγε τέτυκται χείματος ἠὲ ἄρηος,
Ἀστράσιν οὐρανίοις ἐπιλαμπέσιν ἴσα κομήταις.
Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν φύλακας ἦσαν ἁπάντη·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πέλας Ἀργείων νέες ἦσαν ἐκείναν,
Κοσμηθέντες ἄρα Τρῶες, περὶ σῆμα Μυρίνης,
Τεύχεσι λαμπόμενοι, παρὰ ῥηγμῖνα κατέβαινον,
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο, νέας δ' ἀπέεργον Ἀχαιῶν.
Δηρὸν δ' ὡς ἐμάχοντο ἐνώσια, ἐν δέει ὄσσης,

Ἡρῶτος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἔνθορε πλοίου.
Τοῦ δέ τοι εἶδος ἄγητον, ἐπὶ δ' ἄρθμιος κάρτος ἔκειτο·
Ξανθοκόμης ἦν, μακρός, ἐλεύθριος, ἠδὲ γλαυκώπης,
Τολμήεις, εὐαχήμων, εὐθέτος, ἀρτιγένειος,
Αἰζηῶν δὲ νεώτατος ἦν ἄπεν Ἀντιλόχοιο.
Τοῦδε γυνὴ θαλερμοῖσιν ἐλείπετο Λαοδάμεια,
Νυμφιδίοις κόσμοισιν ἀγαλλομένη ἐπὶ βυσσῷ·
Οὐ γὰρ δηρὸν ἔχαιρεν, ἐπ' ἀγλαΐῃ κομόωσα·
Νυμφίον ὡς γὰρ ἄκουσε καλὰ πεδέειν πυρὶ νηυσὶν,
Χείρεσιν ἀντιπάλοισιν ἐν αἵματι τόξα θανόντα
Εὐφόρβου, Ἀχαιτου, ἢ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Νυμφιδίοις κάρμοισε περιστέφασα ἑαυτὴν,
Φαιδροῖς ὀφθαλμοῖσιν ἄορ παρὰ ἦπαρ ἑῖσα
Εἰς ἄϊδην κατέβαινεν ἀτερπέα νυμφευτῆρα,
Καλὴ καλῷ ζήσασ' ἠδὲ θανοῦσα ἀκοίτῃ.
Τὴν ἐγὼ αἰνέω καὶ ἔξοχον ἀμφαγαπάζω,
Ὡς Εὐάδνην, Ἄλκηστίν τε καὶ Ἀντιόπειαν,
Τὴν Θεανώ τε καὶ Οἰνώνην καὶ Λευκοφρύνην τε,
Ἠδὲ καὶ Ἀβραδάτου καλὴν ἄλοχον Πανθίην,
Πρὸς δέ γε Πυρκίην ἐυθλὴν παράκοιτιν Βρυάντου,
Αἵ πόσιας τίμησαν καὶ ἔλιπον κλέος ἐσθλόν,
Οὐδὲ λέχη ἤσχυναν, ἀκάματα ἔργα φρονοῦσαι·
Οἷαι νῦν τελέθουσιν, ἀνηρίδες, ὀξυθύμοι,
Φιλονόμη, Φαίδρη τε Βοτρυόβοιά τε ἀλγεδόωσα.
Τῶν τοι Λαοδάμειης ὀφρῦσι παφαίνετο
Πρῶτος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἔνθορε πλοίου,
Πίπτε δ' ἐπευσυμένος καὶ ἔλυσε φόβου χρημοῖο,
Νίκην οἳ ἐτάρυσιν ἐῷ θανάτῳ περιτεύξας.
Πάντες γὰρ τὸν ἄριστον ἰδόντες τόνδε πεσόντα

Νηῶν ἐξεχέοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Αὐτὰς δ' αὖ κατέδησαν πρυμναίῃσι κάλωσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐρύθῃνε πελώριον οἶδμα θαλάσσης
Αἱματόεις χειμαῤῥος ἀπ' ἀμφοτέρων κελαρύζων,
Νύκτα φυλαξάμενοι Τρῶες περὶ ἄστυ ἐχώρουν.
Ἀντιβίην τρείοντες ἐν Ἀργείοισι μάχεσθαι.
Κύκνος δ' ἐκ Τενέδοιο μέσῳ ἐνὶ νυκτὸς ἀμολγῷ
Τρωσὶ χαριζόμενος ἤγειρε μάχην ἐπ' Ἀχαιοῖς.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἀνέρας οἵ οἱ ἕποντο.
Ἕκτοτε Ἀργείοισιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι
Τρώων κώμας πέρθεμεν ἠδέ τε ἄστεα πάντα.
Τεῦξαν δὲ κλισίας πλεκτάς, σταβάραις ἀραρυίας.
Καί ῥ' οἱ μὲν παρέμιμνον, ἐνὶ κλισίῃσι μένοντες,
Ἄλλοι δ' ἄστε' ἔπερθον, Ἀχιλλεὺς δ' αὖτε μάλιστα,
Αἴῳ σὺν Παλαμήδει, ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Ὃς σοφίῃ ἐκέκαστο, γράμματα δ' εὗρε βροτοῖσιν,
Πεσσὸν, ἀριθμούς τε, ζυγοστασίην τε καὶ ἄλλα.
Σὺν τῷ πρῶτον Ἀχιλλεὺς καὶ ἄλλοις παναχαιῶν
Ἐς Μύσους ἐνέβαλλεν, ἐπ' ἄστεα Ἡρακλείδου
Τηλέφου, εὐρυμέδοντος, εὐγενέος βασιλῆος.
Ἔνθα μάχη δριμεῖα, πολύς τε φόνος παναχαιῶν,
Αὐτῶν τε Μυσῶν, πολλοὶ δὲ τροπῶντο Ἀχαιοί.
Τήλεφος αὐτὸς γὰρ καὶ Αἷμος, ὄναξ Ἀρείδης
Πρὸς δέ τ' Ἔλωρός τ' Ἀκταῖός τ' Ἴστροιο γενέθλη.
Ἐν δὲ γυναῖκες Μυσῶν ἅρμασιν οἷσι μάχοντο,
Καί νύ κεν ἐς κλισίας τε καὶ ἐς νέας ἦλθον Ἀχαιοί,
Εἰ μὴ Τήλεφον αὐτὸν μηρῷ πλῆξεν Ἀχιλλεύς,
Εἴ κε Νιρεὺς μὴ ἔπεφνεν ἀμαιμάκετον βασίλειαν
Ἅρματι μαρναμένην, Ἱερὴν, δόρατι περονήσας.

Ἦ γάρ τε προθέεσκε καὶ Ἀργείους ἐνάριζε,
Μαινομένῃ ἐπ' ἀκοίτῃ, νέας περιναιέτα Ἰλιάδος.
Τὴν Μυσοί τε καὶ Ἀργὰδὸς ἵππιος ἐρρύσατο.
Τόσσος δὲ θρῆνος παρὰ νηλεῖ λέχεσι τοὔνεκεν
Τηλέφῳ ὡς σπείσαιτο Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ἦ γὰρ καὶ Ἑλένην ἐπεκιμάτο νηλεὲ κόλπῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ὑπέσχοντο καὶ ἐς κλισίας κατιέναι,
Πάντες ἅμ' Ἀργεῖοι φίλεον βοὴν ἀγαθὸν,
Οὔνεκ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἔην καὶ ἥνυσε χρέος.
Τοὺς δὲ τε αἰσχαλόωντας ἔρωτι πύκτης ἐραστεινῆς,
Κὺρων πεσών, ἕτερος, καὶ ἐξελάσασκεν ἀκίνη,
Ἠδέ τε νούσους προὔλεγε καὶ φαύσων ἀπερωήν,
Ἀλθεστήρια φάρμακα, βρώσιος τ' ἐξαρκέοντα.
Οὔνεκα σήματα ἁδὰ τερόεντα προὔλεγε πάντα,
Οὔνεκά τε ξύμπασι φίλος μεθόπασσε τέτυκτο.
Οὐδ' ἀγέροχος ἦεν ἢ ἀκόσμητος ἔργα ἔρεξε
Τοὔνεκα κὸν φιλέεσκον Ἀχαιῶν ἔδμεν πάντων.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἡρώων φθόρος, ἔχθος ἀρίστων,
Ὃς ῥα Φιλοκτήτην Λήμνῳ λίπε, νῆας ἐλάσσας,
Ὃς τ' Αἴαντα πελώριον ὕστερον ἔκτα κολώσας,
Λοκρὸν ὃς ἔρυσε θηλέασκε. Φεύγε γὰρ εἵνεκα τοῖο
Μοῦνος ἁπάντων Ἀργείων στυγέεσκε τὸν ἄνδρα,
Οὔνεκεν οἱ ἀρετῇ ἀρβαίνων οὐδὲν ἀοῦτο.
Τῷ καὶ ἐλεύθερον ἔτευξε δολοφροσύνῃσι νόοιο,
Ἀργείοις δ' ἐχόλωσεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Λοιμὸν δὲ στονόεντα κατὰ στρατὸν ὦρσε φέρεσθαι.
Ἀρχὴν δ' αὖτῶν ἔχθος εἶπα, τίς τοι ἐτύχθη.
Οὐ μὲν Θυέστιός εἰκῇ μνήσομαι αὐτὸς ἀοῦτον,
Οὔτ' ἄρα Τηλεμάχοιο φρένας πάντα τέτυκται.

Αὐτὸς γὰρ μενεχαρμα (λέγεσθαι πάντας ἀρίστους.
Ταῦτα δ' ἔτοι ἔρδον ἡμαρτόν, ὅσπερ ἐτύχθη·
Ἀργείους περόωσιν ἀπ' Ἄργεος εἴδμα θαλάσσης·
Ἐς Τροίην δ' ἔπλωον, φαίνετο σήματα πολλά,
Σκηπτοὶ ἀμφιλεγέες, μεγαλοσμάραγοι βρονταί τε,
Ἶριδες, ἠδὲ κομῆται, λεῖψις τ' ἠελίοιο·
Καὶ τά γα θυμῷ τρίεσγον πάντες Πυναχαιοί,
Αὐτὸς δ' αὖ Βαλαμήδης ἐπ θάος εἵλετο πάντων,
Φήσας οὐκ Ἀργείοις, Τρωσὶ δὲ θῆμα κακοῦο·
Πάντα γὰρ ἀπολίηται ἐφαίνετο σήματα ταῦτα·
Πρὸς δὲ τὸ μαίνεις ἔειπεν, ἀληθέα πάντα πιφαύσκων.
Πεσσὸν δ' αὖ καὶ γράμματα δεύτερον εὗρεν Ἀχαιοῖς
Καὶ τάτε τὸν κυδαίνασκε θεὸς Παναχαιοί,
Καὶ τάγε θυμὸν ἔχαιεν ἀριστοφόνου Ὀδυσῆος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπὶ θυσῶν ἀγορίας πατέβησαν,
Τηλέφῳ ἠδὲ καὶ ἄλλοις σπευσάμενοι βασιλεῦσιν,
Ἐξ ὄρεος λίκοι ἀγριάδος κατέβαινον Ἀχαιῶν,
Δμῶας ἀναρπάζοντες ἑδ' οὐρέας· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὧΐ θυμῷ πεφίδων Παλαμήδεϊ ἀκειρεσίῃσιν,
Μακρὰ βυῶν ἀκέβησε πὰρ' οὔρεα, θῆρας ἐρύξων,
Τοξοφόρους πολίας κυνέους φορέων Παναχαιῶν,
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε τὸ σῆμα πέλεν λοιμοῖο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν Παλαμήδης μεθιέμεν προσέειπεν·
Ὦ Ὀδυσεῦ πολύβουλε, σὺν ἀνδράσι τοξοφόροισι
Τίπτε λίκοισι μάχην πανημερίοισι τήνδε φορεῖτε;
Οὔ νυ λίκοι, σχέδιοι, παρ' οὔρεσι καὶ πάρος ἦσαν,
Ἀλλὰ τις αὐτῶν Ἀργείους δηλήσατο πρόσθε·
Λοιμοῦ σῆμα τόδ' ἔσται· ἔρτε δὲ πόξα καὶ ἰούς.
Ἐν λαχάνοιν βαλέσσαι ἀρίστατα λοιμοῦ ἀρωγήν,

Μηδὲ πρώων γεύεσθε, καὶ εἰς ἅλα βαίνετε πρῶτες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δέ τε πάντες ἐπῄνεσαν, ὡς ἐκέλευεν
Μαῦρος δ' αὖ Ὀδυσῆα ἐπαμβολίῃσιν ἄτιζεν
Λοιμῷ δ' αὖτε ἔπειτα ἐπειρήσαντος ἐπ' ἄντῃ Τρώων,
Αὐτοὶ ἀσπερὲς ἐκ κακοῦ ἔκφυγον οἷος ἀπ' ἄλλου,
Καὶ τότε δὴ Παλαμήδην ὡς θεὸν ἔσαν ἔχοντες.
Αὐτὰρ ὁ ἔχθεος αὖτε οἱ ἐμήδετο κῆρα μέλαιναν
Καὶ κτάμεν, οὐδ' ἀφάμαρτε δολοφροσύνῃσι γέγαθε.
Ἦτοι γὰρ Παλαμήδης πύρθεεν ἔστεα Ἑρώων
Σὺν Ἀχιλῆι, ἕλον δὲ ἑλίκωπας τρῶας ἐγείρας
Ἐκ τάων κειμήλια πολλὰ φέρον Πάνυχαιοῖς,
Ἤδὲ γυναῖκας πολλὰς, Χρύσου ἐξαστυφέλικτον
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς Ἱπποδάμειαν ἔλε Βρισῆος,
Οἷος ἀπ' ἄλλων Ἀρχείων καὶ ἔγειρε παρ' αὐτῷ.
Ἀλλ' ἄρα τῶν ἄλοχος καλὴ εἶδος ἐρατὴν
Χρυσηὶς μὲν ἔην τὸτε, δεινὴν γλωχεῖνας
Ξανθοκόμη, μελρώπαος, ἑῶν δέπας ἐνκαλὸς ἐῆ,
Παρθένος ὡραίη, Βριαρῆς δ' Ἱπποδάμεια
Μακρὰ ἔην, λευκὴ, μελανόθριξ, οὐλύσεθρος,
Καλλίματρος, ἰὼ εὔστολος, εὔφρις καλλιπάρηϊ,
Φαιδρὴν μειδιόωσα, ἀκήοφρυς δ' εἶδετο ἔμπης.
Ἐν δὲ Μένητος ἔην γυνὴ, ὃς βασίλευε Λυκίηνδε
Εἰκοστοῦ προάτου δὲ χρόνου τότε τήνδε ἐδύσατο
Λίμνης ἀπατερθεν Ἀχαιῶν πόσχεθεν οἶκον
Οἱ δὲ βαρυφρονέοντες Ἀχιλλεῖ ἀγρίαδασκον.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς Ἀρείδην πρόσθεν ἔπειτα
Ἀγνώσσειν, τῷδε δὴ Παλαμήδεος ἔμμεναι ἄγγυ.
Ὅς σὰ σεῦτρα σαφείρεται ἠδ' Ἀχιλῆϊ διδύσαι
Ἀλλ' ἤγε νῦ, βασίλεια, ἀκάρι Παλαμήδεα πέφνον

Ὣς φάτο· οὐλίος αὖτε, νῷ δ' ἐφρήσατο βουλῇ.
Καὶ δὴ Τρῶας κατέσχεθον, ὥστε εἶπον γρᾶψαι,
Ὅσσα κεν ἂν Ἡρώιμος Παλαμήδεϊ γράψῃ φιλοῦντι
Αὐτὰρ ἐπεὶ γράψαν, Παλαμήδεος εὐνῇ ἔθεντο,
Δμῶες δολώσαντες δόρυς Παλαμήδεος ἐσθλοῦ·
Καὶ τότε τόνδε ἄγουσι παρὰ κλισίας, ἀπὸ Λέσβου,
Μῆχαρ ἐλεπτολίων δῆθεν καλέοντες ἑῆξαι,
Χωρίζουσι δ' ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου.
Οὗτος δ' αὖ προσέειπε παῖ' Ἀτρείδαισι μολήσας·
Εἰ μὲν μῆχαρ ἑλέσθαι ὀΐζησθ', Ἀτρείωνε,
Εἰσί τοι Δαναῶν δουροὶ, πολίων ὀλετῆρες·
Εἰ δ' ἀπ' ἐμοῦ χερῶν ἄλλο πυθέσθαι μῆχαρ,
Αὐτίκα Τροίη ἕδμος ἁμῷ ἐνὶ μηνὶ πάσθαι.
Ὣς φάτο, οὐδ' ἐγίνωσκε τὰ δὴ προέτυξαν ἐκεῖνοι.
Αὐτίκα γὰρ δὴ ψεύδεα γράμματα ἐξαγαγόντες
Πλάσιον αὐτὸν ἔδησαν, Ἑλλάδος ὡς προδοτῆρα,
Καὶδὲ Μυκηναῖοι κτείνουσι Κεφαλλῆνές τε,
Βάλλοντες λιθάδεσσιν· ὁ δ' ἑστενε ταῦτα πιφαύσκων·
Χαῖρε, Ἀλήθεια κυδρή· πρόφατος γὰρ ἐμοῖο.
Ὣς ὁ μὲν ἔκθανεν, ἄλλοι δ' αὖ μύροντο
Ἀχαιοὶ
Σιγῇ, πάντες δειδιότες χόλον Ἀτρείδαο,
Οὐ γὰρ θάπτειν εἶα ἔ, οὔτ' ἄρα θάπτα λείβειν,
Φὰς θοωτέην τὸν θάψαντα καὶ ἄκλαυστον ἔσεσθαι.
Αἴας δ' ὡς ἐνόησεν ἑταῖρον τόνδε πεσόντα·
Ἐγγύθι γὰρ Σαλαμὶς τε καὶ Εὔβοια, τῶν πάτραι·
Οἰμώξας μέγα καὶ ἄορ ἑλκύσας παρὰ μηροῦ,
Βαῖνε μέσον Παναχαιῶν, ἐν δὲ κύδασσε βολῆας,
Αὐτὸς δὲ κλαίεσκεν ἀδινά, πεσὼν παρὰ νεκρῷ,

Ἐν δὲ κόμην προθέλυμνον τίλλεν, ἀπὸ κρατὸς ἕλκων,
Θάψε δὲ τὸν φιλέων, κλαύσας ἀέκητι ἀνάκτων.
Ἀλλ' ἤτοι μορφὴν τοῦδ' ἄνεφος ἐξερεείνω.
Μακρὸς, λευκὸς ἔην, ξανθόθριξ, πιναροχαίτης,
Μακρόψις, ῥαδινὸς, σοφίης ὀδ' Ἄρηος ὑπεθμός.
Ξανθοκόμης δ' ἀρ' ἐὼν καταείδετο πιναροχαίτης,
Οὔνεκεν οὐκ ἀλέγιζε κομέων οὐδὲ βλακείης,
Ἀλλ' ἀρ' ἐνὶ κονίῃσιν ἀρήϊον ὕπνον ἴαυεν,
Μελδόμενος πολέμοιο, λόχων τε φαλάγγων τε,
Λαῶν θ', οἳ οἱ ἕποντο, ὅπως σώοιτο ἕκαστος.
Ταῦτα γὰρ οἱ ψυχῆς δόκεε κρείσσω κομέων τε.
Τόνδ' Ὀδυσεὺς ἔκτεινε δόλοις, κτερέϊξε δ' ἄρ' Αἴας.

Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου
Τὰ καθ' Ὅμηρον.

Τὰ Ὁμήρου.

Ἀρχὴ τῶν Ὁμήρου παρὰ τοῦ Ἰωάννου ἐν συντόμῳ ἐκδοθέντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόν γ' ἄκουσεν Ἀχιλλεὺς ὀβριμόθυμος,
Ὡς Βρισηΐδος εἵνεκα τοιάδε ἔργα γένοντο,
Λάκρυε μὲν Παλαμήδεα, τὴν δ' ἐφέηκεν Ἀχαιοῖς,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἀπέπαυσε μάχης πολέμοιό τε πάμπαν.
Πρὸς δέ γε λοιμὸν Ἀπόλλων, ἠέλιος μέγας, ἧκεν.
Θνῆσκον δ' Ἀργεῖοι, Παλαμήδεος οὔκ ἔτ' ἐόντος,
Ὃς λοιμούς [τε] πρόφασκε καὶ ἀλθεστήρια τούτων.
Τρῶες δ' ὡς ἔμαθον λοιμόν τε χόλον τ' Ἀχιλῆος.
Οὐκ ἔτι πύργων ἔνδοθι, οὐδὲ πόληος ἔμιμνον,
Ἀλλ' ἄρα προφρονέως, πυλέων πετάσαντες ὀχῆας,
Ἄχρι νεῶν κατέβαινον, ἵδ' Ἀργείους ἐδάϊζον·
Οἳ δ' ἄρα δαμνέμενοι λοιμῷ καὶ χείρεσι Τρώων,
Ἐξαπάταισιν ὀνείρου πανσυδίῃ ἐχέοντο,
Τρωσὶν ἐναντίβιον πολεμίζειν ἱμείροντες.
Πεισαμένοισι δ' ἔδοξε δύο προμάχεσθαι ἁπάντων,

Ὃς δ' ἂν νικήσῃ, Ἑλένην φορέειν σὺν ἑταίροις·
Ἐκ δ' ἔθορ' ἐκ Τρώων Πάρις, Ἀργείων Μενέλαος·
Ὡς Πάρις ἠτιήθη δὲ Τρῶες ὄρκια χεῦον.
Αὐτίκα γὰρ Μενέλαον Πάνδαρος ἔμβαλεν ἰῷ,
Οὐδ' ἔλαβεν κῦδος, δόξης δ' ἀπέρυξεν ἑαυτόν·
Τὸν μὲν γὰρ Μαχάων ἰήσατο, φάρμακα πάσσων,
Τρωσὶ δὲ καὶ Τροίῃ καὶ Πανδάρῳ ἔπλετο πῆμα.
Τόξα γάρ οἱ ἀρύοντι κακάγγελος ἦλυθεν αἶσα,
Ἀστὴρ παμφανόων, σῆμα πολέμιον, κομήτης,
Ἀθηναίη Ὁμήρου, τὴν ῥα Ζεὺς πρυΐαλλεν.
Ἐν δὲ θεοὶ ἀλλήλους ὠρῶν ἤματι κείνῳ,
Ὀκρυόεις Κρόνος ἠδέ τε Ἄρης ὀβριμόθυμος,
Οἵ ῥά τε δόξης αἰζηοὺς πολέμου ἀπέρυξαν,
Αὐτοὺς δ' αὖ κατέπεφνον, σφῶν δὲ πόληας πέρσαν,
Εἶκεν ἐπ' ἤματι τοίῳ ἀριστεύειν ποθέουσιν
Ὅτε Χρονοκράτορα Θάτερος Θάτερον ποιήσει,
Ἣν ἀρχὴν ὀπάσας, ἢ οἴκοις ἀντιάσειεν
Ἢ Θάτερος Θατέρου ἠὲ Κρόνος Ἠελίοιο,
Ὡς τότε εἰσορόωντες Τροίῃ κήδεα τεῦχον.
Αὐτίκα γὰρ ὦρουσιν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Ἀλλήλοισι μάχεσθαι, πυκνὰ δὲ πίπτε κάρηνα.
Ἀντίλοχος γὰρ ἔπεφνε Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
Ἀγήνωρ δ' Ἐλεφήνορα Τρῶιος ἔκτανεν ἀνήρ·
Αἴας δ' αὖ Σιμοείσιον Ἀνθεμίδην ἐνάριξε·
Λεῦκον δὲ Πριάμοιο πάϊς νόθος Ἄντιφος εἶλε.
Δημοκόωντα δ' ἐνῆρατ' Ὀδυσσεὺς Λαρδανίωνα·
Ἐκ δὲ βίου Δαναὸν ἀπέρυσε Διὸρεα Πείρως.
Τοῦ δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
Ὡς τῶν μαρναμένων Διομήδης ἔνθορε μέσσον

Τεύχεσι λαμπόμενος πυρὶ τεχνήεντι ἀφλέκτῳ·
Οὐχ οἷον φλογέεσκε Συρηκοσίοιο κατόπτρου,
Τῷ ῥ᾽ Ἀρχιμήδης φλόγα εἵλκυσεν ἠελίοιο,
Πρῆσε δὲ Μάρκου Μαρκέλλου νέας Αἰνεάδαο
Οὐ τοῖον Διομήδεος ἔφλεγε πῦρ ἀπὸ ὅπλων,
Ἀφλεγέως ἀμάρυσσεν ἀπαστράπτον σελάεσσιν·
Οἷά τε Σείριος ἀστὴρ σκύλακος Ὠαρίωνος,
Τοῖον τεύχεσι λαμπόμενος μέσον ἔνθορε χάρμης.
Φηγέα δ᾽ αὖτε πρῶτον ἐνήρατο, υἷα Δάρητος,
Ὅς ῥα τέχνης πυριεργέος ᾔδεε δαίδαλα ἔργα.
Τοὺς ἱερῆας Ὅμηρος Ἡφαίστοιο κικλήσκει·
Οὗτος μέντοι ἐνήρατο· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀχαιοί,
Ἀτρείδης Ὀδίον πέφνεν, Ἰδομενεὺς δ᾽ ἄρα Φαῖστον,
Πὰρ δὲ Σκαμάνδριον εἷλεν ἀκειρεκόμης Μενέλαος.
Μηριόνης Φέρεκλον, Πηδαῖον δ᾽ αὖτε Φυλείδης,
Εὐρύπυλος δ᾽ Ἀγήνορα τὸν Δολοπίονος ἔκτα,
Τὸν ἱερῆα Σκαμάνδρου κάλεον, ἰχθυόωντα
Ἀργυρέῃς δίνῃσιν ἐπ᾽ εὐρύτου ποταμοῖο.
Πάνδαρος αὖ Διομήδεος ὦμον χραῦσεν ἐν ἰῷ.
Καὶ τότε Τυδείδης Τρώεσσιν ὄλεθρον ἐφίει·
Κτεῖνε γὰρ Ἀστύνοον καὶ Ὑπήνορα, ποιμένα λαῶν,
Παῖδας δ᾽ Εὐρυδάμαντος, Ἄβαντά τε καὶ Πολύειδον.
Ἔκτα δὲ Φαίνοπος υἱοὺς, Ξάνθον τ᾽ ἠδὲ Θόωνα,
Πὰρ δ᾽ ἂρ Ἐχέμονα καὶ Χρόμιον, Πριάμου πέφνεν υἷας,
Σὺν ἄρα Πάνδαρον ὁρκοσφάλτην, ἠπεροπῆα,
Πρὸς δ᾽ ἔτι κεῖνον, τὸν τέκε Βουκολέων Ἀγχίσης,
Αἰνείαν, ἀπάραξε βαλὼν λίθῳ ὀκριόεντι.

Τὸν δὲ φυγῆς ἐπιθυμὴ ἔξεσώσατο φυγόντα
Νηῷ ἐν ἠγαθέῳ παυδερκέος ἠελίοιο·
Ἔνθα ἑ Τυδείδης κατοπάζων ἐκβοάασκεν·
Εἶκε γυναιμανὲς, οὐκ ἔτι ἀντιάσειας χάρμης·
Οὐτάσαι οὐ ἕνεκα φήμιξαν χεῖρ' Ἀφροδίτης,
Ὅττι μιν ἐσσύμενον πολέμου ἀπέπαυσεν ἐρωῆς.
Καὶ τότε Σαρπηδὼν Τρῶας μαχέεσθαι ἔγειρεν.
Πρῶτος δ' αὖτ' Ἀγαμέμνων Δηϊκόωντα ἔπεφνεν,
Αἰνείας δὲ Κρήθων Ὀρσίλοχόν τε κατέκτα,
Τραύματ' ἀκεσσάμενος, τάτε Τυδείδης προΐαψεν,
Καί νύ κε καὶ Μενέλαον ἀντιόωντα κατέκτα,
Εἰ μὴ Νέστορος υἱὸς, ἀρήϊος ὦκα παφάστη·
Αἰνείας δ' ὑποέτρεσε, τοὶ δ' ἔλον ἄνδρας ἀρίστους.
Ἀτρείδης μὲν πρῶτα Πυλαιμένεα βασιλῆα,
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα κατέκτανε, λᾶϊ τυχήσας·
Ἕκτωρ δ' αὖ, σὺν ἄρηϊ, ἑῷ πολεμήτορι θυμῷ,
Πρῶτα Μενέσθην τε καὶ Ἀγχίαλον σφαράγισεν·
Αἴας δ' Ἄμφιον, υἱὸν ἐξενάριξε Σελάγου,
Ἀντία μαρνάμενος Τρώων καὶ Ἕκτορος οἷος.
Σαρπηδὼν δὲ Τληπόλεμον κατενήρατ' Ἀχαιῶν,
Ἠνορέῃ κομόωντα, υἱὸν φιλὸν Ἡρακλῆος.
Καί νύ κε σὺν δ' αὐτῷ ψυχὴν ἐκάπυσσε καὶ αὐτός,
Τοῖο ἀπὸ ζώοντος βληθεὶς ἔγχεϊ μακρῷ,
Ἀλλ' οὐ μόρσιμον ἦν· τῷ ὀλέθριον ἔκφυγεν ἦμαρ.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς Λυκίοισι κακὰς πότι κῆρας ἔλαλλεν.
Κοίρανον αὐτὰρ Ἀλάστορα καὶ Χρόμιον καταπέφνας,
Ἄλκανδρόν θ' Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
Ἕκτωρ δὲ Τρῆχόν τε καὶ Οἰνόμαον καὶ Ὄρεστην,

Τεύθραντ' ἠδ' Ἕλενον καὶ Ὀρέσβιον ἐξενάριξεν.
Ἀλλ' ὅτε καὶ Περίφαντα ἰῷ θυμῷ ἄρει πέφνεν,
Τυδείδης, ἵππους ἐλάσας, πέλας ἦλυθε τοῖο,
Τρῶσε δ' ἀρ' ἐς κενεῶνα ἀρήϊα μαιμώωντα.
Τρῶες δ' ὡς οὖν εἶδον πληγὴν καίριον οὖσαν,
Σμερδαλέον σμαράγησαν, ἐπέβραχε δ' οὔρεα Ἴδης,
Τοῖος γάρ τε ἔμελλεν ἀνὴρ θανέειν παρὰ μοῖραν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τυδείδου Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἕκτορος Ἄρεα θυμὸν ἔπαυσαν δηϊότητος,
Νόσφι θεῶν Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι ἐμάχοντο.
Οὐ γάρ ἔχον μένος Ἕκτορος, οὐδὲ δόλους Διομήδεος,
Ἀλλ' ἀδόλως ἐμάχοντο· πέφνων δὲ Τρῶας Ἀχαιοί.
Αἴας μὲν Τελαμώνιος Εὐσώρου Ἀκάμαντα·
Ἄξυλον ἠδὲ Καλήσιον εἶλε πᾶς Τυδῆος.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν,
Αἴσηπόν τ' ἰδὲ Πήδασον, υἷέε Βουκολίωνος.
Πιδύτην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀστύαλον Πολυποίτης,
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον, Τεῦκρος δ' αὖτ' Ἀρετάονα,
Λήϊτος αὖ Φύλακον Βοιώτιος ἔκτανεν ἥρως,
Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον, Ἀτρεΐδης δ' Ἔλατον πέφνε
Ἥδ' ὅνπερ Μενέλαος ἕλε ζώοντα Ἄδρηστον.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' Ἑλένοιο φραδαῖς πότε Ἴλιον ἦλθε,
Πόρτιας ἑξείων δύο καὶ δέκα ῥέξαι Ἀθήνῃ.
Τυδείδης δ' ἐσπείσατο Γλαύκῳ Ἱπολόχοιο,
Χάλκεα δ' ὅπλα ἄμειψε καὶ εἵλετο χρύσεα τοῖο.
Ζεὺς γάρ τε φρένας ὀλβιοδώρου κύδανε Γλαύκου,
Ὅς κεν ἀεὶ κλέος ἄφθιτον ἔσται ξεινοσυνάων.

Ἕκτωρ δ᾽ ὡς ἐπέτειλε Τρωάσι ῥέξαι Ἀθήνῃ,
Βῆ ῥ᾽ ἴμεν ὀτρυνέων καὶ Ἀλέξανδρον πολεμίζειν.
Αὐτὸς δ᾽ Ἀνδρομάχην τε καὶ υἱέα Ἀστυάνακτα
Ἀρτιφρόνων πραπίδων ἀγανοῖς βουλεύμασι θέλξας
Ῥώετ᾽ ἀπὸ πτόλιος σὺν Ἀλεξάνδρῳ ποτὶ χάρμην.
Ἔνθ᾽ ἄρ᾽ Ἀλέξανδρος μὲν ἔπεφνε Με-
νέσθιον ἔγχει,
Ἕκτωρ δ᾽ Ἠιονῆα, Ἰφίνοον δὲ Γλαῦκος·
Αἴας δ᾽ ἐκ προκλήσιος Ἕκτορι δῆριν ὀρίνας
Νικήσας νίκης ἐριγήθεος εἵλετο δῶρα,
Νῶτα βόος μεγάλοιο, τά οἱ τότε δῶκεν Ἀτρείδης.
Ὦ σχέτλιοι μέροπες, κακοφραδέες ἀγριόθυμοι,
Οἱ νείκους μὲν τίετε εἴδωλ᾽ Ἐμπεδοκλείου,
Χωλούς τε ῥυσσούς τε παραβλῶπάς τ᾽ ὀφθαλμὼ
Ἀνέρας ἡμιθέους δὲ τοίοις τίετε δώροις,
Ἢ βόος ἢ ὄϊος ἢ ὄρνιθος μελέεσσιν,
Οἷσι κᾷμὲ καὶ ἄκων δειδίσκετο οὔλιος ἀνὴρ,
Ὧι πρὶν ἐγὼ θήτευσαι κατηφῶν Ἰσαάκιος,
Ἠδ᾽ ἄλοχος κείνου περικερδὴς, ἀγκυλόβουλος
Δειδιότες ἀκὴν ἀγέρωχον, καλλιέπειαν
Τίμων δ᾽ ἀφρονέοντες, ὅσοι τοῖς αἴσχεα ἦσαν,
Λεπροὶ, ψεδνοκάρηνες, ἀΐδριες, ἄχθεα γαίης,
Οὕνεκα τῇ πείθοντο παρὰ κρυφίοις λεχέεσσιν,
Οὐδ᾽ ὡς ἄλλοι ἀνήνανθ᾽ οἱ περιώσιον ἄσθεν,
Καὶ ἐσθλοί περ ἐόντες, σωφροσύνῃ δ᾽ οὐ χραῖσμεν.
Ἀλλά νυ τοῖσι Δίκη καὶ ὑστάτιόν περ ἀρήξει,
Αὐτὰς δ᾽ αὖ ὀλέσει, πολυεύνους, κλεψιγαμούσας,
Χρυσόκερώς τε πόσεις, οἳ λώϊα οὐχ ὁρόωντες,
Πειθόμενοι δολίῃσιν ἑαῖς ἐχίδναις ὁμολέκτροις,

Τούτων μὲν κνδαίνουσι κρυφίους ἀριστεὺς,
Καὶ λεπρούς περ ἐόντας, ἀϊδρίας, ἄχθεα γαίης·
Ἀνέρας ἠμιθέους δὲ, ἀριπρεπέας περὶ πάντας
Καὶ γενέῃ καὶ εἴδεϊ ἠδὲ λόγοισι καὶ ἔργοις,
Οὕνεκεν οὐ κακοί εἰσιν ἀτίουσ' ἀφρονέοντες.
Ὣς τότ' Ἀτρεΐδης, οὐδὲ νόῳ φαστίων ἄλλους,
Αἴαντα ταύροιο βοὸς νώτοισιν ἑτίμα,
Ἕκτορα, μίρμερον ἐχθρὸν, νικήσαντ' ἐνὶ χάρμῃ.
Ἀντήνωρ δ' Ἑλένην φάτο δοῦναι Τρῶας Ἀχαιοῖς
Μὴ δ' εἰκαῖα μάχεσθαι, ἅρκια δηλήσαντες,
Δῶρα δ' Ἀλέξανδρος φάτο, οὐχ' Ἑλένην ἀποδοῦναι.
Ἰδαῖον δὲ Τρῶες ἐπ' Ἀργείους ἐφέηκαν,
Εἰπέμεναι τάδε, ὥς τε νεκροὺς ἑάσειαν θάψαι.
Οἱ δὲ τάδ' οὐκ ἔθελον, ἄμφω δὲ νεκροὺς κτερέϊξαν.
Καὶ νηῶν ἕρυμα, πυρκοὺς, ποίησαν Ἀχαιοί,
Νέστορος ἐν βουλῇσιν· ὃ γὰρ περὶ οἶδε νοῆσαι.
Ζεὺς δὲ τότ' οὐρανὸς, ἀργυφίας νεφέλας στυφελίζων,
Βρόντα χαλέμενος, κακὰ δ' Ἀργείοισιν ἐδείκνυ.
Κυδιόων δ' ἀγόρευε θεοῖς κρατερώτατος εἶναι,
Οὕνεκεν οὐρανοῦ ἐκ κωήσει πάντα φορεῖται.
Ἀργεῖοι δὲ Τρωσὶν ὑπέτρεσαν ἡττηθέντες.
Νέστορα δ' Ἕκτορος ἔξεσσεν ἄναξ Διομήδης,
Κτεῖνε γὰρ Ἕκτορος ἡνίοχον ταχὺν, Ἠνιοπῆα.
Αὖθις δ' αὖτ' Ἀγέλαον ὄτρεφε τάφροιο ὀρούσας,
Αἰετὸν ὡς ἐνόησε νεβρὸν ἑλίσσοντα ἔραζε.
Πίφνον δ' ἄλλοι ἄλλους Ἀργείων βασιλῆες·
Τεῦκρος δ' αὖτε δέκα κτείνας τόξοιο θαλὼν . . . .
Τστάτιον βλῆθη λίθῳ Ἔμπορος, ἦχθη δ' ἐς νέας.

Τρῶες δ' Ἀργείους ἔλεσαν παρὰ τάφρον Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε τοὺς ἀπέπαυσε νὺξ ἀνδροκτασιάων,
Καίοντες πυρὰ φεύγειν ἀπόεργον Ἀχαιούς.
Χίλια ἦν πυρά, πεντήκοντα δὲ ἄνδρες ἑκάστῃ.
Ὡς ἐφύλασσον Τρῶες· Ἀχαιοὶ δ' αὖτε δαμέντες
Πρόσβασι Πηλείδην λιτάνευον· ὁ δ' αὖτ' ἀπέειπεν.
Τυδείδης δ' Ὀδυσεύς τε κατάσκοποι ἦκον Τρώων,
Κτείναντες δὲ Δόλωνα, δυώδεκα Θρῇκας, Ῥῆσον,
Αὖτις ὑπάστρεφον, ἵππους Ῥήσου τοῖο λαβόντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄγνὸν ἔξεφάνη φῶς Ἠριγενείας,
Πολλοὺς κρείων Ἀτρεΐδης κατέκτανε Τρώων.
Καὶ τότε τὸν ἀπέπαυσε Κόων, δορὶ χεῖρα τορήσας,
Σῶκος δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, τὸν Ἀΐας ἔξεσίωσεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος περαλὲς τόξον ἐρύων
Τυδείδην βάλεν ἠδὲ Μαχάονα Εὐρύπυλόν τε.
Νέστωρ δ' ὡς φορέεσκε Μαχάονα ἰητῆρα,
Πάτροκλον ἦκεν Ἀχιλλεὺς ἑξερέοντα, τίς εἴη.
Ὃς δὴ Νέστορος ἐκ κλισίης παλίνορσος ὁρούων,
Εὐρυπύλου βεβολημένου ἄγριον ἕλκος ἀκεῖτο.
Τεῖχος δὲ Τρῶας Δαναῶν ἔλον, οἱ δὲ φέβοντο.
Τοὺς δ' Ἐνοσίχθων Ἀργείους ἐσάωσε Ποσειδῶν,
Πολλὰ δ' ἀπ' ἀμφοτέρωθε καρήατα πίπτεν ἔραζε.
Καὶ τότ' Ἀτρεΐδης καὶ Νέστωρ σὺν τραυματίαισιν
Ἐς πόλεμον κατέβαινον· ἐρίβρομος ἦν γὰρ ἰωή.
Ἥρη, λεπταλέος δ' ἀὴρ νυφόεις, ἀνοφοῦσα,
Κράσιος, Ἀφροδίτης, παντιερπέα νεστὸν ἑλοῦσα,
Ὀμβροφόρων νεφελῶν ἀνεμώδεας ἤλασεν ὁρμάς,
Εἶδαρ δ' ἀνθεμόεν ποιητρόφον ἐξεφάνθη,
Πάμπαν δ' οὐ κατάσχε, μετάτροπος ἦθελε δ' εἶναι,

Τοὔνεκα λάθριον Ἥρῃ κοίτην φημίξαντο,
Τπνον δὲ Ζηνός. Νίκων δὲ Τρῶας Ἀχαιοί,
Αἴας δ' Ἕκτορα χάρμης παῦσε λίθου ὑπ' ἐρωῆς.
Κραιπνοσύνῃ δὲ ποδῶν Λοκρὸς ἔκτανε νήριθμον ὄχλον.
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς ἐγρόμενος κακὰ τεῦξεν Ἀχαιοῖς.
Ἕκτορα γάρ τ' ἀνέγειρε βεβλημένον, αἱμ' ἐμέοντα,
Ὃς πολίας ὀλίσας νέα πρῆσε Πρωτεσιλάου.
Καὶ τότ' Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ἧκεν ἀμῦναι Ἀχαιοῖς
Ὃς πολίας ὀλίσας, Σαρπηδόνα τε Διὸς υἱὸν
Τστατον αὐτὸς ὑφ' Ἕκτορος ἔκθανεν ἀνδροφόνοιο.
Αὐτὰρ δὴ Μενέλαος χρυσοκόμην κατέπεφνεν
Βουκολίδην Εὔφορβον, Ἀβαρβαρίης φίλον υἱόν.
Ἀργαλέου πολέμου γεγαῶτος δ' ἀμφὶ Πατρόκλῳ,
Ἀντίλοχον πέμπουσιν Ἀχιλλῆῒ ἐρέοντα.
Ὃς δέ γε λυγρὴν ἀγγελίην τοίην ἐπακούσας,
Ἧιεν ἐς πόλεμον καὶ ἦγαγε νεκρὸν ἑταῖρον.
Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε βαρύφρονος Αἰακίδαο,
Ἣν Παλαμήδεος εἵνεκα μήνιεν Ἀργείοισιν·
Τὴνπερ Ὅμηρος ἔφησεν οὗ εἵνεκα εἶπε γενέσθαι,
Οὐκ ἐθέλων Δαναοῖς κακὸν αἶσχος τοῦον ἰάψαι,
Οὗ χάριν οὐδ' ἐπέεσσιν ἑοῖς ὕμνησε τὸν ἄνδρα.
Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε μέχρι καὶ Πάτροκλον εἶλεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ βαρύμηνιν ἔπαυσε χόλον Πηλείδης,
Ἀτρείδης ἐσπείσατο· σὺν δ' ὅπλα χρύσεα τεύξας,
Ἧιεν εἰς πόλεμον, πολέας δὲ Τρώων πέφνεν.
Αἰνεία δὲ καὶ Ἕκτορι φύζαν ἀναλκίδα ἧκε.
Τοὺς δ' ἄλλους ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
Ποινὴν δ' ἄρ' Πατρόκλου ζῶντας δυοκαίδεκα εἷλεν

Ὣς ὄγε τοὺς ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα.
Οἱ δ' ἄλλοι ἐδύοντο ποτὶ πτόλιν ἔνδοθι τείχους,
Ἕκτορα δ' οἷον μοῖρα πυλάων ἐκτὸς ἔρυξε·
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἅρματι εἵλετο δήσας.
Ἄνδιχα δ' ἐξερέουσιν, ὅπως θάνεν ἄρεῖ Ἕκτωρ.
Οἱ μὲν γὰρ προπάροιθε πυλάων φασὶν ὀλέσθαι,
Ἀντία Πηλείδαο δαΐφρονος ὁρμήσαντα,
Πληγὴν ὀβριμόεσσαν ἐπ' ἀσφαράγοιο λαβόντα.
Τῶν δ' ἄρα θυμὸς ἀγήνωρ οὐκ ἐπείσσιν ὑπείκει,
Ὡς αὐτοσταδίῃ Πηλείδης Ἕκτορα πέφνεν.
Ἀλλ' ἄρα καρτερόθυμον ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν
Ἐρχομένην φάσκουσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι.
Νυκτὸς ἀνὰ κνέφας ἐξελθὼν Ἕκτωρ [οἱ] ὑπήντα·
Ἀνδράσι σὺν ὀλίγοις δὲ πόρον περόωντα Σκαμάνδρου
Ἔκτανε Πηλείδης, ὀπιπτεύσας ἐν ξυλόχοισιν,
Ἡνῦς δ' αὖτε πρὸ ἄστεος ἐκ δίφρου ἔλκε ποδοῖιν,
Πηῶν ἠδὲ φίλων προπάροιθε νεδυῶν τε τοκήων,
Τρώων Τρωϊάδων τε ἰδὲ κλειτῶν ἐπικούρων,
Οἳ μέγα δὴ γοάασκον ἀπὸ πύργων ὀρόωντες.
Τόσσον δ' αὖτε πολύθροος ὦρετο τοῖσιν ἰωή,
Ὡς οἰωνοὺς ἠέρι ἐν ταναῇ δονέεσθαι
Φρικαλέην δεισάντας ἐρίβρομον ἄγριον οἶμην·
Ῥίγια δὲ κλάγγαζον ἐνηερίοις στομάτεσσιν,
Ῥιπῇ ἐνὶ πτερύγων φρικώδεα δοῦπον ἰέντες.
Γηθόσυνοι δ' ἐτέρωθεν Ἀχαιοὶ ἀντεπίηχον.
Καὶ τότε Τρῶες κλῄῖσαν Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἀλλ' ἄρα καὶ μορφὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἐξερεείνω
Ψελλὸς ἔην, ἦϋς τε, μέγας, μέλας, ὁμβριμόφωνος,

Εὔρων, ἠϋγένειος, ὁλόθριξ, κυανέθειρος.
Τοῖος ἐὼν πέσεν, ἦκαχε δ' αὖτε Τρῶας ἅπαντας.
Πηλείδης δὲ Πάτροκλον ἐὸν κτερέϊζεν ἑταῖρον·
Ἄθλους αὖτε ἔθηκεν, ἀεθλοῦσι καὶ ἄεθλα,
Ἔξοχα Πριαμίδαο κεχαρμένος Ἕκτορος οἴτῳ,
Ὃν ἔχε παῦ κλισίῃσι δυωδεκάτην ἐπὶ ἠῶ,
Νεκρὸν ἀεικίζων· ὣς γὰρ Διὸς ἤθελεν αἶσα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρὶς καὶ δεκάτη θέλεν ἔλθεμεν ἠώς,
Αὐτίκ' ἄρα μέγαν οὐρανὸν ὦρσε φερέσβιος Ἥρη,
Ἔκμονος ἀκαμάτοιο ἑὴν γόνον ἐμπεδόμοχθον,
Ἴψοῦ ὑπὲρ γαίης ἐξ ὠκεανοῖο φορεῖσθαι·
Νὺξ δ' ἀέκουσα θεὰ κρονίδῃ ἀπέβαινε κελεύθου,
Ὀφομένη Τιτῆνας ἀμειδέας ἠερόεντας·
Ἠὼς δ' αὖτ' ἀνέβαινεν ἀπὸ Κρόνου ἐς Διὸς οὖδας.
Ἔχθρα γὰρ ἀλλήλοισιν ἀνάρσιος ἔπλετο τῇσιν,
Οὐδέποτ' εἰσορόωσιν, ἀποστροφέουσι δ' ὀπωπάς,
Οὐδέποθ' ἓν μέγαρον κατέρυξεν εἰς ἓν ἰούσας.
Οὔνεκα Νὺξ κροκόπεπλον ἐγείνατο Ἠριγένειαν,
Ἣ δὲ χαλιφρονέουσα ἀείρεται εἴδεϊ καλῷ.
Οὐδ' ἄρα θρέπτρα δίδωσιν ἀμείλιχα ὥσπερ ἐώπει·
Ὀργὴ δ' ἀμφοτέρῃσι πανάγριος ἔμπεσε τοῖα.
Τοὔνεκα Νὺξ κατέβαινε ποτὶ Κρύονον ἠρόεντα,
Κούρῃ δ' Ἠριγένεια Διὸς ἐπέβαινε μελάθροις.
Σὺν δ' ἄρα Ἠελίοιο ἁλιτρεφέος σθένος ἠΰ
Ἦλυθε κυδιόων πᾶσι μακάρεσσι φαείνων.
Δαίννυτο γὰρ κατὰ δῶμα Ποσειδάωνος ἄνακτος.
Γήθησαν δὲ θεοὶ καὶ ἴανθεν τόνδε ἰδόντες.
Καὶ τότε μὲν Πρίαμος, θνητῶν πανάποτμος ἁπάντων,

Ἐκ κονίης ἀνεγείρεσθ', ὅπῃ κατὰ ὕπνος ἔπεσχεν,
Ἕκτορα μυρόμενος ἠΰν γόνον Ἀστυάνακτα.
Ἦιτεε δ' ἐλθέμεναι μετὰ υἷέος ἀνδροφόνοιο·
Ὧδε γὰρ οἱ θυμὸς περὶ οἷς μελέεσσιν ἐτόλμα,
Ἠὲ κάρη φύσασθαι Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο, 300
Ἠὲ καὶ αὐτὸν χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαμῆναι.
Παῖδες δὲ καὶ Τρῶες ἐρήτυον ἔνδοθι πύργων.
Ὡς δ' εἶδον ὀφθαλμοῖς δεξιὸν αἰετὸν ὄρνιν,
Εἴασαν ἐλθέμεν, ἠμιόνους ζεῦξάν τ' ἀπήνῃ.
Τῇδ' ἐπὶ Ἕκτορέης κεφαλῆς λύτρα θῆκαν, ἑλόντες 305
Κόσμον ἀπειρέσιον, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
Καὶ τότε Τρωάδων πυλέων πετάσαντες ὀχῆας,
Πανσυδίῃ γοόωντες πρὸ Πριάμοιο ἔβαινον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ γούωντες ἔρκια τάφρου ἔβησαν,
Λαοὺς μὲν ποτὶ πύργους τρέψε βίη Πριάμοιο, 310
Μοῦνον δ' Ἰδαῖον λάβεν ἡμιόνων ἐλατῆρα.
Ὃς δὲ γυιοτρομέων τε καρηβαρέων τε κάρηνον
Ἐν κονίῃ κεφαλὴν μεμορυγμένος εἵνεκα πένθους,
Οἴκτρ' ὀλοφυρόμενος πεζὴ κατὰ οἶμον ἔβαινε.
Τοῦδε Πολυξείνη παῖς, ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα, 315
Χεῖρ' ἔχε δεξιτερὴν καὶ ἐπορθεύεσκε πυρείην.
Σὺν δέ οἱ Ἀνδρομάχη ἐπιέσπετο δακρυχέουσα,
Νηπιάχους ἐρύουσα γοῶντας Ἕκτορος υἷας,
Δοιὼ ἀδελφεώ, Ἀστυάνακτά τε Λαοδάμαντα.
Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν Ἀχαιῶν μίχθεν ἰόντες, 320
Ἀργείους λιτάνευον ἐνὶ κονίῃσι πεσόντες,
Πεισέμεν Αἰακίδην, ὄφρ' Ἕκτορα λύσῃ ἀποινῶν.
Καὶ τότε γηραλέοι βασιλῆες ἔρυξαν Ἀχαιῶν
Ὄρματα, πὰρ Πηλείδου ἀολλέας εἰσαγάγοντες.

Τεὐθρανθ' ἠδ' Ἕλενον καὶ Ὀρέσβιον ἐξενάριξεν.
Ἀλλ' ὅτε καὶ Περίφαντα ἰῷ θυμῷ ἄρει πέφνεν,
Τυδείδης, ἵππους ἐλάσας, πέλας ἦλυθε τοῖο,
Τρῶσε δ' ἀρ' ἐς κενεῶνα ἀρηΐα μαιμώωντα.
Τρῶες δ' ὡς οὖν εἶδον πληγὴν καίριον οὖσαν,
Σμερδαλέον σμαράγησαν, ἐπέβραχε δ' οὔρεα Ἴδης,
Τοῖος γάρ τε ἔμελλεν ἀνὴρ θανέειν παρὰ μοῖραν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τυδείδου Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἕκτορος Ἄρεα θυμὸν ἔπαυσαν δηϊότητος,
Νόσφι θεῶν Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι ἐμάχοντο.
Οὐ γὰρ ἔχον μένος Ἕκτορος, οὐδὲ δόλους Διομήδεος,
Ἀλλ' ἀδόλως ἐμάχοντο· πέφνων δὲ Τρῶας Ἀχαιοί.
Αἴας μὲν Τελαμώνιος Εὐσώρου Ἀκάμαντα·
Ἄξυλον ἠδὲ Καλήσιον εἶλε πᾶις Τυδῆος.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν,
Αἴσηπόν τ' ἰδὲ Πήδασον, υἷέε Βουκολίωνος.
Πιδύτην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀστύαλον Πολυποίτης,
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον, Τεῦκρος δ' αὖτ' Ἀρετάονα,
Λήϊτος αὖ Φύλακον Βοιώτιος ἔκτανεν ἥρως,
Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον, Ἀτρείδης δ' Ἕλατον πέφνε
Ἥδ' ὅνπερ Μενέλαος ἕλε ζώοντα Ἄδρηστον.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' Ἑλένοιο φραδαῖς πόδε Ἴλιον ἦλθε,
Πόρτιας ἐερέων δύο καὶ δέκα ἕξαι Ἀθήνῃ.
Τυδείδης δ' ἐσπείσατο Γλαύκῳ Ἱππολόχοιο,
Χάλκεα δ' ὅπλα ἄμειψε καὶ εἵλετο χρύσεα τοῖο.
Ζεὺς γάρ τε φρένας ὀλβιοδώρου κύδανε Γλαύκου,
Ὅς κεν ἀεὶ κλέος ἄφθιτον ἔσται ξεινοσυνάων.

Ἕκτωρ δ' ὡς ἐπέτειλε Τρωσὶν φίξαι Ἀθήνῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ὀτρυνέων καὶ Ἀλέξανδρον πολεμίζειν.
Αὐτὸς δ' Ἀνδρομάχην τε καὶ υἱέα Ἀστυάνακτα
Ἀρτιφρόνων παραπίδων ἀγανοῖς βουλεύμασι θέλξας
Ῥώετ' ἀπὸ πτόλιος σὺν Ἀλεξάνδρῳ ποτὶ χάρμην.
Ἔνθ' ἄρ' Ἀλέξανδρος μὲν ὑπέφυγε Με-
νέθιον ἔγχει,
Ἕκτωρ δ' Ἠιονῆα, Ἰφίνοον δὲ Γλαῦκος·
Αἴας δ' ἐκ προκλήισιος Ἕκτορι δῆριν ὀρίνας
Νικήσας νίκης ἐριγήθεος εἵλετο δῶρα,
Νῶτα βόος μεγάλοιο, τά οἱ τότε δῶκεν Ἀτρείδης.
Ὦ σχέτλιοι μέροπες, κακοφραδέες ἀγριόθυμοι,
Οἳ νείκους μὲν τίετε εἴδωλ' Ἐμπεδοκλείου,
Χωλούς τε ῥυσσούς τε παραβλῶπάς τ' ὀφθαλμὼ
Ἀνέρας ἡμιθέους δὲ τοίοις τίετε δώροις,
Ἦ βόος ἢ ὄϊος ἢ ὄρνιθος μελέεσσιν,
Οἷσι κᾆμὲ καὶ ἄκων δειδίσκετο οὔλιος ἀνὴρ,
Ὦι πρὶν ἐγὼ θήτευσαι κατηφῶν Ἰσαάκιος,
Ἦδ' ἄλοχος κείνου περικερδὴς, ἀγκυλόβουλος
Δειδιότες ἀκὴν ἀγέραχον, καλλιέπειαν
Τίμων δ' ἀφρονέοντες, ὅσοι τοῖς αἴσχεα ἦσαν,
Λεπροὶ, ψεδνοκάρηνες, ἀΐδριες, ἄχθεα γαίης,
Οὕνεκα τῇ πείθοντο παρὰ κρυφίοις λεχέεσσιν,
Οὐδ' ὡς ἄλλοι ἀνήνανθ' οἱ περιώσιον ἄσθεν,
Καὶ ἐσθλοί περ ἐόντες, σωφροσύνῃ δ' οὐ χραῖσμεν.
Ἀλλά νυ τοῖσι Δίκη καὶ ὑστάτιόν περ ἀρήξει,
Αὐτὰς δ' αὖ ὀλέσει, πολυεύνους, πλεψιγαμούσας,
Χρυσόκερώς τε πόσεις, οἳ λώϊα οὐχ ὁρόωντες,
Πειθόμενοι δολίῃσιν ἑαῖς ἐχίδναις ὁμολέκτροις,

Τούτων μὲν κυδαίνουσι κρυφίους ὀαριστὰς,
Καὶ λεπρούς περ ἐόντας, ἀΐδριας, ἄχθεα γαίης·
Ἀνέρας ἡμιθέους δὲ, ἀριπρεπέας περὶ πάντας
Καὶ γενέῃ καὶ εἴδεϊ ἠδὲ λόγοισι καὶ ἔργοις,
Οὕνεκεν οὐ κακοί εἰσιν ἀτίουσ' ἀφρονέοντες.
Ὡς τότ' Ἀτρείδης, οὐδὲ νόσῳ ῥᾳστίων ἄλλους,
Αἴαντα ταύροιο βοὸς νώτοισιν ἐτίμα,
Ἕκτορα, μέρμερον ἐχθρὸν, νικήσαντ' ἐνὶ χάρμῃ.
Ἀντήνωρ δ' Ἑλένην φάτο δοῦναι Τρῶας Ἀχαιοῖς
Μὴ δ' εἰκαῖα μάχεσθαι, ὅρκια δηλήσαντες,
Δῶρα δ' Ἀλέξανδρος φάτο, οὐχ' Ἑλένην ἀποδοῦναι.
Ἰδαῖον δὲ Τρῶες ἐπ' Ἀργείους ἐφέηκαν,
Εἰπέμεναι τάδε, ὥς τε νεκροὺς ἐάσειαν θάψαι.
Οἱ δὲ τάδ' οὐκ ἔθελον, ἄμφω δὲ νεκροὺς κτερέϊξαν.
Καὶ νηῶν ἔρυμα, πυργοὺς, ποίησαν Ἀχαιοί,
Νέστορος ἐν βούλαισιν· ὁ γὰρ περὶ οἶδε νοῆσαι.
Ζεὺς δὲ τότ' οὐρανὸς, ἀργυφέας νεφέλας στυφελίζων,
Βρόντα χαιόμενος, κακὰ δ' Ἀργείοισιν ἐδείκνυ.
Κυδιόων δ' ἀγόρευε θεοῖς κρατερώτατος εἶναι,
Οὕνεκεν οὐρανοῦ ἐκ κινήσει πάντα φορεῖται.
Ἀργεῖοι δὲ Τρωσὶν ὑπέτρεσαν ἡττηθέντες.
Νέστορα δ' Ἕκτορος ἐξεσάωσεν ἄναξ Διομήδης,
Κτεῖνε γὰρ Ἕκτορος ἡνίοχον ταχὺν, Ἠνιοπῆα.
Αὖθις δ' αὖτ' Ἀγέλαον ἔπεφνε τάφροιο ὀρούσας,
Αἰετὸν ὡς ἐνόησε νεβρὸν ῥίψαντα ἔραζε.
Πέφνον δ' ἄλλοι ἄλλους Ἀργείων βασιλῆες·
Τεῦκρος δ' αὖτε δέκα κτείνας τόξοιο βαλὼν . . . .
Ἱστάτιον βλήθη λίθῳ Ἕκτορος, ἤχθη δ' ἐς νέας.

Τρῶες δ' Ἀργείους ἔλασαν πυρὰ τάφρον Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε τοὺς ἀπέπαυσε νὺξ ἀνδροκτασιάων,
Καίοντες πυρὰ φεύγειν ἀπόεργον Ἀχαιούς.
Χίλια ἦν πυρά, πεντήκοντα δὲ ἄνδρες ἑκάστῃ.
Ὡς ἐφύλασσον Τρῶες· Ἀχαιοὶ δ' αὖτε δαμέντες
Πρέσβεσι Πηλείδην λιτάνευον· ὁ δ' αὖτ' ἀπέειπεν.
Τυδείδης δ' Ὀδυσεύς τε κατάσκοποι ἦκον Τρώων,
Κτείναντες δὲ Δόλωνα, δυώδεκα Θρῇκας, Ῥῆσον,
Αὖτις ὑπάστρεφον, ἵππους Ῥήσου τοῖο λαβόντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀγνὸν ἔξεφάνη φῶς Ἠριγενείας,
Πολλοὺς κρείων Ἀτρείδης κατέκτανε Τρώων.
Καὶ τότε τὸν ἀπέπαυσε Κόων, ὀρὶ χεῖρα τορήσας,
Σῶκος δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, τὸν Ἄλας ἐξεσίωσεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος περαλὲς τόξον ἐρύων
Τυδείδην βάλεν ἠδὲ Μαχάονα Εὐρύπυλόν τε.
Νέστωρ δ' ὡς φορέεσκε Μαχάονα ἰητῆρα,
Πάτροκλον ἦκεν Ἀχιλλεὺς ἑξερέοντα, τίς εἴη.
Ὃς δὴ Νέστορος ἐκ κλισίης παλίορσος ὁρούων,
Εὐρυπύλου βεβολημένου ἄγριον ἕλκος ἀκεῖτο.
Τεῖχος δὲ Τρῶας Δαναῶν ἔλον, οἱ δὲ φέβοντο.
Τοὺς δ' Ἐνοσίχθων Ἀργείους ἐσάωσε Ποσειδῶν,
Πολλὰ δ' ἀπ' ἀμφοτέρωθε καρήατα πίπτεν ἔραζε.
Καὶ τότ' Ἀτρείδης καὶ Νέστωρ σὺν τραυματίαισιν
Ἐς πόλεμον κατέβαινον· ἐρίβρομος ἦν γὰρ ἰωή.
Ἥρη, λεπταλέος δ' ἀὴρ πυρόεις, ἀνορούσας,
Κράσιος, Ἀφροδίτης, παντερπέα νεστὸν ἑλοῦσα,
Ὀμβροφόρων νεφελῶν ἀνεμώδεας ἤλασεν ὁρμάς,
Εἶδαρ δ' ἀνθεμόεν ποιητρόφον ἐξεφαάνθη,
Πάμπαν δ' οὐ κατάσχε, μετάτροπος ἦθελε δ' εἶναι,

Τοὔνεκα λάθριον Ἥρῃ ποίτην φημίξαντο,
Ὕπνον δὲ Ζηνός. Νίκων δὲ Τρῶας Ἀχαιοί,
Αἴας δ' Ἕκτορα χάρμης παῦσε λίθου ὑπ' ἐρωῆς.
Κραιπνοσύνῃ δὲ ποδῶν Λοκρὸς ἔκτανε νήριθμον ὄχλον.
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς ἐγρόμενος κακὰ τεῦξεν Ἀχαιοῖς.
Ἕκτορα γάρ τ' ἀνέγειρε βεβλημένον, αἷμ' ἐμέοντα,
Ὃς πολίας ὀλίσας νέα πρῆσε Πρωτεσιλάου.
Καὶ τότ' Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ἧκεν ἀμῦναι Ἀχαιοῖς
Ὃς πολίας ὀλίσας, Σαρπηδόνα τε Διὸς υἱὸν
Ὕστατον αὐτὸς ὑφ' Ἕκτορος ἔκθανεν ἀνδροφόνοιο.
Αὐτὰρ δὴ Μενέλαος χρυσοκόμην κατέπεφνεν
Βουκολίδην Εὔφορβον, Ἀβαρβαρέης φίλον υἱόν.
Ἀργαλέου πολέμου γεγαῶτος δ' ἀμφὶ Πατρόκλῳ,
Ἀντίλοχον πέμπουσιν Ἀχιλλῆι ἐρέοντα.
Ὃς δέ γε λυγρὴν ἀγγελίην τοίην ἐπακούσας,
Ἧιεν ἐς πόλεμον καὶ ἤγαγε νεκρὸν ἑταῖρον.
Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε βαρύφρονος Αἰακίδαο,
Ἣν Παλαμήδεος εἵνεκα μήνιεν Ἀργείοισιν·
Τὴνπερ Ὅμηρος ἔφησεν οὗ εἵνεκα εἶπε γενέσθαι,
Οὐκ ἐθέλων Δαναοῖς κακὸν αἶσχος τοῦον ἰάψαι,
Οὗ χάριν οὐδ' ἐπέεσσιν ἑοῖς ὕμνησε τὸν ἄνδρα.
Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε μέχρι καὶ Πάτροκλον εἶλεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ βαρύμηνιν ἔπαυσε χόλον Πηλείδης,
Ἀτρείδης ἐσπείσατο· σὺν δ' ὅπλα χρύσεα τεύξας,
Ἧιεν εἰς πόλεμον, πολίας δὲ Τρώων πέφνεν.
Αἰνεία δὲ καὶ Ἕκτορι φύζαν ἀναλκίδα ἧκε.
Τοὺς δ' ἄλλους ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
Ποινὴν δ' ἄρ' Πατρόκλου ζῶντας δυοκαίδεκα εἷλεν

Ὡς ὄγε τοὺς ἐδαΐξε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα.
Οἱ δ' ἄλλοι ἐδύοντο ποτὶ πτόλιν ἔνδοθι τείχους,
Ἕκτορα δ' οἶον μοῖρα πυλάων ἐκτὸς ἔρυξε·
Τόν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἄρματι εἵλετο δήσας.
Ἄνδιχα δ' ἐξερέουσιν, ὅπως θάνεν ἄρειϊ Ἕκτωρ.
Οἱ μὲν γὰρ προπάροιθε πυλάων φασὶν ὀλέσθαι,
Ἀντία Πηλείδαο δαΐφρονος ὁρμήσαντα,
Πληγὴν ὀβριμόεσσαν ἐπ' ἀσφαράγοιο λαβόντα.
Τῶν δ' ἄρα θυμὸς ἀγήνωρ οὐκ ἐπέεσσιν ὑπείκει,
Ὡς αὐτοσταδίῃ Πηλείδης Ἕκτορα πέφνεν.
Ἀλλ' ἄρα καρτερόθυμον ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν
Ἐρχομένην φάσκουσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι.
Νυκτὸς ἀνὰ κνέφας ἐξελθὼν Ἕκτωρ [οἱ] ὑπήντα·
Ἀνδράσι σὺν ὀλίγοις δὲ πόρον περόωντα Σκαμάνδρου
Ἔκτανε Πηλείδης, ὀπιπτεύσας ἐν ξυλόχοισιν,
Ἠοῦς δ' αὖτε πρὸ ἄστεος ἐκ δίφρου ἔλκε ποδοῖιν,
Πηῶν ἠδὲ φίλων προπάροιθε κεδνῶν τε τοκήων,
Τρώων Τρωϊάδων τε ἰδὲ κλειτῶν ἐπικούρων,
Οἳ μέγα δὴ γοάασκον ἀπὸ πύργων δρόωντες.
Τόσσον δ' αὖτε πολύθροος ὦρετο τοῖσιν ἰωή,
Ὡς οἰωνοὺς ἠέρι ἐν ταναῇ δονέεσθαι
Φρικαλέην δεισάντας ἐριβρομον ἄγριον οἶμην·
Ῥίγια δὲ κλάγγαζον ἐνηερίοις στομάτεσσιν,
Ῥιπῇ ἐνὶ πτερύγων φρικώδεα δοῦπον ἰάντες.
Γηθόσυνοι δ' ἐτέρωθεν Ἀχαιοὶ ἀντεπίηχον.
Καὶ τότε Τρῶες κλῄϊσαν Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἀλλ' ἄρα καὶ μορφὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἐξερεείνω·
Ψελλὸς ἔην, ἦϋς τε, μέγας, μέλας, ὀμβριμόφωνος,

Εὖριν, ἠϋγένειος, ὀλόθριξ, κυανέθειρος.
Τοῖος ἐὼν πέσεν, ἦκαχε δ' αὖτε Τρῶας ἅπαντας·
Πηλείδης δὲ Πάτροκλον ἐὸν κτερέϊζεν ἑταῖρον·
Ἄθλους αὖτε ἔθηκεν, ἀεθλοῦσι καὶ ἄεθλα,
Ἔξοχα Πριαμίδαο κεχαρμένος Ἕκτορος οἴτῳ,
Ὃν ἔχε παὶ κλισίῃσι δυωδεκάτην ἐπὶ ἠῶ,
Νεκρὸν ἀεικίζων· ὣς γὰρ Διὸς ἤθελεν αἶσα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρὶς καὶ δεκάτη θέλεν ἔλθεμεν ἠώς,
Αὐτίκ' ἄρα μέγαν οὐρανὸν ὦρσε φερέσβιος Ἥρη,
Ἔκμονος ἀκαμάτοιο ἑῦν γόνον ἐμπεδόμοχθον,
Τψοῦ ὑπὲρ γαίης ἐξ ὠκεανοῖο φορεῖσθαι·
Νὺξ δ' ἀέκουσα θεὰ κρονίδ ἀπέβαινε κελεύθου,
Ὀφομένη Τιτῆνας ἀμειδέας ἠερόεντας·
Ἠὼς δ' αὖτ' ἀνέβαινεν ἀπὸ Κρόνου ἐς Διὸς οὖδας.
Ἔχθρα γὰρ ἀλλήλοισιν ἀνάρσιος ἔπλετο τῆσιν,
Οὐδέποτ' εἰσορόωσιν, ἀποστροφέουσι δ' ὀπωπάς,
Οὐδέποθ' ἓν μέγαρον κατέρυξεν εἰς ἓν ἰούσας.
Οὕνεκα Νὺξ κροκόπεπλον ἐγείνατο Ἠριγένειαν,
Ἣ δὲ χαλιφρονέουσα ἀείρεται εἴδεϊ καλῷ.
Οὐδ' ἄρα θρέπτρα δίδωσιν ἀμείλιχα ὥσπερ ἐκεῖ·
Ὀργὴ δ' ἀμφοτέρῃσι πανάγριος ἔμπεσε τοῖα.
Τοὔνεκα Νὺξ κατέβαινε ποτὶ Κρύονον ἠερόεντα,
Κούρῃ δ' Ἠριγένεια Διὸς ἐπέβαινε μελάθροις.
Σὺν δ' ἄρα Ἠελίοιο ἀλιτρεφέος σθένος ἦϋ
Ἤλυθε κυδιόων πᾶσι μακάρεσσι φαείνων.
Δαίννυτο γὰρ κατὰ δῶμα Ποσειδάωνος ἄνακτος.
Γήθησαν δὲ θεοὶ καὶ ἴανθεν τόνδε ἰδόντες.
Καὶ τότε μὲν Πρίαμος, θνητῶν πανάποτμος ἁπάντων,

Ἐκ κονίης ἀνεγείρεθ', ὅπῃ κατὰ ὕπνος ἔπεσχεν,
Ἕκτορα μυρόμενος ἠΰν γόνον Ἀστυάνακτα.
Ἵκετε δ' ἐλθέμεναι μετὰ υἱέος ἀνδροφόνοιο·
Ὧδε γὰρ οἱ θυμὸς περὶ οἷς μελέεσιν ἐτόλμα,
Ἠὲ κάρη ῥύσασθαι Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο, 300
Ἠὲ καὶ αὐτὸν χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαμῆναι.
Παῖδες δὲ καὶ Τρῶες ἐρήτυον ἔνδοθι πύργων.
Ὡς δ' εἶδον ὀφθαλμοῖς δεξιὸν αἰετὸν ὄρνιν,
Εἴασαν ἐλθέμεν, ἡμιόνους ζεῦξάν τ' ἀπήνῃ.
Τῇδ' ἐπὶ Ἕκτορέης κεφαλῆς λύτρα θῆκαν, ἑλόντες 305
Κόσμον ἀπειρέσιον, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
Καὶ τότε Τρωϊάδων πυλέων πετάσαντες ὀχῆας,
Πανσυδίῃ γοόωντες πρὸ Πριάμοιο ἔβαινον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ γούωντες ἔρκια τάφρον ἔβησαν,
Λαοὺς μὲν ποτὶ πύργους τρέψε βίη Πριάμοιο, 310
Μοῦνον δ' Ἴδαῖον λάβεν ἡμιόνων ἐλατῆρα.
Ὅς δὲ γυιοτρομέων τε καρηβαρέων τε κάρηνον
Ἐν κονίῃ κεφαλὴν μεμορυγμένος εἵνεκα πένθους,
Οἵκτρ' ὀλοφυρόμενος πεζὴ κατὰ οἶμον ἔβαινε.
Τοῦδε Πολυξείνη παῖς, ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα, 315
Χεῖρ' ἔχε δεξιτερὴν καὶ ἐπορθεύεσκε πυρείην.
Σὺν δέ οἱ Ἀνδρομάχη ἐπιέσπετο δακρυχέουσα,
Νηπιάχους ἐρύουσα γοῶντας Ἕκτορος υἷας,
Δοιὼ ἀδελφεὼ, Ἀστυάνακτά τε Λαοδάμαντα.
Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν Ἀχαιῶν μίχθεν ἰόντες, 320
Ἀργείους λιτάνευον ἐνὶ κονίῃσι πεσόντες,
Πεισέμεν Αἰακίδην, ὄφρ' Ἕκτορα λύσῃ ἀποινῶν.
Καὶ τότε γηραλέοι βασιλῆες ἔρυξαν Ἀχαιῶν
Ὄμματα, πὰρ Πηλείδου ἀολλέας εἰσαγάγοντες.

Τοὺς ἥκτειρεν ἰδών, εἰ καὶ μάλα χαλεπόθυμος,
Οἰκτρὰ κυλινδομένους γε παραὶ ποσὶ μυρομένους τε.
Πρῶτα γάρ οἱ Πρίαμος κυλινδόμενος προσέειπε.
Ὄβριμε Πηλείδη μεγαλήτορα θυμὸν ἐπέσχες,
Αἴδεο δ' οὐρανίωνας οὓς περὶ πάντ' ὀρόωσι·
Φείδεο μοὶ γήρως, λευκόχροά τ' αἴδεο χαίτην.
Οἰκτειρον μὲ γέροντα βροτῶν βαρύποτμον ἁπάντων.
Πεντήκοντα μοὶ υἷες εἶλες καρτεροθύμους,
Ἀλλ' οὐ τόσσον φίλεον οἷά περ Ἕκτορα δῖον.
Γουνοῦμαι νεκρὸν ὄντα τὸν Ἕκτορα λῦσον ἀποίνων,
Μὴ δὲ ῥέθη δροσόεντα παραὶ κυσὶν ὠμὰ βάλῃσθα.
Δὸς δὲ Τρωσὶ Τρωσί τε ὄφρα ἑ πένθον ἐνείκω.
Τοῖα μὲν οἳ Πρίαμος προσεφώνεε Δαρδανίδης.
Αὐτὰρ ἔπειτα δάμαρ κλυτοῦ Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Πυκνὰ μάλα στενάχουσα καὶ ἄσπετα μυρομένη γε,
Ἦκα παρακλίνασα κάρη χαρίεν τε πρόσωπον,
Λεπταλέοις μύθοισιν ἐλίσσετο ἀνδροφονῆα,
Καί μιν λισσομένη προσιφώνεε ἄγριον ἄνδρα·
Αἰακίδη μεγάθυμε, θεῶν ἐπιειμένος εἶδος,
Οἰκτειράν με, ἄναξ, καὶ ὄρφανα τέκνα τοκῆος,
Ὅς κλέος ἦν Τρώεσσι, τὸν ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Οἰκτειρον πασῶν βαρυδαίμονα θηλυτεράων,
Ἦ τι πόρεν ἄλγεα λυγρὰ θεῶν νόος οὐρανιώνων,
Λυγρὰ καὶ στονόεντα καὶ ἐσσομένοισιν ἀκοῦσαι·
Ἀλλὰ τίη σοὶ ταῦτα ἀκηχεμένῃ ἐρεείνω;
Οἰκτειρόν με, ἄναξ, καὶ ἀνάρσιος εἰ τελέθεις περ.
Δὸς νέκυν Ἕκτορα, δύς μοι, ὅπως τάφου ἀντιβολήσῃ.
Ἑπτὰ πρίν μοι ἀδελφειοὺς ἐσθλόν τε τοκῆα
Κτείνας, οὐ δ' ἐνάριξας, σὺν δ' ἄρα τεύχεσι θάψας,

Οὐ μὲν λύτρα λαβών, σὺν δ' αὖτ' ἀρετὴν ἀναφαίνων.
Ἦν καὶ νῦν, Ἥρως, ἐπὶ Ἕκτορι δείκνυσο ἄμμι,
Παισὶ δὲ τοῖο δέμας ἐπὶ δώροισι χαρίζευ,
Ὄφρα ἕ τυμβεύσωσι, μέγα περὶ σῆμα βαλόντες,
Σῆς ἀρετῆς τόδε τεύξαντες κλέος ὑστατίοισιν.
Ὣς φάτο λισσομένη ἐσθλὴ παῖς Ἠετίωνος.
Ἑκτορίδαι δ' ἐτέρωθεν δάκρυον ἀγλαόμορφοι,
Μητέρα δακρυόεσσαν λισσομένην ὁρόωντες,
Μνησαμένοί τε τοκῆος, ὃν Ἕκτορος οὔνομ' ἄκουον,
Νηπιάχων βλεφάρων δὲ περίφρονα δάκρυα χεῖτο.
Δάμνα δ' ἄρ Αἰακίδαο νόον καὶ ἀμείλιχον ἦτορ.
Τοὺς γὰρ ὁρῶν ἐλέαιρε καὶ ἔνδοθι τείρετο θυμῷ,
Εὐγενέων γὰρ δάκρυον ἄγριον ἄνδρα δαμάζει.
Χρωτὶ δ' ἐρευθιόωντι καὶ ἄχρους ἔμπεσεν ὠχρὸς,
Δάκρυα δ' αὖ κατέκρυπτε καὶ ἐν βλεφάροισιν
ἐδάμνα.

* * *

Ἠέρι ἐμπελάσειε νεφῶν πυκνότης ἀπρούπτων,
Τόνδε τε ὦκ' ἀπέκρυψε καὶ ἔσβεσεν εἶδος αὐγὴν,
Ὠχριόων δ' ὁράαται ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων,
Ὅμβρον ἄγων ἁλίαστον ἐπὶ χθόνα χαλκοθέμεθλον·
Ἷς δ' ἀνέμου βρομέοντος ἀπήλασεν ἄγριον ὄμβρον·
Ὣς τότε ὠχριόων κατεφαίνετο κῆρ Ἀχιλῆος,
Στυγνὰ δὲ λειριόεντα εἰίδετο ὄμματα τοῖο,
Πένθεϊ τειρομένου περὶ πένθεϊ Ἑκτοριδάων·
Δάκρυα δ' αὖ βλεφάρων καὶ ἐπεσσύμενα προχέεσθαι
Θυμὸν ἀπεσκεδάασκε πολὺ αἰόλα μήδεα φωτός.

Ὡς ὃ μὲν ἐν βλεφάροισιν ἑοῖς ἐπὶ δάκρυα κεῦθε.
Παρθένος ἀβροχίτων δὲ Πολυξένη ἔννεπε τᾷδε,
Ποσσὶν ἐπ' εὐτραφέεσσιν ἑλισσομένη περιπλέγδην·
Ὦ Ἀχιλεῦ, ἐλέαιρε καὶ ἄγριον ἦτορ ἐπίσχες·
Αἴδεο τόνδε γέροντα, ἐμὸν γενέτην βαρυπένθεα,
Οἰκτρὰ παρὰ προπόδεσσι κυλίνδεται, ἔστι δὲ ἄναξ,
Γυῖα ὑποτρομέοντα παλαίχρονα, τοῦδ' ἐλεαίρων
Τιέα καρτερόθυμον ἀφ' Ἕκτορι λῦσον ἀποίνων,
Λῦσον ἀποίνων Ἕκτορα, πρὸς δέ με λάμβανε δούλην,
Σῇσιν ἐνὶ κλισίῃσι παρ' ἄλλαις δμωῒδεσσιν.
Ὡς φάτο μειλιχίοισιν ὀδυρομένη περὶ κῆρι.
Τοὺς δ' Ἀχιλεὺς ἐλέαιρε, γέροντα δ' ἐλάζετο χειρὸς,
Καί μιν ἐφεδριάασκεν, ἐπ' ἠρέμα δάκρυον εἴβων.
Πολλὰ παρηγορέων δὲ καὶ εἴδατα πεῖσε πίσασθαι·
Ὃς δὲ ἐπείθετο, δαῖτα δ' ἐλάμβανε, εἴτε καὶ ἄκων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δαίσαντο περὶ ξενίαισι τραπέζαις,
Ἐξέθορε κλισίης Ἀχιλεὺς, Πριάμου δ' ἀπ' ἀπήνης
Χρυσὸν ἀῤ εἷλε καὶ ἄργυρον Ἕκτορέων ἀπὸ λύτρων.
Ἄλλα δὲ δῶρον ἔδωκε Πολυξένῃ οἷκαδ' ἀγέσθαι,
Μνῆμα γάμοιο ἑοῦ καὶ Ἀχιλῆος μεγαθύμου.
Οὐ γάρ οἱ ἔλπετο θυμὸς ἀπὸ πρὸ γάμοιο δαμῆναι,
Τήνδε τε σήματι τοῖο ὑπ' ἄορι θυμὸν ὀλέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε πάντα ἔρεξε καὶ Ἕκτορα θῆκεν ἀπήνῃ,
Ἤρετο Δαρδανίωνα· Ποσῆμαρ φύλοπιν ἴσχω;
Ἕκτορ' ὅπως γοάοιεν ἀταρβέα δακρυχέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσάκουσε καὶ οἱ ὑπέσχετο πάντα,
Αὐτὸς μὲν κλισίην εἰς ἔνθορε δῖος Ἀχιλλεύς.
Τοὶ δὲ ποτὶ Τροίην ἀδινὰ στενάχοντες ἔβαινον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίηθεν ἐφαίνετο κύδιμος Ἕκτωρ,

Νεκρὸς ἐπ᾽ ἀπήνης περόων Ξάνθοιο ῥέεθρα,
Πρώτη Τρωϊάδων Κασσάνδρη φοιβὰς ἰδοῦσα
Κόσμον ἅπαντ᾽ ἀπὸ κρατὸς ἔχευεν, ἔλυσε δὲ χαίτας. 410
Πάντη δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα ἰλισσομένη περὶ πύργους,
Πυκνὰ κόμην τίλλουσα τοῖον ἐπήρχετο μῦθον·
Τρωϊάδες βαθύκολποι Τρώων τ᾽ ἄσπετα φῦλα,
Γλῶσσα πολυσπερέων τε δορυκλυτῶν ἐπικούρων,
Δεῦτέ μοι ἐκ πυλέων τε καὶ ἐκ πύργων ὁρόωντες, 415
Πένθος ἄλαστον τοῖον ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑῇσιν.
Ἕκτωρ, ὃς πρὶν ἐρύετο Ἴλιον ἀγλαόπυργον,
Ἡδ᾽ ἀλόχους Τρώων κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα,
Ὅς κῦδος Τρώεσσιν ἔην κλυτοῖς τ᾽ ἐπικούροις,
Αἵματος ἐξ Ἀργείου Τρώων γαῖαν ἐρεύθων, 420
Οὔ κλέος δ᾽ ἀνθρώποις οὐδ᾽ ὑστατίοισιν ὀλεῖται,
Νεκρὸς ἐπὶ Τροίην ἐπ᾽ ἀπήνης ἔρχεται, οἷμοι.
Ὣς ἡ μὲν στενάχιζε θεοπρόπος ἐκβοόωσα·
Λαοὶ δ᾽ οἱ μὲν ἔβαινον ἐπ᾽ ἄκροπόλει περὶ πύργους,
Τλησίπονοί τε γέροντες, γραῖαι δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσι, 425
Καὶ κοῦραι καὶ νύμφαι, παιδογόνοι τε γυναῖκες.
Ἀλλ᾽ ὅτε πλῆθος ἔβαινον ἐπεστείνοντο δὲ πύργοι·
Μητράσι δ᾽ ἅμ᾽ ἀνέβαινε κατηφέα νήπια τέκνα
Ἀρτίπυδος βάσεως τρομερὸν γόνυ δινεύοντα·
Ἄλλα δ᾽ ὑπαὶ μαζοῖσιν, ἐμύρετο δὲ καὶ ταῦτα. 430
Ὡς οἱ μὲν περὶ πύργους βιῆνον δακρυχέοντες.
Οἱ δ᾽ ἄλλοι ἐχέοντο πανιλαδὸν ἔξω τείχους.
Καὶ τότε Τρωϊάδων βασιλήϊα φῦλα γυναικῶν
Ἀμφ᾽ Ἑκάβην ἀγέροντο καὶ ἕστενον ἄλλοθεν ἄλλη.
Ἀγχίσου Ἀγαμήδη, ἀδελφεὴ Αἰνείαο, 435
Φρόντις, Ἀβαρβαρέη, Θεανὼ, Κλυτίοιό τ᾽ ἄκοιτις

Λαοθόη, Οἰνώνη, ἄλλαι Τρωϊάδες τε.
Νύμφαι τὲ Πριάμοιο ἐϋγενέες πάρα πᾶσαι,
Σὺν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐφέσπετο δακρυχέουσα,
Τέτρασι σὺν τεκέεσσιν, Ἀλεξάνδροιο γενέθλης·
Βουνίκῳ, Κορίθῳ τε καὶ Ἀγάνῳ Ἰδαίῳ τε.
Κασσάνδρη δ' ἑκάτερθ' Ἑκάβης καὶ Λαοδίκεια
Τήνδε ποδοσφαλέουσαν ἀειρούσαι κατὰ κόσμον,
Ἤδὲ μὲν οἷα νέκυς πάρη ἤμενον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τῆς δ' αὖτε προπάροιθεν νιέες ἔνδεκα βαῖνον·
Αἴσακος ἠδ' Ἕλενος, Πάμμων, Πάρις, Ἀντίφονός τε
Ἱππόθοος, Ἀγάθων τε Πολίτης Δηΐφοβός τε,
Σὺν δ' ἀρ' ἀγαυὸς Τρωΐλος αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ἑπῆεν,
Οἵ φύγον Αἰακίδαο βίην, ζῶον δ' ἄχρι καὶ τότε.
Οἷος ἀπῆν Πολύδωρος νήπιος, ὧν ἐνὶ Θρήκῃ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ πέλας ἦσαν ἀπήνης Ἑκτορέοιο,
Πάντες ἐπ' ἀσκεπέες καὶ ἀκρήδεμνοι κατέπιπτον,
Μυρόμενοι γοόωντες, ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες.
Ὡς Τρώων βασιλῆες μυρόμενοι ατονάχιζον,
Ἐς πεδίον καταβάντες, ὅθι νέκυς Ἕκτορος ἦεν.
Σὺν δὲ μέγας ἀπὸ πύργων ὦρτο γέρων ἀλαλητός,
Νηπίαχος δ' ἐτέρωθεν ἐπέβρεμεν ἄπλετος αὐδή,
Τοῖς δ' ἐπὶ θῆλυς ὁμαρτῇ ἄλλοθεν ἴαχε κραυγή.
Στέναξαν δέ πολύθροα ἔθνεα πάντ' ἐπικούρων.
Ἵπποι δὲ χρεμέθοντο πανείκελα δακρυχέουσιν.
Ἥμερα δ' αὖτε κτήνεα, ὅσσα βροτῶν ὑποεργὰ
Πάντῃ ἐπεστροβίοντο, ἀτυζόμενα γόῳ ἀνδρῶν.
Βόμβος δ' ἦν αὐτῶν ὡς μυρομένοισιν ὁμοίων.
Ἴαχε καὶ Σκάμανδρος, Νύμφαι τ' ἔβραχον Ἴδης.

Ἕλλη δ' αὖτ' ἐβόησεν· ἐπέγρετο βόμβος ἁπάντη.
Πένθεϊ δ' ἐν νεφέεσσιν ἐδύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἥρεμα δάκρυσε καὶ Ζεὺς, μῦρε δὲ γαῖα πελώρη.
Λεῖσαν δ' ὅσσοι ἔσαν ἀπάτερθεν ἀγάστονον ἠχὴν,
Τόσσος δοῦπος ἔην, ὁ Μέτων ὁπόσον γε ἀείδει
Τστατίοις γεγάμεν ἐνὶ ἥμασι τέρματι κόσμου·
Ἑπτὰ θεοὶ μεγάθυμοι ὅταν Κρόνου οἶκον ἵκωνται.
Τδροχόον, σκοτόεντα· δονήσει δὲ Κρόνος αὐτοὺς,
Λινήσει δ' ἄρα πάντα, Διὸς βασίλειαν ἀείρων,
Πέντα καταρρύψῃ δ' ἐνὶ ἄχλυϊ εὐρυβερέθρῳ·
Τόσσος μυρομένοισι Τρωσὶ δοῦπος ἐπῆεν,
Τόσση δ' αὖ μακάρων ἰαχὴ γένετ' ἤματι κείνῳ.
Καί νύ κε νὺξ κατέμαρψε Τρῶας δακρυχεόντας,
Καί νύ κε δὴ πυλέων ἐκτὸς κατὰ ὕπνον ἕλοντο,
Τιλλόμενοι ἅμφ' Ἕκτορα, τοῖον γὰρ πεθέεσκον.
Ἀλλ' ἄρα μιν Πρίαμος ποτὶ Τροίην ὦρσε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσίχυθεν ἐπὶ πτόλιν ἀμφί τε πύργους,
Κοσμήσαντες εὖ Ἕκτορα ἐν λεχέεσσι τεθέντες,
Ἐννῆμαρ γοάασκον, τοὶ δ' ἄρ' ἀγήνεον ὕλην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτην ἐτέλεσσαν πάντα παρ' ἠῶ,
Πολλοῖς ἐν φυλάκεσσιν ἀτειρέα χαλκὸν ἔχουσιν
Ἐκτὸς τείχους καὶ πτόλιος μέγα σῶμα κέαντες
Ἐς κάπετον κατέθεντο πελώριον Ἕκτορα δῖον.
Γαῖαν δ' αὖτε χέαντες πολλὴν ὑψόσ' ἄειραν,
Καλιὰ δὲ λαῖνεα ποτὶ τύμβον ἀγάλματα θῆκαν.

Τέλος τῶν Ὁμηρικῶν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ

ΜΕΘΟΜΗΡΙΚΩΝ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησαν ὑφ᾽ Ἕκτορι ὅσσα ἐῴκει,
Αὖτις ὑπὸ πτόλιν εἰσβάντες δαίσαντο ἀνάγκῃ.
Κλεῖθρα δ᾽ ἐπὶ πύλων βάλον, εὖ δ᾽ ἐπέθεντο ὀχῆας,
Ἠρτύνοντο δὲ πύργους ἐν κρατερῇσιν ἀνάγκαις,
Ἐλπόμενοι χείρεσσιν ὑπ᾽ Ἀργείων ὀλέεσθαι.
Τοῖσι δὲ μυρομένοισιν ἀγαστόνου εἵνεκα πάτρης,
Ἠοῖ ἐνὶ τριτάτῃ ἀπὸ Θερμώδοντος ἰοῦσα
Ἤλυθε Πενθεσίλεια, κόρη μεγάθυμος Ὀτρήρης,
Ἠϋγενὴς τελέθουσα Ἀμαζονίδων βασίλεια.
Ἤλυθε δ᾽ ὡς ὁ Κόϊντος ἑοῖς ἐπέεσσιν ἀείδει
Οὕνεκα ἣν κάσιν ἔκτανεν Ἱππολύτην ἐνὶ θήρῃ,
Μῦσος ἀλευομένη, δυοκαίδεκα δ᾽ ἄλλαι ἕποντο.
Ταῦτα μὲν ὧδ᾽ ὁ Κόϊντος ἑοῖς ἐπέεσσιν ἀείδει.
Ἑλλάνικος, Λύσιας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγαυοὶ

Φιλν, ἕνεκα σφετέρης ἀρετῆς ἐπήλυθε Τροίῃ,
Κῦδος ἀεξήσασα, ὅπως τε γάμοισι μιγείη.
Ταῖς γὰρ ἀπαισιόν ἐστι παῤ ἀνδράσι βημέναι εὐνῇ,
Εἰ μὴ μὲν πολέμοισιν ἀριστήσωσιν ὑπ' ἔνδρας.
Τὼς μὲν Πενθεσίλειαν ἔλθεμεν οἵγ' ἐρέουσιν.
Τοὶ δ' ὑπὸ δώρων Ἑκτορέων ἐρέουσιν ἰοῦσαν.
Πυθομένην μόρον Ἕκτορος ἄψ ἐθέλειν ὑποείκειν.
Τήνδ' ὁ γέρων Πρίαμος κατέρυξεν ἐνὶ δώροις,
Πυλλοὺς ἄνδρας ἔχουσαν ἀπὸ Σκυθέων κλυτοτόξων,
Πεζοὺς ἱππῆάς τε ἀρηϊφίλους τε γυναῖκας.
Ἤαγεν ὀτραλέως καὶ ἐνδυκέως φιλέεσκεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἐπέφαινε γυνὴ κατὰ Τρῴῶν ἄστυ
Πάντες δμῶες [Τροίης] ἐξέχυθεν ἄλλοθεν ἄλλος.
Θαῦμα γὰρ εἶλεν ἅπαντας ἀρηϊφίλοιο γυναικὸς,
Τήνδ' ὁ γέρων φιλέεσκεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν πολλοῖς ἐνὶ ἥμασι θυμὸν ἔτερψε,
Ῥῶσε δὲ ἵππων γούνατα καὶ μένος οἷ οἱ ἔπυνθο,
Δὴ τότ' ἐθώρηξε λαοὺς Τρώων τε καὶ αὐτῆς.
Ἵστατο δ' ἐν μέσσοισιν ἀλίγκιος ἄντα θεοῖσιν.
Τρωϊάδες δ' ἄρα πᾶσαι εὐχετόωντο γυναῖκες,
Ἕκτορος ἐσθλοῦ ποινητείραν τήνδε γενέσθαι
Ἀργείους ἐλέσασαν ἐπὶ δίνησι θαλάσσης.
Καὶ νύ κεν ἐξαπέφηνε τελέσφορον εὖγμα γυναικῶν·
Πολλάκι γὰρ πάρελσεν Ἀχαιοὺς κύμασι πόντου.
Ἀλλὰ Κρόνος χαλέπηνεν ἀάσχετος ἀγκυλομήτης,
Ὅς ὑπ' Ἀχαιῶν Τροίῃ ἐμήδετο λυγρὸν ὄλεθρον,
Ὅς καὶ τὴν ἀπόερσεν ἐν ἔγχεϊ Αἰακίδαο,
Καὶ κρατερὴν περ ἐοῦσαν, ἀμαιμακέτην τε γυναῖκα.
Ἧτοι γὰρ τότε θωρήξασα λεών τε καὶ αὐτὴν

Τρωϊάδων πυλέων ἐξέσυντο· χαῖρε δὲ λαὸς,
Ὡς εἶδον κατὰ κόσμον ἐπὶ στίχας ὁπλίζουσαν.
Καὶ γὰρ ὃϊστοφόρους παρὰ δεξιὸν ἔρκος ἔπειν,
Ὁπλίτας δ' ἑκάτερθε, σιδήρεον ἔμμεναι ἕρκος.
Ἦρξε δὲ τοξοφόρων ἀνδρῶν Πάρις ἠδὲ Λυκάων,
Πρὸς δ' Ἕλενος καὶ Πάμμων, Ἱππόθοός τε ἀγήνωρ.
Δηΐφοβος δ' ὁπλίτας ἄγε Πουλύδαμας, Ἀγάθων τε,
Αἴσακος, Ἀντίφονος, Πολυήνης, πρὸς δ' ἀρ' ἀγαυὸς
Τρώϊλος, Αἰνείας δ' ἱππήϊα τάγματα εἶχεν.
Ἄσπιδες δ' αὖ ἄραρον καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαι,
Αὐγὴ δὲ σελάγιζε, σιδήρεος ἔστενε γαῖα,
Ὁπλων ὑπ' ἀράβοις καὶ ἵπποιν καρτερογούνων.
Ἡ δ' ἀρ' ἐν ἱππήοισι μετέπρεπε τάγμασι μέσσοις
Καλὴ Πενθεσίλεια, κόρη μεγάθυμος Ὀτρήρης,
Ἀργύρεον θώρηκα πανάστερον ἐνδεδυκυῖα·
Καπὶ δὲ τῆς ἐπέκειτο κόρυς λιθάδεσσι φαεινὴ,
Μαρμαίρουσα λύχνῃσι καὶ ἀμεθύσοις ἐρατεινοῖς.
Αὐτὰρ γουρτοὶ ὀσφὺϊ καλοὶ, φαρέτρη τε,
Χρύσεα λαμπετόωντα ἐπάρμενα τῇδε γυναικί.
Πρὸς δὲ σάκος βριαρὸν ἐπέην λαιὴν κατὰ χεῖρα·
Ἐν δ' ἄρ' ἔην Ἄρης καὶ Ἔρως καὶ Πενθεσίλεια.
Μάρνατο δ' αὖτε Ἔρως ἴδ' Ἄρης περὶ τῇδε γυναικός,
Καὶ γραπτοὶ περ ἐόντες ζώοις δ' αὖτε ἴκτην.
Ἤτοι γὰρ μὲν Ἔρως κούρην φάτο εἶναι ἑεῖο,
Ἄρης δ' αὖ ἑτέρωθε· μέση δ' ἐπείσατο κούρη,
Κάλλεϊ καὶ ἔντεσσι διακριδὸν ἀστράπτουσα.
Τῆς δ' ἀρ' Ἔρως κόρυν ἁρπάζων φιλέεσκεν ὀπωπὴν,
Ἄρης δ' αὖ ἑτέρωθεν ἐκύνεε πρᾶτα πυκάζων.

Τοίη οἱ ἐπέην ἄσπις λαιὴν κατὰ χεῖρα,
Δεξιτερῇ δ' ἴσχε φάσγανον εἴκελον ἀστεροπῇσιν.
Ἕζετο δ' ἐν ἵππῳ κυανόχροϊ ἀγκυλοδείρῳ·
Τοῦ δ' ἀπὸ χαιτάων κυανόχροος εἵδετο αἴγλη.
Ὡς κούρην φορέων εὐειδέα καρτερόθυμον,
Κυδιόων ἀφρίασκεν, ἀπ' ὄμμασι πῦρ ἀμαρύσσων,
Οὐδὲ πατεῖν ἐθέλεσκεν ἐπὶ χθονὶ ἀτραπιτὸν,
Ἀλλ' ἀρ' ἐπ' αἰθερίην ἐβιάζετο οἶμον ὀρούειν.
Χαῖρε δὲ Τρώϊος ἐσμὸς ταύτην εἰσορόωντες·
Ἀργεῖοι δὲ φίλον κῆρ παχνώθησαν ἰδόντες.
Τριχθὰ δὲ πόσμηθεν καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀνάγκῃ.
Ἦτοι μὲν [γὰρ] Μενέλαος, Τεῦκρος, Μηριόνης τε,
Σὺν τοῖς καὶ Ἀρκεισιάδεω παῖς ἀγκυλόβουλος.
Ἔνθ' ἄρα πάντ' ἔχεσκον ὀϊστοφόρων αἰζηών.
Αἴας δ' αὖτ' ἐκόρυσσεν λαοὺς ἀσπιδιώτας,
Νέστωρ τ' Ἰδομενεύς καὶ Ἰάλμενος ἠδ' Ἀγαμέμνων.
Ἱππῆας δὲ Μενεσθεὺς Αἰακιδάο βίη τε,
Τυδείδης δὲ καὶ ἄλλοι ἐπίδμονες ἱπποσυνάων.
Τὼς δ' ἄρα κοσμηθέντες ἐπυκνώσαντο φαλάγγας
Εὖ ἐναρηράμενοι· τὴν δ' οὐ κατέσχεθον ἔμπης.
Ταὶ μὲν γὰρ νεοτευχέες ἀδμῆτές τε ἐόντες,
Ἵπποις καρτεροσύνῃσιν ἰζόμεναι μεγάλαισιν,
Πρὸς δέ γε Πενθεσίλειαν, ἣν βασίλειαν, ὁρῶντες,
Εὐσθενέως ἐλάουσαν ἐπὶ στόμα καὶ στίχας ἄνδρων,
Ἀργείους πολιτειρέας ἐν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργαλέῃ ἰαχῇ καὶ ἱππείῃ ἐν ἐρωῇ,
Δουρατέῃ τε πυκνώσει καὶ βελέῃσι χαλάζῃ
Ὦσαν, ἀπὸ δὲ λόχους κίρσαν, ἀπὸ θ' ἵππειον ἶλην.
Καὶ τότε τοὺς ἐδάϊζεν ἀάσχετα Πενθεσίλεια,

Καὶ ὅσοι οἱ ἐφέποντο γυναῖπες ἠδὲ καὶ ἄνδρες.
Πᾶν δ' ἄρα νεκρῶν ἔπλησθεν τότε Τρώϊον οὖδας.
Τίς δ' ἄρα γλῶσσ' ἐρέῃσιν, ὅσοι τότε πίσον
Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὁπόθ' ἱς ἀνέμοιο ἐριβρεμετοῦ βορέαο
Ἐμπνεύσας ἀδόκητα ἐφέσπερα, χείματος ὥρῃ,
Πήγνυσιν ὕδατα λευκὰ καὶ εἰς χίονα μεταβάλλει,
Πάντῃ δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐπύκασσεν γαῖαν ἅπασαν.
Ὡς τότε Πενθεσίλεια γυνὴ, ἐπάελπτα φανεῖσα,
Ὥρμην ψύξεν Ἀχαιῶν, ἔσβεσεν δ' ἔνδοθι θυμόν.
Στρῶσε δὲ πᾶν πεδίον νεκρῶν, μερόπων τε καὶ ἵππων.
Τοὺς δέ γε νὺξ ἐσάωσε Ποσειδῶνός τ' ἐπαρωγή·
Ἡ δὲ παρὰ Τρώεσσιν ἀφίκετο, χάρμα πίουσα,
Πολλοὺς Ἀργείων φυρέουσα καὶ ἔντεα νεκρῶν.
Ὡς δ' ἄρα τοὺς ἐδύϊξεν ἐπὶ τρίσιν ἤμασι κούρη,
Νυκτὶ σκυζομένους ποτὶ ῥηγμίνεσσι θαλάσσης
Ἀλλ' ὅτε Νὺξ σκοτόεσσα τετάρτου ἤματος ἦεν,
Εὖδε δὲ ἐν λεχέεσσιν, ἀγαλλομένη περὶ νίκῃ,
Αὔριον οἰομένη Ἀργείους πάμπαν ὀλέσσαι.
Δὴ τότ' ἄρα Πριάμῳ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ
Ἥρη ὄνειρον ἔπεμπεν ἀτερπέα δακρυόεντα,
Πότμον ἐπισσύμενον μεγαθύμου Πενθεσιλείης.
Ἤτοι γὰρ Πριάμῳ ζώειν δοκέεσκεν ἐθ' Ἕκτωρ,
Κούρης δ' εἶδος ἔχων καὶ ἀρηΐος, ὥς πάρος, ἦεν.
Χαῖρε δὲ Πρίαμος καὶ ἄλλων ἔθνεα Τρώων.
Τόνδ' ἄρα Πηλείδης κατέκτανεν ἤϋτε πρόσθεν.
Πενθεσιλείῃ δ' αὖτε εἵσατο τοῖος ὄνειρος·
Μητέρα τῆς δοκέεσκεν ὁρᾶν, μεγάθυμον Ὀτρήρην,
Αἰζηῷ μάλα καλῷ τήνδε δοκοῦσαν ἕπεσθαι,

Νυμφίῳ ἠϋκόμῳ κάλλει χαρίτεσσιν ὁμοίῳ.
Ἠδ' ἐθέλεσκεν ἕπεσθαι· ἀνὴρ δέ τις ἄγριος ἄλλος
Πίσσῃ ἐειδόμενος χροίην, δεινός τε μέγας τε,
Κρᾶτα φέρων ἑκατόν, παγχάλκεον ἔγχος ἀείρων,
Ἵππῳ ἐφεζόμενος παναμείλιχα φυσιόωντι,
Ἁρπάσας προβέβηκε βερεθριόωσι μελάθροις.
Τοῖα τοῖσι φάνει ἐπινύκτερα φάσματ' ὀνείρων.
Εὖτ' ἂν δ' ὠκεανοῦ ἄπο ἔσσυτο Ἠριγένεια,
Δίφρῳ ἐφεζομένη, τὴνδ' ὠκέες εἵρυον ἵπποι,
Λάμπος καὶ Φαέθων, οἵ οἱ ζύγιοι τελέθουσιν,
Πήγασος αὖτε νεώνητος παρῄορος ἦεν.
Καὶ τότε δὴ κούρη θωρήσσατο Πενθεσίλεια.
Τῇσδε κορυσσαμένης ἀπὸ κρατὸς κάππεσε πήληξ,
Σὺν δ' ἵππος χρεμέτισε πανείκελος μυρομένοισιν.
Ταῦτα κορυσσαμένῃ οἱ ἐφαίνετο σήματα λυγρά.
Εὖτε δὲ Ἀργείοισιν ἐείσατο ἅντα μάχεσθαι,
Αἰετὸς ἐν νεφέεσσι πέλειαν τίλλε μεμαρπὼς,
Ὡς Ἀχιλεὺς τὴν μέλλε δαΐζεμεν ὀξέϊ μακρῷ.
Ἦτοι γὰρ πολέμοιο συνεστῶτος κρατεροῖο,
Ἔμπεσεν Ἀργείοισι παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα.
Τῇδε γυναῖκες ἕποντο ἀρῄοι ἀγκυλότοξοι,
Βάλλουσαι βελέεσσι· πολὺς δ' ἐπέην ἀλαλητός.
Ἦ γὰρ ἐπ' ἄνδρας ἔλα τευχήτορας ἀσπιδιώτας,
Ἱππῆας δὲ παρέδραμεν ἔγχεσι κῦδος ἔχοντας.
Καὶ τοὶ μὲν μάρναντο σὺν ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσιν.
Ἡ δὲ γυναιξὶ καθιππεῦσαι ἐθέλεσκεν Ἀχαιοὺς,
Ὅς κεν ἀποκτείνειε μέσον περὶ πάντας ἰλοῦσα.
Καί νύ κε πάντα τέλεσσεν, ὅσα φρεσὶν ἔλπετο ᾗσιν·
Ἔνθεν γὰρ Αἰνείας εἶχεν ἵππιον ἶλην.

Δηΐφοβος δ' ἰτέρωθεν λαὸν ἀσπιδιώτην.
Σὺν δὲ Πάρις κλονέεσκεν ὀϊστοφόροις αἰζηοῖς.
Οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ὑπερθύμως ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι Τρώεσσι· παλαμναίη γὰρ ἀνάγκη·
Ἀνδρῶν δ' ἰφθίμων κεφαλαὶ πτέσντ' ἐπὶ γαίῃ,
Πολλῶν μὲν Δαναῶν ἰδὲ καὶ Τρώων μεγαθύμων.
Ἡ δὲ γυναῖκας ἔχουσα ἀρηΐφιλους ἐλάασκεν,
Ὣς κεν ἐνικλείσειε, μέσῳ δ' ἐνὶ πάντας ὀλέσσῃ.
Ἀλλ' Ἀχιλεὺς ἐφράσσατο, κείνης δ' ἔσβεσεν ὁρμήν·
Ὡς γάρ μιν ἐλάουσαν ἐπερχομένην τ' ἐνόησεν,
Ἔστη ἐλιχθεὶς ἐν πυμάτοισι λόχοις ἀπὸ πρώτων,
Βαιοῖς σὺν ἵπποῦσιν ἀρηρόσιν ἐν σακέεσσιν,
Ἥλασεν ἀντιβίως κατενάντιον ἀπροτιόπτως.
Καί ῥα προεξελάων τοξαζομένην βασίλειαν,
Δεξιτερὴν κατὰ πλευρὰν ὀχμιον οὔτασε δουρί.
Αἶψα δ' ἀφ' ἵππου κάππεσεν εἰσέτι δ' ἐμπνείεσκεν
Καὶ τὴν μὲν λίπεν αὖθι, ἐπ' ἄλλας δ' ὤρετο κούρας,
Ταί ῥά μιν ἱππῆες ἕποντο καρτερόθυμοι.
Ἔνθ' ἤτοι πέσεν Ἱππόθοή καὶ Ἀντιάνειρα,
Τοξοφόνη δ' ἐπὶ τοῖσι θάνεν καὶ Τοξοάνασσα,
Καλὴ Γωρυτόεσσα καὶ Ἰοδόκη, Φαρέτρη τε,
Ἀνδρὼ, Ἰοξεῖα, Ὀϊστροφὴ, Ἀνδροδάϊξα.
Πρὸς ταῖς Ἀσπιδοχάρμη * * καὶ Ἐγχεσίμαργος,
Κνῆμις καὶ Θωρήκη, Χαλκίοπ, Εὐρυλόφη τε,
Ἑκάτη, Ἀγχιμάχη τε καὶ Ἀνδρομάχη βασίλεια,
Ταὶ μὲν Ἀμαζονίδων κούραι πέσον ἔξοχαι ἄλλων,
Ἡγέμονες, βασίλειαι· πληθὺς δ' ἄσπετος ἦεν.
Τρῶας δ' ὡς ὑὸν εἶδον Ἀμαζονίδων βασίλειας
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων δαϊζόμενας μεγαθύμων,

Οὐκέτι θυμὸν ἔχεσκον ἐνὶ μελέεσσιν ἑοῖσιν,
Ἀλλ' ἵππων ἐν γούνασι καρπαλίμοις τε πόδεσσι
Φεῦγον ἄλλη ἄλλος, τοὶ δὲ δίεσκον ὄπισθεν
Ἀργεῖοι μεγάθυμοι· βαῖνον δ' ἐν νεκύεσσιν,
Ἔισοκεν ἄλλους μὲν συνέελσαν τείχεϊ Τρώων,
Τοὺς δέ τοι ἔξω τείχεος εἶλον ζωγρείῃσιν.
Λάσσατο δ' αὖτε ἕκαστος Ἀμαζονας ἠδὲ καὶ αὐτῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μάχη πολέμοιο δαφοινοῦ,
Λύτις ὑποστρεφθέντες Πενθεσίλειαν ἴωρων.
Ἦ δ' ἔτι ἐσκαίρεσκεν ἐνὶ θανάτοιο φορῆσιν,
Μαρμαίρεσκε δὲ κάλλεϊ ὕστατα φυσιόωσα.
Οὐδ' ἔτι μαστὸν ἔφαινε, πόρη γὰρ ἔην ἔτι ἀδμής.
Μύρετο δ' Αἰακίδης καὶ ἑλίσσετο πάντας ἑταίρους,
Τύμβον ὅπως τεύξαντες ἐπικτερίωσι γυναῖκα·
Σῆμα δὲ πρῶτον Θερσίτου γένετ' ἠέπερ αὐτῆς.
Ἦτοι γὰρ Πηλείδης μύρετο, ὡς ἐπέφνει,
Ἤβην, ἠνορέην τε καὶ ἔξοχα κάλλεα κούρης.
Θερσίτης δ' ἑτέρωθε λέγ' αἴσχεα εἵνεκα τῆσδε.
Τόνδ' Ἀχιλεὺς προτάφοισι βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
Καὶ τότε δὴ Τυδείδης, Θερσίταο χολωθείς,
Ῥῖψε ποτὶ Σκάμανδρον Ἀμαίζονα Πενθεσίλειαν.
Ἐνθαδε τὴν λίπε θυμὸς ἐνὶ ῥοθίοισι Σκαμάνδρου.
Οὐδ' ἄρα Τρυφιοδώρῳ ἐφανδάνει οἷα καὶ ἄλλοις,
Ξάνθου ἐπὶ ῥεέθροις ῥιφῆναι Πενθεσίλειαν,
Αἰακίδα δ' ἐρέει κτανέειν ἅμα καὶ κτερεΐξαι.
Ὣς ἄρα πῆμα Τρωσὶν ἐπήλυθε δεύτερον ἄλλο.
Ἀργεῖοι δ' ἔπνευσαν ὀϊζυρῆς ἀπὸ χάρμης·
Ἀλλ' ἄρα βαιὸν ἐπὶ χρόνον ἐκτὸς ἀπέσσαν ἰωκῆς.
Μέμνων γὰρ πάλιν ἦλυθεν Αἰθιόπων ἀπὸ γαίης.

Φοῖνιξ, Πουλύδαμάς τε, λεὼς δ' ἐφέσπετ' ἀπείρων,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε, ὅσος ψάμαθος τε κόνις τε,
ψιλοὶ ὁπλῖται, πελτοφόροι καὶ σφενδονέοντες,
Φρακταὶ, ἄφρακτοι ἠδὲ Ταραντῖνοι μεγάθυμοι,
Δουρί τε μαρνάμενοι καὶ τοξοδάμαντες ἔπησαν.
Τοὶ μὲν ἔσαν μάχιμοι, πολλοὶ δ' ἄρα χρειοδοτῆρες.
Νυκτὶ ἐπήλυθον Ἰνδοὶ ἁλμυρὸν οἶδμα πλέοντες,
Νηυσὶν ὁμοῦ χρῦσόν τε καὶ ἀργυρὸν εἰσφορέοντες.
Τοῖς δ' ἐπὶ νῆες ἕποντο ἀπείριτοι· ἐν δ' ἄρα ἦσαν
Μακραὶ, φορτίδες, ἱππηγοὶ, πρὸς δ' αὖτε πορεῖν,
Ἄλλα τε εἴδεα ναῶν· τοὶ δ' ἐπίβαινον ἕπα.
Τοὺς δ' οὐ Τροία χάνδανε, οὔτ' ἄρα Τρώϊον οὖδας.
Καὶ τότε μὲν φυλάκεσσιν ἐϊργμένοι ἔνθα καὶ ἔνθα,
Δορπήσαντες ἴαυον πάννυχον νήδυμον ὕπνον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ λευκόχροος ἦρχετο Ἠριγένεια,
Ἀνστάντες φορέοντο· πολύθροος ὄρτο ἰωή.
Ἵπποι δ' αὖτ' Ἀράβων ἐριαύχενες ἀγριοθύμων
ψηχόμενοι χρεμέθοντο, πελώρια γαυριόωντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τροίηθεν ἀπὸ Πριάμοιο μελάθρων
Ἔκθορε Μέμνων ὄμβριμος υἱὸς Ἠριγενείης,
Φοῖνιξ, Πουλύδαμάς τε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἰνδῶν
Δάρδανοι Τρῶές τ' ἠδ' ὅσσα Τρώϊα φῦλα,
Ἐς πέδιον κατέβαινον· στείνετο δ' ἔθνια λαῶν.
Ἥρως δ' ὀμβριμόθυμος ἐφ' ὥρματι ἵστατο Μέμνων,
Πουλύδαμάς θ' ἑκάτερθε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἰνδῶν
Καὶ τότε χειρὸς πύγματι λαὸν ἐκέκλετο Μέμνων,
Ἐς πόλεμον θωρήσσεσθαι, ἀράβιζε δὲ τεύχη,
Ἰνδῶν εἰλομένων θωρησσομένων τε τάχιστα
Ὅπλοις νηγατέοισι καὶ ἀσπίσι τεσσαραπλεύροις.

Ἀλλ' ὅτε δὴ θωρήχθησαν Τρῶές τε καὶ αὐτοὶ,
Ἔστασαν ἐν τελέεσσι παρ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστος.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐθωρήχθησαν ἀνάγκῃ.
Εὖτ' ἄρα ἠελίοιο μένος ἐσπίασεν ἀρούρας,
Σύμβαλον ἀλλήλοισι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
Μαρναμένων ἀνέρων· νέκυες δ' ἄρα πλῆθον ἅπαντα
Φύρδην ἀμφοτέρωθεν, ἐπ' Ἀργείων μάλλιστα.
Ἔθνεα δ' ἔρρεον Ἰνδῶν τ' Ἀράβίων μεγαθύμων,
Πάντοθεν ἐκχύμενα, τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγεα πάσχον
Ἀργεῖοι, πολυτειρέα δ' αὐτῶν λύτο γοῦνα.
Ἔμπης δ', οὐκ ἐθέλοντες, ὑπὲρ ψυχῆς ἐμάχοντο.
Εἴσοκε γειαρότης μὲν ἀνὴρ ἐπαύσατο πόνων,
Ἐκ δὲ βόας ἀρότροιο ἐλύσσατο πολλὰ καμόντας.
Καὶ τότε Τρῳὰς ἠδ' Ἀραβίσσα χαίρετ' Ἐνυὼ,
Πᾶν γὰρ Τρώεσσιν οὐδὰς Ἀχαιῶν τληθετο νεκρῶν.
Κάππεσε γὰρ πρώτιστος ἀπ' Ἀργείων βασιλήων
* * νεης χείρεσσι, κατεναντίον οἷος ἐπελθὼν,
Ἀντίλοχος μεγάθυμος, Νέστορος ὀβριμὸς υἱὸς,
Τὸν πάντες φιλέεσκον, Ἀχιλλεὺς δ' ἔξοχα ἄλλων·
Οὕνεκα κραιπνὸς ἦην, νέος. ἄλκιμος, εἶδος ἀγητός,
Ἐν πινυτῇ δ' ἄρα καὶ μύθοις προφέρεσκε γερόντων.
Τῷ δ' ἐπὶ ἄλλοι πέσον ἡγεμονῆες Ἀχαιῶν.
Καὶ τότε δὴ πάντες νῶτα Τρώεσσι βαλόντες,
Φύρδην συγκλονέοντο καὶ αἵματι γαῖαν ἔδευον.
Ὡς δ' ὅτε μιλτοχρόων ἀπὸ οὔρεος ἠνεμόεντος
Ταυρόθροος χειμάῤῥους ἀσπέτῳ ἔρχεται ὄμβρῳ·
Ἐσφορέει πέτρους μεγάλους καὶ κάγκανον ὕλην,
Βριθὺ δ' ἄρα κτυπέων λιθόχρους ἔμπεσεν ἄγροις,
Πάντα δ' ἐναῤῥάζων φύρδην φορέασι θαλάσσῃ,

Ζεύγεα, βοῦς καὶ δώματα· πρὸς δ' ἄρα γειαροτῆρας,
Ἄλλα τε ὅσσα κίχησεν· ἀμηχανίη δ' ἀγροίκοις.
Ὡς τότ' Ἀχαιοὶ φύρδην ἀπ' Ἀρβαβίων κλονέοντο.
Κυανέη δ' ἄρ' ἐν αἵματι πάντη πόρφυρε γαῖα.
Οἱ δ' Ἄραβες κατόπιν μεγάλῳ σεύοντ' ἀλαλητῷ,
Οὐδ' ἔτι μῆχος ἦεν, πάντες γὰρ φεῦγον Ἀχαιοί.
Μοῦνος ἀπ' ἄλλων Νέστωρ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα,
Τίσος ἀχνύμενος· μέγα δ' ἔστενεν ἔνδοθι ἦτορ.
Σὺν δ' ἄρα οἱ ὁ Κόϊντος ἔην πέλας, ὃς ἐπάκουσε
Μέμνων ὅσσα ἔειπε γέροντ' ἀραβήϊδι φωνῇ.
Πεζός ἐγω τελέθων δὲ, [Ἰσαακίοιο φράδασιν,
Ὃς μ' ἀπὸ Βερβόϊας ἐριβώλακος ἠδὲ Σελάων
Πεζὸν ἔπεμπε γένεσθαι, ἐμεῦ ἵπποιο ἀμείρσας,
Ἧς ἀλόχου βουλῇσι σαόφρονος, ἣ οἱ ἅπαντας
Κύδηνε λεπρούς τε καὶ ὅσσοι νείκεος υἷες.
Οὕνεκα οἱ καλῶς κατάθυμια πάντα ἔρεζον.]
Φεῦγον οὐδ' ἐσάκουσα ἃ Μέμνων ἐξερέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε Νὺξ δνοφερὴ γαῖαν περιδέδρομε πάντῃ,
Δῆριν αἱματόεσσαν ἀμαιμακέτου πολέμοιο
Παῦσαν, οὐκ ἐθέλοντες Ἀράβιοι ὄμβριμοι υἷες,
Ὠκύαλοι δὲ νέες φύγον Ἡφαίστοιο δμοκλήν.
Αὐτοὶ δ' Ἀργεῖοι δεινὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξαν.
Νυκτὶ δ' ἀολλέες εἵατο τεύχεα πάντες ἔχοντες,
Εἵατο τεύχε' ἔχοντες, ὕπνος ἀπὸ νοΐσιν ὄλωλεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠριγένεια,
Ἀνσπάντες ἀέκοντες ἔριν ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Μέμνων γὰρ ἐπόρουσεν, ἀλίγκιος υἷϊ καίης,
Τυφῶνι ὀλοόφρονι· ἔλπετο δ' οἷα ἐάλπει,
Ἀργείους ἀπὸ πάντας ὀλέσσαι ἤματι κεινῷ.

Ὣδε μὲν ἐφρόνεεν, ἐπὶ δ' ἅρματι ἀξέα κλαίζων
Κυδιόων ὄρεσκεν, ὄπισθεν δ' ἴαχε λαός.
Τόνδ' ἄρα Πηλείδης καὶ ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
Στέρνῳ ἐνὶ στιβαρῷ κατεναντίον οὔτασεν ἔγχει.
Ψυχὴ δ' ἐκ μελέων ἀποέσσυτο ἦὔτε καπνός.
Τοῖον Μεμνονέης κεφαλῆς μόρον ἐξερέουσιν.
Οἱ δ' υἱὸν Τελαμῶνος ἀείδουσ' ὁμβριμόθυμον
Δῆριν ἀμαιμάκετον καὶ σχέτλια ἔργα ἰδόντα
Εἶπεμεν Ἀτρεΐδῃ καὶ ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
Ὑμεῖς μὲν πάντες μετὰ ἔθνεα βαίνετε Ἰνδῶν,
Αὐτὰρ ἐγὼ κατεναντία Μέμνονος οἵης ἐπέλθω.
Ὣς εἰπὼν ἀνάειρε πελώριον ὕψοσε σάκος,
Τοῖο δ' ἐν ὤμοις καλὸν φάσγανον ἠώρητο·
Δεξιτερῇ δὲ φέρων δόρυ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα.
Μέμνων δ' ὡς ἐνόησεν, ἀφ' ἅρματος ἆλτο χαμᾶζε.
Συμπεσέτην δ' ἀλλήλοισι μέγα δ' εἴδετο ἔργον,
Οὐταζόντων ἀλλήλους, ἰράβιζε δὲ τεύχη.
Ὡς δὲ δύο ταῦροι, παρ' ὀρεσκῴῃσι κολώναις,
Ἄγριοι ἀμφ' ἀγέλαις ἑκάτερθεν δηριόωντες,
Πρῶτα μὲν ἐκσταδὸν ἄμφις ἕκαστος ὀρούων,
Ἐς στυφελὰς πέτρως τε καὶ οὔρεα ὑψικάρηνα,
Ἀλλήλους ποτὶ ταύρειον μόθον ἐκκαλέονται,
Μυκτῆρα πλατὺν οἷξαντες, βαρύδουπα βοῶντες·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀλλήλους βάλλουσιν κεράεσσιν,
Ἦχη δ' αὖτε πελώριος οὔρεος ἔρχεται ἄκρας.
Ὡς τῶν μαρναμένων σάκεος ἀπὸ δοῦπος ὄρωρεν.
Ὡς δὲ λέων Αἴας ἐπάλμενος ἀσπίδα νύξεν.
Οὐδ' ἔτορεν κρατερόν σάκος, ἀλλ' ἄρα Μέμνονα κλῖνεν.

Αὐτὰρ ἔπειτα ἰὸν σάκος ὕψοσ' ἀείρας,
Πλῆξεν ἀνασχόμενος, ἐπέβρισε δ' ὄβριμον ἄνδρα.
Τοῦ δὲ πόδων κατύπισθεν ἐφίσπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Κρύβδην δ' αὐχένα Μέμνονος ἤλασε χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ λίπεν ψυχή· Αἴας δ' ἕλε Πουλυδάμαντα
Ἡγήμονα Φοινίκων· τρέσσαν δ' ἴθνια Ἰνδῶν,
Ὡς δοιοὺς βασιλῆας ἰοὺς νεκύεσσιν ἰσεῖδον.
Πίπτον δ' αὖ πολίες σωρηδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Φῦζα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἰωχμοῖο κρατεροῖο.
Ζῶντες δ' ἐν νεκύεσσιν ἐρητύοντο φέβεσθαι.
Ἀργεῖοι δ' ἀρ' ὄπισθεν ἐπ' ἔντεα καλὰ λέγοντο,
Ἐμμενέως κτείνοντες, ἕως νὺξ ἄμβροτος ἦλθεν.
Ὄρφνῃ δ' αὖτε δοὺς ἑκάτερθεν ἄπαντο νεκρούς.
Μέμνονα δὲ σμύρνῃ τε καὶ Ἀσσυρίῃ Φρυγανίδι
Αἰθίοπες ταρχύσαντες θέσαν ἀμφιφορῆι.
Ὡς ἄρα Πουλυδάμαντα καὶ ὕστερον αὐτὸν ἔνεικαν.
Τροίῃ δὲ στοναχή τε καὶ οἰμωγὴ πελέσακε.
Τρῶες γὰρ μεγάθυμοι, ἑλμένοι ἔνδοθι πύργων,
Δυσπονέως στενάχοντες ἰοὺς γοάασκον ἑταίρους.
Οὔποτε δαχρυχέοντες ἐπ' ὄμμασι δάκρυα τέρσαν,
Ἐκ δ' ἦλθον αὖθις πυλέων πετάσαντες ὀχῆας
Δηΐφοβος, Πάρις ἠδὲ Τρῶϊλος ἱπποχάρμης,
Ἔθνεσι σὺν πολίεσσιν, Ἀχαιοῖς ἄντα μάχεσθαι.
Τοὺς δ' Ἀχιλεὺς ἐνέηκε ποτὶ ξάνθοιο ῥέεθρα,
Κτείνων ἐμμενέως· ὣς δ' αὖτως ἄλλοι Ἀχαιοί.
Καί ῥ' οἱ μὲν φύγον ὄβριμον ἔγχος Πηλείδαο
Δηΐφοβος καὶ Δύσπαρις· αἶσα δ' ἕλε Τρώϊλον,
Ὃς πένθος Τρώεσσιν ἐπ' ἶσον Ἕκτορι θῆκεν,

Ἠνορέῃ καὶ κάλλεϊ ἠδὲ καὶ εἴνθεϊ ἥβης.
Ἀλλ' ἄρα καὶ Τρώων βασιλήων φράζεο μορφὴν,
Σὺν τοῖς καὶ τοῖο Τρωΐλου ἱπποδάμοιο.
Ἥτοι μὲν Πρίαμος σὺνοφρυς ἠδὲ μακρόῤῥῖνι,
Γλαυκιόων, πυῤῥόχρους, εἴδεϊ δ' ἦεν ἀγητός,
Εὔστολος, εὐόφθαλμος, πυκνὰς δ' εἶχεν ἔθειρας.
Ἕκ δ' Ἑκάβη· μελίχροιος ἔην, εὔρις, ὡραίη,
Ἡλικίῃ τελέῃ, φιλότιμος, ἦσυχος αὔτως.
Ἀνδρομάχη ὡσαύτως, γοργὴ δ' ἦν, μεσόηλιξ,
Μάκροψις, χαρίεσσα, παρήϊδα εἶχε γελῶντα.
Καισάνδρη δ' ἄῤ ἔην βαιὴ δέμας ἀνδρόμοιος,
Λευκοτέρη γλάγεος, περιηγέϊ εἶχεν ὄπωπας,
Ὀγκώδεις δ' ἔχε μαστοὺς, μικρόπος, ἦσυχος ἦεν.
Τῆς Ἕλενος κάσις εὔθετος ἦν, μακρὸς, ἀρτιγένειος,
Λευκὸς, ξανθοκόμης, μακρόῤῥῖνι, εἴδεϊ λευκός.
Νῶτα δὲ τοῖο ἔαγεν ὑπήρεμα, λῆθε δὲ πολλούς.
Δηΐφοβος δ' ἄῤ ἔην ἥβῃ μέσος, εὐρυμέτωπος,
Σίμαλος ἠδὲ μελάγχρους, εὖωψ, ἠὐγένειος.
Αἰνείας δ' ἄρα βαιὸς, ἄταρ παχὺς, εὖστηθος ἔπλε.
Γλαυκὸς, λευκόχροος, ἀνάφαλος, εὐρυμέτωπος.
Ἀντήνωρ δὲ μακρὸς, φαδινὸς πέλεν, ἠδὲ γλαγόχρως,
Γλαυκὸς, ῥῖνα φέρων κάμπυλον, ξανθοείθειρος,
Τρῴλος δ' αὖτε μέγας, ὠκὺς ἦν, μελανόχρως,
Εἴδεϊ δ' αὖ χαριεὶς, δασυπώγων, ταναέθειρος.
Τόνδ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε παραὶ Σκαμάνδροιο ῥοῇσιν.
Αὐτὰῤ ἐπεὶ καὶ ἀφῃΐον εἶλεν μοῖρα Τρῴλον
Ἐγγὺς ἔην θάνατος Πηληϊάδῃ Ἀχιλῆϊ,
Τστατα γαμβρεύοντι παραιφασίῃσι Πριάμου.

Ἦτοι γὰρ Πριάμοιο ποτὲ δόματα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἤρχετο πολλάκι Πολυξένης εἵνεκα νύμφης.
Τὴν οἱ ὑπέσχετο δώσειν ὄφρα μόθων ἐκπολίξῃ·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τρῶες παρὰ Θύμβρον θοὺν Ἀπόλλῳ,
Ἴδαιον προέηκαν ἐπ᾽ Αἰακίδην Ἀχιλῆα,
Ἐς νηὸν παλίοντα· ὃ δ᾽ αἶψα μάλα πιθήσας,
Γυμνὸς ἰὼν καὶ ἄσπλος ἐπήλυθεν ἔνδοθι νηοῦ.
Δηΐφοβος δ᾽ ἄρα χερσὶ περίβαλε εἶά τε γαμβρὸν,
Δύσπαρις αὖτε μάχαιραν ἐπήλασεν ἔγκατα φωτός.
Αὐτὰρ ὃ, τοῖος ἰὼν ἥρως πέσεν ἀφραδίῃσιν.
Ὥστε λέων πέσεν εἰς βόθρον ὑπ᾽ αὐτῆς ἐρίφοιο,
Εὖτ᾽ ἄρα μιν παραπλάζουσιν θηρήτορες ἄνδρες,
Ὡς πέσεν ἀφραδίῃσι πελώριος ὄβριμος ἥρως.
Αἶψα δ᾽ ἀῒ εἰς πόλιν ἐκ νηοῦ φεύγοντο φωνῆς.
Τοὺς δ᾽ Ὀδυσεὺς ἐνόησε ποτὲ πτόλιν αἶψα θέοντας
Τυδείδῃ δὲ καὶ Αἴαντι ποτὲ μῦθον ἔειπον·
Ἡρώων ὀχ᾽ ἄριστοι, τέκνα κλειτῶν γενετήρων,
Δεῦτε ποτὲ Θύμβρην καὶ σχέτλια ἔργα ἴδωμεν·
Οἵμοι Πηλείδης παρὰ νηὸν κάτθανε Φοίβου.
Πόλλον ἄπιστοι χρόνον, φεύγουσι δὲ Τρῶες ἐπ᾽ ἄστυ
Ὡς δ μὲν εἶπεν Ὀδυσσεὺς, τοὶ δὲ θέοντες ἔβαινον
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κατὰ νηὸν Θυμβραίοιο γένοντο,
Εὗρον ἔπειτ᾽ Ἀχιλῆα πελώριον ἐν κονίῃσι,
Λοίσθια φυσιόωντα παραὶ θανάτοιο πύλῃσι.
Τοὺς δὲ ἰδὼν δάκρυσε καὶ ὕστατον εἶπε μῦθον·
Ὦ φίλοι, οὔτι τόσον στενάχω θανάτοιο τελευτὴν,
Ἦβην δ᾽ ἀνθεμόεσσαν ὀδ᾽ ἡνορέην· ἀρατεινὴν,
Οὔτι τόσον ταῦτα στενάχω, φίλοι, οὐδ᾽ ἀπαχθομαι.
Κοιναὶ γὰρ μοῖραι πᾶσιν θανάτοιο τελευτῆς,

Πολλοὶ δ' αὖ θάνον, οἳ μὲν τοῖοι, οἳ δέ τε τοῖοι.
Ἄλλο τό μοι ἄχος, ὅττι μὴ νοῦσος Δύσπαρις ἔκτα.
Ἀλλ' ὑμεῖς Πατρόκλῳ μὲ καὶ Ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ,
Εὖ μάλα κοσμήσαντες, ἐπὴν κατὰ μοῖρα λάβῃσι, 420
Χρύσεον ἐς μητρώϊον ἔνθεσθ' ἀμφιφορῆα,
Ὡς ἂν μηδὲ θανών γε φίλων ἀπάνευθεν ἐμοίμην.
Ὡς εἰπὼν ἀπέπνευσε μάγα στέρνοιο φυσήσας.
Αἴας δακρυχέων νεκὺν ὤμοις ἀναείρας,
Ἔφερεν ἐς κλισίας, μετόπισθε δὲ Τρῶες ἔβαινον, 425
Τὸν νεκὺν ἐξ Αἴαντος ἁφαιρήσασι ἐμέμαῶτες.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι φέρων λεχέεσσιν ἔθηκε,
Κοσμήσας σὺν ἅπασιν Ἀχαιῶν ἡγεμόνεσσιν.
Ἄλλοι δ' ὦδ' ἐρέουσι· θανόντα Τρῶες ἔπεσχον,
Ἀργείοις δὲ δόσαν, λύτρα Ἕκτορος ἠΰθις ἑλόντες. 430
Καὶ τότε τὸν κοσμήσαντες δῖοι Παναχαιοὶ
Ἔφερον ἐν λεχέεσσι πεπασμένον εὖ κατὰ μοῖραν.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ὅπλοισι πεπασμένοι ἑστιχόωντο
Φαλαγγηδόν, πεζοί, πάντες δακρυχέοντες.
Μοῦσαι δὲ στονόεσσαν ἐπίβρεμον ἄπλετον ἦχην, 435
Αὐλοῖς ἠ φόρμιγξιν· ὅθ' ἐν λεχέεσσιν ἔκειτο.
Ἀστράπτων ἐν ὅπλοισι· τὰ γὰρ περὶ φέρτρον ἔκειτο.
Στρωμνῆς δ' αὖτε πάλας βασιλῆες ἦσαν Ἀχαιῶν,
Ἵπποι δὲ πρυλέων προπάροιθεν ἑστιχόωντο
Ἀργείων βασιλήων, αὐτοῦ δ' ὠὴ Ἀχιλῆος, 440
Κόσμον ὑπαυχένιον τετμημένοι, ἐγγὺς ἕποντο.
Ἅρμα δὲ τοῖο φέρεσκεν χρυσοῦν ἀμφιφορῆα,
Ὅστις Πατρόκλοιο καὶ Ἀντιλόχοιο φέροντα,
Τῷ ἐνὶ Πηλείδην θήσειν ἐθέλεσκον Ἀχαιοί.
Μυρμιδόνες δ' ἑκάτερθε μελάμπεπλοι ἑφέποντο, 445

Πάντες ἐπ' ἀσπίπεδες περὶ κόρσαις τίφρας ἔχοντες.
Λητίαδες δὲ γυναῖκες ὅσσι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν
Φέρτερου ἦσαν μετόπισθε, Βρισηΐς θ' Ἱπποδάμεια
Κλαίουσα λιγέως δουρικτήτη περ ἐοῦσα.
Ἀλλ' ὅτε νισσόμενοι ποτὶ πυρκαϊὴν ἀφίκοντο,
Ἐν δὲ μέσῃ νεκὺν ἥρωες θέσαν εἶο ἑταῖροι,
Αὐτίκα Νηρῆος κοῦραι μέγα κῦμα θαλάσσης
Ἐξ ἁλὸς ἦϊξαν, μόρμυρε δὲ πόντος ἀπείρων.
Ἥρωες δὲ φόβηθεν Ἀχαιοὶ τάσδε ἰδόντες,
Τρέσσαν δ' ἄλλῃ ἄλλος, ὅπῃ νόος ὦρσεν ἕκαστον,
Ἑλπόμενοι Κρονίδην σειαίχθονα κυανοχαίτην
Ἐς γαῖαν ἐλάαν περίδουπον ἅρμα καὶ ἵππους.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκεν, ἔπεσχε τε φῦζαν ἁπάντων.
Ταὶ δ' ἄρα σὺν Θέτιδι παρὰ Σιγεῖον παριοῦσαι,
Κοψάμεναι μέγα τὸν νεκὺν ἐς βύθον αὖθις ἔκοντο.
Τῶν δ' ἄρ' ἀναξύριδες καὶ ἠρώων περ ἑόντων
Θείην ἐκ θείων εὐώδεα πνεῦσαν ἀυτμήν.
Πηλείδη δ' ἐπεὶ ἄν κατέδαψε σιδήρειον πῦρ
Θῆκαν σὺν Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ
Ἀργείων οἱ ἄριστοι Σιγείοιο παρ' ἄκρας
Χρύσεον ἐς φιάλην, καθύπερθε δὲ τύμβον ἔτευξαν.
Ἔνθ' ἄρα Πατρόκλοιο τετεύχατο σῆμα πάροιθεν.
Ἀλλ' ἤτοι αἴων καὶ μορφὴν φράζω τῶνδε.
Ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀγαυοῦ φαίδιμος υἱὸς
Εὐμήκης, εὔστηθος ἔην, χαριεὶς περὶ πάντων,
Λευκὸς, ξανθοκόμης, οὐλόθριξ, πυκνοέθειρος,
Μακρόφθις, μελίγηρυς, κούρης δ' εἶχεν ὄπωπας.
Γοργὸς ἔην ἐν ὀφθαλμοῖς, ἐν δρύμοισι ποδάρκης,
Μακρὰ δ' ἔχε σκέλεα, ὑπὸ δ' ἔσπανε * * ὑπήνην

Πάτροκλος δὲ προγάστωρ, εὐπώγων, μεσοήλιξ,
Ξανθόκομος πυρῥόχροος, εἴδεϊ δ' ἦεν ἀγητός,
Ἀντίλοχος δὲ νεώτερος ἄλλων ἦεν Ἀχαιῶν,
Εὐήλιξ, εὐαύχην, λευκὸς ἔην, μακρόῤῥις,
Γοργὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ἀελλόπος, ἀρτιγένειος,
Ξανθοκόμης, εὐχαίτης, γλαυκαὶ δ' ἦσαν ὄπωπαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κτερέϊξαν τοὺς δῖοι Παναχαιοὶ,
Ὅπλ' Ἀχιλῆος ἔθεντο * * τὸν ἄριστον ἔλεσθαι.
Ἀνστάντες Ὀδυσεύς τε καὶ Αἴας δηριόωντο.
Χρησμοὶ δ' ἐκτελέοντο, κακὸν δ' ἀμφαίνετο Τροίῃ.
Παῖδες δὲ Τρώων δουριθήρατοι ἦσαν Ἀχαιοις,
Οἳ βουλῇ Δαναῶν τούτοις κρίναντες ἅμ' ἄμφω,
Τιεῖ Λαέρταο ἐπήρατα ὤπασαν ὅπλα.
Φάντες ὑπὲρ, Αἴαντα λυγρὰ Τρώεσσιν ἐφάψαι.
Αἴας δ' αὖτ' ἄχεϊ βεβαρημένος εἴνεκεν ὅπλων,
Ἦλθεν ἐπὶ κλισίας καὶ ἓ ἔκτανε χάλκεϊ θυμῷ.
Ὡς θάνε· τῷ δ' ἄρα Ῥοιτείῳ πάρα τύμβον ἔτευξαν.
Ἀλλ' ἤτοι καὶ τοῦθ' ἥρωος ἄκουε μορφήν·
Ἦϋς ἔην, μέγας, εὖρις, εὔθετος, οὐλοκάρηνος,
Κυάνεος χροίην, βλοσύρωπις, ἠϋγένειος,
Κάλλεϊ δὲ προφέρεσκεν ἁπάντων πλὴν Ἀχιλῆος.
Τριτὸν ἔην ἦμαρ ἀπὸ Πηλείδαο τελευτῆς,
Αἴανθ' ὁππότε τύμβευσαν μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ.
Καὶ τότε δή ῥα Πολυξείνη, κούρη Πριάμοιο,
Ἐννυχίη προμολοῦσα, φίλους προφυγοῦσα τοκῆας,
Πολλὰ κλαυσαμένη περὶ τύμβου Πηλείδεω,
Νυμφίῳ εὐγενέϊ καλὴ περικάππεσε νύμφη,
Εὐνῇ ἐν αὐτοκλήτῳ χάλκεον ὕπνον ἑλοῦσα,
Φλαύιος ὡς ἐρέει· τάθ' Εὐριπίδου ἄλλοια.

Ἀλλ' ἄρα καὶ τῆς μανθάνε μορφῆς εἶδος ἀγητόν·
Εὔωψ, μακρὰ ἔην, λευκή, πάνυ δολιχόδειρος,
Μικρόπος, ἀνθερόχειλος, καλλίμαστος, ἀρίστη,
Ὀκτὼ καὶ δέκα ἦν ἐτέων, χρόνος ἥλικος ἦβης.
Κάτθανε δ' αὖτε κόρη ἣ οὔτως εἴτε ἐκείνως.
Ἀργεῖοι δ' ἐπεὶ ἔκθανον Αἰακίδαι μεγάθυμοι,
Οἱ μέγα ἔρκος ἔησαν Ἀχαιῶν ἐν πολέμοισι,
Χρησμοῖς ὧτα πετάννυον· ὅσσα δὲ τοῖσιν ἐπῇει,
Πάλλαδος εἴ κεν ἄγοιεν ἀπὸ Τροίηθεν ἄγαλμα,
Τροίην εὐρυάγυιαν ὑπ' ἔγχεϊ τῶνδε γένεσθαι.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς νύκτωρ ἠδὲ πάϊς Τυδῆος
Αὐτονυχὶ κόμισαν Ἀντήνορος ὦκα λαβόντες·
Τοῖς γὰρ ἦην φίλος, ἠδὲ δάμαρ, ἱερῖα θεοῖο.
Ὡς οἱ μὲν Δαναοὶ Τροίην δοκέεσκον πέρσαι.
Εὐρύπυλος δ' ἐπίκουρος Τρωσὶν ἐπήλυθεν αὖθις,
Τηλεφίδης μεγάθυμος, Μυσὸς, ἐπήρατος ἄνακ.
Κτεῖνε δὲ πολλοὺς Ἀργείων, Ἀσκληπιάδη τε
Ἠρῶ' ἰητῆρα, Μαχάονα, κάλλιμον ἄνδρα.
Ὡς φα Κάϊντος ἔφη, ὁ δ' ἀῢ Ὀρφεὺς ἄλλ' ἐπαείδει.
Καὶ τότ' ἀπὸ Σκύροιο Νεοπτόλεμος θεοειδὴς
Ἦλυθεν Ἀργείοισι, μέγα δ' ἐχάροντο ἰδόντες.
Ἀλλ' ἤτοι καὶ μορφὴν μείρακος ἄϊεν τοῦδε·
Πυῤῥὸς ἔην, πολλοί τ' ἄρα ἦ Πύῤῥον καλέεσκον.
Εὐήλιξ, ὑπόγλαυκος, λευκὸς, γλαγεόχροιος,
Εὔῤῥιν, εὐθώραξ, τολμητὴς, οὐλοκάρηνος,
Ἄσκυλτος, πικρὸς, προπετὴς, μέγα ἀγριόθυμος,
Λάχνη δ' οἱ χαρίεσσα ἐφύετο ἀνθερέωνι.
Ἦϊε δ' ἐκ Θέτιδος πατρώϊον αἷμα διώκων.
Οἱ δ' Ὀδυσῆ ἐρέουσιν ἀπὸ Σκύροιο κομίσσαι,

Χρησμοῖς, μαντοσύναισιν ἢ αὐτομόλῃσιν ἀνάγκῃ.
Τῷ δ' ἄρα καὶ πατρώϊα χρύσεα ὤπασεν ὅπλα.
Θῦσε δ' ἄρα πρῶτα πατρώϊον ἐς τάφον ἐλθών.
Κειράμενος δ' ἀνέθηκεν ἐὴν χρυσότριχα χαιτὴν,
Ἠδ' οὖς ἐκ πάτρης ἔφερεν πλοκάμους γενετήρων,
Μητρὸς Δηϊδαμείας ἠδέ τε πρωτοτοκήων.
Αὐτὰρ δάκρυσιν ἔθυσεν τῷ ὅσσα ἐώκει.
Τὸν μὲν ἔπειτα Ἀτρείδης ἐν κλισίῃσι κάτεσχε,
Δῶρα δὲ δοὺς ἀπέπεμψε ποτὶ κλισίας Ἀχιλῆος.
Ἐν δὲ Βρισηΐς πάντα πατρώϊα χρήματα δεῖξε,
Χρήματα δ' ὅσσα ἔνησε καὶ ἔδρακεν ὡς φίλον υἱα,
Ὅ δ' ὡς μητέρα τίεσκεν καὶ ἔχεσκε παρ' αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καμάτῳ ἀνεπαύσατο αἴολα γυῖα,
Ἐσσάμενος φεθίεσσι πατρώϊα χρύσεα τεύχη,
Ἐς δίφρον τ' ἀναβὰς σὺν γ' Αὐτομέδοντι ἑταίρῳ
Ἀρεϊ χαλκοχίτωνι ἀλίγκιος ἐς μέσον ἔστη·
Μυρμίδονες δ' ἑκάτερθε καὶ Ἀργεῖοι στιχόωντο.
Τρωσὶ δὲ πρῶτος ἔδειξε πατρώϊον ἅρμα καὶ ἵππους·
Οἳ δ' ὡς εἶδον ὑπέτρεσαν, ἄμφασίη γὰρ ἔπεσχεν,
Οἰομένους Ἀχιλῆα πελώριον αὖθις ὀρώρειν.
Μυρμίδονές τε καὶ Ἀργεῖοι περαίζον ὄπισθεν.
Αὐτὸς δ' αὖ Μελάνιππον Μυσῶν ἡγεμονῆα
Ἦῦν πέφνε, φίλον γόνον Ἰστριάδαο Ἑλώρου.
Ἀλκιδάμαντα δ' ἔπειτα ἀνέψιον ἔκτανε τοῖο,
Υἱὸν ὑπερθύμοιο ποδάρκεος Ἀκταίοιο.
Κτεῖνε δὲ Τηλεφίδην, Ἰέρης γόνον ἐγχεσίμαργον,
Ὅς μέγα κυδιάασκεν, ἄναξ δ' ἄρα ἦεν ἑπείνων.
Ὡς γὰρ μὲν ὀλέκοντα ἰοὺς ἐνόησεν ἑταίρους
Τηλεφίδης μεγάθυμος, ἀτάσθαλος ὄβριμος ἥρως.

Ἦλθε Νεοπτολέμοιο κατάντιον ἔγχεος αἰχμῆς.
Τοῦ δ' ἄρα παῖς Ἀχιλῆος ἀτάσθαλον ἦτορ ἀπηύρα,
Στέρνῳ ἐν ὀβριμόεντι πελώριον ἔγχος ἐλάσας.
Ὡς πέσεν· οἱ δὲ φέβοντο λεὼ κείνου πεσόντος.
Οἱ δὲ Νεοπτολέμῳ Μυσῶν πέσον ἡγεμονῆες,
Αὐτὰρ οἱ ἄλλοι ὥστε πόνις ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἦντε Τυφὼς ἀνάειρε, κεδάννυτο ἄλλοθεν ἄλλος.
Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν ἀήσυλα μέρμερα ἔργα,
Κειάμενοι νεκύας ποτὶ πύργους ἔνδον τ' ἴκοντο.
Καὶ τότε μὴν Ἕλενος θεόφοιτος μάντις ἀμύμων,
Ἦ ῥ' Ὀδυσῆος ἔργμασιν Ἀργείοισιν ἐπελθών,
Ἦ μόνος αὐτομόλῃσιν ἐπηλυσίῃσι βαδίσας,
Ἐκ σιδηρίταο, κατ' Ὀρφέα, μαντιπόλοιο
Λίθου ἀνδρολόγοιο μαθὼν, ὅσα τεύχετο Τροίῃ,
Εἶπε Φιλοκτήταο βίην κομίσαι ἀπὸ Λήμνου,
Ὀστέα τὰ Πέλοπος ἐξ Ἠλιδὸς οἴσεμεν ὦκα·
Αἶσα γὰρ ὧδε πέσειν ὑπ' Ἀχαιῶν Τρῶας ἄστυ.
Ὣς Ἕλενος ἐρέεινε θεόπροπος, οὐδ' ἐτέλειον.
Αὐτίκα δ' ἐκ Λήμνου Ποιάντιος ἦλυθεν ἥρως,
Εὐμήκης μελανόχροος, εὔθετος ἠδὲ σύνοφρυς,
Τόξα φέρων στονόεντα, πόδας δὲ οἱ ἕλκος ἔτειρε.
Πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχιήτιδι τεῦξε Μαχάων.
Τόν δ' ὁ Κόϊντος ἔπεφνεν ὑπ' Εὐρυπύλοιο βολῇσιν.
Αὐτίκα δὲ Ποιάντιος ὄβριμος υἱὸς ἐκείνου
Ἐς μόθον ἐκκαλέεσκε Τρώων, ὅς κε θέλησιν,
Ἀντία τοξάζεσθαι· μοῖρα δὲ Δύσπαριν ἦγεν,
Ὅς ῥά τε νηπιέῃσι κατάντιον ἦλυθε τοῖο.
Ἦτοι γὰρ βέλος ἧκε, Φιλοκτήταο ἅμαρτε.
Αὐτὰρ ὃ δεύτερον ἐσσυμένως προέηκεν ὀϊστὸν

Καὶ βάλε μιν πρώτιστα διὰ λαιὴν κατὰ χεῖρα.
Δεύτερον αὖ ἐφέηκε καὶ ὄμματος ἔκβαλε γλήνην
Δεξιτερήν, γοάοντος δὲ τρίτον ἦκεν ὀϊστόν,
Καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτεν ἐπὶ σφυρίοισι τιτῆνας.
Τὸν δὲ Τρῶες ἄειραν, νυκτὶ δὲ κάτθανε μίσῃ. 595
Σὺν δ' ἄρα τοῖο γυνὴ προτέρη θάνε φίλτρῳ ἑκείνου,
Ἠ πυρὶ, ὡς ὁ Κόϊντος, ἢ ὡς Ἀνιόφρων ἀπὸ πύργου,
Ἠ βρόχον ἁψαμένη, ὡς Δίκτυϊ εἶδετ' ἄριστον.
Κάτθανε οὖν αὐτὴ, εἶθ' οὗτως εἶτ' ἐκείνως.
Δηΐφοβος δ' Ἑλένης πόσις ἔπλετο Τυνδαρεώνης· 600
Ἣ ῥ' ἀέκουσαν ἰλὼν εἶτε Πριάμοιο φράδασιν.
Ἀργεῖοι δ' ὡς χάρμης οὐκέτι δίρκετο τέρμα,
Αὖθις Ὀδυσσῆα Τρωσὶν ἐπίσκοπον ἦκαν ἐν ὄρφνῃ.
Ἔσπετο καὶ Τυδείδης· Τρωσὶ δὲ μίχθεν ἰόντες.
Οἱ δὲ θεοῖσιν ἔρεξον, πῦρ δ' οὐ καίετο ἱρῶν, 605
Βωμῶν δ' αὖ κατέπιπτε βοῶν τε κρέα καὶ αἰγῶν.
Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν ἐπαίσια σήματα ἱρῶν,
Ἀργείοις Ἀντήνορα πρεσβέα δῖον ἔπεμπον,
Εἴπεμεν Ἀτρείδαις καὶ ἄλλοισιν Δαναοῖσιν,
Ἀργείην Ἑλένην καὶ χρήματα πολλὰ λαβόντες 610
Παύσασθαι πολέμοιο· ἅλις τετίηνται Τρῶες.
Ὣς ὁ μὲν εἶπεν ἐπελθών, οἱ δ' ἐθέλεσκον
Ἀχαιοί.
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς Τυδείδης τε κατέρυξαν ἰόντες,
Φάντες ὅσα Τρώεσσι μεμιγμένοι ἔννυχον εἶδον.
Τῷ πάντες κατέρυξαν * * * 615
* * * Τρώσιν πρεσβεῖς ἰόντας.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' ἐλεεῖν φραζοντο Τρῳὸν ἄστυ.
Οὐδὲ Ὀδυσσέα οἶδα σάφ' εἴπατε Τρῶες ἔπεσχον

Ἢ ἐνὶ κείνῃ νυκτὶ ἐπίσκοπον εἴτε τοὶ ἄλλῃ.
Κεῖνον γὰρ Ἑκάβη κατέχεσθαι, λῦσαι δ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐμὲ δολόεσσα γυνὴ Ἰσαακείοιο
Θλίψεν ἐπικρατέως, λεπροῖς δ' ἐχαρίζετο πολλά,
Οὕνεκα οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔρεζον.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
Τοὔνεκα ἧς ἀνίης μεμνημένος οὐκ ἀλέγισσα,
Ὅπποτε Τρῶες Ὀδυσσέα Τρώϊον εἷλον ἐς ἄστυ.
Ἓν τόδ' ἐπισταμένως τε καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
Ὡς ἄρ' ἔην ἀγνώμων ἠδὲ δόλων ὑπόεργος,
Ὃς καὶ δειλὸς ἐὼν ἀνὴρ πολέμοισι γεγήθει.
Ὡς δ' ἄρα καὶ τότε πρεσβείην Τρώων ἀπέπεμψαν·
Μήδετο δ' ἀγκυλόβουλος Τρώϊον ἤμυσαι ἄστυ.
Καὶ δὴ δουράτεον μέγαν ἵππον ἐκέκλετο τεῦξαι.
Αὐτίκα δ' Αἰακίδης περιδέξιος εἶπεν Ἐπειός·
Οὗτος ἐμός γε ἄεθλος, ὑμεῖς δέ μοι ἄξετε ὕλην.
Ὡς ἐρέεινεν ἀνήρ· οἱ δὲ ῥώοντο πρὸς ἔργον
Ἀλλ' ὅτε δὴ πάντα χρειώδεα δοῦρ' ἐκόμισσαν,
Δαιμονίαισι χέρεσσι πελώριον ἤδρασεν ἵππον,
Χρῶσι δ' ἐπὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ, εὖ κατὰ κόσμον,
Μαρμάρυγας δὲ λίθων τοῖο περὶ δέργματι θῆκεν.
Γαστὴρ δ' ἦν, εὐρεῖα, χάνδανε δ' ἔνδοθι πολλούς.
Γαστέρι δὲ κρυφίη θύρη, ἐν δὲ πόδεσσι τροχισκοί.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησε πελώριον ἄρεος ἔργον,
Εἴκοσι τρεῖς ἐσέβαινον ἐπίδμονες ἄνδρες ἄρηος.
Πρῶτα Νεοπτόλεμος, Διομήδης καὶ Κυάνιππος,
Ἰδομενεὺς, Μενέλαος, Ὀϊλέος ἄλκιμος υἱὸς,
Κάλχας, Τευκρός τε καὶ Νεστορίδης Θρασυμήδης

Εὔμηλός τε, Ἀντεὺς, Ἐὐρυπύλοιο βίη τε,
Δημοφόων, Ἄκαμας τε καὶ Ἄντικλος, ὃς θάνεν ἵππῳ,
Πηνελέως τε, Μάγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἐπὶ τοῖσιν,
Ἰφίδαμας, πρὸς δ' αὖ Ἐὐρύδαμας καὶ Ἀμφί-
δαμας τις,
Πὰρ δ' ἄρα τοῖσιν Ἔπειὸς καὶ Ὀδυσεὺς πολύβουλος. 650
Ἄλλ' ἄρ' Ἀτρεΐδων βαιῶν τ' ἄλλων εἶδος ἐνίσπω.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρέω πάντα πάλιν, εὖ κατὰ κόσμον.
Ἦτοι μὲν κρατέων Ἀγαμέμνων, ποίμανος ἀνδρῶν,
Λευκὸς ἔην, μέγας, εὐρυπώγων, κυανοχαίτης,
Ἠΰγένης, εὐπαίδευτος μαπάφεσσιν ὁμοῖος. 655
Τοῖο δ' ἀδελφὸς βαιὸς ἔην δέμας, εἶχε δ' ἀρ' εὖρος,
Πυῤῥόχροος δ' ἀρ' ἔην, δασυπώγων, ξανθοέθειρος.
Νέστωρ δ' αὖ μέγας, ἠδὲ κατάῤῥις, γλανικιόων τε,
Μάκρωψις, ὑπότυῤῥος λευκόκομος, πολυφράδμων.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα γόμφος, κυανόχρους, μεσηλιξ, 660
Κονδόθριξ, δασυπώγων, εὔμις, οὐλοπάρηνος,
Μηριόνης βαιὸς, πλατὺς, εὔθριξ, εὐλοέθειρος,
Λευκὸς, στριβλόῤῥιν, εὐπώγων, εὐρυμέτωπος.
Λοκρὸς δ' αὖτε ἔην μακρὸς, ὅσσα δὲ τοῖο φαολκὰ,
Μάκρωψις, μελίχρους, οὐλόθριξ, κυανοχαίτης. 665
Κάλχας μικρὸς ἔην, λεπτὸς, λευκὸς, δασυχαίτης,
Κρᾶτα φέρων πολίην, ὁλόλευκον πρὸς δ' ἄρ' ὑπήνην.
Τυδείδης δ' ἄρα σώματι ἦεν τεσσαράγωνος,
Εὐσχήμων, σίμος, στεινωύχην, ξανθογένειος.
Δουρατίου δ' ἄρα ἵππου τέκτων ἦεν Ἔπειὸς 670
Λευκὸς, ἐν ἡλικίῃ, μέγας, εὔχαρις, εἴδεϊ καλός.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἡλικίην μέσος ἦν ἰδὲ γάστεφ,
Λευκὸς, ἐπιλόθριξ, ἠδὲ κατάῤῥις, γλανικιόων τε·

Ὕστατος αὖτ' ἄλλων ἐπιβὰς πότε θοῦριον ἵππον,
Τοῦ θύρην κλήϊσσε· φίγια εἵδετο ἔργα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κεῖνοι ταλακάρδιοι ἐς λόχον ἦλθον,
Ἡρώων ἄλλων ὅσοι ἔσαν ὄβριμοι υἷες
Πῦρ ζαφλεγὲς προέηκαν ὄφρα κλισίας ἀμαθύνῃ.
Τοὶ δ' ἄρ' ἐν εἰρεσίῃσι περῶντες ψευδέα νόστον
Ἐς Τένεδον κατάγοντο, Ἕλενα δὲ Τροίῃ ἔασαν
Γυμνὸν, ἐπὶ μελέεσσιν ἐκούσια τραύματ' ἔχοντα.
Τῷδ' ἄρα πᾶν ἐτέταλτο Ἀχαιῶν ἔργον ἀνύσαι
Ὀρθρῳ μὲν τὰ τελεύτατα ἔργα δόλιο Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπὶ καλὴ ἐφάνη φαεσίμβροτος Ἠὼς,
Τρῶες ἀνεγρόμενοι μάλα μέρμερα ἔργα θεῶντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέβησαν ὅθι πάρος ἦσαν Ἀχαιοὶ
Εἰσορόωντες θήπεον, οὐδὲ δύναντο κῆδεσαι.
Τοῖς δὲ Ξίνων δολομῆτις ἐπέδραμε τραύμασι βριθὼν
Μειλίχιος δ' ὁ γέρων νιν ἀνείρετο, τίς, πόθεν εἴη;
Ὅ δὲ δολοφροσύνῃσιν ἀμείβετο ἄγκυλα πάντα.
Εἶμι μὲν ἐκ Δαναῶν, Δαναοὶ δὲ μεδόρασαν οὕτω,
Τμήτερον καλέοντες ἀρήγονα, ὣς Παλαμήδην.
Τόνδ' ἄρα δούρειον ἵππον ἄγαλμ' ἀνέθεντο Ἀθήνῃ,
Φάντες ὅτι Τρώεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐσεῖται,
Εἴκαν ἑᾶτέ μιν οὐδὲ νεὼν ἀγάγητε Ἀθήνῃ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ὁ γέρων πόρεν εἴματα σιγαλόεντα.
Τρῶες δὲ ποτὶ ἄστυ πελώριον εἶρυσαν ἵππον.
Νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ἐὸν φθόρον ἐγκονέοντες.
Αὐλοὶ δ' αὖ καὶ φόρμιγγες βρέμον ἄπλετον ἦχην.
Τρυφιόδωρος, οὐκ εἰδὼς, ὅτε πέρθετο Τροίη,
Πύλλοις σὺν ἑτέροις κἀμὲ λέγων ἀποφώκειν,
Οὕνεκ' Ἰσαικιὸς μ' ἀτίσατο αἴσχεα τίμας,

Ἄνθεσιν ἐστεφάνωσε τὸν ἵππον ἐκ ποταμοῖο,
Χειμῶνος μεσάτοιο ἐόντος, ὣς ἐρεμνῶ.
Ὀρφεὺς γάρ μ' ἐδίδαξεν ἀπ' ἀνερὸς ἄλλου ἀκούσας,
Ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνίσπειν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν ἐρέω καὶ οὐκ ἀτέλεστα ἐάσω.
Ἵππον δ' ὡς ἐνόησε καθελκόμενον Κασσάνδρη
Τρωσὶ τορὸν βυάσκε κατάξαι ἢ καταπρῆσαι,
Μηδὲ πόλιν φέρεμεν τυκτὸν κακὸν ὀβριμόεργον.
Ὣς ἡ μὲν βυάσκε, πατὴρ δ' ἐπὶ πύργον ἐνῖξεν,
Οἷά τε μαινομένην· ἡ δὲ γοάσκε πεσοῦσα.
Ἀσκάων δὲ μόνος δουρὶ τὸν ἵππον οὐτήσας,
Παῖδα δρακοντείοισιν ἀπώλεσεν ἐσθλὸν ὀδοῦσι.
Οἱ δ' ἐς Ἀθηναίης πότε ἔσπερον ἤγαγον ἵππον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἐπέρεξαν ἐνὶ βωμοῖς ἑκατόμβας,
Κρατῆρες θανάτοιο περὶ πτόλιν ἦσαν ἅπαντῃ.
Γυιοβαρὴς Διόνυσος ἐπέβρεμε, χαῖρε δ' Ἐννώ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κατέμαρψεν ἐπ' ἄμβροτος ὕπνος ἅπαντας,
Νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
Καὶ τότε δὴ Δαναοῖσι Σίνων φλόγα δεῖξεν ἑταίροις.
Οἱ δὲ μάλ' εἰρεσίῃσιν ἐπισσύμενοι ἐλόωντες,
Ὀτραλέως ἀφίκοντο καὶ ἔνδοθι πάντες ἔβησαν.
Καὶ τότε δὴ στοναχή τε καὶ οἰμωγὴ γένετ' ἀνδρῶν,
Ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν, ὠκυμόρων βρεφέων τε,
Κτεινομένων κατὰ νύκτα περὶ κρητῆρσι καὶ εὐνῇ.
Αἵματοὶ δὲ πέλαγος ἐπώρεντ' ἐς κύματα μακρὰ
Χαλκείοις ἀνέμοισιν, Ἄρης δ' ἐπετήκετο λυθρῷ.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀριστήεσσι σὺν ἄλλοις
Δηϊφόβου μιλάθροισι πέλασσεν, κτεῖνε μὲν αὐτὸν,

Αὐτὸς δὲ στονόεσσαν ἀφείλετο Τυνδαρεώνην.
Αἰακίδης δὲ Νεοπτόλεμος Πρίαμον κατέπεφνε,
Εἷς Διὸς ἱρκείοιο μέγαν περικάλλεα βωμόν.
[c]Εκτορίδας δ' ἀπὸ πύργων ἄγριος ὦσεν [3]Οδυσσεὺς.
Κασσάνδρην δ' ἐκ νηοῦ Ἀοκρὸς ἀφείλετο Αἴας.
Τὴν δ' ἄρα Λαοδίκην ἐνὶ χάσματι δέξατο γαῖα.
Αἰνείας δὲ καὶ [3]Αγχίσης φύγον Αὐσονίηνδε,
[3]Εξ ὧν περ γενεὴ Λατίνων πίλεν ὀβριμόθυμος.
Παῦροι δ' ἐντεῦθε καὶ ἄλλοι φῦγον νῆας [3]Αχαιῶν.
Οἱ δ' ἄλλοι κοινῷ θανάτῳ κατὰ μοῖραν ἐπίσπον.
Οὔην μὲν [3]Αντήνορος ἐρύσαντο γενέθλην
[3]Αργεῖοι, ξενίης μνήμην φορέοντες ἐκείνου,
Παρδαλέην προθύροις ἀργύφεον σῆμα βαλόντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μακρόχρονον ἔργον [3]Αρηος,
Χρυσὸν ὁμοῦ καὶ ἄργυρον ἠδέ τε Τρώϊον ὄλβον
Τρωϊάδας τε γυναῖκας μοιρήσαντες [3]Αχαιοὶ,
Θύσαντες νεκύεσσιν ἑοῖς παρὰ θῖνι θαλάσσης,
[3]Ωκυάλων ἐπέβαινον νηῶν κυανοπρώρων,
[3]Εσπάτραν δ' ἀνάγοντο βαρύῤῥουν οἶδμα περῶντες.
Στησίχορος δ' ἐρέησιν ἑοῖς ἐπέεσσιν νόστον.
[n]Η μὲν ὅσοι πελάγει φθάρεν ἠδ' ὅσοι ἤλυθον ἄλλῃ.
[3]Ηδ' ὅσυι εἰσαφίκοντο φίλην παρὰ πατρίδα γαῖαν.
Κεῖνος ταῦτ' ἐρέησιν ἀνὴρ, γλῶσσα δ' ἀῤ ἐμεῖο
Βούλῃ [3]Ισαακίοιο δολόφρονος ἠδὲ δαίμορτος
[n]Αρτον δευομένη κατίσχεται, οὐδ' ἐπαείδει,
Οὐδὲ θέλει πονέειν περὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔχουσα.
Καὶ τάδε τις που ἔσσεται ἀνὴρ ὄρθια κρίνων,
[3]Ως ἄῤ ἀτὲρ καμάτοιο ὑμῖν κατὰ πάντ' ἀρέεινα.
[3]Αλλ' ὑμεῖς τέκνα μοιρηγενέων γενετήρων,

Ἄλλοθεν Ἀργείων νόστον δίζεσθ' ἐπαείδειν.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, περὶ τέρματι Μοῦσαν ἐλίσσων,
Τροίαν ὁππότε πέρσαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Πρωτίστης προπάροιθεν Ὀλυμπιάδος μεγακύκλου
Μέτρον ἀπειρέσιον τετρακοσίων λυκαβάντων
Ὀγδοάτων δεκάτων τε Τρώϊον εἵλετο ἄστυ,
Ὡς Σικελὸς Διόδωρος ἐν Ἱστορίῃσιν ἐνείρει
Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέλεξα κυκλὰ μεγάλων ἐνιαυτῶν.
Μῆνα δὲ ἤδη ἐρείω ἦμάρ τ' ἠδέ τε ὥρην
Οἰκτροτάτου λυκάβαντος, ὃς ἄλγεα θήκατο Τροίῃ.
Δωδεκάτη μὲν ἔην μηνὸς Θαργηλιῶνος,
Τόν ῥ' Δἰωνάριον κικλήσκει μὲν Λογγῖνος,
Ἰανουάριον δ' ἀνέρες πάντες καλέουσι.
Νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
Παρθένου εἰσελάασα δρόμον μεγάλοισιν ἐν ἄστροις,
Ἠελίου ἀμφ' Αἰγόκερον Κρόνου οἶκον ἐόντος.
Καλλιστὼ δ' ἱέρεια κλεινᾶς ἦν ἐν Ἀθήναις
Οἰκτροτάτου μεγάλου λυκάβαντος. Κείνῃ ἐν ὥρῃ,
Κείνῃ νυκτὶ ὁ Λέσβιος Ἑλλάνικος ἀείδει·
Σὺν τῷ καὶ Δοῦρις Τροίην ἑλεῖν Παναχαιοὺς,
Οἵκαδε δ' ἐλθέμεναι λυγρὸν τὸν νόστον ἰδόντας.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.

Κολοῦθος Λυκοπολίτης Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονὼς κατὰ Σούδαν ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ κληθέντος βραχίνου, μετὰ Ζήνωνα βασιλεύσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, μεθ' ὃν ἐβασίλευσεν Ἰουστῖνος ὁ Θρᾴξ, καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἰουστινιανὸς ὁ θεῖος, ὁ ἐλευθερώσας Ἰταλίαν τῆς δουλείας τῶν Γότθων διὰ Βελισαρίου, ἀνεψιὸς ὢν ἐκείνου, χίλια ἔτη εἰσὶ καὶ μικρόν τι πρός. οὗτος ἔγραψε Καλυδωνιακὰ δὶ ἐπῶν ἐν βιβλίοις ἓξ καὶ ἐγκώμια καὶ Περσικά. τούτῳ ἐπιγέγραπται καὶ τὸ παρὸν ποίημα, Ἑλένης ἁρπαγή, ἐν Ἀπουλίᾳ σύνηθες καὶ γνώριμον, ὅπου καὶ ἡ ποίησις τοῦ Ὁμηρικοῦ Κοΐντου πρῶτον εὑρηται ἐν τῷ ναῷ τοῦ θείου Νικολάου τῶν Κασσούλων ἔξω τοῦ Ῥοδόντου· ὃ ἀνασώσας ὁ θεῖος Βησσαρίων ὁ Νικαίας καρδινάλις Θουσκουλανοῦ, τοῖς βουλομένοις ἐκοίνωσε. καὶ τοῦτο δὲ ἀπόκρυφον γεγονὸς νῦν κοινὸν ἔσται.

Ἔστι δὲ ἰδεῖν ἐν τούτῳ τὴν ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως καὶ Θέτιδος συναγωγὴν τῶν θεῶν, καὶ τὴν

τῆς Ἔριδος σύγχυσιν καὶ ἔριν περὶ τοῦ μήλου, καὶ ὅτι ὁ Ζεὺς ἔπεμψεν Ἑρμῆν πρὸς Πάριν κρενοῦντα τὰς τρεῖς θεὰς καὶ τῇ εὐειδεστέρᾳ δώσοντα τὸ μῆλον. καὶ πολλῶν ῥηθέντων ὁ Πάρις δίδωκε τῇ Ἀφροδίτῃ τὸ μῆλον ἐπὶ ὑποσχέσει λαβεῖν τὴν Ἑλένην. ὃ καὶ γέγονε· πλεύσας γὰρ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς Σπάρτην, καὶ λαβὼν ἐκείνην, ἀνήγαγεν εἰς Ἴλιον πακὸν ἀρχέκακον πάντων τῶν δεινῶν.

Νύμφαι Τρωϊάδες, ποταμοῦ Ξάνθοιο γενέθλη,
αἳ πλοκάμων κρήδεμνα καὶ ἱερὰ παίγνια χειρῶν
πολλάκι πατρώῃσιν ἐπὶ ψαμάθοισι λιποῦσαι
ἐς χυρὸν Ἰδαίῃσιν ἐπεκτύνεσθε χορείαις,
δεῦτε, θεμιστοπόλοιο νοήματα μηλοβοτῆρος
εἴπατέ μοι, κελάδοντος ἀπορνύμεναι ποταμοῖο,
ἐξ ὀρέων πόθεν ἦλθεν ἀήθεα πόντον ἐλαύνων,
ἀγνώσσων ἁλὸς ἔργα· τί δαὶ χρέος ἔπλετο νηῶν
ἀρχεκάκων, ἵνα πόντον ὁμοῦ καὶ γαῖαν ὁρίνῃ
βουκόλος· ὠγυγίη δὲ τίς ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
ὄφρα καὶ ἀθανάτοισι θεμιστεύσωσι νομῆες·
τίς δὲ δικαιοπολίη· πόθεν ἔκλυεν οὔνομα νύμφης
Ἀργείης. αὐταὶ γὰρ ἐθηήσασθε μολοῦσαι
Ἰδαίης τρικάρηνον ὑπὸ πρηῶνα Φαλάκρης,
καὶ Πάριν οἰοπόλοισιν ἐφιδρυόωντα θοώκοις,
καὶ Χαρίτων βασίλειαν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτην.

Ὣς ὁ μὲν ὑψιλάφοισιν ἐν οὔρεσιν Ἴδμονιήων,
νυμφιδίων Πηλῆος ἀειδομένων ὑμεναίων,
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν ἑῳνοχόει, Γανυμήδης·
πᾶσα δὲ κυδαίνουσα θεῶν ἔσπευδε γενέθλη
αὐτοκασιγνήτην λευκώλενον Ἀμφιτρίτης,
Ζεὺς μὲν ἄπ' Οὐλύμποιο, Ποσειδάων δὲ θαλάσσης·
ἐκ δὲ μελισσήεντος ἀπεσσυμένων Ἑλικῶνος
Μουσάων λιγύφωνον ἄγων χορὸν ἦλθεν Ἀπόλλων·
τὸν δὲ μεθ' ὁμάρτησε κασιγνήτη Διὸς Ἥρη.
οὐδ' αὐτὴ βασίλεια καὶ Ἁρμονίης Ἀφροδίτη

ἐρχομένη δήθυνεν ἐς ἄλσεα Κενταύροιο.
καὶ στέφος ἀσκήσασα γαμήλιον ἤλυθε Πειθώ,
τοξευτῆρος Ἔρωτος ἑλαφρίζουσα φαρέτρην.
καὶ βριαρὴν τριφάλειαν ἀπὸ κροτάφοιο μεθεῖσα
ἐς γάμον ὡμάρτησε γάμων ἀδίδακτος Ἀθήνη.
οὐδὲ κασιγνήτη Λητωΐδος Ἀπόλλωνος
Ἄρτεμις ἠτίμησε, καὶ ἀγροτέρη περ ἐοῦσα.
οἷος δ' οὐ κυνέην, οὐ δηΐον ἔγχος ἀείρων
ἐς δόμον Ἡφαίστοιο σιδήρεος ἔρχεται Ἄρης,
τοῖος ἄτερ θώρηκος, ἄτερ θηκτοῖο σιδήρου
μειδιόων ἐχόρευεν. Ἔριν δ' ἀγέραστον ἐάσας
οὐ Χείρων ἀλέγιζε καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεύς.
χρυσείοις δ' ἐκάτερθε τινασσόμενος πλοκάμοισι
βότρυς ἀκερσεκόμης Ζεφύρῳ στυφελίζετο χαίτης.
ἡ δ', ἅτε βησσήεντος ἀποπλαγχθεῖσα νομοῖο
πόρτις ἐρημαίῃσιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀλᾶται,
φοινήεντι μύωπι, βοῶν ἐλατῆρι, τυπεῖσα·
τοῖα βαρυζήλοισιν Ἔρις πληγῇσι δαμεῖσα
πλάζετο, μαστεύουσα θεῶν πῶς δαῖτας ὀρίνοι.
πολλάκι δ' εὐλεῖγγος ἀπὸ κλισμοῖο θοροῦσα
ἵστατο καὶ παλίνορσος ἐφίζετο· χειρὶ δὲ γαίης
εὐρέα κόλπον ἄραξε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο πέτρην.
ἤθελεν ὀρφναίων γναλῶν κληῖδας ἀνεῖσα,
ἐκ χθονίων Τιτῆνας ἀναστήσασα βερέθρων,
οὐρανὸν ὑψιμέδοντος ἀϊστῶσαι Διὸς ἕδρην.
ἤθελε δ' ἠχήεντα πυρὸς πρηστῆρα τινάσσειν·
Ἡφαίστῳ δ' ὑπόεικεν, ἀτυζομένη περ ἐοῦσα,
καὶ πυρὸς ἀσβέστοιο καὶ ἰθυντῆρι σιδήρου.
καὶ σακέων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπον ἀράσσειν,

αἴ ποτε δειμαίνουσαι ἀναθρῴσκουσιν ἰωήν· (55)
ἀλλὰ καὶ ὁπλοτέρης δολίης ἐνέφαινεν βουλῆς
Ἄρτεμι δειμαίνουσα, συδήρεον ἀσπιδιώτην·
ἤδη δ' Ἑσπερίδων χρυσέων ἐμνήσατο μήλων
ἔνθεν Ἔρις πτολέμοιο προσηγάλλων ζόρνυς ἰλιόφιν, 60
μῆλον, ἀριζήλων ἐφράσσατο δήνεα μόχθων. (60)
χειρὶ δὲ κινήσασα μόθων πρωτόστορον ἀρχήν
ἐς Θαλίην ἔῤῥιψε, χορὸν δ' ἄῤῥησε θεάων.
Ἥρη μὲν παφίοιτις ἀγαλλομένη λιπὲ εὐνὴν
ἵστατο θαμβήσασα καὶ ἤθελε λησέσθαι· 65
πασάων δ' ἔτε Κύπρις ἀρειστέρη γεγαυῖα, (65)
μῆλον ἔχειν ἐπόθησεν, ὅτι πτέρυξ ἐστὶν Ἐρώτων.
Ζεὺς δὲ θεῶν καὶ νεῖκος ἰδὼν καὶ παῖδα καλέσσας,
τοῖον ἐφεδρήσσοντα προτέννεπεν Ἑρμάονα·

Εἰ τινά που Ξάνθοιο παρ' Ἰδαίοιο ῥεέθροις 70
παῖδα Πάριν Πριάμοιο, τὸν ἄγλαὸν ἠβητῆρα, (70)
Τρωϊκὸς βουκολέοντα κατ' οὔρεα, τῆκον, ἀκούεις,
κεῖνῳ μῆλον ὄπιζε· διακρίναν δὲ θεάων
κέλσο καὶ βλεφάρων ξυνοχὴν καὶ κύκλα προσέπειν.
ἡ δὲ διακριθεῖσα φέρειν περίκυστον ὀπώρην 75
καίρτος ἀρειστέρης ἐχέτω καὶ κόσμον Ἐρώτων. (75)

Ὡς ὁ μὲν Ἑρμάωνι πατὴρ ἐπέτελλε Κρονίων·
αὐτὰρ ὁ πατρῴῃσιν ἐφημοσύνῃσι πιθήσας
εἰς ὁδὸν ἡγεμόνευε καὶ οὖκ ἀμέλησε θεάων.
πᾶσα δὲ λωΐτερην καλὴ ἀμείνονα δίζετο μορφήν. 80
Κύπρις μὲν δολόμητις ἀνακτύξασα κελεύθην, (80)
καὶ περύτην θυόεντα διαστήσασα κομάων,
χρυσῷ μὲν πλοκάμους, χρυσῷ δ' ἐσάνυσατο χαίτην.
τοῖα δὲ παῖδας Ἔρωτας ἀνηὐτησεν ἰδοῦσα·

Ἔγγυς ἀγών, φίλα τέκνα· περιπτύξασθε τιθήνην.
(85) σήμερον ἀγλαΐαι με διακρίνουσι προσώπων.
δειμαίνω, τίνι μῆλον ὁ βουκόλος οὗτος ὀπάσσει.
Ἥρην μὲν Χαρίτων ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην,
φασὶ δὲ κοιρανίην μεθέπειν καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν
καὶ πολέμων βασίλειαν ἀεὶ καλέουσιν Ἀθήνην·
(90) μούνη Κύπρις ἄναλκις ἔην θεός. οὐ βασιλῆος
κοιρανίην, οὐδ' ἔγχος Ἀρήϊον, οὐ βέλος ἕλκω.
ἀλλά τί δειμαίνω περιώσιον, ἀντὶ μὲν αἰχμῆς
ὡς θοὸν ἔγχος ἔχουσα μελίφρονα δεσμὸν ἐρώτων.
πεστὸν ἔχω, καὶ κέντρον ἄγω, καὶ τόξον ἀείρω,
πεστόν, ὅθεν φιλότητος ἐμῆς ἐμὸν οἶστρον ἑλοῦσαι
πολλάκις ὠδίνουσι καὶ οὐ θνήσκουσι γυναῖκες.
Τοῖον ἐφεσπομένη ῥοδοδάκτυλος ἔννεπε Κύπρις.
οἱ δ' ἄρα μητρώης ἐρατῆς ἀΐοντες ἐφετμῆς,
φοιτητῆρες Ἔρωτες, ἐπερῴωντο τιθήνῃ.
(100) Ἄρτι μὲν Ἰδαίην ὑπερίδραμον οὔρεος ἄκρην,
ἔνθα λιθοκρήδεμνον ὑπὸ πρηῶνος ἐρίπνην
κουρίζων ἐνόμευε Πάφις πατρώϊα μῆλα,
ποιμαίνων θ' ἑκάτερθεν ἐπὶ προχοῇσιν ἀναύρου
νόσφι μὲν ἀγρομένων ἀγέλην πεμπάζετο ταύρων,
νόσφι δὲ βοσκομένων διεμέτρεε πῶεα μήλων.
(105) καί τις ὀρεσσαύλοιο δορὴ μετόπισθε χιμαίρης
ἑκπρεμὲς ᾠώρητο, καὶ αὐτῶν ἅπτετο μηρῶν·
ποιμενίη δ' ὑπέκειτο, βοῶν ἐλάτειρα, καλαῦροψ
τοῖος ἐών, σύριγγος ἐς ἦθεα βαιὴν ὀδεύων,
ἀγροτέρην καλάμων λιγυρὴν ἰδίωσεν ἀοιδήν.
(110) πολλάκι δ' οἰοπόλοισιν ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀείδων,
καὶ ταύρων ἀμέλησε καὶ οὐκ ἐμπάζετο μήλων.

ἔνθεν ἴχων σύριγγα κατ' ἤθεα καλὰ νομῆων,
Πανὶ καὶ Ἑρμάωνι φίλην ἀνεβάλλετο μολπήν.
οὐ κύνες ὠρύοντο καὶ οὐ μυκήσατο ταῦρος·
μούνη δ' ἠνεμόεσσα, βοῆς ἀδίδακτος ἀοῦσα,
Ἰδαίων ὀρέων ἀντίθροος ἴαχεν Ἠχώ.
ταῦροι δὲ χλοερῆς κεκορηότες ὑψόθι πολης,
κεκλιμένοι βαρύγουνον ἐπ' ἰσχίον, εὐνάζοντο.

Ὣς ὁ μὲν ὑψορόφοιο φυτῶν ὑπένερθε καλύπτρης
τηλόθεν Ἑρμάωνα διάκτορον εἶδε λιγαίνων.
δειμαίνων δ' ἀνόμουσα, θεῶν δ' ἀλέεινεν ὀπωπήν·
καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,
μήπω πολλὰ καμοῦσαν ἐὴν ἀνέκαπτεν ἀοιδήν.
τοῖα δὲ δειμαίνοντα προσέννεπε Θέσπελος Ἑρμῆς·

Γαῦλον ἀποῤῥίψας καὶ πῶκα καλὰ μεθήσας
δεῦρο θεμιστεύσειας ἐπουρανίησι δικάζων·
δεῦρο διακρίνων προφερέστερον εἶδος ὀπωπῆς,
φαιδροτέρῃ κόῤῥ μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὀπάσσαις.

Τοῖον ἀνηὐτησεν· ὁ δ' ἧπιον ὄμμα τανύσσας
ἦκα διακρίνειν πειρήσατο κάλλος ἑκάστης.
δέρκετο μὲν γλαυκῶν βλεφάρων σέλας, ἔδρακε δειρὴν
χρυσῷ δαιδαλέην, ἐφράσσατο κόσμον ἐθείρης,
καὶ πτέρνης μετάπιοθε καὶ αὐτῶν ἴχνια ταρσῶν.
χειρῶν μειδιόωντα δίκης προπάροιθεν ἑλοῦσα,
τοῖον Ἀλεξάνδρῳ μυθήσατο μῦθον Ἀθήνη·

Δεῦρο, τέκος Πριάμοιο Διὸς παράκοιτιν ἐάσας,
καὶ θαλάμων βασίλειον ἀτιμήσας Ἀφροδίτην,
ἠνορέης ἐπίκουρον ἐπαικήσειας Ἀθήνην.
φασί σε κοιρανέειν καὶ Τρώϊον ἄστυ φυλάσσειν·
δεῦρό σε τειρομένοισι σαόπτολιν ἀνδράσι θήσω,

μή ποτέ σοι βαρύμηνις ἐπιβρίσειν Ἐνυώ.
πείθεο, καὶ πτολέμους τε καὶ ἠνορέην σε διδάξω.
Ὣς ἡ μὲν πυλύμητις ἀνηὔτησεν Ἀθήνη.
τοῖα δ' ὑποβλήδην λευκώλενος ἔννεπεν Ἥρη·
(145) Εἴ με διακρίνων προφερέστερον ἔρνος ὀπάσσῃς,
πάσης ἠμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω.
ἔργα μόθων ἀθέριζε· τί γὰρ πυλέμων βασιλῆϊ;
κοίρανος ἰφθίμοισι καὶ ἀπτολέμοισι κελεύει.
οὐκ αἰεὶ θαρσύποντες ἀριστεύουσιν Ἀθῆνης·
(150) ἀκύμοροι θνήσκουσιν ὑποδρηστῆρες Ἐνυοῦς.
Τοίην κοιρανίην πρωτόθρονος ὤπασεν Ἥρη.
ἡ δ' ἐανὸν βαθύκολπον ἑς ἧέρα, γυμνώσασα
κόλπον, ἀνηώρησε καὶ οὔπι ἠδέσσατο, Κύπρις.
χειρὶ δ' ἑλαφρίζουσα μελίφρονα δεσμὸν ἐρώτων,
(155) στῆθος ἅπαν γύμνωσε, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζῶν.
τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπε μητροστῆρα·
Δέξο με, καὶ πολέμων ἐπιλήθεο· δέχνυσο μορφὴν
ἠμετέρην, καὶ σκῆπτρα καὶ Ἀσίδα πάλλιπε γαῖαν.
ἔργα μόθων οὐκ οἶδα· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτῃ;
(160) ἀγλαΐῃ πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες.
ἀντὶ μὲν ἠνορέης ἐρατὴν παράκοιτιν ὀπάσσω,
ἀντὶ δὲ κοιρανίης Ἑλένης ἐπιβήσεο λέκτρων·
νυμφίον ὀφρήσει σε μετὰ Τρώην Ἀκιδαλιμον.
Οὔπω μῦθος ἔληγεν, ὁ δ' ἀγλαὸν ὤπασε μῆλον,
(165) ἀγλαΐης ἀνάθημα, μέγα κτέρας Ἀφρογενείῃ,
φυταλιὴν πολέμοιο, πατὴν πολέμοιο γενέθλην.
χειρὶ δὲ μῆλον ἔχουσα τόσην ὀνοείπατο φωνήν,
Ἥρην κερτομέουσα καὶ ἀντιάνειραν Ἀθήνην·
Εἴξατέ μοι, πολέμοιο συνήθεις, εἴξατε νίκης

ἀγλαΐην ἐφίλησα, καὶ ἀγλαΐη με διώκει.
φασί σε, μῆτερ Ἄρηος, ὑπ' ὠδίνεσσιν ἀέξειν
ἠϋκόμων Χαρίτων ἱερὸν χυρόν· ἀλλά σε πᾶσαι
σήμερον ἠρνήσαντο, καὶ οὐ μίαν εὗρες ἀρωγόν.
οὐ σακέων βασίλεια, καὶ εἰ πυρός ἐστι τιθήνη,
οὔ σοι Ἄρης ἐπάρηξε, καὶ εἰ δορὶ μαίνεται Ἄρης·
οὐ φλόγες Ἡφαίστοιο, καὶ εἰ φλογὸς ἄσθμα λοχεύει.
οἷά τε νυδιάδες ἀνεμώλιος, Ἀτρυτώνη!
ἦν γάμος οὐκ ἔσπειρε καὶ οὐ μαιώσατο μήτηρ,
ἀλλὰ σιδηρείη σε τομὴ καὶ ῥίζα σιδήρου
πατρῴων ἀλόχευτον ἀνεβλάστησε καρήνων.
οἷα δὲ χαλκείοισι καλυψαμένη χρόα πέπλοις!
καὶ φεύγεις φιλότητα καὶ Ἄρεος ἔργα διώκεις,
ἁρμονίης ἀδίδακτος, ὁμοφροσύνης ἀδαήμων.
ἀγνώσσεις ὅτι μᾶλλον ὐπαλκιδές εἰσιν Ἀθῆναι
τοῖαι, κυδαλίμοισιν ἀγαλλόμεναι πολέμοισι,
κηριμένων μελέων, οὔτ' ἄρσενες οὔτε γυναῖκες;

Τοιάδ' ἐφυβρίζουσα προσέννεπε Κύπριν Ἀθήνην.
ὣς ἡ μὲν πτολίπορθον ἀέθλιον ἔλλαχε μορφῆς,
Ἥρην ἐξελάσασα καὶ ἀσχαλόωσαν Ἀθήνην.
ἱμείρων δ' ὑπ' ἔρωτι, καὶ ἦν σὺν εἴδι διώκων
Λύκπαρις, ἀθροίσας ἐπὶ δάσκιον ἤγαγεν ὕλην
ἀνέρας ἐργοπόνοιο δαήμονας Ἀτρυτώνης.
ἔνθα ταναυπρίμνοιο δαΐζόμεναι δρύες Ἴδης
ἤρτυον ἀρχεκάκοιο περιφροσύνῃσι Φερίκλου,
ὅς ποτε μαργαίνοντι χαριζόμενος βασιλῆϊ
νῆας Ἀλεξάνδρῳ δρυτόμῳ τεκτήνατο χαλκῷ.
αὐτῆμαρ προβέβουλε καὶ αὐτῆμαρ κάμε νῆας,
νῆας ἃς οὐκ ἐνόησε καὶ οὐκ ἤσκησεν Ἀθήνη.

Ἄρτι μὲν Ἰδαίων ὀρέων ἠλλάξατο πόντον,
καὶ λιχέων ἐπίκουρον ἐφεσπομένην Ἀφροδίτην
πολλάκις ἀκταίοισιν ἱλασκόμενος θυέεσσιν,
(200) ἔπλεεν Ἑλλήσποντον ἐπ' εὐρέα νῶτα τιθήνης.
205 τῷ δὲ πολυτλήτων σημήϊα φαίνετο μόχθων.
κυανέη μὲν ὕπερθεν ἀναθρώσκουσα θάλασσα
οὐρανὸν ὀρφναίων ἑλίκων ἐζώσατο δεσμῷ·
ἡ δ' ἄρα μιχθαλόεντος ἀπ' ἤερος ὄμβρον ἰεῖσα . . .
(205) ἐκλύσθη δέ τε πόντος ἐρεσσομένων ἐρετάων.
210 τόφρα δὲ Λαρδάνιον καὶ Τρῳὸν οὖδας ἀμείψας
Ἰσμαρίδος μεθέηκε παραπλώων στόμα λίμνης·
αἶψα δὲ Θρῃκίοιο μετὰ φία Παγγαίοιο
Φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδρακε τύμβον.
(210) καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀλήμονος εἶδε κελεύθου,
215 ἔνθα διαστείχουσα κινύρεο, Φυλλίς, ἀκοίτην
δεχνυμένη παλίνορσον ἀπήμονα Δημοφόωντα,
ὁππότε νοστήσειεν Ἀθηναίης ἀπὸ δήμων.
τῷ δὲ βαθυκλήροιο διὰ χθονὸς Αἰμονίηων
(215) ἐξαπίνης ἀνέτελλεν Ἀχαιΐδος ἄστεα γαίης,
220 Φθίη βωτιάνειρα καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη.
ἔνθεν ἀνερχομένοισι παρ' εἰαμενὰς Ἐρυμάνθου
Σπάρτην καλλιγύναικα, φίλην πόλιν Ἀτρείωνος,
κεκλιμένην ἐνόησεν ἐπ' Εὐρώταο ῥείθροις.
(220) ἄγχι δὲ ναιομένην ὑπὸ δάσκιον οὔρεος ὕλην
225 γείτονα παπταίνων ἐρατὴν θηεῖτο Θεράπνην.
οὕπω κεῖθεν ἔην δολιχὸς πλόος, οὐδὲ γαλήνης
θηρὸν ἐρεσσομένων ἠκούετο δούπος ἐρετμῶν.
καὶ χθονὸς εὐκόλποισιν ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλόντες
(225) πείσματα νηὸς ἔδησαν, ὅσοις ἅλὸς ἔργα μέμηλεν.

Αὐτὰρ ὁ χιονέοιο λοεσσάμενος ποταμοῖο
ᾤχετο φειδομένοισιν ἐπ' ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείδων,
μὴ πόδες ἱμερόεντες ὑποχραίνοιντο κονίης,
μὴ πλοκάμων κυνέῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐθείρας
ὀξύτερον σπεύδοντος ἀναστέλλοιεν ἄῆται.
ἄρτι μὲν αἰπύδμητα φιλοξείνων ναετήρων
δώματα παπταίνων καὶ γείτονας ἐγγύθι νηούς,
ἄστεος ἀγλαΐην διεμέτρεεν, ἔνθα μὲν αὐτῆς
χρύσεον ἐνδαπίης θηεύμενος εἶδος Ἀθήνης,
ἔνθα δὲ Καρνείοιο παραγνάψας Ταλίνθου,
ὃν ποτε κουρίζοντα σὺν Ἀπόλλωνι νοήσας
δῆμος Ἀμυκλαίων ἠγάσσατο, μὴ Διὶ Λητὼ
σκυζομένη, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
οὐκ ἐθέλη Ζεφύρῳ ζηλήμονι παῖδα φυλάσσων.
γαῖα δὲ δακρύσαντι χαριζομένη βασιλῆϊ
ἄνθος ἀνηέξησε παραίφασιν Ἀπόλλωνι,
ἄνθος ἀριζήλοιο φερώνυμον ἡβητῆρος.
Ἤδη δ' ἀγχιδόμοισιν ἐπ' Ἀτρείδαο μελάθροις
ἵστατο, θεσπεσίῃσιν ἀγαλλόμενος χαρίτεσσιν.
οὐ Διὶ τοῖον ἔτικτεν ἐπήρατον υἷα Θυώνη·
ἱλήκοις, Διόνυσε, καὶ εἰ Διὸς ἔσσι γενέθλης·
καλὸς ἦην καὶ κεῖνος ἐπ' ἀγλαΐῃσι προσώπου.
ἡ δὲ φιλοξείνων θαλάμων κληῖδας ἀνεῖσα
ἐξαπίνης Ἑλένῃ μετεκίαθε δώματος αὐλήν·
καὶ θαλερῶν προπάροιθεν ὀπιπεύουσα θυράων,
ὡς ἴδεν, ὡς ἐκάλεσσε καὶ ἐς μυχὸν ἤγαγεν οἶκου,
καὶ μιν ἐφεδρήσσειν νεοπηγέος ὑψόθεν ἕδρης
ἀργυρέης ἐπέτελλε· κόρον δ' οὐκ εἶχεν ὀπωπῆς,
ἄλλοτε δὴ χρύσειον ὄισαμένη Κυθερείης

κοῦρον ὁπιπεύειν θαλαμηπόλον· ὀψὲ δ' ἀνέγνω,
ὡς οὐκ ἔστιν Ἔρως· βελέων δ' οὐκ εἶδε φαρέτρην.
πολλάκι δ' ἀγλαΐῃσιν ἐϋγλήνοιο προσώπου
παπταίνειν ἐδόκευε τὰν ἠμερίδων βασιλῆα·
ἀλλ' οὐχ ἠμερίδων θαλερὴν ἐδόκευεν ἀπώρην
πεπταμένην χαρίεντος ἐνὶ ξυνοχῇσι καρήνου,
ὑψὲ δὲ θαμβήσασα τόσην ἀκενεί κατο φωνήν
Ξεῖνε, πάθεν τελέθεις; ἰρατὸν γένος εἰπὲ καὶ ἠμῖν.
ἀγλαΐην μὲν ἔοικας ἀριζήλῳ βασιλῆϊ,
ἀλλὰ τεὴν οὐκ οἶδα παρ' Ἀρχείοισι γενέθλην.
πᾶσαν Δευκαλίωνος ἀμώμονος ῥίζα γενέθλην.
οὐ Πύλον ἠμαθόεσσαν ἔχεις, Νηλῆϊον αὖδας·
Ἀντίλοχον διδάσκα, τεὴν δ' οὐκ εἶδαν ὀπαπῆν.
οὐ Φθίην χαρίεσσαν, ἀριστήων τροφὸν ἀνδρῶν·
οἶδα περικλήιστον ἄλορ γένος Αἰακιδάων,
ἀγλαΐην Πηλῆος, ἐϋκλείης Τελαμῶνος,
ἤθεα Πατρόκλοιο καὶ ἠκορέην Ἀχιλῆος.
Τοῖα Πάριν ποθέουσα λιγύθρονος ἔνσπερε νύμφη.
αὐτὰρ ὁ μειλιχίην ἠμείβετο χῆρυν ἀνοίξας·
Εἴ τινά που Φρυγίης ἐνὶ πείρασι γαῖαν ἀκούεις,
Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
εἴ τινά που πολύολβον ἐκὰ Τροίῃ βασιλῆα
ἔκλυες εὐώδινος ἀπὸ Κρονίδαο γενέθλης·
ἔνθεν ἀριστεύων ἐμφύλια πάντα διώκω.
εἰμί, γύναι, Πριάμοιο πολυχρύσου φίλος υἱός·
εἰμὶ δὲ Δαρδανίδης· ὁ δὲ Δάρδανος ἐξ Διὸς ἦεν,
ᾧ καὶ ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ ξυνήονες ἀνδρῶν
πολλάκι φητεύουσι, καὶ ἀθάνατοί περ ἐόντες.
ὧν ὁ μὲν ἠμετέρης δομήσατο τεῖχεα πάτρης,

τείχεα μὴ πίπτοιεν, Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων . . . .
αὐτὰρ ἐγώ, βασίλεια, δεσποσύνη τιμὴ Θεάων.
καὶ γὰρ ἀνηχεμίῃσιν ἐπουρανίῃσι δικάζων
Κύπριδος ἠγλαΐην καὶ ἐπήρατον ἤνεσα μορφήν,
ἣ δὲ παμπληθοῦσα, ἐμῶν ἀντάξιον ἔργων,
νύμφην ἱμερόεσσαν ἐμοὶ κατένευσαν ὀπάσσαι,
ἣν Ἑλένην ἐσάπουσι, κασιγνήτην Ἀφροδίτης.
ἧς ἕνεκεν τείλημαι καὶ οὔδματα τόσσα περῆσαι.
δεῦρο γάμον παράεσσαν, ἐπεὶ Κυθέρεια κελεύει·
μή με κατασχόμενος, ἐμὴν καὶ Κύπριν ἐλέγξῃς.
οὐκ ἐρέω· τί δὲ τόσσον ἐπισταμένην σε διδάξω;
οἶσθα γὰρ ὃς Μενέλαος ἀναίνυτός ἐστι γενέθλης.
οὐ τοῖαι γαμέουσιν ἐν Ἀργείοισι γυναῖκες·
καὶ γὰρ ἀκηδοτέροισιν ἀεξόμεναι μελέεσσιν
ἀνδρῶν εἶδος ἔχουσι, νόθοι δ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Ἔνθεπεν· ἡ δ' ἐράεσσαν ἐπὶ χθονὶ πῆξεν ὀπωπήν
δηρὸν ἀμηχανέουσα, καὶ οὐκ ἠμείβετο νύμφη.
ὄψὲ δὲ θαμβήσασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
Ἀτρεκέως, ὦ ξεῖνε, τεῆς ποτὲ πυθμένα πάτρης
τὸ πρὶν ἐδειμήσαντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
ἦ θέλον ἀθανάτων δαιδάλματα κάλλιν νεῆσαι
καὶ νομὸν οἰοπόμοιο λεγήπνοον Ἀπόλλωνος,
ἔνθα θεοδμήτοισι πυρὸς ἀρημολῆσι πυλάων
πολλάκις εἰλιπέδησιν ὀφέστηκεν βουσὶν Ἀπόλλων.
ἔρχεο νῦν Σπάρτηθεν ἐπὶ Τροίην με κομίζων.
ἔψομαι, ὡς Κυθέρεια γάμων βασίλεια κελεύει.
οὐ τρομέω Μενέλαον, ὃς ἂν Τροίῃ με νοήσῃ.
Τοίην συνθεσίην παλλίφρυος ἔννεπε νύμφη.
νὺξ δὲ πόνων ἔληγεν μετ' ἠέλιον κελεύθους

(310) ὕπνον ἐλαφρίζόυσα μετήορον, ὅπασεν ἠῶ
ἀρχομένην· δυιὰς δὲ πύλας ὤῖξεν ὀνείρων,
τὴν μὲν ἀληθείης, κεράων ἀπελάμπετο πόσμῳ,
320 ἔνθεν ἀναθρώσκουσι θεῶν νημερτέες ἄμφαί·
τὴν δὲ δολοφροσύνης, κενεῶν φρέπτειραν ὀνείρων.
(315) αὐτὰρ ὁ ποντοπόρων Ἑλένην ἐπὶ σέλμασι νηῶν
ἐκ θαλάμων ἐκόμισσε φιλοξείνων Μενελάου,
κυδιόων δ' ὑπέροπλον ὑποσχεσίῃ Κυθερείης,
325 φόρτον ἄγων ἔσπευδεν ἐς Ἴλιον ἰοχμοῖο.
Ἑρμιόνη δ' ἀνέμοισιν ἀποφθίψασα καλύπτρην,
(320) ἱσταμένης πολύδακρυς ἀνίστεινεν ἠϊγενείης,
πολλάκι δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἔκτοσθε λαβοῦσα,
ὀξύτατον βοόωσα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
330 *Παῖδες, πῇ μ᾽ λιποῦσα πολύστονον ὤχετο μήτηρ,*
ἢ χθιζὸν σὺν ἐμοὶ θαλάμων κληῖδας ἐλοῦσα
(325) ἔδραθεν ὑπνώουσα καὶ ἐς μίαν ἤλυθεν εὐνήν;
Ἔννεπε δάκρυχέουσα, συναλύρετο δὲ παῖδες.
ἀγρόμεναι δ' ἑκάτερθεν ἐπὶ προθύροισιν ἐρύκευν
335 Ἑρμιόνην στενάχουσαν ἐπειρήσαντό γυναῖκες·
Τέκνον ὀδυρομένη, γόον ἔλλασον. ὤχετο μήτηρ
(330) νοστήσει παλίνορσος· ἔτι κλαίουσα νοήσεις.
οὐχ ὁρᾷς; γοεραὶ μὲν ὑπημύουσι παρειαί,
πυκνὰ δὲ μυρομένης θαλερὰι μινύθουσιν ὀπωπαί.
340 ἢ τάχα νυμφάων ἐς ὁμήγυριν ἀγομένοιο
ἦλυθεν, ἰθείης δὲ παραπλάζουσα κελεύθου
(335) ἵσταται ἀσχαλόωσα, καὶ ἐς λειμῶνα μολοῦσα
ὡράων δροσόεντος ὑπὲρ πιδίοιο θαάσσει·
ἢ χρόα πατρῴοιο λοισσαμένη ποταμοῖο
345 ὤχετο, καὶ δήθυνεν ὑπ᾽ Εὐρώταο φοάθροις.

Τοῖα δὲ δακρύσασα πολύστονος ἔννεπε κούρη·
οἶδαν ὄρος, ποταμῶν ἑδάη ῥόον, οἶδε κελεύθους
ἐς ῥόδον, ἐς λειμῶνα· τί μοι φθέγγεσθε, γυναῖκες;
ἀστέρες ὑπνώουσι, καὶ ἐν σκοπέλοισιν ἰαύει·
ἀστέρες ἀντέλλουσι, καὶ οὐ παλίνορσος ἱκάνει.
μῆτερ ἐμή, τίνα χῶρον ἔχεις; τίνα δ' οὔρεα ναίεις;
πλαζομένην θῆρές σε κατέκτανον; ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
θῆρες ἀριζήλοιο Διὸς τρομέουσι γενέθλην.
ἦριπες ἐξ ὀχέων χθαμαλῆς ἐπὶ νῶτα καλίης,
σὸν δέμας οἰοπόλοισιν ἐνὶ δρυμοῖσι λιποῦσα;
ἀλλὰ πολυπρέμνων ξυλόχων ὑπὸ δάσκιον ὕλην
δένδρεα παπτήνασα καὶ αὐτῶν ἄχρι πετήλων
σὸν δέμας οὔκ ἐνόησα· καὶ οὐ νεμεσίζομαι ὕλην·
μήθ' ἱερῶν γονέοντος ἐπ' Εὐρώταο ῥείθρων
νηχομένην ἐκάλυψεν ὑποβρυχίην σε γαλήνη;
ἀλλὰ καὶ ἐν ποταμοῖσι καὶ ἐν πελάγεσσι θαλάσσης
Νηϊάδες ζώουσι, καὶ οὐ κτείνουσι γυναῖκας.

Ὣς ἡ μὲν στενάχεσκεν· ἀνακλίνασα δὲ δειρὴν
ὕπνωσ', ἐπεὶ θανάτοιο συνέμπορος. εἰ γὰρ ἐτύχθη
ἄμφω, ἀναγκαίη ξυνῆϊα πάντα λαχόντα,
ἔργα παλαιοτέροιο κασιγνήτοιο διώκειν.
ἔνθεν ἀκηχεμένοισι βαρυνόμεναι βλεφάροισι
πολλάκις ὑπνώουσιν, ὅτε κλαίουσι, γυναῖκες·
ἡ μὲν ἀλητεύουσα δολοφροσύνῃσιν ὀνείρων
μητέρα παπταίνειν ὤϊσατο· τοῖα δὲ κούρη
ἴαχε θαμβήσασα, καὶ ἀχνυμένη περ ἐοῦσα·
Χθιζὸν ὀδυρομένην με δόμων ἔκτοσθε φυγοῦσα
κάλλιπες ὑπνώουσαν ὑπὲρ λεχέων γενετῆρος.
ποῖον ὄρος προλέλοιπα; τίνας μεθέηκα πολίτας;

οὕτω καλλικόμοιο μεθ' ἁρμονίην Ἀφροδίτης.
Τοῖα δὲ φωνήσασα προέννεπε Τυνδαρεώνη·
τέκνον ἀκηχεμένη, μὴ μίμφεο τόσσα παθοῦσα·
ὁ χθιζός με μολὼν ἀπατήλιος ἤρπασεν ἀνήρ.
Ἔννεπεν. ἡ δ' ἀνόρουσε, καὶ οὐχ ὁρόωσα τιθήνην
ὀξυτέρῃ πολὺ μᾶλλον ἀνεβρυχήσατο φωνῇ·
Ἠερίης ὄρνιθες ἐΰπτερα τέκνα γενέθλης,
ἔσπετε νοστήσαντες ἐπὶ Κρήτην Μενελάῳ·
χθιζὸν ἐπὶ Σπάρτην τις ἀνὴρ ἀθεμίστιος ἐλθὼν
ἀγλαΐην σύμπασαν ἐμῶν ἀλάπαξε μελάθρων.
Ὣς ἡ μὲν πολύδακρυς ἐς ἠέρα φωνήσασα,
μητέρα μαστεύουσα, μάτην ἐπλάζετο κούρη .....
καὶ Κισσόεσσ' πτολίεθρα καὶ Αἰολίδος πύργον Ἕλλης
Λαρδανίης λιμένησιν ὁ νυμφίος ἤγαγε νύμφην.
πυκνὰ δ' ἔτιλλε κόμην, χρυσείην δ' ἔρριπτε καλύπτρην
Κασσάνδρη, νεόφοιτον ἐπ' ἀνδροκτήτου ἰδοῦσα.
Τροίη δ' ὑψιδόμων πυλέων κληῖδας ἀνεῖσα
δέξατο νοστήσαντα τὸν ἀρχέλαον πολίτην.